

Cengiz etik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.11.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cengiz Çetik

19.Eylül.1964 Konya -Karapınar (Emirgazi) doğumlu,evli,sınıf öğretmeni...

*Tiyatro Öğreticiliği(4 yıldır)

*Satranç Yardımcı antrenörlüğü(3 yıldır) ,Satranç etkinlik öğretmenliği(6 yıldır)

*Uzman sınıf öğretmeni

*fotoğrafçılık hobileri arasında.fotoğraf çekmeyi ve fotoğraflar üzerinde çeşitli alanlarda çalışma ilgi alanları arasında.

Finike de bir okulda sınıf öğretmenliği görevine devam etmektedir.

hayat mı?

her sabah doğuyorum.

her gece uyduğumda ölüyorum.

yaşamak mı?

şiiir yazdığım anlarda yaşıyor

sustuğum anlarda ölüyorum.

öğretmenlik mi?

öğrenirken öğretiyorum

kalemim elimden düştüğünde ölüyorum

görmek mi?

beni görenleri görüyor gözlerim

başını çevirenlere kördür gözüm

sevmek mi?

yüreğindeki saf sevgiyi katıksız paylaşanlara açıktır
kirlenmiş duygularda bataklığa çekenlere kapalıdır

Düşünmek mi?

düşünce denizinde okyanuslara dalmaktır özüm

bağlanırsa dilim, susmaz yazar yine de kalemim

ben mi?

yaşayan yolcudur bilinmezin içinde.....cengiz çetik

cengizcetik@mynet.com

cengizcetik64@hotmail.com

cengizcetik64@gmail.com adreslerimle istek,bilgi,ileti,görüşlerinizi veya sorularınızı vb. göndererek de ulaşabilirsiniz...

1 Gel Git

Ağlasam olmuyor
Çağlasam olmuyor
Bir deli rüzgâr esiyor
Söz geçiremediğim yüreğime
Yurdumun halleri gibi
Parçalı bulutlu
Gitsem olmuyor
Kalsam olmuyor
Çıkmazlardayım

Bir bilsen
Beni birde benden dinlesen
Ne hallerdeyim
Her gün dört mevsimi yaşar gibi
Sonunu göremediğim
Labirentlerde kayboldum
Anladım ki
Seni ne de çok özlemişim
Belki de
Senin özlemediğin kadar
Susuz, sevdasız
Kuru bir yaşamın sessizliğinde
Küskünüm kendime bile...

Cengiz ÇETİK- 14.07.2013 -Finike

Cengiz Çetik

1 Hain Aşkıım Firarda

HAİN AŞKIM FİRARDA

Hayatta
Ne çok savaşlar kazandım
Ne çok sevgilere yelken açtım
Hiçbiri yıkmadı senin kadar
Gözü kapalı bir tek seni sevdim
Sana yenildim... Yıkıldım
Bile bile sırtımdan hançerlendim
Hayatımda... Sevgimle yenen
Bir tek sen oldun
Vicdanın rahat mı, uzaklarda?

Hain aşkıım firardasın... Şimdi firarda
Yüreğim sen de dardasın... Şimdi darda

Biliyor musun?
Dalgaların büyük geldi telefonda
Boğuldum sözlerinle sığ sular da
Bir yaz yağmuru düştü yüreğime
Buhar oldu gözlerimde
Yıkıyor... Yakıyor... Yanıyorum
Bugün... Halime isyan ediyorum
Siz söyleyin
Siz sazan balıkları
Benden daha sazanı var mı dünyada?

Hain aşkıım firardasın... Şimdi firarda
Yüreğim sen de dardasın... Şimdi darda

Bir kış günüydü tanıştığım
Bir nisan gecesiydi yaşadığım
Acı bir ateşin düştüğü andı hissettirdiğin
Söyleyemedim kimseye yaşadıklarımı
Hergün çalanlar vardı hayatımda
Bir de sen çaldın, yüreğimdekileri
Yıkıldım, dimdik dururken
Herkes e meydan okurken
Başıma gelen en büyük
Son darbeyi... Sen attın... Sen.

Hain aşkıım firardasın... Şimdi firarda
Yüreğim sen de dardasın... Şimdi darda

Kolları yaralı, yüreği kapalı olan
Üç kuruşla kaçıp, on kuruşluk laf eden
Yüreğine sevgi kelebeği konmayan
Eylül'le kandırıp, hayallerimi çalan
Yüreğimdeki denizleri, çöle çeviren
Her şeye, herkese küstüren
İçimdeki kurumuş Pınar'ı göremezsın

Bilemezsin sen... Geride ne bıraktığını
Yalnızlığımın karanlığında
Bir gülüşe yanan yüreğimi anlayamazsın.

Hain aşkım firardasın... Şimdi firarda
Yüreğim sen de dardasın... Şimdi darda

"Keşke seni sevmeseydim" diyecektim
Düğümlendi sözlerim, söyleyemedim
Bir gün, aşkınla ölürsem
Beni Akdeniz'in derinliklerine atsınlar
Yılanlar yedi hayatımı, seni severken
Ölünce de kalbimi, onlar yemesin
Biraz da denizdeki balıklar yeşin
Belki onlar anlar, saklar yüreğimi
Bu da benim sana, şiirlerimden kalan
Son vasiyetim olsun.

Hain aşkım firardasın... Şimdi firarda
Yüreğim sen de dardasın... Şimdi dardaaa....

Cengiz ÇETİK- 25.08.2013-Finike

Cengiz Çetik

2 Sevgi Yoksunu Pınar Gözlüm

Hayat,zalim be gülüm
Pusuda
...Uyuz çıkarlar
Acımasızlıklarla dolu yollarda
.....Ezilmiş, tomurcuk güller
Baksan da ...görse de
Yaşarsın sen yine de
Virane düşüncelerde
Sevgi yoksunu pınar gözlerinle...

Sen;
Bazen tatlı bir gülücükte aranan
Bazense tatlı bir dokunuşta hissedilen
Düşüncelerde, hayallerde kurgulanan
Hüznün, kırık bir tahta kalemin ucunda kalan
Kör kuyularda saklanmış, kurumuş tutkularınla
Umutsuz günlerinde, sevgiye kalmış açlığınla
Reçetesiz, ilaçsız yaşarsın yine de
Virane düşüncelerde
Sevgi yoksunu pınar gözlerinle...

Biz;
Saklanmış karanlık yüzlerimizle
Gökkuşağının arkasındaki bakışlarımızla
Bir tutam sevgiye hasret duygularımızla
Bulabilirsek birbirimizi
Silebilirsek, pınar gözlerimizi

Sıyrılabirsek, paslanmış duygularımızdan
Yaşarız o zaman
Güzel düşüncelerle
Sevgiyle gülümseyen
Güneş olmuş pınar gözlerimizle...

Cengiz ÇETİK-26.02.2013-Finike

Cengiz Çetik

3 Ya Varsın Ya da Yoksun

Yoksun sen
...doğumlarda
.....düğünlerde
.....ölümlerde
Sen nasıl bir adamsın...be adam
Ne varlığın belli
Ne de yokluğun
Koskoca bir hiçsin ... şu alemde

Çevrenden bi habersin
...Ne arkadaşta
....Ne dostta
.....Ne de akrabada
Olmuşsun
Sağır...dilsiz... bakar kör
Sen nasıl bir adamsın ...be adam
Kazma gibi kazıyorsun...yaralıyorsun
Sevdiklerinin yüreğini ...şu alemde

Paylaşmazsın
... sevinçlerini
....üzüntülerini
Sen nasıl bir adamsın... be adam
Ne gülüşlerde varsın
....Ne de gözyaşlarında
Olsa... olsa
Koskoca bir hiçsin...şu alemde

Bak... dön de bir geriye
Ne yaptın
Ömür bitip gidiyor
Bir yıldızı tutup... iki yıldız mı ettin
Bir dalı dikip... fidan mı yaptın
Işıksız kalanlara ...ışık mı oldun
Sen nasıl bir adamsın..be adam
Susarsan böyle
....Ha şair olmuşsun
.....Ha olmamışsın
.....Ne yazar
Toplum karanlıktayken...şu alemde

Bırak...kazma yürekleri...yaralama
Böyle
Ne geldiğin belli... ne de gittiğin
Ne sevdiğin belli... ne de sevildiğin
Sen nasıl bir adamsın... be adam
Toplum bir nefeslik can taşırken
Sen bir nefes veremedikten sonra
Koskoca dünyanda
.....alırsın birgün

....son nefesini
Ne duyan olur
... ne de gelen
Sen de olursun bi haber...be adam
Anlasana artık
Ya varsındır ya da yoksun ... Şu alemde

Cengiz ÇETİK.05.09.2011-Finike

Cengiz etik

3. Susma Haykır Geceye.

Geceden sabaha... Sabahtan geceye
Nedir bu bendeki tükenmeyen dertler
Gözlerimden okunuyor
Belki de içimdeki kederler

Sevgilerim... Dayanın sizler de bugün
Umutsuz yarınlara, umut hayaliyle dayanın
Hayal edin
Umut ışıkları var yarınlarda... umut ışıkları

Susma gönlüm... yine susma, haykır geceye
O nerede ... sen nerede
Biliyorum... kemiriyor için içini
Şu alem içinde
Düşüncelerini üşüttün yine
Düşünmekten onu... sessiz gecelerde

Bak!
Mavilik dolu düşlerle yaşarken
Bir ışık düştü karanlığa bugün
Uyanan yüreklere selam gönderen
Merhaba diyen, onurlu insanlardan

Bak!
Yanıyor bu kent yanıyor
Senin ...benim yüzümden yanıyor

Yanıyor... bu yurt yanıyor
onların... bunların yüzünden
Ve
Uyumaya devam edenler
Bakin siz ... zihni kör, yüreği korkaklar
Ölüme beş kala doluyor meydanlar
Uyanış var yüreğimizde... uyanış
Bahar esintileri içinde
Uyanış var... ihanetlere karşı
İhanet çemberi içinde... artık, haykır geceye
Geceden sabaha... Sabahtan geceye...

Cengiz ÇETİK-20.01.2013-Finike

Cengiz Çetik

4 Tuzaklarda Güneş Gözlüm

Gecenin koynunda yıldızlarını saklamışlar
Düşüncelerini dört duvar altına almışlar
Tüm güzelliklerini siyaha boyamışlar
Bağlamışlar kalbini çıkış kapısına
Yine de inatçı direncini kıramamışlar
Tuzaklarla savaşıyor... güneş yürekli sevdiğim

Her gün yeni oyunlar sahnelenirken
Kirli düşünceler gün gün çoğalırken
Güneşe kara perde çekilmeye çalışılırken
Yalanlar coşmuş iken sensiz meydanlarda
Yine de yok edememişler ışığını gözlerinden
Tuzaklarla savaşıyor... güneş yürekli sevdiğim

Güneş gözlüm, yaşama olan direncinle
Gözlerindeki sönmeyen inatçı savaşçılığınla
İhanetli topraklardaki silinmeyen kokunla
Bugün anladım ki tutsağım, tutsaklığınla görünce
Yine de inanıyorum ki kurtulacaksın ışığınla
Tuzaklarla savaşıyor... güneş yürekli sevdiğim...

Cengiz ÇETİK. 03-08-2011 Finike

Cengiz Çetik

5 Silgimin Arkasında Kalan Geçmişim

Farkında olmadan
Akıp gitti zaman
İçinde kalan
Sorulmamış hesaplarımı
Çoğaltarak
... Katlayarak
Sakladı
Gri bulutların hüznlerinde
Pembe düşlerin yalanlarında
Yaşanmış yanlışların
.... Sahile vurduğu
..... Çakıl taşlarında

Acılar geldikçe
Dalga dalga
Geçer dedim yüreğime
...susturarak
Biter dedim dilime
... Isırarak
Nefret ettiklerimi
Görmezden gelerek
Yıllarca avuttum
.....uyuttum
Ve bugün
Silkindim
... Uyandım
Tüm olumsuz geçmişim
Silgimin ucundasınız
Geçmez
... Bitmez dediklerim
Nefretle andıklarım
Sildim sizleri
Sormayın neden
Dün
İstedğim için vardınız
Bugün
İstemediğim için yoksunuz
Artık
Silgimin arkasında kalan
..... Noktalarda bile...

Cengiz ÇETİK... 17.10.2011- Finike

Cengiz Çetik

6 Duyguların Serabı Aşk

Ağlamayacağım;
Titrerken yüreğim kemanın sesiyle
Saklanmış tozlu resmin arkasındaki
Yarısı silinmiş şiiri
.....Okurken
Tatlı bakışların büyümlü etkilerini
Anımsasam da
Geçse de kaç bahar aradan
Bahar yürekli bir sevgi özlemiyle
Bir adım önde giden
Peşinden yürüdüğüm tutkuların
Hayal kırıklıklarını yaşasam da
"Yarın" diye bekletip...kaçırdığım
Fırsatlar aklıma gelse de
..... ağlamayacağım...

Ağlamayacağım;
Güzel bir müziğin ritmine kapılmışken
Karga bir sesle irkilsem de
Tozunu sildikçe resmin
Aradığım kişinin olmadığını
Görsem de
Gerçekle düşün arasında bocaladığımı
Aşkla hissetsem de
Ya başka türlü sevildim... çevrildim nazikçe
ya da sevilmedim... kırıldım kabaca
Buldum aşkımı derken
Her seferinde...anlaşam da olmadığını
..... ağlamayacağım yine de...

Durun... durun
Ağlayacağım artık bugün;
Kapayın tüm ışıkları... söndürün yıldızları
Ağladığımı kimse görmesin
Tüm yanılgılarımı... yanlışlarımı
Öğrenmesin... bilmesin
Hayal perdesinde yaşadıklarımı
Anladım ki ... aslında
Duygularımın serabıdır
.....içimde yaşattığım aşk...

Cengiz ÇETİK- 06.08.2011-Finike

Cengiz Çetik

6 Yeniden Nefes Aldı Sürgün Aşkım

Sustu kalemim aylar var ki
Ne şiirler yazmak geldi sana
Tutuldu kaldı her sözcük dilimde
Sen gittin ya güzelim... sustu şiirlerim
Boynu bükük, öksüz kalan ilhamlarda
Dizeler... ezilmiş duygulara hapis gözlerde
Konuşmak gelmedi bir türlü ... sürgün gecelerde
Aylar sonra... patlayan bir volkan gibi
Susan düşüncelerim, yeniden canlandı
Dizelerim... nefes almaya başladı

İnci gözlü, sürgün aşkım;
Kayan yıldızlarda, yürek seni arayınca
Bu beden sensizlikte, kaos içinde kalınca
Hayal dünyamın, pembe sisi dağılınca
Neylesin gönül... viraneler içinde kalınca
Aşk azabını... gözden yüreğe havale edince

İnci gözlüm
Bu şehir yabancı bana, sen yokken
İnsanlar benden uzak... sesler suskun
Yarınlar, kör kuyuya inmek gibi belirsiz
Fırtınalar içinde kalmış yaprak gibi savunmasız
Yakılmış, sararmış, silik defterler arasında kalmış
Olsa da... yine de... inatçı, yorgun bedenimle
..... aşkın kırıntılarıyla yaşamak var ya
.....nasıldır bilemezsin ... bilemezsin, bu yürek kadar

Cengiz ÇETİK-08/08/2011- Finike

Cengiz Çetik

AB'ayı Yakmış AB'a Sevdalılar

Girelim de nasıl olursa olsun.
Girelim de ne isterlerse, alırlarsa alsın.
Girelim de kesemiz altınla dolsun.
Girelim de benden gayrısı solsun.
Diyenler yakmış, AB'alılara kendini.

Bu ulus, tarihler boyunca hep,
Entrikalarla yok etmek isteyenleri,
Tuzaklarla dolu oyunları aşmış gelmiş.
Bugün yaşanan, yeni tuzaklar içine.
AB'a altından sopa göstererek, yaşananlar.

Kurtuluş Savaşı'nda dökülen kanlar,
Ne içindi, savaştan sonra kurulanlar, yapılanlar?
Yabancıların elindekiler satın alınıp,
Kendi yurduna kazandırılanlar, kimin içindi?
Kimin içindi, onurlu Lozan zaferiyle yazılanlar?

Yok kalsın, onursuz yaşantılar.
Yok kalsın, çalınmış geleceğim.
Yok kalsın, istemem böylesini.
Yarınımızı çalanların, çalınсын yarını.
Toprağımızı satanları, çarpsın şehitlerim...

Cengiz Çetik

Acılarımla Sev Beni

ilkbaharın, doğuşundaki canlılıkla,
ol benimle.
sonbaharın, dökülen yaprakları gibi,
olma içimde.
yazın, sıcaklığındaki ateş gibi,
yak beni.
kışın, soğukluğundaki ölü gibi,
dondurma beni.

her zaman içimi,
güneşinle
ısıt yüreğimi.

acılarım,
dayanılmaz olduğunda,
yanımda ol, benimle.
moralim,
sıfırın altında olduğunda,
benimle ol,
yanı başımda.

acılarım,
bedenimi sardığında,
beynimi,
kemirenler olduğunda,
sen, benimle ol,
bana, bu da yeter.

son nefesim de bile
sevgini görmek,
bana yeter.
yeter ki,
acılarımla sev beni...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Acınla Yüreğimi Deşme

Acınla yüreğimi deşme
Benim acım bana yeter
Söyleme derdini bana
Söyledikçe üstüme ağırlık çöker
Alır götürür beni uzaklara
Ne ben, ben de kalır
Ne de senin derdine çare bulur

Söyleme acını, söyleme bana
Benim derdim bana yeter
Ben kaybolmuşum ben de
Bir de sen boğma derdinle
İçimi karartma daha fazla
Huzur verecek sözler söyle
Acınla acımı harmanlama
Benim acım bana yeter
Deşme yüreğimi acınla...

Cengiz ÇETİK- Kasım-2005-Finike/ Antalya

Cengiz Çetik

Adaletsiz Dünyanın Adaletine

Elleri kınalı olanlar
Kefensiz toprakta yatarken
Elleri kirli olanlar
Üzerinde keyif yapıyorsa
Ben böyle dünyanın, adaletine
.....der, giderim arkadaş.

Açlıktan ekmek çalanlar
Damgalanıp, aylarca yatarken
Milletin malını götürönerler
Bir kalemle aklanıyorsa
Ben böyle dünyanın, adaletine
.....der, giderim arkadaş.

Haklı iken, haksız gösterilenler
Binbir derde gömülürken
Haksızlığı, hak görenler
Saltanat kurup yaşıyorsa
Ben böyle dünyanın, adaletine
.....der, giderim arkadaş.

Dünyanın bir yerinde yağlı börek yiyenler
Yarınını düşüncesizce yaşıyorken
Başka yerinde, kuru ekmeği bulamayanlar
Açlığından, susuzluğundan ölüyorsa
Ben böyle dünyanın, adaletine
.....der, giderim arkadaş.

Zengine, zenginlik kollarını açanlar
Fakire, fakirlik edebiyatı yapıyorsa
Mavi bulutlu düşleri çok görenler
Mavi bulutları çalıp, içinde yaşıyorsa
Ben böyle adaletsiz dünyanın, adaletine
.....der, isyan ederim arkadaş.

Cengiz Çetik.01.07.2009 – Finike

Cengiz Çetik

Adı Konmamış Şiir-

Sanma

.....düşünceler hükmeder hayatını
.....yaşanan her gündür.
.....içinde yaşattığın
.....senin yarınını çizen
.....hayallerin, umutlarındır.
.....inci tanesi gibi, zaman içinde dizilen
.....bazen de bilinmezliğin ağıdır
.....seni hapseden
.....hepsinden önemlisi
.....kendinden kaçıştır
.....özgürlüğün

Beklemenin nedeni

.....sevgiyse yüreğinde
.....elbet bir gün
.....verir karşılığını sevenin
.....çıkarsızca ve tutkuyla.
.....Esaretin zincirleri dayanmaz
.....o zaman
.....yaşanan her anın bedeline.....

Kalemlerin gücü

.....esaretleri kırar
.....kırar da
.....duygularını kıramaz.
.....içinde yaşattığın
.....sevgilerin de çınarlaşırsa
.....Zamana karşı
.....dayanmaz o zaman
.....hiç bir yürek.

Düğümlenen boğazlardaki sözcükler

.....sel olur
.....yüreklere bağlar
.....kapanan tüm yolları açarak
.....doğan yeni bir güne
....."merhaba" der
.....tüm varlığı ve yokluğuyla....

FİNİKE-23.05
30.01.2008
CENGİZ ÇETİK

Cengiz Çetik

Adrasan Yollarında Sevdanın Firarisiyim

Mekik dokurken yollarında hergün
Ay yüzünde güneşi gördüm, yamaçlarına bakarken
Kıvrım kıvrım yerlerinden geçerken
Eğriliğin doğruluğum oldu onu düşünürken
Alışılmışın dışında yaşadığım duygularıyla
Hayallerimin tatlı büyüüne dalarken
Beyaz bir gelinciğin
Boncuk boncuk gözlerine sakladım sevdamı
Beni benden alan aşkla
Güzelliğine hayran olduğum, Adrasan'a giderken.

Sabahın kızılığında çakmak çakmak gözleriyle
Yeşilliğiyle örülmüş ayrı ayrı evleriyle
Eşsiz çekiciliğinde sahili dalga dalga izleriyle
Bilgiye giden yolda atılmış tek tek imzalarıyla
Akşamın kızılığı altında
Sırdaşım gelinciğin boncuk bakışlı ürkekliğinde
Hayallerim ve tutkularıyla dolu
Fırtınalarla geçen hayatımda, sevdanın firarisiyim
Beni benden alan aşkla
Güzelliğine hayran olduğum, Adrasan'da yaşarken.

Cengiz ÇETİK-01.08.2010-ADRASAN-KUMLUCA/ANTALYA

Cengiz Çetik

Ağla Gönlüm Ağla

Sevgileri unuttuğum birgün
Tanıdım seni
Bir kadeh içerken
Avuttum kendimi
Seni sevmemin bir nedenini bulmadan... bilmeden
Sevgisiz günlerimde

Sokaklarda esen
Bir gldn baharında koparılmış
Tuttum
Kanattın ellerimi ilk gün
Umurumda değil dedim
Yeter ki
Sen yüreğimi kanatma

Sevgilerimde ıslanmış
Yeşeren bir tohumdun
Sevda yolunda açan
Bir tomurcuk oldun
Beni yarına
sudan nedenlerle mahkum eden
ben... nedensiz sana tutsak kalan
sense deli fişek olan
feleğin çemberinden geçen
belirsiz geleceğin hayat çarkında

Ben yaz güneşinden
sonbahara giden
Sense ilkbahar güneşinin
ihtışamında gülen
artık
yavaş yavaş
avansları tükettim
veresiyeleri yaşıyorum
ekstradan kalan hayatımda
hüzzam bir sevdanın ortasında

Yalnızlıklarımnda
Kayboluşlarımda
Arayışımda
Boşluklarda
ırpınışlarımda
Tutunacağım küçük bir daldın
Kırılmış, yollarda amaçsız savrulan

Değer verdim
Yalanlarına inanmış gibi yaparak
İsteklerini yerine getirdim
Sonuçlarına katlanarak

Anladım ki
Sende... Çıkarsız sevgilerime
Satılık düşler sunarak, kayboldun
Ben de giderim, yeni düşler içine
sende kalırsın
satılık düşler arasında
feleğin çarkında eriyerek...
şimdi artık
ağla gönlüm
yanlışlarıma bakarak
ağla gönlüm
sevgilerime kanarak....

CENGİZ ÇETİK-07.01.2013

Cengiz Çetik

Ağlamak Sana Yakışmıyor

ağlama aşkım, ağlama
ağlamak sana yakışmıyor
sevmek, glmek, gezmek
senin de hakkın yaşayabilmek

ağlama yüreğim, ağlama
ağlanacak zaman değil şimdi
ocuklarımın geleceğini
alanlar varken ortada

uyuma yurdum, uyuma
verimli topraklarımızı alanlar
Çocuklarımızı tüketicisi yapıp
reticilikten uzaklaştıranlar varken

uyuma yüreğim, uyuma
seni uyutup
organlarını, tek tek çalanlar
ortada cirit atarken

uyumak sana yakışmıyor
karanlıkta oynanan oyunlar
yarınını alıyorsa, hayatta
tetikte ol, uyanık ol; her zaman...

Cengiz ÇETİK

Cengiz etik

Ah Atam, Ah!

Seni gördüm dün gece,
gözlerin her zamankinden,
Daha durgun,
Daha düşünceli.
Bir hedefe kilitlenmişti sanki.

Atam,
Neden donuk bakıyorsun bize?
Yoksa tanıyamadın mı ulusunu?
Bu cennet vatanının,
Her karış toprağını.

Çanakkale'de,
Afyon'da, Sakarya'da,
Urfa'da, Antep'de,
Yurdun her köşesinde,
Şehit olduk, vatan uğruna.

Biliyor musun?
Şimdi bu limanlar,
Bu kıyılar,
En güzel yerlerimiz,
bize yabancı.
Şehitlerimizin kanıyla alınan,
Bu topraklar üzerinde,
Biz yabancıyız.
Sanki örülmüş bir duvar,
Ve biz ulaşamıyoruz,
Ulaşmak istediğimiz yere.

Samsun'dan başlayan destanın,
Mimarıydın Kurtuluş'un.
Yok olurken ulus,
Yeniden doğdu,
Senin dahiliğinle.
Ve biz hala,
Anlayamayanlara,
Anlatamadık, öğretemedik,
Değerini.

Yokluklarda,
Onuruyla, şerefiyle,
Dimdik meydan okuyan ulusunla,
Var ettin bu cumhuriyeti.

Bugün eserlerine,
Meydan okuyan,
Kurşun sıkanlar türedi.

Bunca yıl geçti,
Seni özleyiyor,
Seni arıyor,

Bu millet.

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Ak Sayfalardan Sarı Sayfalara

Sana, sarı sayfalar arasından bakarken,
Ak sayfalardaki ilk kıpırtıyı gören,
Seninle açılan, o ilk sayfaları yazan,
Beni, görebiliyor musun aklar içinde?

Şimdi sen de boş açılan sayfalar içinde,
Gördün mü, ilk kıpırtının yazıldığı yeri?
Bugün sarılığıyla kaldı, geçmişteki o,
Gülün, sayfamdaki yaprağının izi hala...

Cengiz Çetik

Akılı mı Deli mi

Bir delilik yapmak gelir içimden
Akıllılığımın utanır
Otururum sessizce yerimde

Akıllılığımı unutup bir an
Çılgınlık yapmak gelir içimden
Delirmiş bu diye
Söylenmesinden korkar
Bükerim boynumu çaresizce aşağı

Duygularım kabarır bazen
Denizdeki dalgalar gibi
Aşmak gelir sahillerin ötesine
Sonra oturur düşünürüm
Benimkisi
Akıllılık mı delilik mi diye

Girdabın kendine çektiği gibi çekilen
Kaos düşüncelerin saplantısı gibi kilitlenen
Kendini arayan insan gibi kıvranan
İsyan dolu yüreğin bahar da uyanışı gibi canlanan
Aydınlanan ufkun sönen gözleri gibi kaybolan
Gün gün daralıyorsa dünyam, geriye doğru
Suçlusunu kim bilemiyorsa ardınca
Akıllımıyım delimiyim...

Yurdumun onuru ve haysiyetine leke getirilirse bir gün
Kavram kargaşasıyla ortam bulanırsa o gün
O zaman ne akıl kalır ne de delilik
O zaman çıkarım ortaya
Yaparım zırdelilik...
Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Alıştık Artık-DENEME

Bir zamanlar bazı değer ve duygulara gelebilecek en ufak bir harekete tepki duyarken şimdilerde öyle şeyler yaşıyoruz ki bazılarımızın kılı bile kıpırdamıyor. Acaba küresel ısınma beyinlerimize de mi zarar verdi diye düşünmekten alamıyor insan. Son zamanlarda ne çok şeyler, şey olmaktan çıktı. Ama bakıyorsun çevrene sanki öyle bir şey yaşanmamış. Bugün de şeylere taktık kafayı. Şeyi de sündürürsen nereye istersen oraya uzar anlamı. Çok tehlikelidir bu türden konuşmalar. Ama girmiş bir kere Türkçemize. Her uyduramadığı bir sözcük yerine hemen şey sözcüğüyle kurtarıyor. İdare ediyor ya biz de bugün kaptırdık kendimizi şeye. Bindik bir alamete, gidiyoruz kıyamete. Bu söz, sanırım bir şarkı sözüydü, kalmış içimde.

Alıştık dedik ya. Çevremizdeki olan biten her türlü olumsuzluğa. Alıştık televizyonlardaki gözümüzün içine baka baka yalan söyleyenlere. Alıştık. Yüzde yirmi-otuz enflasyonu içimizde yaşarken, yüzde ikiyle yaşama mahkûm olduğumuza. Alıştık, bir sevdiğimiz gün olmaya kırıcı sözleriyle deprem yaşamaya. Alıştık, unutulmuş insanlar gibi bir köşede sessiz isyanları oynamaya. Alıştık, alıştık, alıştık. Nelere alışmadık ki. Gerçekten alıştık mı sahi, tüm olumsuzluklara kayıtsız yaşayabilmeye. Siz ne dersiniz?

İki ekmeğimizi bire düşürüp yaşamak için direnmeye. Gelişen teknoloji içinde tersi bir düşünce hayatına kendimizi uydurmaya. Sahte gülümsemelere, sahte dostluklara, sahte iyimserliklere, sahte dayanışmalara, alıştık hormonlu hayatları yaşayanlarla birlikte, üzüm misali kararmaya. Ama hayır burada durmamız lazım. Alışmamak lazım, sahte düşünce ve hayat düzenli yaşamaya. Bir şeyler yapılmalı, yıkılan değerler ve doğrulukları kurtarmak için. Ama ne? Bir yolu olmalı bunun. Gururlu ve onurlu yaşamının verdiği yaşam için.

Nerede o eski Çanakkale ruhlu insanlar? Nerede o eski bayramlar? Nerede dostluk için hayatını ortaya koyan insanlar? Nerede eski komşuluk ilişkileri? Nerede o eski içten gülümseyenler? Onlar burada da ben mi yokum ortalıkta? Yoksa onları da bilgisayar, televizyonlar mı yuttu? Yoksa onlarda mı tarihe karıştı? Sorular soruları kovalar gider beynimin içinden.

Nerede sorusuyla sonu gelmez bir yığın soruyla karşılaşırız da karşılığını veren çok az kişi çıkar. Haaa sahi bir de nerede o eski memur maaşları? Değil mi? Memurlar eskiden maaşının bir bölümüyle taksitli alışverişe girerdi. Şimdi yetişmeyince kredi kartı bataklığına girdi. Artık asgarilerini ödeyerek borçla yaşama devam etmeye çalışan yüzbinlerce memurlar oldu. Ne iyi değil mi? Sahi biz buna da mı alıştık? Her ay bankadan aldığı borçla ay sonunu getirmeye çalışanlar olarak. Ev kirasına yüzde iki zam yapsam, ev sahibi ne der sizce? Aldığımız yiyecek, içecek ve giyeceklere yüzde iki zam yapılırsa esnaf ne der acaba? Hiç düşündünüz mü bu yüzde iki büyüme mi, yoksa yüzde yirmi küçülme mi? Sizi bilmem ama benim tahminimce maaşlarda azalma olacak. Nasıl mı olacak? Kiraya artış, yiyeceklere artış, ulaşım giderlerine artış, çocukların giderlerine artış. Her biri yüzde on artsa ki bu da iyimser bir düşünce, gelecek yıl bu yıl içindekinden daha az kalacak cebindeki maaşı. Buyurun bir de siz hesaplayın. Ben

çıkamadım işin içinden.

Åh, nerede sahi? Nerede, kemerlerin sıkıldığıın bittiği gün? Anımsıyor musunuz; bir zamanlar bizlere sıkın dişinizi iki yıl, sonra önümüz aydınlık diyenleri? Bir türlü bitmedi gitti iki yıl, değil mi? Neredeyse geldi emeklilik, hala kemerleri yüzde ikilik artışlarla sıkıyoruz. Sahi biz bu enflasyonu bizim kemerlerle mi sıkıp yok edeceğiz. Yoksa birileri kemeri boynumuza geçirip ağır ağır bitiriyor mu ömrümüzü? Yoksa, biz trene bakar gibi bakarak geçirenlerden mi olduk, hayat yolunda? Ben yanıtlarını bilemedim.Bulamadım. Siz biliyor musunuz? Bulabildiniz mi?

Böyle yaşamaya alıştık artık. Kolay gelsin monoton hayatın, monoton yaşayan insanların. Alıştık böyle borçla yaşamaya. Alışmamız gerekir diyenlerden olduk, çıktık.

Bankalar yolumuzu gözler, biraz daha borç verelim. Kart verelim diye. Onları bekletmeyelim. Alıştık artık borçla yaşamaya.Öyle mi gerçekte? Alıştık mı acaba? Sahi gerçekten alıştık mı? Sizi bilemem ama benim zoruma gider oldu artık. Alışamadım, bu hayatın beni ağır ağır kemirmesine. Alışamadım, gün ve gün beni değirmende öğütür gibi öğütmesine.Sinsi bir hancerin sırtıma girmesi gibi, bir sızı var içimde. İnsanım diyerek yaşamının ve onurlu olmanın bedelinin verdiği sızılarla hayata tutunmak kolay mı sizce? Buna da bağışıklık kazanır bu beden değil mi? Alışır bu beden, bu tür bir hayatın oyunlarına öyle mi? Alışır, alışır, sözlerini duyar gibiyim. Masallarla, hayallerle büyüdük ya; avutalım kendimizi, bir hayal dünyası kurarak. Şu üç günlük dünyada, kendimizi hayallerle kandırarak...

Umudunuz sönmesin. Yarınınız çalınmasın. Ay sonunda da gülen bir gününüz olsun. Cebiniz dolu, kalbiniz sevgi, sağlık dolu ömür dilerim.

CENGİZ ÇETİK-FİNİKE-22.10.2007

Cengiz Çetik

Alle Derler Adına

Alle derler adına
Nedir derdi bilmezler
Gezer durur sokaklarda
Kimse bilmez içini
Üç gün orda, beş gün burda
Yaşar durur hayatını
Sevmez çalışmayı, kapanıktır içine
Kendi halinde, uzaktır herkesten
Deli mi divane mi bilen yok
Gezer, evlenmez senelerce
Kalan miras parasıyla

Alle derler adına
Dolanır durur, şehir şehir
Sonra döner, kapanır evine
Uzaktır konu komşudan
Derdini ne kendi söyler
Ne de sorarlar derdini
Birgün yanar evi uyurken
Evden çıkarsalar da kurtaramazlar onu
Yarısı yanmış sandığı açtıkların da
İçinden bir albüm çıkar, öğrenirler
Mektuplarla, fotoğraflarla, günlükle
Yaşanılan büyük aşkın öyküsünü
Kazayla öldürmüş sevdiğini
Küsmüş hayata derinden
Kesmiş cezayı beyninden
Derdini bilmeyenler, takmış Alle adını
Alle diye söylene söylene
Söylenmiş gelmiş bugüne...

Cengiz Çetik-1988-Emirgazi/Konya

Cengiz Çetik

An Seninle Yaşanır

Gülsün güller içinde,
Kansın damarlarım içinde,
Sevgisin sevişen bedenimde,
Düşün hayallerim içinde.

Gözlerinin içinde bir dünya,
Kaynıyor sanki ateşten,
Öyle bir tebessüm etki bana,
Yaşansın o an, herşey seninle.

Çok yakınımda dururken,
Çok uzaksın neden?
Elini ver, ulaşalım seninle,
Zevklerin o son noktasına.

Cengiz ÇETİK-Kasım 2002-Turunçova

Cengiz Çetik

Analardır,Anne Yüreğini Gösteren

Analardır;
Yuvaları yuva yapan.
Sevgileriyle çevresine ışık saçan.
Yüreklerinde eşsiz çiçekler açan.
Çocukları için hayatını veren.

Yüce değerleri içinde taşıyan,
Ailesine, vatanına kendini adayan,
Yorgunluğunu, umutla süsleyen,
Analardır, anne yüreğini öğretene.

Yürekleri;
Kordur acılara karşı.
Sırdaştır dertlere karşı.
Candır çocuklarına karşı.
Siperdir saldırılara karşı.

Anadır;
İnce yüreğiyle yaşamını işleyen,
Yüreğindeki güzellikleri açan,
Dokuz ay içinde sevgiyle taşıyan
Çocuklarına anne yüreğini gösteren.

Eşine eşlik eden bedeni,
Her şeyiyle bağlanan yüreği,
Gecesini gündüzüne katan,
Analardır, adı yüreklere kazınan.

Analardır;
Tarihe Anadolu adını yazdıran,
Acı yüreklerine taş basan,
Korkuda adıyla sığınılan,
Çocuğuna ilk sevgiyi veren.

Sözcükler yetmez onları anlatmaya,
Şıgmayan sayfalar içinde,
İşlenen yaşamları ilmek ilmek,
Dokunur zaman içinde...

Cengiz ÇETİK-25.03.2007-FİNİKE-ANTALYA

Cengiz Çetik

Anasınıfım ve Sen ÇOCUK ŞİİRİ

Daha dün dizlerinde
Uyuyordum ninnilerinle
Kulaklarımda, sevgi sözlerinle
Okula geldim, bugün seninle.

Tanıştım, yeni arkadaşlarımla
Kaynaştım, sıcacık ortamla
"Öğretmenim" dedim, ilk defa
Adın gibi, ana olan sınıfımla.

Çırpınırdı kalbim, kuş gibi
Korkularımda, sevinçlerimde
Kolum kanadımdın, yanımda
Yürüdüm, adım adım seninle

Fidan oldum, dalından gelerek
Şarıldım; sevgiyle, neşeyle
Öğrendim hayatın, yeni güzelliklerini
Adın gibi, ana olan sınıfımla.

Cengiz ÇETİK. 24.05.2008-Finike

Cengiz Çetik

Anneannelerin Gülü **çocuk Şiiri**

Çocukluğumun koruyucu meleği
Korkulu gecelerimin sığınağı
Gözyaşlarımın tatlı ilacı
Sevinçlerime sevinç katan
Anneannelerin bir tanesi, nar tanesi

Yaşanmış yıllarımda, altın yeri
Silinmez yaptığı iyilikleri
Gündüzümde, gecemde destekleri
Hakkı ödenmez yaptıkları
Anneannelerin gülü, gül yüreğince...

Cengiz Çetik. 06.09.2008. Finike

Cengiz Çetik

Ansızın Gidersem Birgün

Ölürsem

.....ansızın birgün

Öldüğüm kente gömün beni

Ağlamayın ardımdan

Bilirsiniz

Gözyaşlarına dayanamam ben

Toprağıma çiçek tohumları atın

...hayat bulsun

.....koparmayın onları

.....yaşasın kokular saçarak

.....güneşe baksın yüzleri

.....solmasın renkleri

.....silinmesin umutları, sevinçleri

Kötülüklerle dolu

.....bu dünyadan giderken

Bir tohumun topraktan çıktığı gibi

....yeşersin iyilikler ve güzellikler

.....canlansın öldürülen, tüm güzel duygular

Açlığa mahkûm edilen insanlar

.....hakkını alsın, çalanlardan

.....uyansın içinde, uyuyan düşünceleri

.....güneşe bakarak aydınlansın

.....hayat bulsun, yürekleri ve beyinleri.

Toprağıma;

Çocuklar gelsin, güzel sesleriyle

İşçiler gelsin, nasırlı elleriyle

Arkadaşlarım gelsin, kalemleriyle

Gülsünler, gülen gözleriyle

Bir de sen güzelim

...bir de sen gel

Son bir kez

..... gülümseyerek gel

.....ve sonra

.....ardına bile bakmadan git

.....git,yeni bir hayatın içine doğru

.....sevgini, toprağıma bırak da git

.....Beni benimle

.....başbaşa bırak da git...

Cengiz ÇETİK.05.04.2008-Finike (23:30)

Cengiz Çetik

Aralık

Başlangıçtı her yıl, ocakla başlanan
Her gün sürüp giden, hayat merdiveni
Basamak basamak, bir inilip, bir çıkılan
Tüketen mi, dolduran mı bilinmeyen
Bir yıl daha yaşandı gitti, hayattan

Aralık gelince, aralandı bir kapı
Kondu bir masaya, tüm bir yıl
Acısıyla, sevinciyle, aşkıyla, gözyaşıyla
Kesildi birden, yılın son gününde
Yaşanmışların, yaşanmamışların hesabı tek tek

Aralık ayının ilk günü başlar
Yılın sorgusu içimde, yavaş yavaş
Neler yaptın, neler yapmadın diye
Aralanır sonra birden, hayallerimde kalanlar
Sıkışır kalır düşüncelerim bir aralık, aralık gününde...

Cengiz Çetik -30.12.2007-Finike

Cengiz Çetik

Aramızdaki Bukalemunlar

Aramızdaki bukalemunlar
Dolanır durur çevremizde
Kimi zaman politikacı olur
Kimi zaman esnaf
Girer kılıktan kılığa
Dolanır durur her meslekte

Gökyüzündeki bulut gibi
Rüzgarda yön değiştirir
Şekilden şekile girer
Bazen kararır içi gibi
Bazen ağarır dışı gibi
Ama herşeyin önündedir
Çıkarıyla yaşamak

Satılıktır
satılabilecek ne varsa gözünde
Avlanacak balıktır çevresinde
Bukalemenluğu bilmeden
Kurur hayatını bukalemunlukla...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Araniyor B6ylesi

-I-

Meltemin tatlı esintisi, aşkımin sesi
Yalnızlığımın sonu, hayatımın parçası
İçimde uyanan duygularımın eşi
Bütünlüğümün tamamlayıcısı
Uykusuzluğumun ilacı
Vücut kimyamın ateşleyicisi
Beyaz sayfa yaşayacak geleceğim
Huzur ve mutluluğumun gıdası
Üzüntümü azaltan, sevincimi çoğaltan
Dünyada hepsini içinde taşıyan
Araniyor, varsa böylesi yaşayan
Ruhumu okşayan, beni tamamlayan

-II-

Dünya geçmiş kendi derdinden
Gerçekler de kalmamış temiz sevgiden
Yalan yanlış yaşanıyor şimdiden
Hepsi de olmuş masal içinden
Kurulmuş perdeler arkasından
Yaşanıyor senaryolarla, kurgularla
Sen avutursun kendini bir avuç dünyanda
Aradığın herşey hayalden öte
Bulamazsın gerçekte, böyle derde çare
Sen yine de aramaktan vazgeçme
Söyle, kayıptır araniyor böylesi
Belki bulursun kayıplar ülkesinden
Varsa ruhunu tamamlayan parçan

Cengiz ÇETİK-ANTALYA

Cengiz Çetik

Asidir Mavi Boncuğum

Maviliğin vurdumu delice yreğime
Karışır seninle gündüzüm gecelerime
Asiliğinle geldin mi mavişim karşıma
Unutur bu kalp nedense, tüm yaşananları

Mavişim, asiliğine delice tutkunum
Maviliğin içinde oldun, mavi boncuğum
Karalığımda aktın, aşkınla yreğime
Asiliğin içinde, beni de ettin asi

Mavi boncuğun içinde yaşayan sevdanla
Sarılığıma kattın, düşsel mavi dünyanı
Sonbaharları, ilkbahar yaptın bakışınla
Asi oldum senin aşkınla, mavi boncuğum

Cengiz ÇETİK-10.01.2009-Finike

Cengiz etik

Aşk da Yalan olmaz, Olursa Aşk Olmaz

Kadın:
Bana bugün
ruhumu okşayacak
sözler söyler misin?

Erkek:
Gönlümün penceresinde
ruhumun içinde açan goncasın
mutluluğumun kaynağı
sevencimin ortağısın

Kadın:
Daha
daha başka

Erkek:
Gündüzümde, gecemde
hep gözlerimin önünde
yüregimin içindesin
anahtarı elinde
kilitli kalbimin, tek sahibisin

Kadın:
Başka
başka

Erkek:
kararan yüreğimi
aydınlatan güneşimsin
karanlığın içinde yanan
sönmeyen ateşimsin

.....

Kadın:
Evet
evet, devam et

Erkek:
.....
.....

Kadın:
Ne oldu?
neden durdun, bitti mi?

Erkek:
Işıklar söndü
yazamadım

Kadın:
Yalancı
bunu nasıl yazdın

Erkek:
Mum ışığında

Kadın:
İnanmıyorum
yalan söylüyorsun
sevmiyorsun beni

Erkek:
Ne oldu sana birden
keskin virajda dönen
fırtına gibi oldun

Kadın:
hadi canım sen de
İnanmıyorum
güvenmiyorum
yalancısın
senin gibi
aşkı yazmam
yaşarım ben
hem de ömür boyu

Erkek:
Sevmek güvenmektir
güvenmiyorsan
zaten sevgi yoktur
Aşk da yalan olmaz
olursa
aşk olmaz

Cengiz Çetik:04/08/2008-Finike/Antalya

Cengiz Çetik

Aşk Töre Dinlemez

Göçmüşlerdi,
Binbir güçlkle doğudan.
Karşılaştılar,
Portakal bahçelerinde.
Kaynaşmıştı,
Zamanla yürekleri.
İkiside istemeden,
Nişanlıydı başkasına.
Gönül,
Yasak dinlemedi.
Aileleri fark edince,
Karardı dünyaları.
Her ayrı gün,
Zulüm oldu onlara.
Yasaklar,
Aşk bağlarını güçlendirdi.
Kaçamaklar başladı.
Biliyorlardı,
Töre aşk dinlemezdi.
Fark edildi, birgün.
Karar verildi ailecek,
Temizlenecekti namus.
İki canıyla attılar gece dereye,
Elleri kolları bağlı.
Direndi yaşamak için, olmadı.
Bıraktı kendini derinliklere.
Çok geçmeden,
Sevdiği de attı kendini,
Aynı dereye.
Ölümü,
Düşünmeden.

Cengiz ÇETİK-2005

Cengiz Çetik

Aşk ve Paspas

kirli ellerin, ayakların
silinmiş lekesi vardı
paspas yapılan
.....duygularımda

özgürlüğe âşık tutkularım
kanadı kırık kartalların pençesinde kalmış
tutsaklığım vardı... yarını karartılmış
.....hayallerimde

bulamadığım makilerin gölgesinde
saklayamadığım sevgilerim vardı... pas tutmayan
.....yüreğimde

aşksız duygularla öldürülen
aşkım vardı...ölmeyecek sandığım
.....içimde

öldürenler
mutlu mu şimdi, mutsuzluğumla?
sanmayın
mutsuzluk verenler, mutlulukla yaşar
gün gelir
yüreklere yanar
paspas edilen... umutsuz bir aşkın dalgasıyla...

Cengiz ÇETİK - 14/04/2010

Cengiz Çetik

Aşk Vurgunu Arkadaş

Geniş caddeler sana dar geliyorsa
Denizin maviliği için karartıyorsa
Dağlanmış yüreğin feryat ediyorsa
Aşk ırmağının yolları kapatılmışsa
Ayrılık için hergün kemiriyorsa
Gündüzlerin geceye dönmüşse
Gözlerinin aydınlığı, karanlığa gömülmüşse
Bil ki, en büyük vurgunu yemişsin arkadaş.

Albatros kuşu gibi inmem
Sevdiğimi bulmadan yere derken
Vurulup düşmüzsün, ansızın bir gün
Çırpınırsın, çaresizce giden ruhuna
Bakakalırsın, ruhsuz bir bedenle
Aşkının hasarı o zaman, zayıflatır düşünceni
Koparır, dayanamazsın hayat damarlarına
Bünyeni de alır bir gün, her şeyinle birlikte arkadaş.

Ne vurgunlar var şu dünyada, ne vurgunlar
Hergün, yersin bir yerlerden vurgun
Hiçbiri, kalp vurgunu kadar
Ağır ve derin değildir
Ne vurgunlar biter hayatta
Ne de vurulanlar
Dönenceler içinde, döner durur
Devreder, yeni kurbanlarına arkadaş...

Cengiz ÇETİK –Finike-09.08.2008

Cengiz Çetik

Aşka Dair Ne Varsa Tutkuların İçinde DENEME

Çocukken çok hayal kurardım. Hayallerimle avunurdum. İlk aşkımda hayallerim de canlandırdığım biri olmuştur. Belki bir televizyonda gördüğüm, belki de sokakta gördüğüm birinden etkilenmişimdir, bilemiyorum. Ama ben, hep onlarla kendi yalnızlığımı unutmaya çalışmışımdır. Bazen rüyalarımın girmiş, doldurmuştur tüm düşlerimi...

Her hayalimden ayrıldığımda da onu özleyip, yeniden varlığını yanımda istemişimdir. Bakın, yine canlandı; o duygularım birden;

Hayalimdeki kız, biliyorum, daha yeni ayrıldık seninle. Özledim bile, şimdiden seni. Ne yapayım? Sanki bu kalbim seninle yaşıyor. Tükenmiyor sevgin, çoğalıyor; gün geçtikçe içimde...

Duygularımı anlatmaya sözcükler yetersiz kalıyor, inan gülüm inan. Seninleyken bile, seni özlüyorsam, düşün; sen olmadan hissettiğim, yaşadığım duygularımı. Düşünemiyorum ben, düşüncelerim durdu birden. Sen yokken, şu dünyada, yapayalnız yaşayacağım günlerimi. Bu sana aşırı düşkünlüğümün, bir adı olmalı. Ama ne? Adı ne olursa olsun, sevmiyorum şu dünyada sensiz; yapayalnız yaşamayı...

Kokunu, tenini, sesini, yüreğini hissetmeliyim; taa derinden. Tatlı esen, hafif bir rüzgârın sesinde duymalıyım; nefesini. Senin gözlerinde gördüğüm o eşsiz dünyanın içine girmek istiyorum. Tüm tutkularımı aşarak, yaşamak istiyorum seninle.

Yüreğim de sen bir fırtına oldun, aldın götürdün beni uçsuz bucaksız duygular diyarına. Bu esen fırtına; ne Konya, ne Antalya ne de dünyanın başka bir yerindedir. Yüreğimden esen fırtına seli, sensin sen.

Biliyorum, benimkisi delicesine bir aşk. Sonu yok. Yine de seni sevmekten kendimi alamıyorum. Ne yapsam? Bu delicesine, sana hasta olan yüreğimin tedavisi, sensiz nasıl olacak? Bilemiyorum. Sensiz bir tedaviyi yüreğim nasıl kabul eder? Düşünemiyorum...

Aşk da bir serüven tadında yaşanmalı. Hem de ne olursa olsun yaşanmalı. Keyifle, zevkle, mutlulukla, sorarak, sorgulayarak, sevişerek, öğrenerek ve öğreterek yaşamalı hayatı. Yaşamın özünü, ruhunda hissederek yaşamalı. Hem de derinden. Anlıyor musun?

Sen, sen benim; hem aşk, hem de yaşama kaynağımsın. Anlıyor musun? Duyuyor musun? Hissediyor musun? Seninle yaşamak istiyorum, ömrümün geri kalanını. Yaşanacak ne varsa hayatımda, hepsini seninle yaşamak istiyorum. Ya sen, beni istiyor musun? Benim istediğim kadar? Ya sen, seviyor musun? Benim sevdiğim kadar. Açıyor musun yüreğinin kapılarını bana?

Ormanın vahşi güzelliği içinde, denizin kenarında kumsalda veya yemyeşil çimlerin üstünde yalınayak, elele yürümek. Yalnız seninle yürümek istiyorum. Kumsala seninle uzanıp, yıldızları seyretmek istiyorum. Ve gül bahçemin içinde; tek gül olarak yaşamayı istiyorum.

Severim yazı ama kışı da unutamam. Elbette, bu günü yaşarken geçmişi de silemem. Sonbaharda esen rüzgârlı bir havada, titreyen vücutlarımızı sarılarak ısıtmak, ne güzel olurdu. Ve sevgilim sevişmek, hem de ölesiye sevişmek. Bir tende eriyip

kaybolana kadar derinden hissetmek istiyorum. Her gün yeniden doğan güneş gibi;
yeniden,yeniden, yeniden...

Her şey bizim elimizde. Daha çok geç değil. Çok geç kalmadan gel. Ne kadar çok kullanırsak, o kadar uzun olacak hayatımız. Giderken bu dünyadan dolu dolu yaşadıklarımızı bırakalım. Ne dersin bu isyankâr ruhumla beni kabul edip, benimle bir ömür boyu yaşar mısın? Öyleyse haydi çık düşlerimden, sislerin ardından gel. Yeter artık, çık düşlerimden gerçek ol. Yaşayalım hayatımızı. Yoksa sen yanımdasın da ben mi körüm? Göremiyorum seni. Burnumun dibinde duran, sen misin yoksa? O, sen misin hayallerim de gördüğüm sevgilim? Eğer sensen, o düşlerimden çıkmayan. İster misin, kalan ömrümüzü paylaşalım seninle?

Bütün zevkleri doya doya yaşayarak...

Cengiz ÇETİK-2002

Cengiz Çetik

Aşkı Olur musun?

Düşünceler yumağımdan çıkmayan, yeşil gözlerinle
Her gün arıyorum seni, içimde yaşadığım sevdamla
Gitmeyen bakışların sarıyor, gece gündüz hayallerimde
Kaçışların bile beni çekiyorsa sana, delice tutkularıyla
Sesleniyorum işte, bütün yüreğinle, aşkı olur musun?

Dolandırma sözü başka yere, gel yanıma güzelim
Bakışların bakışlarımda kenetlensin, dillensin aşkı
Dile getirsin her anımda, sana olan duygularımı güzelim
Senle olsun, mavilikle dolu dünyamda yaşanan yarınlarım
Söyle bana güzelim, bütün yüreğinle aşkı olur musun?

Kızılığın ötesinde, kızılık sarmışsa ruhumda
Gözlerin içimde, bir dünya olmuşsa gözlerimde
Finike içimde başka, sen olunca yanımda
Bakışların içimde başka, yüreğime düşen ateşinde
Anla artık, yaşanmıyor günler aşkı, aşksızlığında
Olur musun güzelim, benim aşkı, bütün aşkınla?

Geceler, içimdeki isyanı vururken dışıma, sevgilerimle
Meydan okuyan yaşanmış yıllarım, yaşanacak günlerimle
Sevdamı boncuk boncuk dizdim yüreğime, gör bakışlarımla
Yol açtım, senin kapattığın yolları gönlüme, yine seninle
Söyle artık aşkı, olur muyum senin gönlünde de aşkın?

Cengiz Çetik.16.11.2008- Finike

Cengiz Çetik

Aşkın Gözyaşları

gözlerine kapıldığım gün
gözlerim kapandı
başka gözlere
şifa olmadı
hiç biri
bu derdime
nasıl sevdi şu deli gönlüm
nasıl sevdi
bilemedim
bilseydim
vazgeçebilir miydim?
yine de senden
sevgimden

aşkın gözyaşları
içime akar bugün
içime
Paramparça olmuş yüreğime
damla damla

misafir olduğum şu dünyada
misafir olamadığım kalbine
kanar bu deli gönül
kanar da
içten kanar

aşkın gözyaşları
Seni anımsatır
seni
gizli köşelerde
cezasını
verir bana bugün

kurudu, ateş gibi yandı gözlerim
gözyaşlarım akmadı dışarı
düştü
aşkın gözyaşı içime

çiçekler ağladı
bir çiçeğin ardından
gülücüklerin, tebessümlerin
gittiği
kaybolduğu bugün

aşkın gözyaşları
Akdeniz'in nemi gibi
içten
alır götürür beni,
yavaş yavaş derinden...

Cengiz Çetik. 22.08.2008-Finike

<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie


```
value=http:media.imeem.com/m/fq48LJT-YF></param><param name=wmode
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/fq48LJT-YF
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/
border=0 /></a></div><form method=post
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a
href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=fq48LJT-YF
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=fq48LJT-YF
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=fq48LJT-YF
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=3&ek=fq48LJT-YF
rel=nofollow ><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/155/10/fq48LJT-YF/
border=0 /></a></div></form></div></div><br/><a
href=http:www.imeem.com/people/LZiwykq/music/bBAH0UXA/seslendirmepena-askin-
gzyaslaricengiz-cetik-siiri-seslend/>askin gözyaslari_cengiz cetik siiri seslendirmesi
penadan.mp3 - seslendirme:Pena</a>
```

Cengiz Çetik

Aşkın Kelepçesi Yüzükler

Tatlıdır hülyalar, aşkın kimyasını içerken
Bitmeyecek sanılan gecelerin
Rüyasında yüzerken
Kısa gecelerin ışıltısında
Uzun gündüzlerin
Yaldızlı parıltılarına bakarken
Birden
Karakolda bağlanmış ellerinle
Ömrünün
Yeni dönemecine girersin
Seçilmiş beyaz duvakla
Giyilmiş lacivert bir takımla
Aşkın kelepçesi yüzükler
Takılırken parmaklara
Verilir hüküm;
"İkiden bir edip
Ömrü yaşa, bir yastıkta aşkla ..."
Belki yaşar gidersin ikizi gibi
Belki de bitirirsin
Yıllar geçtikçe
Aşkın sihrini ağır ağır
Kelepçenin içinde...

Cengiz ÇETİK.07.08.2010-Kumluca

Cengiz Çetik

Aşkın Nefesi İçimdeyken

-I-

Her nefesin, bütün şiddetiyle içimi yakarken
Nasıl girdi bilemezsin, aşkın soluğu ciğerlerime
Süzülerek geçerken damarlarımın nehirlerinden
Nefesin nefesime karışarak, hayat verdin yeniden

Efkârım çöker, bu gamlı gecelerde
Bir nefes sıhhat derdi, içime düşmeden
Ne şafaklar saydım, yalnız akşamlarımda
Aşkın nefesi, nefesimi tüketmeden

-II-

Ah aşkım!
Sen her nefes alışımda, nefesimsin
Her neredeysem, yaşama dayanağımsın
Bilesin ki
Sensizlik, ölü bir hayattır nefessiz yaşamış

Senin yokluğunda
Soluk nefesler kesti beni, soluk bakışlar arasında
Sağanak yağmurlara yakalandım, çılgın düşüncelerde
Çamurlara bata çıka yürüdüm, ışıklı ışısız yollarda
Şokakların ışıkları göz kırptı, gecenin sahteliğinde
Aldattı... yanıp sönen her gittiğim yol, nefesimi keserek
Sırılsıklam oldum tir tir titreyerek
Alev topuna dönen nefeslerimle
Donkişot'un aşkı gibi kalakaldım hayallerimle
Terim terime karıştı... hasta halimle
Soluğum cılızlaştı... yavaş yavaş nöbetlerimle

Ve

Bir yaprak daha düştü bugün takvimden
Kızgın nefeslerimin alevi seninleyken
Hatırı sayılır hesaplarımı, bir bir verirken
Tükenen nefesimle, bitmeyen aşkımla... hala seninleyim...
Cengiz ÇETİK. 28.01.2010

ŞİİRİN SLAYTI:

<http://www.facebook.com/video/video.php?v=298732068957>

Cengiz Çetik

Aşkından Oluyorsam Sarhoş

Ey aşk! Sarhoş ettin beni, aşkın kadehinden içerken
Damlasına kıyamadığım günlerin, tadı yüreğime düşerken
Mayhoş içindeki hayatım, sevgi dolu bir bakışla değişirken

Ey aşkım! Dönüyor başım dönüyor, bak ne hale düştüm, görüyor musun?
Unutuyorum, dalıyorum, hayallerim içinde kelebeklerle yarışıyorum
Düşünürken korkuyorum, biterse bir gün derin sarhoşluğum, ne olacak halim?
Tebessümlü gülümsemelerimle, geçiyorum sonra yine kendimden, aşkınla
Oluyorum yeniden, aşk sarhoşu
Yaşıyorum be güzelim... Yaşayarak, sarhoşluğun en güzelini

Gözlerim gözlerine aşkınla kilitlendiğinde
Dünyamdaki her şey seninle birlikte değişiyor
Karanlıklarda kalmış ruhuma bir ışık doğuyor
Rengârenk ışıklar, başımı hayallerle döndürüyor
Konuşmalarım, hareketlerim, bakışım değişiyor
Mantığım duruyor, aklım karışıyorsa; sana olan duygularımla
İçmeden aşkından oluyorsam, aşk sarhoşu
Varsın, olsun be güzelim... Bırak yaşayayım, sarhoşluğun en güzelini

Sen bir baharsın içimde, sonbaharın hüznünü bir anda sildiren
Damarlarımda yükselen adrenalsin, beni heyecan içinde yüzdüren
Ok kirpiklerin, yay kaşlarınla aşkını yüreğime saplayan
Kalabalıkta içime güneş gibi sızıp, aşkının adını yazdıran
Sağanak yağmurda çılgınca koşup, sana olan aşkımı söyleten
Geçiyorsam kendimden, senden başkasına kör olan yüreğimle
Oluyorsam içmeden, aşk sarhoşu
Varsın, olayım be güzelim... Yaşayayım doyasıya, sarhoşluğun en güzelini

Mükemmelliğin değil, aşk ateşinin alevidir, beni sana doğru çeken
Farklı yaşların ayrıntısı değil, sevginin kuvvetidir, beni sana bağlayan
Bahar yüzündeki tebessüm değil, içimdeki gözlerindir, beni içten yakan
Gündüzün içinde, gecenin havasını solumak sevgilim, ayrılığı içimde yaşamak
Seninle olmak, kumruların kanatlarında özgürlüğü, aşkı yakalayabilmek
Olsun güzelim, bahar bakışınla içime girip yerleşen, sevda ateşinle
Varsın, içmeden öleyim, aşkının dünyası içinde
Ölmazsa derinden, kalbimde yerin... Aşkınla sarhoş olayım
Öleceksem öleyim aşkından be güzelim... Yaşayarak, sarhoşluğun en güzelini...

Cengiz çetik09/06/2009-Finike

Cengiz Çetik

Aşkınla ölebilirim

Nazlı bir çiçektin, boynunu büktün, yaktın
Yangın yüreğimle, "yazgımsın" dedim, olmadın
En büyük vurgunu gözlerinden yedim, kaçtın
Sabırla ördüğüm sevdami sevmedin, gittin
Sessiz bu gidişinle ben, ölebilirim kalan aşkınla

Sen geceme, gündüzüm olan aydınlığımdın
Düşünmeden yoluna içten vurulduğumdun
Uğultulu rüzgârdaki seslerinde kaybolduğumdun
Özleminde, acılarla yüreğime duvar ördüğündün
Yandım, yangınında düşüp öldüm, sonunda sevdamla

Rüzgârın esse, diriltse içten, esmerli kara bakışınla
Kilitli şah damarımı açsa, yaktıklarınla kalan közünde
Öldüğüm yerde can gelse, yarını olmayan yakışınla
Gül tenin gözümde canlansa, suskun sevdalı yüreğimde
Dünyaya ses olsa, büyük aşklar gibi, uğruna öldüğüm aşkımla

Cengiz Çetik -16.06.2009-Finike

Cengiz Çetik

At Gözlüklü Olma

At gözlüğünü,
At gözlüklü olma,
Siğ düşüncelere saplanma,
Çıkar,
Yumurta kabuğundan,
Uzat kafanı dışarı.
Yoksa daralır ömrün,
Bir avuç,havuç başınla.

Derin düşüncelere dalma,
Şal kendini okyanuslara.
Örümceklerini bırak,
Yüzyıllar ötesine.
Gel kardeşim, aydın ol,
Dargın olma bizimle.

Elinde lokmanla,
Ağzından düşürme,
İki çürük dişini.
Sonra kalırsın,
Kel traş başınla,
Ulu orta meydanda arkadaş.

....

mayıs-2006-Finike/antalya

Cengiz Çetik

Atatürk Gibi Düşün-DENEME

Koşullar ne kadar ağır olursa olsun; yılgınlık, teslimiyetçilik ve düşünme yoksunluğu Türk gencine yakışmaz. Sana da yakışmaz kızım. Öss sınavında, hayat sınavında, ekonomik sıkıntılarda çıkış yolun, rehberin ve önderin ATATÜRK'TÜR her zaman.

Türk gençliği, gelecek hayallerin için sınava girdin. Umutlarını, düşlerini gerçekleştirmek için kendini hazırladın. İçinde kaybetme korkusunu ve teslimiyetçiliği asla taşıma. Teslimiyetçilik ulusunun karakteri değildir, senin de olamaz. Bu ülke, sizlere emanet edilecek gelecekte.

Sen, kendini geliştireceksin, yetiştireceksin. Her türlü tuzak ve oyunlara karşı kendini hazır hissedeceksin. Sınavı kazanıp okuduğunda; bu ülkenin sorunlarını göğüsleyen yiğitlerden biri de sen olacaksın.

Kızım, sen de bu sınavda, o yüz binlerce gençten biri olarak sınava girecek ve okuyacaksın. Yüreğin bu ülke için çarpacak. Bu vatan için mesleğinde hizmet edeceksin. Senin en temel görevin; yurduna layık insan olarak yetişmendir. Atatürk gibi düşünerek yaşamandır.

Norveçlilerin bir sözü varmış. Sıkıştıklarında ya da bir sorun karşısında söyledikleri; "ATATÜRK GİBİ DÜŞÜN." Neden bizde çocuklarımıza bu yöne uyarıcı sözler söylemiyoruz. Başka ulusların saygı duyduğu bir liderimizi örnek almıyoruz. Öyleyse söyleyelim gençlerimize "ATATÜRK GİBİ DÜŞÜNÜN." Sorunlarınız karşısında, çözüm yollarını. Zorluklar karşısında, onun gibi çıkış noktası bulup, doğru seçeneği fark edin. İşte, sen de bu koşullar altında asla kazanamayacağım demeyeceksin. Her türlü olumsuz düşünceden sıyrılacak ve tek bir hedefe odaklanacaksın. Başarmak ilken olacak senin. Bu düşünceyle yola çıkmak bile kazanmanın yarısı eder. Diğer yarısı da çalışmak ve kararlı olmaktır. Sen kazanmak istedikten sonra; bütün dağlar ova, bütün tehlikeler yok olur. Bütün karanlıklar, aydınlık olur, duramaz senin önünde.

Türk gençliği; ÖSS sınavında hepinize başarılar dilerim.

Yolunuz açık, geleceğiniz aydınlık olsun. Her zaman Türk ulusuna layık ve onurlu yaşayın. "Atatürk gibi düşünün." Bu düşünce bile yeter her şeye...

Sevgiler saygılar hepinize...

Cengiz Çetik-16.06.2007

Cengiz Çetik

Atatürk'ün Yeniden Gençliğe Seslenişi- Deneme

Ey Türk Gençliği!

Nice zorluklar içerisinde, yokluklara meydan okuyarak; önce askeri, sonra siyasi ve ekonomik zaferleri ulusça göğüsledik. Başardık. Geleceğe miras bıraktık. O yokluk arasında yabancıların elindekileri tek tek satın aldık. Kendi ayakları üzerinde duramayan ulus, esarete ve yok olmaya mahkûmdur diyerek, bağımsızlığımızı her yönüyle pekiştirmeye çalıştık.

Cumhuriyetimizin ilk on yılına gelindiğinde, az zamanda çok büyük işler başardık. Çok büyük aşamalar kaydettik. Bugün görüyorum ki; limanlar, iletişim, bankalar, verimli tarım arazileri tek tek yabancıların eline geçmiş. Yabancı hayranlığı yurdun dört bir yanını sarmış. Yabancı ekonomik güçlerle birlikte olmak itibardan sayılmış. Birçok konuda acz ve kararsızlık ruhu sarmış. Geleceğe olan umutları karamsarlıkla dolmuş. Bu hal ve durum karşısında ulusum perişan, ekonomik yönden zayıflatılmış, geçim derdiyle kendi haline bırakılmış, ülke bütünlüğü ve değerleri sorgulanır olmuş. Bu hal ve durum, onurlu Türk ulusuna yakışmaz. Bağımlı yaşamak ulusun karakterinde yoktur. Özgürlük ve bağımsızlık Türk ulusunun karakteridir. Tarihler boyunca özgür ve onurlu yaşamış Türk ulusunun, bu tür oyun ve tuzaklardan kendini kurtaracak gücü yüreğinde daima vardır.

Senin üzerine oynanan oyunlara kanma, geleceğini çalmak ve satmak isteyen dâhili ve harici güçlere kapılma sakın. Her nerede olursan ol, ülke koşulları ne kadar ağır olursa olsun; senin görevin, ülkeni her türlü işgalci güçten kurtarmaktır. Bu yolda, seni ekonomik yönden kısıpaca alabilirler ve hatta en yakınındaki insanlar bile, o fikir ve düşüncelere kapılmış olabilir. Ülke içinde, senin gibi düşünenler azınlıkta olabilir. Bütün bunlardan daha vahimi yapayalnız kalabilirsin. Bütün bu koşullarda dahi yüreğindeki o sarsılmaz inancını yitirmeyeceksin. Yurdun için her türlü saldırıya göğüs gereceksin. Senin birinci görevin; bu yurdu her türlü tehlikeden korumak ve cumhuriyetine sahip çıkmaktır. Bu temel görevden seni hiçbir güç alıkoyamayacaktır.

Bu ülkeyi yok etmek isteyen güçler bazen çok sinsi gelebilir. Dilini, düşünceni bozabilir. Ekonomik yönden seni esir edebilir. Ve hatta en yakınındakileri bile sana karşı kullanabilirler. Bütün bunlara rağmen asla yolundan dönmeyeceksin. Seni şu ya da bu şekilde soğutmaya çalışacaklardır. Ama sen bu tür oyunlara düşmeyeceksin. Bu tür tehlikeler ahtapot gibi beynini sarmadan, uyan. Uyanık tut, kurtar, bu tür tuzaklardan, tehlikelerden ulusunu...

İşbirlikçiler ve yıkıcılar dün de vardı, bugün de var, yarında olabilir. Ne olursa olsun asla yılgınlık ve teslimiyetçilik Türk ulusuna yakışmaz. Koşullar ne kadar ağır olursa olsun; seni tarihten ve Anadolu'dan silmeye yeltenecek güç ne kadar güçlü olursa olsun; bu ülkeyi kurtaracak güç ve yürek yine senin asil bedeninde mevcuttur. Ne mutlu Türküm diyene!

CENGİZ ÇETİK-09.11.2008-FİNİKE

Cengiz Çetik

Ay Yüzlüm Göremez Oldum Yüzünü

Ay yüzlüm göremez oldum yüzünü
Köşeyi dönüpte bakamaz oldum sana
Ne de çok kızdın, volkan gibi bana
Attığın tokatın izi hala yüzümde

Ay yüzlüm göremez oldum yüzünü
Köşeyi dönüpte geledim yanına
Yanlış anladın diyemedim yüzüne
Geçmedi hala, attığın iz yüzümde

Ay yüzlüm göremez oldum yüzünü
Sensiz olmuyor hayatımın tadı,anla
Yanına gelsem dinler misin beni
Yoksa yine atar mısın yüzüme imza

Ay yüzlüm, görmez gözüm başkasını
Yanlış anlasan da sensin tek aşkım
Anlasana, seviyorum seni delicesine
Geliyorum yanına, atsan da yine imza

Cengiz Çetik-2006-Antalya

Cengiz Çetik

Aykırı Düşüncelerde Beynimin Sol Yanı-DENEME

Bir tutukluluk var, beynimin sol tarafında. Eriyor sanki gün ve gün. Ne tedavi eden var, ne de tedaviye yanıt veren? Kemiriyor sanki içinden bir şeyler, adım adım düşüncelerimi.

Düşüncelerim durdu bir an. Gözlerim doldu. Ne yapsam geçmiyor, beynimdeki ağrı. Hapsolmuş, içinden çıkmıyor dışarıya. Uğultulu, cızırtılı ve parazitli olmuş yaşantımın bir parçası. Boşa atıyorum dolmuyor. Doluya atıyorum almıyor.

Dalmışım. Gidiyorum uzaklara. Okyanusu düşünüyorum. Ucu ve bucağı yok. Nerede kara, nerede sığınak bilen yok. Bu işin sonu yok. Geri dönülmez düşüncelerimin tutsağı olmuş, yarına gidiyorum. Yarın nasıldır bilen yok. Ben hep bugünü yaşıyorum. Yarınları, hep hayallerde arıyorum. Bilen yok.

Bir korkaklık sarmış içimi kemiren düşüncelerimde. Başarısızlıksa kaderim olmuş alın yazımda. Kopukluk içimi kaplamış, çevreden ve toplumdan kaçarak. Yalnızlık, hayatımın içinde yer yer içimi kemiren düşünce olmuş. Tepeden bakma moda olmuş, dışımda. Saltanatlık, tutkalla yapışmış oturduğun koltuğa. Özeleştiriyeye tahammül yok içimde. Senin var mı sanki arkadaşım? Eriyorsun oğlum, gün ve gün. Bir derman, bir ilaç aramıyorsun. Amacın kendini yok etmekse. Gidiyorsun. Böyle giderse, kalmaz fazla zamanın yarına. Bekleme, gelmez her zaman son anda bir kurtarıcı sana. Bulamazsın, bir kurtarıcı çevrende. Seni, senden başka kimse kurtaramaz. İnanacaksın ve kurtaracaksın kendini tüm hastalıklardan. Başka yolu yok bunun. Hatalarından ders çıkaracaksın. Daha çok çalışıp, inanacaksın; seni yaratanla tüm dertlerden kurtulacağına. Desene arkadaş, sen kaçını uyguluyorsun? Bana bakma. Sen kendini kurtar, içini kemiren sağlıksız düşüncelerden. Ben kaybolmuşum bende. Bakma sen halime...

Beynimin sol yanı, kemiriyor acı düşüncelerle, gün ve gün daha cılız halde. Amaç, yok etmekse bir kalıp düşüncelerde takılı kalarak. Başardın adım adım içimi kemirerek. Beynimin sol yanı, kanıyorsun artık bugünlerde, adım adım hissettikleriyle. Kanıyorsun artık, yapışkan zihniyetinin acı faturasını görerek. Kurtar kendini, seni yok etmek isteyen zararlı düşüncelerden. Yoksa yarın, beyninin sol yanı felç olacak ve sen yok olacaksın boş boş çevrene bakarak.

Sağlıklı olarak yaşaman için, önce hastalıklı bu düşüncelerden kurtul. Beyninden at, seni hasta yapan bu düşünceleri içinden. Sıyrılmış, kurtul sana zarar veren her türlü yaşantıdan. Kendine gel arkadaş. Yoksa yarın çok geç olacak senin için ve benim için...

Sen, vücudumun sağ yanı gibi gereklisin beynimde. Koca, boş beynimin sol yanı ile birlikte; bir bütünsün içimde. Senin bir yanını koparmak, bedenimin bütünü yok etmektir. Bunu bilerek yaşa, sağlıklı dünyanın sorunuyla mücadele ederek. Yoksa, yarın iş işten geçip düşersin yere. Başın sağ olsun der kapatırlar üstünü. Kapatacak beynin kalırsa tabii ki, böyle giderse...

Beyniniz sağlam, başınız dik, onurunuz yüce olsun. Bedeninin bütünlüğünün değerini bilen ve koruyan ve koruyacak olan tüm insanlara selam olsun...

cengiz çetik.08.08.2007-finike

Cengiz Çetik

Ayrılığın Acısı

AYRILIĞIN ACISI

-I-

Sen bilir misin?
Ayrılığın acısını.
Bilir misin?
En sevdiklerini,
Bir daha görememenin,
Ne demek olduğunu?
Sen,
Kor ateşin her zerresini.
Hiç yüreğinde Hissettin mi?

.....
Bilemezsin,
Benim hissettiklerimi.
Bilemezsin,
İçimde yanan ateşi.
Anlayamazsın,
Anlatamam,acımı.
Yanarsan,
Benim yandığım gibi.
O zaman hissedersin,
Hissettiklerimi.

.....
Akıyor içimden,
Kan gözyaşları.
Gelmiyor ne çare,
Gidenler geri.
Yazılmış,
Her karesi hayatın.
Aldatıyor,
Oynuyor bizimle,
Neden?

.....

-II-

Sen kış güneşi gibisin.
Görüyorsun,
Ama ısıtmıyorsun.
Bakıyorsun,
Ama anlamıyorsun.
Nasıl ki,
Kış güneşi görünür,
Ama yüreği soğuktur,aldatır.
İşte sen,
Öylesin, öyle.

.....
Bir rüzgar uğultususun,
Uğultunun içinden,
Ses getirirsin.
Gerçekte,
Olmayan,
Aldatıcı sesi.

.....

Sen,
İnsanlıktan uzak olan;
Benim gibi yanmadan,
Her bir zerrenin,
Ürpertisini,
Yüreğinin,
Taa derinliklerinden,
Kopan fırtınanın haykırışını,
Hissetmeden,
anlayamazsın.

....
Yanarsan, benim gibi,
Haykırırsın,
Çırpınırsın,
Kıvranırsın
Geri gelmeyenlerin acısını,
Hissedersin o zaman.

....
-III-
Hayır,
Yine de istemem.
Yanmasın,
Yıkılmasın,
Kavrulmasın.
Benim yandığım gibi,
Yanmasın başkaları.
Acıların acısı,
Yeter artık yeter.
Kan gölü oldu gözlerimiz,
Sus, konuşma artık...

...

-IV-
O,
Hastahane köşelerinde,
Çırpınan,
Yalvaran,
Haykıran insanlar,
Anlıyorum, duygularınızı.
Çünkü,
Yaşıyorum bende,
Aynı acıları.
Kaybetmenin,
Dayanılmaz acısını.
Giden bir canın yokuğunu,
Görüyorum,
Hissediyorum,
Ve yaşıyorum.

.....
Umutsuzca,
Sağa sola koşan.
Yerlerde,

Perişan kıvranan.
İçlerinden,
Bir parçası kopanlar.
Yüreğinin,
En derinliklerinde,
Hissedenler.
Sizlerden,
Sizlerden biriyim bende.

...
Hayat filminin içinde,
Sele kapılmış giden,
Yolcusuyuz.

Nereye,
Gideceği bilinmeyen.
Nerede,
duracağını bilmeyen.
Bir garip,
Yolcusuyuz, hayatın.
Senaryosu,
Yaşarken yazılan,
Oyuncularıyız biz,
Ne çare...

YAZAN: CENGİZ ÇETİK
NİSAN-2002

Cengiz Çetik

Ayrılıklarda Seni Sevdim

Gözünün rengini
Gülüşünün sıcaklığını
Gamzeli edanı
Fotoğraflardaki anılarını
Arasam da şimdi
Anladım ki
Ayrılıklarda... daha çok sevdim seni
.....sevdim be güzelim

Biliyor musun
Ebruli renk cümbüşü gözlerinde
Tavırlarındaki cilvende
Yalan rüzgârlarında
Seninle gerçeğe uçmayı
Özlesem de
Anlasana... ben seni
Ayrılıklarda sevdim... ayrılıklarda be güzelim.

Varsın
Alanya'da kalan kalsın
Yüreğim burada talan olsun
İçimdekileri koparıp
Alamaz ya
Duygularımı silemez ya
Benim kadar sevemez ya
Bunu hissetmek
Bunu bilmek
Yeter bana... yeter be güzelim.

Ayrılıklarda... ayrılıklarda seni sevdim
Belki de... daha çok sevdim ayrılıkları
Yalnızlığımda... senin hayalinle avuttum duygularımı
Üşüdükçe yüreğim, korkuttu beni
Korkum ölümden değil
Yüreğimden kaybetmek seni
Sende bunu bil yeter
Yeter be güzelim ...yeter bana ayrılıklarımda.

Cengiz ÇETİK-07.09.2012.Finike

Cengiz Çetik

Azıcık Ucundan Sevgi Kırpalım

koparalım
bir kere koparmakla ne olur
azıcık ucundan
deme bana sevdiğim
hadi senin
dediğini yapalım
bir kerecik
sonunda sen mutlu olur musun
.....hayatta...

....koparalım
.....keselim
.....keselim
birazcık oradan
..birazcık buradan
.....kırpalım
.....kırpıştırılalım
....yapıştırılalım yanlardan
...azıcık ucundan tutup
uçuralım sonra
....uçurtma gibi hayalden
.....sevgiler

sayfaları yırtalım
yıldıza çevirelim
biraz oradan
...biraz buradan
sonra
bir çığlık atalım
canımızın yandığı gibi
zevklerin ötesinde yaşar gibi

azıcık ucundan
...koparalım
.....acılardan
sevgiler yapalım
gökyüzüne asalım
ömrümüz sevgi olsun diye
sen mutlu ol diye

azıcık
ucundan keselim
yelpaze yapalım umutları
serinleyelim
ufuklarda
umutlar yeşersin diye

çırpınan
ateş yüreğimizle
bedenimizi yakalım
bulutların üzerinde
kendimizden geçerek...

sevgiler alalım
satılmamış
safliklar içinden
çatalım
...katalım
.....azıcık ucundan
sonra
.....yaşayalım ölümsüzlüğün
.....sevgideki özünü içimizde...

sevişelim
...sevginin koynunda
kendimizden geçerek
sonra çikalım
...hayatın
...kalles yollarına
.....isyan edercesine...

gözyaşlarındaki acıları
silelim sevgiyle
...kiralım
.....atalım
.....tüm kötülükleri
.....karanlığın çöplüklerine

gözlerindeki sevgi ışığın
parlasın benim için
dünyalar
sen olur
gözümde o zaman
sevgi ışığın
sönerse birgün
yaşamam
gün ve gün
eriyen insan olurum
.....kırpılan hayatlardan
.....geriye kalan...

azıcık hayal kuralım
sonra
.....sonra sıyrılıp
.....çarpışalım
gerçeğin koynunda
.....hayatın sevda yollarında
.....ölümsüz aşkla yüreğimizde...

cengiz çetikç.05.05.2007.finike

Cengiz Çetik

Bahar Yürekli Sevdiğim 1

Bahar yürekli sevdiğim, her mevsimde
güneş gözüyle açtığın, gülen ayçiçeğinle
maviliğin kaybolduğu, sarı yapraklarda
sarıyorsun beni, sarmaşık gibi gözlerinle

ilkbaharınla aşk gülleri açıyorsun kalbime
yüreğindeki baharı bakışınla, içime taşıyarak
gamzelerinin tatlılığıyla, bağıyorsun kendine
kelepçesiz aşk tutsağı yaparak

bahar kokunla, içimde baharlar yaşıyorsun
karanlık soğuk gecelerimde, aydınlık sığağınla
her mevsim güneş gözlüm, kalbimde yaşayan
bahar yürekli sevdiğimsin, her zaman aşkımla

Cengiz çetik

Cengiz Çetik

Bahar Yürekli Sevdiğim-2

Bahar yürekli sevdiğim
Gözünde açmış güneşin
Bakışında ayçiçeğin
Maviliğinde kaybolan
Sarı yapraklar arasında
Yine, sen sardın içime
Sarmaşık gibi aşkını
Yalnız bugün değil gülüm
Sen, hergün yüreğimdesin...

Cengiz ÇETİK-14.02.2007-Finike/ANTALYA

Cengiz Çetik

Bana Bir Aşk Şiiri Söyle

Bana öyle bir aşk şiiri oku ki
Mağşerin atlısı, vuslatıyla erken gelmesin
Karalama sayfalarına saklanan çiçeklerin
İçine gizlenmesin
..... sevgiyle yoğrulan sözcüklerin
İşlensin yüreğime dante dante aşkın

Bana öyle bir şiir söyle ki
İçinde... yalnız
Bir ben olayım... bir de sen

Bana öyle bir sevgi şiiri oku ki
Sol göğsümün acısını dindirecek
Yalnızlık duygularıma son verecek
Gerçek bir aşkla yüreğimi dolduracak

Öyle bir şiir ki
İçinde... yalnız
Bir ben... bir de sen olacak

Ve
Bana öyle bir şiir yaz ki
Yaşayayım, yaşamadığım aşkları
Hissedeyim, hissetmediğim duyguları
İşiteyim, işitmediğim güzel sözleri
Göreyim, göremediğim farklılıkları
Farkedeyim seninle
Ömrümün kalan yarısını...

Cengiz ÇETİK- 18.12.2011-Finike

Cengiz Çetik

Bayramınız Kutlu Olsun

coşkusunu yürekte heyecanla yaşanırken
insanların yüzünde anlatılmaz sevinci görürken
büyüğün sayıldığı, küçüğün sevildiği bu günde
bayram farkının ayrıcalığını içten hissederken
yaşamak ne güzel, bayramı bayram olarak yaşayarak

unutulmaz bayramlar olsun, yaşayan güzellikler
unutulmaz olsun, her bayramda yaşanan mutluluklar
gün gün çoğalan sevgi olsun, yaşayan yürekler
gün gün büyüyen dostluk olsun, her bayramda yaşananlar
bayramınız kutlu, yüreğiniz şen, geleceğiniz aydınlık olsun

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bazen Ben

Bazen Ben

Bazen alıp başımı gidesim gelir
Dağların eteklerindeki keskin yerlere

Bazen oturup gizli gizli ağlamak gelir
Çektiğim acıların izlerini silmek için

Bazen sevdiğim aklıma gelir, canlanır gözümde
Elleriyle saçlarını geriye atıp,tatlı gülücüğüyle

Bazense üç metre kaput alıp gidesim gelir
Yaşadığım şu çelişkiler dünyasından...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bazen Pazen Olmasın-DENEME

Hayat bazen küçük, bazen de büyük sürprizlere gebedir. Hiç beklemediğiniz an, iyi veya kötü sürprizlerle karşılaşabilirsiniz. Bazen de hedef koyarsınız geleceğinize ve her engeli tek tek aşacağım dersiniz. Bazen başaracağım diye yola çıkarsınız, beklemediğiniz tuzaklarla karşılaşabilirsiniz. Bazen çalışırsınız küçük bir teşekkür beklersiniz bir de bakarsınız ki gözünüzün içine baka baka başkasına teşekkür edilir. Hayat, böyle garip olaylarla doludur.

Bazen ıssız yerlere gidip uzansam, hiçbir şey düşünmesem dersiniz.

Denizdeki dalgaları seyretsem ya da ormana gitsem saatlerce dolaşsam; sorunları unuttur muyum? dersiniz. Ama döndüğünüz de o sorunlar, orada sizi hazır bekliyor olacaktır.

Bazen gelecek için hayaller kurarsın; başarılı ve daha iyi bir gelecek olsun dersin. Ama birileri durmaz; kaşır durur ardından. Bazen sevgi ararsın, biraz olsun hayatıma renk gelsin diye. Bazen de sevgiden kaçarsın, beklemediğin davranışı gördüğünde. Bazen üzerine üzerine gelirler; haktan adaletten bahsedip, hakkına göz dikerler.Sen, hayat bu deyip stres yapmazsın; olur böyle vakalar diye kendini avutursun.

Bazen arkadaşların dalga geçer; kendi stresini azaltmak için. İşçisindir; her yeni gün de uyanırsın en erken saatlerde ekmek parası için.

Memursundur; sen de uyanırsın mesai saatine geç kalmamayım diye. Bazenler sizlerin de olur çeşit çeşit.

Bazen öğrenci olursun, hayatının bir aşamasında, heyecan dolar içine; okula başlıyorum diye. Bazen anneni babanı telefonla ararsın; onların sesini duyup rahatlarsın. İyi olduklarını bilmek seni rahatlatır. Bazen üzülürsün karşılaştığın kötü bir olayla. Ne bazenler biter, ne de hayatın dikenli gülleri biter.

Emanetçisindir; senden sonra gelen olana kadar.

Memur, işçi, öğrenci, öğretmen, idareci, ne olursan ol; senden sonra gelene kadar o yerde emanetçisindir. Bu bizden önce de böyleydi. Bundan sonra da böyle olur. Hayatın kuralıdır bu.

Öğrencisindir, gün gelir mezun olursun. Senden sonrakiler gelir alır senin emaneti.

Öğretmensindir. Gün gelir emekli olursun. Yeni öğretmenler gelir devralır, bıraktığın yeri.Memursundur. Gün gelir başka yere gidersin.

Bıraktığın emanet yere bir başkası gelir.

Savaşta da bu böyle değil midir? Cephede savaşırsın.Sen gidersen hemen yerine biri gönderilir. Boş bırakılmaz yerin.

Hayat acımasız kurallar yumağı gibi olsa da biz onu öyle katı görmeyelim. Biz ölünce yeni bebekler dünyaya gelecek ve onlar soyumuzu sürdürecektir. Bizim bıraktığımız yerden. Her ölüm yeni doğumun işaretidir.

Bazen, biz bu dünyada emanetlerimize sahip çıkıyor muyuz? Onlara layık oluyor muyuz acaba?

Bazen boşver diyesi geliyor insanın. Yine de sonra ucundan azıcık düşünmeden edemiyor insan.

Bazen, bir beyaz pazen kumaş kestirip, sarılıp gidesi geliyor insanın dünyadan. Sonra da bu dünyada daha yapacak işlerim bitmedi. Hayalerim, hedeflerim, umutlarım solmadı. Gelecek bizim diyor ve sarılıyor hayata....

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Beğenmiyor musun Beni? (Komik Şiir)

bu kadar yerme, derme
ince eleyip, kum dökme
o kadar, çok kusur bulma
yoksa, beğenmiyor musun beni?

sosyete köşelerinde; alınla, çalımınla
uyduruk sözlerle; sazınla, cazınla
bu kadar zıpır halinle
yoksa, beğenmiyor musun beni?

ince sırma saçınla, boyanla
ince, uzun boyunla, cilanla
ukala olmuş; sivri dilinle
yoksa, beğenmiyor musun beni?

yazmış iki tel, döküntü türden
azıcık kıl, azıcık da kılçık halinden
azıcık ordan, azıcık burdan sevgiden
yoksa, beni beğenmiyor musun?

yoksa, sen de sevmiyor musun
sade, katıksız şiirlerimi
beğenmiyor musun
kafama göre, özgürce takılışımı

öyle olsun, sen de kalsın güzellik
ben, yinede seviyorum senin
ince, kıvrak yılan dansını
sen, beğenmesen de beni...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Beklenmeyen Şiir...

Söyle nar tanem, neyin için şiir
hep sonra sonra diye gelmediğin
tebessümlerini benden gizlediğin
gözlerini kaçırdığın için mi... Neyin için

Söyle canım, neyin için şiir
gönlündeki yerimi bilmediğim
beni benden alıp gittiğin
canımı canımdan esirgediğin için mi... Neyin için

Söyle küçük serçem, neyin için şiir
gördüğümde yolunu değiştirdiğin
benimle konuşmaktan korktuğun
sevgime karşılık vermediğin için mi... Neyin için

Söyle şiir gözlüm, neyin için şiir
an gibi aklımda olduğun
şiirlerimde gizlendiğin
yüreğime düşen ateşin için mi... Neyin için

Söyle aşkım, neyin için şiir
başkalarından seni kıskandığım
bulutlara resmini çizdiğim
hilal kaşlarına ben koyduğum için mi... Neyin için

Söyle ruhum, neyin için şiir
beklediğimi yapmadığın
hep seni hayal ettiğim
beklenmeyen şiirim olduğun için mi. Neyin için... Söyle, söyleyebilirsen...

Cengiz ÇETİK-07.06.2008 Finike-14:45

Cengiz Çetik

Ben Kaybolmuşum Bende

Yüreğimi kağıt gibi buruşturma,
Dertlerime gömme beni.
Kulağım duymaz, arkamdan söylenen,
Yalan gerçek sözleri.
Gözlerim görmez,
Karşımda Çirkin hareket yapanları.
Tenim hissetmez,
Senin sıcak ellerindeki heyecanı.
Burnum koku almaz,
Senin sahte çekici kokularını.
Ben, kaybolmuşum bende,
Sen bulamazsın beni, sende.

Cengiz ÇETİK-2006 Antalya

Cengiz Çetik

Bıçağın Değdiği Yer

Hani
Bir bıçak değince
Yanar ya canımız
Kan sıçrar beynimize
İşte
Bazen yaşıyoruz
Kaçınılmaz değmelerin
İçimizden
Dışa vuran yankılarını
Son yıllarda hep
Darbeler alıyoruz
Sağlı, sollu
Üstümüze

Bıçağın
Kemiğe dayandığı gün
Sen
Sen olmaktan
Çıkarsın o gün
Dökülür
Kurşun gibi ağır sözler
Peşinden
Sen
Sen olmaktan çıkar
Yaşarsın
O anı
Bıçak sırtında
Yaşamak gibi gelir
Sana

Gün gün
Tükenen umutlarınla
Sen artık
Bıçağın
Değdiği yerde değil
Bıçağın
Üzerinde yaşar gibisin
O gün
Yüreğın
Patlamaya hazır
Volkan gibidir
Her an
Yaşayacak olan
İçindeki
İsyanlarını oynamaya...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bıçağın Değdiği Yerler-1 (Öğretmenim) -DENEME

Bıçağın değdiği yer önemlidir. Koluna değerse yakar canını. Kalbine değerse öldürür seni. İşte her insanın yüreğinde acı çektiği, duygusallaştığı günler yaşanır bazen. Bugün benim de duygusallaştığım anlar oldu yüreğimde. Dillendirebilsem, dillendireceğim onları sizlere...

Bıçağın kemiğe dayandığı gün; sen, sen olmaktan çıkarsın o gün. Ve dökülür kurşun gibi ağır sözler peşinden. Ve sen, sen olmaktan çıkar; yaşarsın o anı. Bıçak sırtında yaşamak gibi gelir sana. Ve sen, bıçak sırtında yaşar gibisin öğretmenim.

Yıllarca aynı sözlerle nakarat halinde tekrarlarla avutulan öğretmenim. Sensin hep yarınlarla makaraya sarılan öğretmenim. Sensin eline bir ip verilip "Çek çek sonunda rahatlık var." denir. Ve çekersin ipleri, bir türlü ipin sonu gelmez öğretmenim.

Keşmekeşliğin içinde 657'yle sınırlandırıldığı ama başkalarının içini delip geçtiği öğretmenimsin sen benim.

Değeri her gelenin bir türlü ölçemediği, ömürlerinin yetmediği öğretmenim. Her gelenin yapboz tahtasına çevirip üstün başarı beklediği öğretmenim benim. Bilirler değerinin ölçülmez olduğunu da yinede yıllardır ölçe ölçe bitiremediler değerini. Ne ölçülmez değer var ki ölçemediler bir türlü. Her gelen ölçüyor değerini. Hala bir değer koyamadılar nedense. Belki ölçecekler bir o kadar yıl daha. Senin ömrün yeterse biçilen değere; dayan öğretmenim dayan. Ne kaldı şurada sana verilecek değerini öğrenmeye?

Emeklilikte eritilen; unutilan, sorunlarla tek başına bırakılan öğretmenim.

Avuturlar; bir çiçek, iki şiir ve tatlı sözlerle seni. Otuz gün nasıl ay sonunu getirdiğini sormazlar sana öğretmenim.

Sosyal hakların iyileşecek, emekli ikramiyen yetecek, maaşın maaşınla katlanacak. Yüzün ak, gönlün pak gezeceksin. Ve avrupalı öğretmenler gibi maaş alacaksın. Dayan öğretmenim dayan. Az kaldı bak... Yoksa düşün mü gördüm ben?

Gün, senin günün aydınlık saçan mum öğretmenim. Maaşıyla da mum olup giden öğretmenim. Bugün değil, hergün senin öğretmenim. Utanma öğretmenim; utanması gereken sen değilsin. Eğme başını öğretmenim; eğmesi gereken sen değilsin. Sen toplumun ışığı. Onurunla dik tut başını.

Gün gün okullarda şiddet artarken, ortasında kalan sensin öğretmenim.

Başarıları kendinin, başarısızlığa senin derlense aldırma öğretmenim. Senin başarının takdiri öğrencilerindir. Her yıl kuru sözlerle, kuru teşekkürlerle geçirilip avutulman senin ödülün değildir öğretmenim.

Sen artık, bıçağın değdiği yerde değil, bıçağın üstünde yaşar gibisin öğretmenim. İçin rahat, gönlün pek kutlayabildiysen gününü. Ne mutlu sana öğretmenim...

CENGİZ ÇETİK

Cengiz Çetik

Bıçağın Değdiği Yerler-2-DENEME

Hani bir bıçak değince, yanar ya canımız. Hani bir bıçak değince, kan sıçrar beynimize. İşte, bazen yaşıyoruz kaçınılmaz değmelerin, içimizden dışa vuran yankılarını. Son yıllarda hep darbeler alıyoruz; sağlı, sollu üstümüze...

Geçen gün, bir öğretmenin gözyaşına tanık oldum. Etkilendim. Ağlıyordu geleceğimiz olan çocuklarımız için. Aslında benim de zaman zaman gözyaşlarım olmuştur karanlıkta. Hep saklamaya çalışmışımdır, içimde yaşattığım duygularımı. Hep gizlemeye çalışmışımdır, beynimdeki fırtınaları. Bazen bir hüzün çöker içime, vururum kendimi çocukca küçük bir davranışa. Erir gider, aradaki gerginlikler içimden.

Siz hiç hissettiniz mi bilmem? İçinizde sanki ikinci bir ben olur, sana "Dur." der bazen. Buna kimileri vicdanın sesi diyor. Ama o vicdan bazen senin yapacağın işleri bile engelliyor. "Dur" der. "Sana yasak bunlar.", " Dur " der aba altından gösterek. "Sen hizaya geç. Yoksa hafifçe dokunurum ucundan sana." Ama fazla kaçırır da değerse kemiğe. İşte o zaman, ne suskunluk kalır, ne de içe atmalar ben de. Volkan olur, yakar kendini kızgın yürekler arasında...

Hayat merdiveni, bizi hep böyle anlarda yakalar ve biz hep isyanları oynarız yüreğimizde. Ya ekonomik sorunlarla sıkılır ruhumuz, ya evdeki sorunlarla ya da iş yerimizde yaşadığımız sorunlarla yaşarız içimizdeki fırtınaları. Ama hep kendi penceremizden, ırmağın kendi bulunduğu kıyısından bakarız herşeye. Karşımızdakilerin duygu ve düşüncelerini çoğu zaman dikkate almayız bile...

Bıçak kendimize değerse zıplarız birden yerimizden. Hiç başkasına da değebileceğini hesaba katmadan, yaşarız kendi acımızla duygularımızı... Sorgulayalım kendimizi; İster öğretmen, ister veli, ister yönetici, isterse işadamı olsun. Nerede hata yapıyoruz biz? diye. Ne olursa olsun, düşünelim geleceğimizin sağlıklı olması için. Çocuklarımızın beden sağlığı yanında ruh sağlığını da. Örneğin; sınavda başarılı olmasını beklemediğiniz bir öğrencinin, sınavda başarılı olması karşısında kopyacılıkla bütün öğrencilerin önünde suçlamak gibi. Bu tür bir davranış bozukluğu, o kişinin öğrenci üzerindeki olumsuz etkisini hesaba katmamak, kendi ruh halinin boyutunu göstermez mi? Aynı davranışı bir başka öğretmen, kendi çocuğuna davranırsa hoş görebilir mi? Yapılan yanlış davranışı yakalarsan alırsın kağıdı, yakalayamazsan suçlayamazsın kör tahmininle öğrencini. İşte eğitim de sorgulanması gereken bir davranış örneği. Çoğaltılabilir bir çok örneğiyle. Böyle davranışlarla mı geleceğimizi inşa ediyoruz acaba?

Öğrencilerimizin sorunları olunca, onları tedavi yoluna gidiyoruz. Peki veli ve öğretmen olarak bizim de arada bir tedaviye ihtiyacımız olmuyor mu acaba? Hep öğrencilerin mi ihtiyacı var tedaviye? Peki biz taştan mı ruhlara sahibiz? Hiç rahatsızlanmaz mıyız sorunlardan; bir veli olarak, bir öğretmen olarak? Bizlerin de arada bir ruh sağlığımızı gözden geçirmemiz gerekmez mi? Geleceğimiz olan çocuklarımız için en azından...

Velilerimiz, "Bu el yazısıyla öğretim de nereden çıktı? Daha önceki yanlıştı da bize niye doğrusu bu diye öğretiler yıllarca? Her sorduğumuz da tündengelim diye söyleyerek bizi ikna ettiniz. Şimdi niye tersinden başlıyorsunuz? Biz bilmiyoruz el yazısıyla yazmayı." diyorlar. "Çocuklarımıza nasıl yardımcı olacağımızı bilemiyoruz. Neden böyle oldu?" diyorlar. Mantıklı bir açıklamasını yapan olmadı. Biz de tam olarak bilmiyoruz. Bilen varsa açıklasın. AB bize bunu da mı yapın diye şart koştı yoksa?

Gelecek, geleceğin sorunu diyemeyiz vicdanımızla. Bıçağın değdiği yerde iz olur, sızı olur. Bıçak değmesin yüreğinize. Derin olmasın, değerse izi içinizde. Yarınınız, bugünüzden acı olmasın. Sevgi dolu yüreğiniz; umut saçsın, güneş olsun,

bilgi olsun çevrenizde. Yaşasın hep yüreğinizde can dostlarım...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bir Damla Düşünce

Okyanusun ortasında
Bir dal üstünde
Kalmışsam, çaresizlik içinde
Sarmışsa, avutucu düşünceler
Neler, neler gelmez ki
O an
Bir kuş olup, özgürce uçsam
Okyanusun üstünde
Dağların eteklerinde
Yaşasam
Ormanın göbeğinde
Tüm zevklerimi
Tatsam zihnimde
Gelecek endişesi duymadan
Düşse beynime
Bir damla düşünce

Üzgün, kızgın, kırgın
Görmesem
Hissetmesem
Tüm negatif düşünceleri
Yıkasam beynimden
Yalnız
Sevgi, mutluluk, neşe
Yeşerse
Bir tohum gibi yüreğimde
Tüm pozitif düşünceler
Canlansa
Beynimde
Bir damla düşünce

Bir damla düşünce
Yanaklarından sevdiğim
Yavaş yavaş
Alıp götürdü gözlerini
Başka yerlere
Değişti bugün
Bakışındaki ton
Elveda sözleri söyler
O an
Bir hüzün çöker
Düşer acı bir damla
Söndürmez
Yüreğimde açılan yarayı
Kalır içimde
Bir damla düşünce

Bir damla düşünce
Düşüncelerime
Kırar yargılarla
Yıkar yanlışlarla
Kimi zaman serzeniştedir

Kimi zaman farklı duygularda
Yaşar
Damla damla düşüncelerde.

Uyanınca
Okyanus düşünden
Gider
Tüm içimde hissettiğim
O
Bir damla düşünce...

Cengiz ÇETİK. 15.12.2007-Finike

Cengiz Çetik

Bir Demlik Şiir

Akşamın ayazında, demlenmiş çayıyla
Dem vurdum yine beynime
Çöktü hüznü yüreğime
Demlendi, demiyle yüreğimdeki
Şiirin demi içime

Çek, sade olsun
Katıksız dem olsun içinde
Arı, saf Türkçe'mle
Yoğur beni hamurunla
Şiir olsun dilimde

Çek demin içine beni
Demi çöksün dibine
Fıskırsın, bir sevda ucundan
Az demli olsun, sonunda
Yaşayan yüreğimde

Bir demlik şiir
Demiyle işlensin yüreğimde
Dem olsun, kalemimin ucunda
Kurşun kadar ağır dilimde
Tüy kadar hafif yüreğimde...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bir Dilek Tut,Dilek

Bir dilek tut,Dilek; içinde sevgi, aşk olsun.
Onurlu yaşama, mutluluk ve huzur olsun.
İçinde; ülkemin aydın geleceği, yarını olsun.
Öz dilin ve malların yabancılardan kurtarılmış olsun.

Bir dilek tut,Dilek; içinde ülkemin yaşama varlığı olsun.
Başı dik, yüreği aydınlık, bilgi ve ışık olsun.
Herşeyi satılık görenlerden arınmış, temiz olsun.
Marşımızın yalnız adını değil, adına layık yaşamak olsun...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bir Garip Sevdayı Yaşamak

Ne sevdalar gördüm
.....gülüp geçtim
.....insan böyle sever mi diye
Ne acılara tanık oldum
.....insan böyle acılarla
.....Küser mi hayata diye
Birgün
...benim de başıma geleceğini
.....hiç düşünmeden yaşayarak

Beklemediğim an
Bir ok saplandı
Saplanmaz diye, düşündüğüm yüreğime
Bir suskunluk oldu, konuşan dillerime
Anlatılmaz bir heyecan düştü, her günüme
Bir çift gözün derinliğinde kayboldum
Kaybolmaz dediğim, deli gönlümle

Gün geldi
Bir çıkmaza düştüm
Ne gidebiliyorum
..... ne de kalabiliyorum
sanki bir oyun
.....onunla
.....birlikte oynadığım
Ne beraber olabiliyorum
..... ne ayrı kalabiliyorum
Selin içindeki dal gibi
.....bilinmeze doğru giden
.....bir garip sevdayı yaşıyorum...

Cengiz Çetik-28.01.2009-finike

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie  
value=http:media.imeem.com/m/wyTeUik5Ak></param><param name=wmode  
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/wyTeUik5Ak  
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110  
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a  
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/  
border=0 /></a></div><form method=post  
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input  
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search  
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=wyTeUik5Ak><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=wyTeUik5Ak><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=wyTeUik5Ak><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=3&ek=wyTeUik5Ak><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/155/10/wyTeUik5Ak/ border=0
```

/></div></form></div></div>
<a
href=http://www.imeem.com/people/LZiwykq/music/1Iw02pqk/birsu_canyol_seslendirm
esi_bir_garip_sevda_cengiz_cetik_sii/>bir garip sevda_cengiz cetik siiri.mp3 - Birsu
Canyol seslendirmesi

Cengiz Çetik

Bir Güzele Sesleniş

Güzeller içinden geçip de geldim
Gözlerim gözüne dalıp da geldim
Yüreğimle seni seçip de geldim
Al senin olsun, ruhumla bedenim

Aydın ışığı vurunca gözüme
Aşk ateşi düşünce yüreğime
Bir sen kalırsın, bir de ben içinde
Yaşarız, tutkunun her bedelini

Söylemedin içindeki derdini
Vuslatı bekledi aşkın gizemi
İlaç ettin sanki kendi derdini
Zehir oldu, sevgin ruhun içinde

Yüreği hapsettim, senin sevginde
Eridim, yok oldum yasak teninde
Gölge bile kalmamıştır yerinde.
Baharla gönlümde kışa erişti...

Cengiz ÇETİK. 17.03.2008-Finike Antalya/Türkiye

Cengiz Çetik

Bir Ses Geliyor Senden-DENEME

Yıllar önce bu ulusun yeniden uyanışı için verdiğimiz mücadelenin, bugünkü halini görünce nerede hata ettik? Nerede bu tür gelişmelere zemin hazırladık? Diye düşünmeden edemiyor insan. Yoklukların onurlu yaşamak için geleceğe mirasın sonucu bu mu olmalıydı?

Nice zorluklar içerisinde, yokluklara meydan okuyarak; önce askeri, sonra siyasi ve ekonomik zaferleri ulusça göğüsledik. Başardık. Geleceğe miras bıraktık. O yokluk arasında dahi yabancıların elindekileri tek tek satın aldık. Kendi ayakları üzerinde duramayan ulus, esarete ve yok olmaya mahkûmdur diyerek, bağımsızlığımızı her yönüyle pekiştirmeye çalıştık.

Cumhuriyetimizin ilk on yılına gelindiğinde, az zamanda çok büyük işler başardık. Çok büyük aşamalar kaydettik. Bugün görüyorum ki; limanlar, iletişim, bankalar, verimli tarım arazileri tek tek yabancıların eline geçmiş. Yabancı hayranlığı yurdun dört bir yanını sarmış. Yabancı ekonomik güçlerle birlikte olmak itibardan sayılmış. Birçok konuda acz ve kararsızlık ruhu sarmış. Geleceğe olan umutları karamsarlıkla dolmuş. Bu hal ve durum karşısında ulusum perişan, ekonomik yönden zayıflatılmış, geçim derdiyle kendi haline bırakılmış, ülke bütünlüğü ve değerleri sorgulanır olmuş. Bu hal ve durum, onurlu Türk ulusuna yakışmaz. Bağımlı yaşamak ulusun karakterinde yoktur. Özgürlük ve bağımsızlık Türk ulusunun karakteridir. Tarihler boyunca özgür ve onurlu yaşamış Türk ulusu, bu tür oyun ve tuzaklardan kurtaracak gücü yüreğinde vardır.

İşbirlikçiler ve yıkıcılar dün de vardı, bugünde var, yarında olabilir. Ne olursa olsun asla yılgınlık ve teslimiyetçilik Türk ulusuna yakışmaz. Koşullar ne kadar ağır olursa olsun; seni tarihten ve Anadolu'dan silmeye yeltenecek güç ne kadar güçlü olursa olsun; bu ülkeyi kurtaracak güç ve yürek yine senin asil bedeninde mevcuttur.

Senin üzerine oynanan oyunlara kanma, geleceğini çalmak ve satmak isteyen dâhili ve harici güçlere kapılma sakın. Her nerede olursan ol, ülke koşulları ne kadar ağır olursa olsun; senin görevin, ülkeni her türlü işgalci güçten kurtarmaktır. Bu yolda, seni ekonomik yönden kısıpaca alabilirler ve hatta en yakınındaki insanlar bile o fikir ve düşüncelere kapılmış olabilir. Ülke içinde senin gibi düşünenler azınlıkta olabilir. Bütün bunlardan daha vahimi yapayalnız kalabilirsin. Bütün bu koşullarda dahi yüreğindeki o sarsılmaz inancını yitirmeyeceksin. Yurdun için her türlü saldırıya göğüs gereceksin. Senin birinci görevin; bu yurdu her türlü tehlikeden korumak ve cumhuriyetine sahip çıkmaktır. Bu temel görevden seni hiçbir güç alıkoyamayacaktır.

Bu ülkeyi yok etmek isteyen güçler bazen çok sinsi gelebilir. Dilini, düşünceni bozabilir. Ekonomik yönden seni esir edebilir. Ve hatta en yakınıdakileri bile sana karşı kullanabilirler. Bütün bunlara rağmen asla yolundan dönmeyeceksin.

Bir ulusun ulusçuluğu ne kadar zayıflarsa, o ulusun ulus olma bilinci de o kadar zayıflar. Seni, şu ya da bu şekilde soğutmaya çalışacaklardır. Ama sen, bu tür oyunlara düşmeyeceksin.

Bu tür tehlikeler ahtapot gibi beynini sarmadan, uyan. Uyanık tut, kurtar, bu tür tuzaklardan, tehlikelerden ulusunu.

Unutma ki bu güç senin soylu kanında mevcuttur.

Cengiz Çetik-22.06.2007

Cengiz Çetik

Bir Tende Kaybolmak

Yaşamak
Hayatı dolu dolu
Yaşamın özünü
Ruhunda hissederek yaşamak

Sen benim
Yaşama bağlayan aşk kaynağımsın
Gül bahçemin tek gülü olarak
Yaşar mısın benimle

Sonbaharda esen rüzgarlı bir havada
Titreyen vücutlarımızı sarılarak ısıtmak
Ne güzel olurdu sevgilim
Ve ölesiye
Bir tende eriyip
Kaybolana kadar derinden hissetmek
Hergün doğan güneş gibi
Yeniden
.....Yeniden
.....Yeniden
.....Seninle olmak

Yetersiz kalıyor bazen sözcükler
Duygularımı anlatmaya aşkım
Yanımdan ayrılırken bile
Özlüyorsam seni
Düşün aşkım,düşün
Sen yokken yanımda
Hissettiğim, o dayanılmaz duygularımı
Nasıl anlatayım
Sana olan aşkımı bilemiyorum artık

Düşünemiyorum
Düşünmek bile istemiyorum aslında
Sensiz yaşayacağım
Yapayalnız günlerimi

Neden
Sana olan bu aşırı düşkünlüğüm
Bir adı, nedeni olmalı
Adı ve nedeni ne olursa olsun
Sevmiyorum şu dünyada
Sensiz yaşadığım günlerimi

Aşklarda aşkım
Yaşanmalı serüven tadında
Ne olursa olsun yaşanmalı
Zevkle zevkimiz
Mutlulukla mutluluğumuz kaynaşmalı

Zaman çok geç değil
Herşey bizim elimizde

Ne kadar çok kullanırsak zamanı
O kadar dolu olacak hayatımız
Giderken bu dünyadan
Dolu dolu yaşadıklarımızı bırakalım
Ne dersin aşkım
İsyankar ruhumla
Yaşar mısın benimle...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bitmeyen Sevdam Çanakkale'm-DENEME

"Can yoldaşım dedi topa...
Yalvaran gözlerle baktı.
Yeter dedi ve kükredi...
Oyşın'a bacadan çaktı.
Vurdum dedi, Koca Seyit.
"la havle"yi çektim, vurdum.
Yenildi kaçıyor düşman.
Kurtuldu öz yurdum."

Bu şiiri her okuyuşumda, orada yaşananları gözümün önünde canlandırdıkça, ürperirim. Vatan sevgisinin ne kadar kuvvetli ve içten olduğunu hissederim. Gerekirse vatan uğruna can verilebileceğini anlarım.

Yüz binlerce şehit, bu topraklar için kanını akıttı. Can verdi. Kazanılan onur ve gurur anıtı oldu. Çanakkale geçilmez. Adını tarihe yazdırdı..

Emperyalizme karşı kazanılan ilk zaferdir bu savaş. Ama savaşın başlangıcında 5. Türk ordusunun komutanlığına Alman Mareşal Liman paşa getirilir. İşte en büyük talihsizlik burada başlar. Bir yabancıнын emrinde çok büyük hatalarla, nice canlar heba edilir. Yanlış taktiklerle verilen savaş cepheleri acı bilânçolar vermiştir. Düşman cephesi tepeleri ele geçireceğini kesin gözüyle bakarken; Türk komutanları unutmuştur. Özellikle 18 Mart 1915 deniz savaşında 58 şehitle büyük bir zafer kazandıysak; bunu Türk komutanlarının üstün askeri dehalarıyla başarmışızdır. 25 Nisan 1915 te başlayan kara savaşlarında da aynısını daha az kayıpla yapabiliirdik. 18 Mart ta yedikleri tokadı unutamadıysa, Gelibolu koyunda da yedikleri darbeyi unutamazlardı Alman gençlerin kanının akmaması için, Türk gençlerini harcayan Alman subayları kumandasında olmasaydık, kimbilir belki o zamankinden çok daha az kayıpla, çok kısa sürede sonuç alabiliirdik. 260 gün süren kara savaşları kısa sürede bitebilirdi. Düşmanlar, gerçek çıkarmalarını Seddülbahir ve Arıburun'a yapıp, burayı kontrol edip; boğazı ele geçirmeyi hayal ediyordu. Başlangıçta bu taktikleri başarılı olur gibiydi. Ama Çanakkale'de sadece Alman subaylardan oluşmadığını geç fark etti.. bu yurdun gerçek sahipleri olan Türk komutanları hesap etmemişti. Bunun faturasını da ağır ödedi. Bunu ilk fark ettiğinde iş işten geçmişti(10 Ağustos 1915) . " Çok mükemmel komuta edilen ve cesaretle dövüşen Türk ordusuna karşı savaşıyoruz. Conkbayırı'nda Türkler çok iyi bir bir kumandaya sahipler, başlarındaki generaller, bizi baskınla bastırmadıkça yenemeyeceklerini biliyorlar. Durmadan baskın taarruzu deniyorlar. " baskını yapan general, Anafartalar Grubu Kumandanı Albay Mustafa Kemal'dir. Çanakkale Cephesindeki savaşı sona erdiren olay; Anafartalar Grup Komutanı Albay Mustafa Kemal'in 10 Ağustos 1915 sabahı askeri baskın taarruzla düşmanı denize kadar kovalayıp, İngilizlerin kazanma ümitlerini suya düşürmesiyle sonuçlanır. Bu savaştan bir sonuç çıkarılacaksa o da; bir ülkenin savunması asla yabancılara teslim edilmemelidir. Edilirse, Çanakkale'de yaşanan acı olayların bir benzerini kabul etmiş oluruz ki bu ülke bunu asla hak etmemiştir. Ve etmeyecektir. Bu savaş tarihe acı bir bilânço bırakarak, destanlaşmıştır gönüllerde. 400 bin Türk askerinden 213 882 kayıp ve şehide mal olarak geleceğe anıtlaşmıştır. 30 yaşından 15 yaşına kadar olan gençlerimizi Çanakkale'ye gömdük. Birçok üniversiteli gençlerimizde burada yok olmuşlardır. Bu yurdun çelikten geçilmez bir kalesi olduğunu kanıtlamak için.

Bizler o atalarımıza layık gençler olarak yaşamamızın onurunu yüreğimizde duymalıyız. Çünkü gelecek ancak o atalarımızın asil davranışıyla ayakta kalabilir. İki yol var. Ya onlar gibi asil bir insan olmanın şerefini yüreğimizde taşıyoruz ya da öteki yolu. Seçim sizin. Ben, bana layık gördüğümü seçiyorum.

Bu destanla tarihe ÇANAKKALE GEÇİLMEZ dedirterek, iz bıraktınız dünyaya. Çanakkale'de savaşan şehitlerimiz, gazilerimiz; ruhlarınız şad olsun...

Cengiz ÇETİK

Cengiz etik

Biz Bu Sevdayla Yanarız

-I-

Gözlerindeki güneşin ışığı, yüreğimi yakınca
Gamzeli tatlı gülüşlerinin İzleri, içimde kalınca
Sıcaklığın düşer gecelerime, sen yanıma gelince
Hasta olur yüreğim, aşkının ateşi kalbime girince
Yanarım, yakarım, ölürüm... bilirsin, delice sevince
Baskılara direnirim, yıkılmam... seninle bir olunca
Gönlümün, ilkbahar güneşli dünyası... ayrılırsak ikimiz
Yanarız aşkım yanarız... biz bu sevdayla yanarız

-II_

Sinsi bakışlardan, çirkinliklerden uzak... gönlümüzce yaşarız
Karalar, denizler tutamaz bizi... bembeyaz bulutlarda yüzeriz
İçimizdeki sevdaları kimse sökemez... sinemizde saklarız
Yüreğimizi ezseller sürgün gecelerde... yine de var olur aşkımız
Karalanır, kirletilirse şeytanca tuzaklara düşerek...birgün ikimiz
Susuz kalmış sevgimizle gideriz... yavaş yavaş, sahipsiz çınarlar gibi
Koyun koyuna birlikte ölürüz yar... kalırsak savunmasız, adsız dillerde
Yanarız aşkım yanarız... biz bu sevdayla yanarız...

Cengiz ÇETİK- 05/02/2010- Finike

Cengiz Çetik

Biz Daha Söyledik Son Sözümüzü

Ey insanlığın
karanlık yüzü
kapatsan da gözlerimizi
sıksan da boğazımızı
parçalasan da yüreğimizi
çalsan da umutlarımızı
yasaklasan da sözlerimizi
hapsetsen de düşlerimizi
yok desen de kıştan ötesi
savursan da yakıp küllerimizi
engelleyemezsin
baharın canlanışını
umutların dirilişini
milyonların sesini
yok edemezsin ışığını
anla artık
biz daha
söylemedik
son sözümüzü..

Cengiz Çetik

Boşluktaki Adam

Ayakları çıplaktı,
Yürüyordu sokakta,
Nereye?
Kendi de bilmiyordu.

Gidiyordu,
Yokuş aşağı doğru.
Önce,
Yavaş yavaş,
adımlarla başladı.
Dur diyen,
Engelleyen yok.
Adımları,
Gittikçe hızlandı.

Ve birden,
Düşüverdi boşluğa.
Ardına dönüpte,
Bakan yok,
Düşen,
Kimdir diye.

Cengiz Çetik

Boşverme Hoşgör Hayatı

Günün gerginliğini içinde hissederken
Asmışsan bir karış suratını herkese
Herkes sana tepkili geliyorsa gözünde
Sen herşeyi boşver, kendini boşverme
Hoşgör onlar da senin gibi insan

Şabah kalkarken istekli isteksiz
İşin bekliyorsa seni, yerinde hazır
Büyütme sakın hazırlığını gözünde
Yoksa akşam zor gelir, işinde sana

Sevdiğinden tatlı bir söz beklersin; unutursa
Sen sevdiğine tatlı bir söz et; hatırlasın

Nasıl başlarsan o güne; sevinçli
Öyle geçer gün boyu; istekli

Boşverme hayatı, hayat senindir yalnız
Hoşgör insanları, onlarsız yaşanmıyor yalnız

Boşverme hayatı, yaşanacak günler senin
Hoşgör insanları, onlar da senin gibi yalnız...

Cengiz Çetik-2006

Cengiz Çetik

Boynu Eğri Mahir

İnce uzun boyu, hafifçe sola eğik duruşuyla,
Küçük kasabanın, büyük bekçisiydi Mahir.
Dürüstlüğü, hareketi, sözüyle yıllarca güven veren,
Geceleri huzur içinde hissettiren yılların bekçisiydi.
Az bir kusuru,
Temiz kalbinde olmayan, dilindeki küfürüydü.
Dilini ısırса da ağızından kaçırdığı küfürler bile,
Engel olmuyordu sevilmesine.
Tek dert gördüğü, arada bir nefesini daraltan astımıydı.
O da olmasa, hayat daha bir güzel gelirdi ona.

Otuz yılın yorgunluğuyla ayrılmıştı emekliye.
Duramıyordu yine de uykusuz gecelerinde.
Gezerken yine
Yağmurlu bir gün de,
Otuz yıl görmediğine tanık oldu birden.
Çöp kenarında bir çuval ve içinde
Bir kadın cesedi.
Dondu kaldı bir an, heykel gibi
Dakikalarca.
Nasıl olurdu bu kasabada
Böyle bir olay?
Birden nefesi daraldı,
Boğuluyordu sanki,
Yırtarcasına
Gömleğinin düğmelerini kopardı.

Hafif bir rüzgar uğultusunun ardından,
yağan yağmur damlalarının tenekelerde
Çıkardığı seslerle bozuldu sessizlik.
Gökyüzünden şimşekler çakmaya başladı,
Sanki yeryüzünde yaşanan bir olayın habercisi gibi,
Gök gürledi, camları titretircesine.

Mahir, ince zayıf bedeniyle, adımlarını atmaya,
Kendini kabusun kollarında gördüğü yerden,
Kurtarmaya çalışıyordu, yorgun bedeniyle.
Beyni gitmek, uzaklaşmak istiyor,
Ayakları isyan ediyordu gitmemeye.
Yağmur birden hızlandı, bardaktan boşanırcasına,
Ayakları yine de gitmiyordu ileri doğru.

Şimşekler, yıldırımlar, gök gürlemeleri, yağmur,
Ortalığın hakimi olmuştu sanki.
Taşan derenin suları, yollardan kaldırımlara kadar,
Yükselmışti birden.
Bekçi Mahir ise hala sıırıslıklam olmuş haliyle,
Duruyordu, olduğu yerde.
Etrafta kimseler yoktu, yardım edecek.

Nasıl olurdu?
Otuz yıl böyle olay olmamışken, şimdi oluyordu.

Ağlamaya başladı birden,
Yağmur damlalarıyla birlikte gözyaşları, karışmıştı yanaklarında.
Çocuğunu kaybettiğinde ağlamamıştı,
Eşini kaybettiğinde ağlamamıştı,
Şimdi gökyüzünden yağan yağmur gibi,
Ağlıyordu, hüngür hüngür.
Hem de otuz yılın birikimini,
Bir anda boşaltırcasına.
Arada bir hıçkırarak,
Ağlıyordu,
.....ağlıyordu,
.....ağlıyordu artık.

Birden yıkıldı,
Bir heykel gibi suyun içine.
Yüzü taşan derenin sularına kapanmıştı.
Bir, iki çırpındı içinde,
Ve sonra durdu çırpınan kolları.
Gökyüzü ağlıyordu sanki,
Yağan yağmurlarla.
Kükredi birden, ürkütücü sesiyle gökyüzü.
Gündüz gibi aydınlattı etrafı, karanlığı delercesine,
Şimşek ve yıldırım.
Ertesi gün, hiç birşey olmamış gibi güneş açtı yeniden.
İşe gidenler,
Bir karış suda boğulan, Boynu Eğri'yi gördüler.
Yıllarca mahalleyi her türlü tehlikeden koruyan
Emektar bekçi,cansız yatıyordu yerde,
Ve yanında çuvalda bir ceset.

Kimi şüpheyile baktı gördüklerine,
Kimi inanamadı söylenenlere.
Bir anda karıştı kafalar,
Ve bölündü çeşit çeşit düşünceler.
Otuz yılın emeği kayboldu,
Gitti bir anda, onca yaşanan yıllar...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Bu Sevda Sana Göre Değil Gönlüm

İçimde yanan sevda ateşini
Görmedi gözleri,sevmedi beni
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Benli gözleriyle, esiri olan yüreğim
Tatlı edasıyla,sise dönen beynim
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Gündüzler bana yar, geceler dar oldu
Her günün içinde ayrılık, azap oldu
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Konuşan dillerim lal oldu
Gören gözlerim, görmez oldu
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Tanrım, nedir bu içimdeki acı
zehir sanki, damarımdaki sızı
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Düşlerimden çıkmaz oldu
Düşüm diline, gelmez oldu
Gel,vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Erişemeyeceğin hayale koşma
yıkılıp da millete güldürme
Gel, vazgeç, düşte kalsın gönlüm
Bu sevda sana göre değil

Cengiz ÇETİK -09.05.2008-Finike

Cengiz Çetik

Bugün Hiç Keyfim Yok

Sahil kordonunda bekledim saatlerce
Bir onu, bir de balıkları
Çaresizce
Sözde sazanlar gelecek oltaya
Oturup keyfini çıkaracağız diye
Oysa
Ne gelen var, ne de giden
Hep sazan yerine konulan
Takıntılı kalan, küçük yaşamımı unutarak
Keyfim kaçtı birden
Umutsuz düşünceler batağına saplanarak
Çevremdeki yanlışlara kanıksamış
Koflaşmış düşünceli insanları görerek
Sislendi hayallerim
Ne yapsam olmayan... Çökmüş karamsarlığım
Hiç... Ama hiç, keyfim yok bugün...

Bugünlerde
Umutsuz olmuş bakışlarım, takılmış bir noktada
Dağ olmuş, ufak ufak dertlerim gözümde
Evde, sokakta, limanda... Kaybolmuş düşüncelerimde
Hadi yine iyisin... İyisin aldatmacalarında
Olmak yetmiyor artık, çocuksu düşlerde
Karın doyurmuyor, içi boş günlerde
Yok... Nedense...
Ne yapsam, gelmiyor keyfim yerine...
Hele bir de
Sevdiğimin yüzü asık olunca
Kısırlaşıyor günlerim
İçimdeki havalar, parçalı bulutlara dönünce
Ne yurdumda, ne dünyamda, ne de aşkımda
Sonu belirsiz oyunların içinde, kendimi görünce
Hiç... Ama hiç, keyfim yok bugün...

Cengiz ÇETİK- Finike- 03.01.2010

Cengiz Çetik

Bugün Tatil

bugün tatil
bırakın beni
kendimle başbaşa, sessizce
söyleşeyim
içimde yaşattığım
duygularıyla

bugün tatil
gezeyim kendimce, özgürce
takılayım kafama göre
denizin kıyısında
ormanın derinliklerinde
dağın doruğunda

bugün tatil
unutayım acılarımı, dertlerimi
birgün de olsa
hissedeyim
yüreğime sinen çiçek kokusunu
şarkılarla dans edeyim
düşünmeden

bugün tatil
bitecek bu sessizliğim, birgün
başlayacak maraton
stres, hırs, koşturmaca arasında
yaşanacak
tükenen bir ömür içinde...

Cengiz ÇETİK- 01/01/2006-FİNİKE/ANTALYA

Cengiz Çetik

Buhranlı Bir Adamın GidiŖi

Bunalımdan öteye gidiŖ mi var
Gittiğın yerden dönüş mü var
Sen ne yaptın arkadaşım
Sevdiklerine garzin mi var

SarmıŖsa dört bir yanını borç batağın
Gittiğın yerden, hesabını keser mi sanırsın
Buhranlı yerlerde, buhrana sarılıp
Kendine kıyarak, kurtulurum mu sanırsın

Acılarına acı ekleyip, içine atmıŖsın
Arkadaşlarına hiç mi içini açmazsın
Böyle giderek, kalanları buhrana atarsın
Ölümü bu kadar ucuz mu sanırsın

Düşüncelerin körleşmişse buhran içinde
Geride kalan sevenlerin senin içinde
Gözyaşları getirir mi, gidenleri sanırsın
Ölümü böyle, bize acı gösterirsin

Ölüm sana yakışmadı, zamansız
Sevdiklerini hiç düşünmedin alaysız
Ne de çok derinmiş içindeki buhran
Oradan bakıp gülümsemek, kolay mı sanırsın?

Cengiz ÇETİK-25.01.2009-Finike

Cengiz Çetik

Büyüyorsun

günler bir bir geçerken
mevsimler ardı sıra dönerken
düşüncelerin, bakışların, yürüyüşlerin değişmişse
büyüklerin sözleri sana ters geliyorsa
evin içi, içine dar geliyorsa
büyüyorsun, farkında olmadan büyüyorsun

sokaktaki insanların sesleri bir başka geliyorsa
ağıt sesleri, içinde başkalaşıyorsa
içi boş düşler, içinde doluyorsa
suçlamalar gözünde büyüyorsun
büyüyorsun, istemesen de büyüyorsun

yıldızların göz kırplışları, gözünü alıyorsa
geceler, seni senden alıp götürüyorsa
ağustosun gölgesinde, için yanıyorsa
sevdalar, yüreğini yakıyorsa
büyüyorsun, her halinle büyüyorsun

savaşların dramları seni yaralıyorsa
çaresiz insanların yıkılışları, gözünde canlanıyorsa
hayatın gerçekleri, pembe düşlerden çıkarıyorsa
acının gözyaşları, sevinçlerine karışıyorsa
büyüyorsun, gerçeklerin içine girerek büyüyorsun

kirlenen, küçülen, ölen dünyanın
yaşam savaşı veren, insanlarıyla birlikte
seni senden alıyorsa, her günün
sen de büyüyorsun, istesen de istemesen de
büyüyerek, büyüterek, küçültüyorsun kendi iç dünyanı, içinde...

Cengiz Çetik- 23.08.2008-Finike

Cengiz Çetik

Can Pazarında, Can Dostu Olunca

Beklerken
..... Terminalde otobüsü
Omzuna bir el dokundu
....Hafifçe
Dönüp baktı
"Tanıdın mı? " dedi, gülümseyerek
Karşısında
Fiziğiyle çökmüş bir adam.
Hiç yabancı değildi bakışları
Konuşurken, hatırladı birden
Yıllar önce, onu gölden
Ölümden kurtaran
... Can dostuydu
...Yanında duran.
Okul bitmiş... Ayrılmış
... Gitmişti oradan
O ise aramış...
.....Üzülmüş, bulamadığından.
Yine bir tesadüfle
..... O bulmuştu, kendisini.
Utandı birden
..... Hayırsızlığından
..... Aramadığından

Konuşurken
Bir dilenci geldi yanlarına... Açtı ellerini
"Ramazan günü hayrına" deyip, çıkardı
.... Cebindeki üç kuruşunu
.....Verdi
..... Kardeş payı yapar gibi
.... İyi mi, kötü mü bilmeden
Kendisi, bir şey veremedi
.....Bakakaldı, can dostuna
Sonra oturdular, konuştular;
..... Geçmişten
..... Bugünden
..... Gelecekten

Evlenmiş
Bir oğlu olmuş,
Koymuş, can dostunun adını
Utanmıştı, insanlığından
O, unutmuştu
.....Adını bile
..... Nedense

Boyacılık yapıyormuş
...Bazense karın tokluğuna
.... Ne iş olursa, koşarmış
..... Aç kalmamak için.
Bıkmadan
...Yılmadan

..... Küsmeyen
.....Hayata bağlı kalmış
.....Çalışarak

Anonsla kalktılar yerlerinden
Tasadüfle
..... Aynı otobütle gideceklerdi Ankaraya

Otobüste
..... Yanlarındakine rica ettiler
.....Yer değiştiler
Oturdular beraber
..... Konuştular
..... Akıllarına ne gelirse

Bir an geldi
Cehenneme döndü ortalık
Kamyonla kafa kafaya girmiş
..... Devrilmişti, koca otobüs.
Ortalık can pazarına dönmüştü
Çığlık çığlığa bağıran
.....yalvaran
..... Kadın, çoluk çocuk sesleri
....Kaplamişti,etrafı bir korku çemberi.
Tırmanmış
..... Kırık bir pencereden
.....Çıkmişti yol kenarına

Birden
Can dostu geldi aklına.
O olsa, böyle yapar mıydı?
Bırakıp gider miydi onu
Yeniden, otobüse koştu
Yarı baygın yatıyordu dostu
Onu görünce, gülümsedi birden.
"İyi misin dostum?" dedi, kendi haline bakmadan
İçi cız etti birden
O haldeyken bile
....Onu düşünüyordu
"Haydi dostum" dedi, bu sefer o
"Çıkıyoruz otobüsten dışarı"
Bütün gücüyle kucakladı, çıkardı.

Dışarıda
Dolunayın işiği vuruyordu yeryüzüne
Kamyonun farları yanıyordu hala
Bazıları, bagajları karıştırıyordu
Yardım etmek yerine
Gözü takıldı birine
Otobüsün muaviniydi, sanki çantaları karıştıran
O yaralılar arasından

Fırsatçılığı düşünen
Vcdansızlar vardı.
Düşünecek zaman yoktu şimdi
Yardım edecek insanlar lazımdı.
Etrafa bir yanık kokusu yayıldı
Korkuyla, daha da hızlandı, dostuyla.
Yola çıktıklarında, bir patlama oldu
Ortalık
Sanki savaş alanına dönmüştü
Bu sefer
..... Ne çığlık sesleri
.....Ne de fırsatçılar vardı etrafta

Yoldan geçenler
.....Durdular,
Götürdüler, acilde
Göz kapaklarını zorlayarak açtığında
Aradı dostunu, göremedi
Doktorlar, hemşireler çevresinde.
Kendine geldiğinde
Öğrendi ki
.....kan kaybından kaybetmişti
.....Tek dostunu
Suçladı kendini, kurtaramadığı için
O olsaydı
.....Kanından kan verir
..... Canından can verirdi, dostu için.
Utandı birden, insanlığından
Kalmamıştı artık geriye, utanaçak olsa da yüzü
Gözleri doldu birden, oturup ağladı
.....Saatlerce
..... Sessizce
Teselli etmedi kimse, gelip de
Dost olamadığı, dostu da yoktu yanında
Bir acı saplandı birden, göğsüne
Yıkıldı...
Kıvrandı...
Kimse yoktu etrafta
Sonradan gelenler, fark ettiğinde
O, çoktan gitmişti
.....Dostunun yanına...

Cengiz ÇETİK-13.10.2006- Finike

Cengiz Çetik

Ceylanlar ve Geyikler

Ne ceylanlar gördüm
....yaklaşınca, fırlıdak gibi
.....içleri, ren geyiği kafasına dönen
Ne ren geyikliler gördüm
....içlerinde, ceylan güzelliği taşıyan
Hayatta
....ne ceylanlar tükenir
.....ne de ren geyikli kafalılar...

07.02.2008-15.10-finike/Cengiz çetik

Cengiz Çetik

Çıkmazlar İçindeyim

Sen gittin ya
İstanbul'un göbeğine
Buralar sensizliğe mahkûm
Sessiz ve boynu bükük
Bense... hala arıyorum
Gizemli bakışını her yerde
Biliyor musun?
Kimse bakamıyor senin gibi
Nereye gitsem
Senin gözlerin geliyor aklıma
Anladım ki
Senin bakışlarını...lüle saçlarını
Tatlı yalanlarını... özlemişim
Ve başlıyor içimde kavgalarım
Bir yanım dur diyor... bir yanım koş
Yüreğim git diyor... mantığım kal
Bir bilsen... çıkmazlar içinde
Nasıl biteceği bilinmeyen
Uç değil...dört bilinmeyenli denklemlerde
.....Boğuşuyorum

Çaresizim dağ başında
Ruhum sıkışmış, dört duvar arasında
Aşk mevsimini şaşırılmış içimde
Düğümlemiş, sözcükler bir bir boğazımda
Labirentli dünyamda... Çıkmaz yollardayım
Duvarlarda... Dillerde
Bağlardaki güllerde... yurdumun kokusunda
Sarmış yüreğimi sevdan... bir bilsen

Aşağı baksam bir başka ben
Yukarı baksam bir başka sen
Ateşler sarmış bedenimi yeniden
..... sönmüyor sensiz, bir anlasan

Lokman hekim nerdesin
Yoksun... aşk dermanında sen
Aşk çıkmazı içinde yaralı bu beden
Yönünü bulamayan, kırık dümenli gemide
Çıkmazlar girdabında yaşayan ben...

Cengiz ÇETİK-22/10/2010

Cengiz Çetik

Çıkmazlar İçindeyim

Sen gittin ya
İstanbul'un göbeğine
Buralar sensizliğe mahkûm
Sessiz ve boynu bükük
Bense... hala arıyorum
Gizemli bakışını her yerde
Biliyor musun?
Kimse bakamıyor senin gibi
Nereye gitsem
Senin gözlerin geliyor aklıma
Anladım ki
Senin bakışlarını...lüle saçlarını
Tatlı yalanlarını... özlemişim
Ve başlıyor içimde kavgalarım
Bir yanım dur diyor... bir yanım koş
Yüreğim git diyor... mantığım kal
Bir bilsen... çıkmazlar içinde
Nasıl biteceği bilinmeyen
Uç değil...dört bilinmeyenli denklemlerde
.....Boğuşuyorum

Çaresizim dağ başında
Ruhum sıkışmış, dört duvar arasında
Aşk mevsimini şaşırılmış içimde
Düğümlemiş, sözcükler bir bir boğazımda
Labirentli dünyamda... Çıkmaz yollardayım
Duvarlarda... Dillerde
Bağlardaki güllerde... yurdumun kokusunda
Sarmış yüreğimi sevdan... bir bilsen

Aşağı baksam bir başka ben
Yukarı baksam bir başka sen
Ateşler sarmış bedenimi yeniden
..... sönmüyor sensiz, bir anlasan

Lokman hekim nerdesin
Yoksun... aşk dermanında sen
Aşk çıkmazı içinde yaralı bu beden
Yönünü bulamayan, kırık dümenli gemide
Çıkmazlar girdabında yaşayan ben...

Cengiz ÇETİK-22/10/2010

Cengiz Çetik

Çırpının Gölgesinde Yaşamak-DENEME

Yarınların ufkunda düşlere yatarsak umutsuzca; neler görürüz ya da neler görmeyiz düşlerimizde. İsmarlama düşlere yatıp piyangolar mı almak istersiniz? Yoksa kâbuslarla uyanıp, silkinip; ne oluyor bana mı dersiniz? Ne derseniz deyin; değişmeyecektir, çırpınışların gölgesinde yaşayanların hayatları...

Hayat yolunda bir garip yola girmişiz de farkında değiliz ya da farkındayız da duyarsız ve tepkisiz; bana ne? Diyoruz.

Dünya küreselleşme adı altında parselleniyor. Duyarsız ve hormonlu insanlarla düşünmekten yoksun yaşıyoruz. Bana ne? Diyoruz.

Dünya ozon tabakasının incilmesiyle sona doğru adım adım yaklaşıyor. Bana ne? Diyoruz. Buzullar eriyor, mevsimler karışıyor. Doğa düzeni alt üst olmuş bana ne? Diyoruz.

Doğa dengesini en iyi takip eden arılar topluca ölüyor ki bu çok önemli bir uyarı. Biz yine de bana ne? Diyoruz.

Dünyada ismarlama savaşlar çıkarılıp, yeni piyonlar türetilip konuşturuluyor ve biz yine gereken tepkiyi vermeyip; bana ne? Diyoruz.

Ülkemizde bir şeyler oluyor. Biz yine bana ne? Diyoruz.

Memurların bazı ilaçların ödemeleri listelerden çıkarılıyor. Bana ne? Diyoruz.

Öğretmenlerin ekdersleri için yıllardır uygulanan uygulamaları kırarak kuşa çevriliyor? Biz yine bana ne? Diyoruz.

Bize ne olmuş da haberimiz yok. Bizim ruhumuza ne olmuş böyle. Kimse kimseye güvenmiyor. Hani birliktelik. Hani dostluk ve dayanışmaya ne oldu. Bizler bir şeylerimizi kaybetmeye başladık galiba, farkında değiliz. Nedir mi? DUYARLILIGIMIZI, İNSANLIGIMIZI...

Hani bir bataklığa düşersenizde çırpındıkça batarsınız ya. İşte, şimdi galiba biz o duyguları hissederek bir şeylerin ucundan da olsa fark edip, bir dala tutunarak çıkmaya çalışıyoruz. Çırpının gölgesini üzerimizde hissederek yaşar gibi yaşamak, insana ne kadar ağır geliyor değil mi?

Birilerinden korkarak her gün gölgede kalmaktansa; aydınlığa çıkıp güneşin enerjisiyle yoğrulmak daha onurlu değil mi?

Çırpının gölgesinde yaşamak bazen bir kurşun kadar ağır gelir yüreğinize. Ve içinizde küllenmiş bir volkan kraterlerinin yeniden canlanması gibi hazırdır her an patlamaya. Hele bir patlatmaya bahane olacak ateş çıksın ortaya...

Dünya kendi içinde her gün bir yerlerde değişime uğrayarak patlıyor. Doğa ölüyor adım adım yardım sinyalleri vererek. İnsanların içlerinde bir değişim oluyor. Kimi duyarsız, hormonlu yaşantılara mahkûm hayatlar içinde. Çırpının gölgesinde hayatını ipotek ettirmiş. Kimi de hala kardelenlerin içinden inadına doğaya çıkan kardelenler gibi varlığını ve onurunu yüreğinde taşıyan hassas yüreklerle yaşam savaşı veriyor; İnadına uykudan kalkmayarak, uyuyanlara rağmen...

cengiz ÇETİK-

Cengiz Çetik

Çocuk Kalbim

Silinmesin isterim,
Çocuk kalbim,
Dünya var oldukça.
Çünkü,
Yaşamımın en güzel,
Dikensiz gülüdür,
O günler.

Birgün geldi,
Soldu,
Gül bahçem.
Biliyorum,
Yine yeşerecek,
Açacak o güller,
İlkbahar geldiğinde.
Yeniden,
.....Yeniden,
Sevinçle dolacak,
Çocuk kalbim...

Cengiz ÇETİK-15.08.2006-Finike

Cengiz Çetik

Çocuklarımız ve Biz-DENEME

"Bir vurursam duvara yapıştırırım." "Sen kime çektin? " "Seni gidi geri zekalı seni! " yada "kızım sen hiç akıllanmayacak mısın? " "Ahmak kafa sen bu kafayla bir şey olamazsın." Daha aklımıza gelebilecek bir sürü aşağılayıcı sözler. Peki bunları kimlere diyoruz dersiniz. Tabii ki çocuklarımıza. Aferin doğrusu! Ne güzel eğitiyoruz onları. Böyle sözler söyleyince mi çok güzel okuyor? Kafasını duvara vurunca daha kolay öğreniyor. Ya da aşağılayınca çok çabuk öğreniyor. ÖYLE Mİ? Ne kadar kolay eğitiyoruz çocuklarımızı değil mi? Ondan sonra da başarı bekliyoruz onlardan. Acaba bu sözlerle hangi başarıyı yapmasını istiyoruz? Böyle sözlerle yetişen genç beyinlerin hayata bakışı nasıl olur dersiniz? Durun ben tahmin edeyim. Suçluluk psikolojisiyle çevresine güvenmeyen yeni suçlular veya kişiliğini bulamayıp kendini kaybeden insanlar...

Bizim en değerli hazinelerimizden biri çocuklarımızdır. Ama ne yazık ki çoğu zaman bunun farkına varamıyoruz. Ne zaman kaybedersek çırpınıyoruz. "Yüzüme gülsün 'baba', 'anne' desin. O sevimli sözlerini yüreğime serpsin. Ne olur geri gelsin, bir daha onu azarlamayacağım." deriz.

Pişman olduğumuz davranışlarımız hiç olmamış mıdır? Hepimizin, az çok mutlaka olmuştur. Hayat derslerle doludur aslında. Şimdi diyeceksiniz bildiğimiz şeyi bize mi öğreteceksin? Evet biliyoruz. Biliyoruz ama, söylemekten korkuyoruz. Ve korktuğumuz için korkutuyoruz. Korku yaptıkça karşımızdakini suçluyoruz. Bazı şeyleri anlayamadığımız için, suçluluk duyuyoruz.

Yok mu içimizde suçlu olan? Suçluluk duygusuna kapılan. Derin bir acıyla, ben de suçluluk duygusuna kapılanlardanım. SUÇLU AYAGA KALK! Kolay değil, evladını kaybedip hayat depremine uğramak, kolay değil. Yıllardır bunun acısıyla yaşamak kolay değil. Yüreğimdeki acı hep bir yerlerde saklı durur. Bir SEÇGİN var bende, benden içeri. Anlatsam da anlayamazsınız, benim anladığım gibi. Hayat oyununu yaşıyoruz onunla birlikte.

Hepimizin yaşadığı hayatında, acısıyla tatlısıyla birçok olay vardır.

Hepimiz, bir filmin kareleri içinde yaşıyoruz. Bazen kahkahalar atarak, bazen acılar içinde kıvranarak, ağlıyarak, hıçkırarak. Doğunca başlayıp, ölünce biten filmin başrol oyuncularımız. Herkes kendi filminde başrol dedir. Başrol oyuncusu ölünce biter film. Bizler, bunun farkında bile olmadan yaşar gideriz aslında.

"Okuyabilirseniz her insan bir kitaptır." W.Channing. Bizler birbirimizi anlayabiliyor muyuz acaba?

Okuyabiliyor muyuz? Ailemizi, arkadaşlarımızı, çevremizdeki insanları...

Bir an gözlerinizi kapayın ve düşünün; Çevremizi, ne kadar fark ediyoruz? Birbirimizi ne kadar tanıyoruz? Sudan sözlerle, kalplerini kırıyoruz. Ya akşamları eve geldiğimizde yüzümüzü gören çocuklarımıza ne kadar ilgi gösterip onlarla ilgileniyoruz. Bazı şeyler kolay kaybedilir ama zor kazanılır. Onları kaybetmek, bizim içimizde yıllarca derin izler bırakabilir. Sevelim. İçten, güzellikle sevelim. Sevgi, başarıyı artırır. Ama içinizde güzellik yoksa başkalarında da güzellik bulamazsınız. Unutmayın ki okuyan beyin; işleyen, çalışan beyindir.

Karşımızdaki çocuklarımıza bakmak yetmez, baktığını görmek gerek. Görmek de yetmez, gördüğünü anlamak gerek. Anlamak da yetmez, anladığını anlatmak gerekir. Biz hangilerini yaşayabiliyoruz? Farkedip, görebiliyor muyuz? Anlıyor muyuz?

Anlatabiliyor muyuz acaba?

Hepimizin uyduracağı bir mazereti vardır. Bu tek taraflı bir mazeret olmasın sakın; Temel arabasıyla Taksim Meydanı'nda dönüp duruyordu. Aynı trafik polisinin önünden beşinci defa geçerken, Temel'i durdurup "Bir yerimi arıyorsun? Niye meydanın etrafında dönüp duruyorsun?" Temel "Sol sinyal takıldı da." Çoğu insanın mazereti, bu fıkradaki gibi değil mi? Kafaları bir tarafa takılır. Takıldımı bir türlü yön değiştirmez. Hep bir tarafı görür. Çok şeyler söylenebilir. En güzeli, aşağıdaki yazıyı çocuklarımızın eğitimini ve geleceğini düşünerek okuyalım. Düşünebiliyorsak eğer; Kapıdan girerken neşeyle "Anne! Biliyor musun bugün ne oldu?" "görmüyor musun? telefonla konuşuyorum." Hiç kimsenin sevdiği şey diğerine benzemiyordu. Annesi telefonu, babası arabasını seviyordu. Birde misafir geldi mi eve, kendisine hiç yer kalmıyordu. Nerelere gitsin? Annesi mutfakta bulaşık yıkarken, en neşeli haliyle "sana yardım edeyim mi?" dedi. "birde seninle uğraşmayayım! çok yorgunum zaten." Yorgunluk nasıl bir şeydi. Bazen elinde oyuncağıyla uykuya daldığında, anneannesini oyuncağını yavaşca elinden alır "Nasıl yorulmuş yavrucak? Uykunun gül kokulu kolları sarsın seni!" diyerek alnına bir öpücük kondururdu. Yorgunluk gül kokulu bir uykuya, ne diye annesi böyle kızgın kızgın konuşuyordu? Yapılmaması gerekenleri biliyordu da büyükler, yapılması gerekenleri hiç bilmiyorlardı. Işıklar söndü birden. Çocuk sırt üstü yatıp anneannesinin köyünü düşündü. Gaz lambasının ışığında deli tavşan masalını anlatışını. Anneannesini gibi, iki ellerini birleştirip işaret parmaklarını yukarı kaldırarak tavşan kafası yaptı. "Bak deli tavşan!" diyerek parmaklarını oynattı. Yoldan geçen arabaların ışıkları duvardaki tavşana yol açtı. Yorulunca avuçlarının açılmasıyla kayboldu tavşan. Neden sonra ışıklar geldi. Kadın çocuğunun hiç konuşmadığını akıl etti birden. Kanepeye koştu. Küçük dizlerini karnına doğru çekerek uykuya dalmıştı. Uyandırmaktan korka korka küçük alnına bir öpücük kondurdu. Çocuk sanki bu öpücüğü bekliyormuşcasına "İŞİN BİTİNCE BENİ SEVER MİSİN ANNE?" dedi. Kadın, sevilme için randevu alan çocuğuna bakarak sabaha kadar ağladı.

Dikkatli, bir kez daha okuyalım. Biz çocuklarımıza nasıl davranıyoruz acaba?
Yarın çok geç olabilir. Bugün, şimdi, hemen düşünelim çocuklarımızı...

Cengiz Çetik

Dayan Emekli Tahsin Amca Dayan

Sahil kordonunda yaşlı bir balıkçı
Elinde oltası
Dalıp gitmiş uzaklara
İşyerinde
Yıllarca
Oltalara balık olup, gelmiş
Çalınmış hayalleri
Şimdi oltalarda
Ne hayalleri vardı
Ne hayalleri
Söyleyemezdi
Söyleseydi ne değişirdi ki onun için
Hayat, yine aynı hayat
Belki, yarınlar da gerçekleşirdi hayalleri
Dayan, emekli Tahsin Amca, dayan
Yarına ne kaldı şurada?

Bugün de elin boş mu kaldı?
Bir sokar balığı tutup
Sokmadı mı elini?
Yolun uzak, kalk
Kaplumbağa hızıyla
Akşama, ancak gidersin eve

İnsanlar
Yine neden gülüyor sana
Ah
Yine ıslandı pantolonun
Fark edemedin
Yarı felçli yaşamak, ne zormuş
70 yaşında, hafif kambur halinle
Bu kaçınıcı
Gelinin, yine neler diyecek
Torunlarının yanında?
Onlarsa
Dondurma isteyecek, tutup ellerinden
Biri sağına geçecek, biri soluna
Bilmiyorlar ki
Yıllarca donduruldu
Dondurma gibi eritilen
Üç kuruş, emekliliğinle yaşıyorsun
Ha gayret
Dayan, emekli Tahsin Amca, dayan
Yarına ne kaldı şurada?

Bak
Şu yanından geçen turist de emekli
Belki de senin yaşlarında
Gelmiş geziyor buralarda
Sense
Evin yolunu bulamıyorsun
Kafadaki bin bir düşünceler arasında

Bozma moralini
Yarının güzel olacak
Sen de gezeceksin Avrupaları
İki evin, bir araban olacak
Dayan, sık biraz daha kemerini
Kalmadı bak sıkıntılar
Şu tepenin ardında
Düz bir ova var
Göreceksin, uçsuz bucaksız göremediğin yerleri
Biraz daha aç adımlarını
Neden istemeye istemeye gidiyorsun?
Umutların mı söndü?
Geleceğin mi bitti?
Neden kendine eziyet ediyorsun?
Dayan, emekli Tahsin Amca, dayan
Yarına ne kaldı şurada?

Bak göründü
İki odalı, bir salonlu, sığıntı evin
Emeklemeden yürü
Balıklar
Yarın seni bekliyor olacak, oltada
Yarına ne kaldı ki?

Bak
Işıklar yandı sokaklarda
Bir adım
Bir adım daha
Bitiyor adımlar
Önüme bak, çukur var önünde
Ah, Tahsin amca, ah
Dayansaydın biraz daha
Yarına ne kaldıydı şurada?
Ne kaldı?
...nerede kaldı? Nerede?

Cengiz ÇETİK-25.08.2008-Finike

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie  
value=http:media.imeem.com/m/RnsDVT3UpT></param><param name=wmode  
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/RnsDVT3UpT  
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110  
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a  
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/  
border=0 /></a></div><form method=post  
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input  
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search  
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a  
href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=RnsDVT3UpT  
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0  
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx?  
ep=1&ek=RnsDVT3UpT rel=nofollow><img
```

src=http://www.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></div></form></div></div>
emekli_ta...mp3 - seslendiren:Birsu Canyol

<object width=400 height=345><param name=movie value=http://media.imeem.com/v/gItDC_8qW8/pv=2></param><param name=allowFullScreen value=true></param><embed src=http://media.imeem.com/v/gItDC_8qW8/pv=2 type=application/x-shockwave-flash width=400 height=345 allowFullScreen=true></embed></object>
Dayan Emekli Tahsin Amca-CengizCetik - siir:Cengiz Cetik-Seslendiren:Deniz Tanrverdi

Cengiz Çetik

Değerler Bazen Değer

2+1 içinde güçtür, değerinde
2-1 içinde kayıptır, eksiğinde

Pozitif enerjinin, fiziksel değerinde
Negatif darbedir, yüreğine girdiğinde

Ne matematiğin değerleri bitirir
Ne fiziğin değerleri yükseltir

Hayat denilen çarkın içinde
Gidenle gelendir, yaşayan yüreğinde

CEngiz ÇETİK-16.10.2008-Finike

Cengiz Çetik

Değmez Dünyam Değmez

dünyam benim,
güzelliği arama, dünya içinde
değmez artık; yalvarmaya, çırpınmaya, haykırmaya
ah dünyam! ya sen
yanan ciğerlerin, ormanların tükenirken
değmez, hayat dengen bozulurken
yoksullar mutluluğa hasret, aç ölürken
sahte sevgilerin, sanallarında yaşarken
kız oğlan hepten uçmuş, boşluktaiken
değmez dünyam, çirkinliklerde yaşamaya değmez

sanatın, şiirin sesi çıkmıyorsa, yürekli
kötüler, kahraman olmuşsa başrolde
eğriyi doğruyu, karıştırıyorsak, bakarak
yolda kalmışsak, yüzüzlerin yolsuzluğuyla
mertlik silinip, ödlelik baştacı oluyorsa
emeklere hakkıyla değer verilmiyorsa
değmez dünyam, başı eğik yaşamaya

kirlenmiş çevremde, beton duvarları yükseliyorsa
gürültüler, hepten dengemi bozuyorsa
ağaçları, kuşları, ormanları, kırları
yeşili arar olduysa gözlerim, doğallığı
değmez dünyam, kirlenmiş doğada yaşamaya

gitmek var ya, dünyam
gidemiyorum, kopamıyorum senden
sevdiklerimi yalnız koymak var ya
işte, o koyuyor bana
seninle bitmeyen, hesabım var ya
işte, o da koyuyor bana
yüreğime derinden
dur diyor, durduruyor beni
yaşayacak, yaşatacak
yarınların olacak; düşlerinde, sevdalarında...

Cengiz ÇETİK...Finike/Antalya-22.12.2006

Cengiz Çetik

Dilek Tutun İçinizden

Bir dilek tutun içinizden. Ne dilek tutarsanız tutun. Ama içinde birazcık, ülkemin aydın geleceği için; iyilik ve güzellik de olsun.

Bir dilek tutun bu hafta; sevgi, mutluluk, huzur ve onurlu yaşama olsun içinde. Maaşınızla başınız dik, yürütecek zamlar da olsun içinde. Bazılarınız hemen ayağa kalkacak ve olmayacak duayı niye edelim, diye. Olmayacak duaya niye amin diyelim, diye. İtiraz edeceksiniz biliyorum, son yazdıklarım. Hele emeklilerin hepsi itiraz edecek, son yazdıklarım.

Emekli maaşınızın, avrupalıların emekli maaşı standardında olmasını dilemenin hayal olduğunu bilerek. Emekli maaşınızın avrupalılar gibi olmadığı için, ikinci işte çalışanlar, zorluklar içinde yaşayanlar, çalışmak zorunda kalanlar; siz de isyan edeceksiniz içinizden sözlerime, biliyorum. Avrupalılar ikinci işte çalışanlardan ek vergi alınıyorsa (ki bunun böyle olup olmadığını da bilmiyorum ya neyse.) , siz de bana,onlar gibi maaş almadan kıt, kanaat altında yaşama savaşı verirken; nasıl dilek tutayım diye sitem etmeyin. Siz, yine de yreğinizi karartmayın, yakın umut işiğinizi yüreğinizden. Hiç olmazsa o ölmesin içinizden. alınmasın umuda olan, yaşama olan aşkınız.

Nasrettin Hocanın gle yoğurt çalıp, tutmasını beklemesi gibi de olsa. Siz, yine de tutun içinizden dileğinizi. Geçti Borun pazarı, sr eşeğini Niğdeye diyenler çıksa da. Siz yine de tutun içinizden dileğinizi. Hiç olmazsa; umudunuz, sevginiz, yaşama olan aşkınız, iyimserliğiniz ölmesin; yüreğinizden, bedeninizin içinden.

Bir dilek tutun,yeni yılda emeklilerim sizler de. Sizin de yılınız olsun, yeni yıl. Dileğiniz de rahat, huzurlu yaşamak olsun içinde.

Çevremizde görüyoruz sizleri; ezgin, bezgin ve gözleri yarına umutsuz bakan. Emeklilikte oturmayıp, alın teriyle alışanları. Seviyoruz sizleri de. Başınızı eğmeyin aşağıya. Siz suçlu değilsiniz. Yreğinizi, yaşamınızı, sevgiden mahrum etmeyin; her yaşadığınız günde.

Bir dilek tutun; DİLEK. Siz ne tutacağınızı benden iyi bilirsiniz. Tutun dileğinizi, tutuncaya kadar. Onu da sizin elinizden alacak g yok. Siz kırk bir kere tutun, olmadı mı? Bir daha...

Olmadı mı? Bir daha... Bir daha... Bir daha.....

Cengiz ÇETİK

Cengiz etik

Dilim Bağlı Anam-1-

Anam, dertli anam,
Derdine yandığım anam,
Duygusallaştı yine oğlun.
Elinde kalem, gözünde yaşlar,
Anlatmak istiyor,
İçindekileri sana.

Bağlamışlar anam dilimi,
Konuşamıyorum.
Söyleyemiyorum,
Anlatmak istediklerimi başkalarına.
Kalemimin yazdığı kadar,
Yazacağım içimdekileri sana.

Bugünlerde bir duygusallık,
Kapladı içimi.
Alıp götürdü,
Farklı duygulara beni.

Yurdumun sorunları çoğaldıkça,
Kaplıyor içimi bir karamsalık.

Haksızlığa,
Yanlışlığa, tepkili olamıyorsam.
Dili bağlı,
Olaylara seyirci kalıyorsam,
Dertlere merhem bulamıyorsam.
Nerelere gidip çözüm bulayım?
Ne yapayım?
Ne edeyim anam?

Gün gün kararan,
Kara bulutlar, tepemize çökmüşse,
İçine daldığımız sorunlar,
Dağlara dönmüşse,
Kanayan yaralarımız kangren olmuşsa.
Ne yapayım?
Nerelere gideyim?
Söyle anacığım,
Dertli anacığım,
Derdine yandığım anacığım...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Dilim Bağlı Anam-2-

Gün gelir de açılırsa dilim,
Susmam, o zaman ben.
Korkma anacığım, korkma,
Ben gidersem bu dünyadan,
Başkaları gelir, yerime.
Onlar devam eder,
Yolumuza.
Yurdum için canlarını,
Yüreklerini ortaya koyanlar,
Korkmamışken ölümden.
Ben korksam ne yazar,
Korkmasam ne yazar.
Üzülme anacığım, sen bana
Hiç uğruna ölmektense
Vatan uğruna ölmek
En şereflişidir, benim için.

Gün günü bağlar
Günler de bizi,
Birbirimize bağlar

Gün gelir de yaşayamazsam
Atamın kurduğu cumhuriyette;
Cumhuriyeti
Geçmişe doğru yol alınırsa;
Karanlığa
Alınırsa, bir bir haklar elimizden
Kalırsam, ortada yapayalnız.
İşte o gün, yıkılıyorum
Bir çınar gibi

Gün gelir de
Yanılırsam
Yanlış şeyler yaparsam
Cinnet geçirip, kararırsa gözüm
Okun yaydan
Çıktığı gibi hırslanırsam
Kimseyi dinlemezse, yüreğim
Yaptıklarım için
Kimse bağışlamazsa beni
Sen bağışla anacığım
Olur mu?
Sen bağışla...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Dilim Bağlı Anam-DENEME

Anam benim,dertli anam. Oğlun yine duygusallaştı. Elinde kalem, gözünde yaşlar, içindekileri sana anlatıyor. Dilimi bağlamışlar anam, konuşamıyorum. Anlatmak istediklerimi söyleyemiyorum. Demokles'in Kılıcı gibi tepeme çıkmışlar, aba altından sopa gösteriyorlar. Yine de kalemimin yazdığı kadarını yazacağım sana.

Yine içime bir duygusallık çöktü bugünlerde. Neden bu kadar çok duygusalım anacığım, neden? Senden mi geldi bu duygusallık bana bilemiyorum. Yurdumun sorunları çoğaldıkça, kaplıyor içimi bir duygusallık. Haksızlığa, yanlışlığa duyarlı ve tepkili olamıyorsam; dili bağlı olaylara seyirci kalıyorsam. Dertlere merhem olamıyorsam. Bazen hırslı, bazen de oturmuş, çaresiz ağlıyorsam. Ne yapayım? Ne edeyim? Nerelere gidip çözüm bulayım anacığım?

Gün gün kararan, kara bulutlar tepemize çöküyorsa; içine daldığımız sorunlar, dağlara dönmüşse; kanayan yaralar kangrene dönmüşse; ne yapayım, nerelere gideyim? Söyle anacığım, dertli anacığım. Dertine yandığım anacığım.

Gün olur da dilim açılırsa, susmam. O zaman da sen çok korkarsın, başıma bir şey gelir diye. Korkma anacığım korkma. Ben gidersem, başkaları gelir; onlar devam eder yolumuza. Kurtuluş Savaşı'nda düşman yurdumuzun her yanını yavaş yavaş işgal ederken; yüreklerini, canlarını ortaya koyanlar korkmamışken ölümden. Ben korksam ne yazar, korkmasam ne yazar. Sen bana üzülme anacığım. Ülkem için iyi birşeyler yapabilirsem, o zaman herşeye değer. Hiç uğruna ölmektense, vatan uğruna ölmek en şereflişidir benim için.

Gün günü bağlar. Günler de bizi birbirimize bağlar. Gün gelir de Atatürk adını söylemekten korkanlar çoğalırsa, Atatürk'ü sevenlere kötü gözle bakılırsa; işte o gün yıkılırım. Atatürk ülkesinde; Atatürk'ün ilkelerini savunamazsam; Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet de cumhuriyeti yaşayamazsam, geçmişe doğru yol alınırsa; işte o gün yıkılırım.

Gün gelir de yanlış şeyler yaparsam, affet beni anacığım. Cinnet geçirip kararırca gözüm, sen sakinleştir anacığım. Birgün, okun yaydan çıktığı gibi hırslanırsam. Kimseyi dinlemez, yanılırsam. Kimse bağışlamazsa beni. Yine de Sen bağışla oğlunu anacığım. Olur mu? Sen bağışla...

CENGİZ ÇETİK- 2006 ANTALYA

Cengiz Çetik

Direnmek

Tutsağım duygularımla
.....Gözlerinde
.....Bir karış toprağın altında
.....Gömülü kalmış
.....Bir avuç insanın
.....Varoluş direnci gibi
.....Direncimle...
Cengiz ÇETİK- 15.04.2012 Finike

Cengiz Çetik

Dişlerim

Her çıkışında
Hissederdim
Ağrılarla varlığını
Bir başka olurdun
Çoğaldıkça içimde

Gün geldi
Yenilendin Birer birer
Eskilerin altından çıkarak

Gün geldi
Bakımsız geçen yıllarımın ardından
Cezasını vermeye başladın
....32 incilerim
.....Birer birer
.....Ayrılarak benden

Ah dişlerim!
Bugün
.....Yavaş yavaş dişlendiğim
.....yıllarıma geldim
Sen kaybolurken
İçimden de bir şeyler kayboldu
Rengârenk dünyam, ağrılarımınla karardı
Azaldıkça sayın
Daha çok aradım yerini

Keşke demek istemezdim
Bakımına özen gösterseydim
Ayrılmak daha geç olurdu belki
Mutluluğu yaşarken seninle

Ah dişlerim!
İşlerim arasında, ihmal ettiğim dişlerim
İçimden kopan parçalardın
Koptukça beni yaraladın
Ne seninle
.....Ne sensiz olabildim
.....Çürüklüğünde

Senin değerini de
Her şeyde olduğu gibi
Kaybedince
Anladım bugün
.....yaşayarak...

Cengiz Çetik-03.06.2009

Cengiz Çetik

Dolu Boş

Ne içi dolu olanlar var
Sesi çıkmaz dışarıya
Ne içi boş olanlar var
Çenelerine güç yetmez

Ne içi dolu olan insanlar var
Bilemezsin bakmakla içini
Ne içi boş olan insanlar var
Bilemezsin çenelerinden boşluğunu

Doluluğunu boşluğunu anlayamazsın
Tenekenin doluluğunu test eder gibi
Vurunca, ses geliyorsa boş
Gelmiyorsa, dolu der gibi
Bilemezsin bakarak
İnsanın doluluğunu boşluğunu...

Cengiz Çetik

Dumanlı Bir Yüreğin Haykırışı

Ah hayatım!
Ne söylesem ki sana
Geçmeyen izlerin var hala içimde
Acılarım, isyansı düşüncelerim
Suskunluklarımı delip geçiyor
Kavgamın sesi şiirlerim, duygularım oluyor
Ve bir haykırış başlıyor
Yokluklara inat, varlığını gösterir gibi
Dolduruyor bütün boşlukları birer birer
Geçmişten geleceğe doğru

Ah sevdiklerim!
Size ne demeli bilmem, bu günlerde
Dertlerim mızrak olmuş dilimde
Uyuşmuş, söyleniyor kendi halinde
Geçmiyor sözlerim, yüreklerin asiliğinde
Dumanlanıyor sevdalarım, acı gözyaşlarımda
Yaşadığım ormanlar, çöle dönüyor gözümde
İçimdeki kaybetme korkusuyla
Bir haykırış başlıyor
Yüreğimden gelen kor ateşle

Yıllar geçtikçe... Anladım ki
Azaldıkça azalan bir ormanda yaşıyormuşum
Olmuyor, dolmuyor gidenlerin yeri
İstesek de gelmiyor, düzelmüyor
Ne giden sevgiler... Ne de kırılan duygular
Çaresizce etrafım... Seyreldikçe seyreliyor
Yalnızlık korkusu arttıkça... Sımsıkı tutuyorum
Bir anda yok olacak gibi yanımdakiler

Sözcüklerim karışıyor dertlerimle
Anlamsızlaşan duygularım, düğümlenen sorunlarımla
Dumanlanıyor başım, dumanlanan yüreğimle
İçten içe başlıyor bir yangın
Yükselen isyankâr haykırışımla

Yıllar geçtikçe... Anladım ki
Bitmeyen
Ne de çok sevgiler yaşamışım
Küllendiğini sandığım
Sevgilerin isleri yapışınca, yüreğimin çeperlerine
Bir sorana, derdi bin söylemişsem
Alıp başımı gitmişsem... yana yana
Şişli günlerdeki dumanlı yüreğimle
İnadına
Boşlukta yankılanır yeniden ... İsyankâr haykırışlarım

Cengiz ÇETİK 08.04.2010

Cengiz Çetik

Durdurun Dünyayı İnecek Var-DENEME

“Durdurun dünyayı inecek var.”

“Nereye ineceksin? İnecek yer mi var? ”

Her tarafta kan var. Vuran vurana. Katledilen katledilene. Üç günlük bebekler katlediliyor. Doğmamış bebekler, anne karnında yok ediliyor. Dünya uyuyor,seyrediyor. Vurdum duymaz bir dünyada yaşıyoruz. Gidecek yer yok.Başka bir dünyada yok. Dünya koca bir hapisane ve biz mahkumuz; serserilerle,vurguncularla,insanları havyan kadar bile değer vermeyip katledenlerle, katillerle,kendini satanlarla,sattıranlarla, dolandırıcılarla,iyisiyle,kötüsüyle ve daha niceleriyle yaşamak zorundayız. Malesef başka yer yok.Aşağısı boşluk,yukarısı boşluk kalmışız orta yerde. Kendimizi bugünde ölmemiş yaşıyor görüyorsak,şanslı sayıyoruz biçare.

Dünyanın çivisi çıkmış,yerine takacak yok. Dünyada sıradan bir olaymış gibi katliamlar yapılıyor. Banamısın diyen yok. Dünyanın çivisi çıkmış, kaybolmuş bulan yok. Gören,duyan yok. Kör,sağır olmuş, bilen yok.

Dünya içinden çıkılmaz bir bataklığa gidiyor,anlayan yok. Ortadoğu'yu bir cehenneme çevirdiler. “Nereye gidiyor? ” diye kıpırdayan yok. Bebekler katlediliyor. Dur diyen yok. BM,AB,İKO ve diğerleri ne işe yarıyor? Bütün dünya ulusları için kurulan BM, ABD için mi var? Lübnan'a soykırım niteliğinde,tek taraflı savaş olurken bunlar nerdeydi? Bu savaş suçlarının hesabını sorabilecekler mi?

Masa üstünde ülkelerin kaderiyle oynama hakkını kendinde gören düşüncesiz kim? Kim veriyor ona bu hakkı? Sessiz kalan uluslar değil mi? Irak'ı bataklığa çeviren kim? Irak üzerinden Türkiye oyunları tezgahlayan kim? İsrail'i koruyup günlerce dünyayı susturan kim? Kim? Kim? Yüzlerce kim bulabiliriz. Sonuç yapan, yaptığı yerde kalıyor. Hesabını gerçekten soran yok.

Çifte standart bir dünyada yaşıyoruz. Kendilerinin bir tırnağı kırılrsa veryansın edenler; diğer insanların canları yanmış umurunda değil. Sanki onlar insan değil. Can taşımıyorlar.Hayvanları korumak için sokaklara dökülenler, insanlar ölüyor neredesiniz? İnsanlık ölmüş arkadaş boşuna konuşuyoruz biz. Ne yazık ki bu dünyada onlarla birlikte yaşamaya mahkumuz. Başka bir dünya yok. Nerde insanlık, nerde adalet, nerde huzur? Siz biliyor musunuz? Varsa öyle bir gezegen, durmayalım oraya gidelim. Üzgünüm, dünyadan başka yaşayacak bir gezegen yok. Şu ana kadar da bulunamadı.

Dünyanın çivisi çıkmış arkadaş bulan yok. İçinde kırılmış parçası var. Bulunsa da artık eskisi gibi olmaz. Gidenleri geri getirmez. Yarınımız ne olur? Bilinmez bir bilmece. Bilgisayar oyunu gibi birileri yazıyor,birileri de piyon olmuş uyguluyor. Kurulmuş kendince bir düzen. Biz ne söylersek söyleyelim; işine geldiği gibi, kendi bildiğini yapıyor. Gerisi, ona boş geliyor.Fazla derine gitme, arada seni de alır bu fırtına yoksa arkadaş.

CENGİZ ÇETİK

Cengiz Çetik

Duvarlara Aşk Dumanının İsi Düşmüş Yüreğimden

Bitirdin
Sonunda bitirdin aşkım
Dumanların içinde yaşattığım
Duvarlarımı her gün, sevgilerimle ördüğüm
Aşkla gönlümü avuttuğum ... tatlı düşlerim
Seni durduracak güçleri içimde sakladığım
Yanlışlara merdiven dayayıp... adım adım çıktığım
Günlere inat... direncimi, sevgimle mih gibi kalbime çaktığım
Aşkla... Yaşamımı baharlara çeviren, anılarımla tutunduğum
İslenmiş yerlerde seninle günlerimi umutla doldurduğum
Şimdi
Yurtsuz kuşlar gibi, şaşkın şaşkın çaresiz ortada kaldım
Sevinçlerimin çağıldığı günlerden, acılarımın yaktığı günlerdeyim
Yitik Sevdamla sensiz bu yerlerden
...hazana dönmüş, yalnız yüreğimle gidiyorum
Geriye benden sana, dumanlara saklanmış aşkımın anıları, hayalleri kalsın...

Cengiz ÇETİK.03.2.2010 Finike

Cengiz Çetik

Dünyadaki Son Durak

-I-

Hey dünya!
Durdun durdun,
Sonunda beni,
Kalbimden vurdun.
Sen neymişsin dünya,
Nice sevdiklerimi aldın,
Kara toprakta çürüttün.
Artık sana güvenmiyor,
İnanmıyorum.
Kimler geldi,geçti,
Şu yaşlı dünyada?
Ne soylu adını alanlar,
Ne de ezilenler kaldı.
Gün gelir Cengiz,
Kalmazsın sen de,
Bu dünyada.
Ne adın kalır,
Ne de cismin.
Bir varmış,
Bir de yokmuş derler.
Gün gelir,
O da unutulur dillerde.

-II-

Bebektim,
Çocuktum,
Geçip gitti o günler.
Şimdi neredeyim?
Nereye gidiyorum?
Son durak neresi?
Biliyorum.
Ama yine de,
Durmuyor,
Yaşıyorum,
Yaşayabildiğim kadar.

Cengiz ÇETİK-
29-Ağustos-2001
Finike/ANTALYA

Cengiz Çetik

Dünyamız

-I-

Betonlaşmış doğanın,
Kirlenmiş duyguların,
Silinmiş tutkuların,
Körleşmiş zihinlerin,
Yaşar, yaşamaz insanların,
Varolduğu dünyadayız.

Aşkların maddileştiği,
Oyunların dijitalleştiği,
Sevgilerin soyutlandığı,
Yaşar, yaşamaz insanların,
Varolduğu dünyadayız.

Dostlukların köreldiği,
Umutların karardığı,
Yaşadığını unutan insanların,
Yok olduğu dünyadayız.

İnsanların piyonlaştığı,
Değerlerin silindiği,
Çevrenin katledildiği,
Öldüğü, yaşadığı bilinmeyen,
İnsanların,
Kaybolduğu dünyadayız.

-II-

Kirlenmişliğin olmadığı,
Çürümüşlüğü kol gezmediği,
Bir yer olsun istiyorum.
Sevginin, güzelliğin yüceldiği,
Bir dünya olsun istiyorum.

Silahların olmadığı,
Çiçeklerin solmadığı,
Sevgilerin eksilmediği,
Dostlukların kaybolmadığı,
Bir dünya düşünüyorum.

Depremelerin yaşanmadığı,
Kalplerin kırılmadığı,
Acıların çoğalmadığı,
Bir yaşam,
Bir düş,
Bir dünya kuruyorum.

Cengiz ÇETİK-Nisan-2006

Cengiz etik

Ebruli Bir Dünya İçinden

Hani, öyle bir gün gelir ya
İçinden bir şeyler kopar gider
Hani, öyle bir duygu yaşanır ya
İçinden olmayacak dualar edilir
İşte, öyle bir anın içinden
Kopup da gelen damlalardır
Kâğıda düşen duygular

Suya damla damla düşüp, yayılan
Renklerin dansı gibidir, içinde yaşanan
Adım adım gelişir, yüreğine giren
Suyun üstünde çoğalan renklerin
Belgesi gibidir, kalbine yazılan
Çıkarırsızca, umutsuzca, karşılıksız
Şevdadır, istenmese de yinede var olan

Sokaklar karışık insan yüzleriyle dolarken
Pislikler almış başını giderken
Kardelen çiçeği gibi fark edilen
Bozulmamış nadide haliyle gelen
Hırçınlığıyla hırçınlaştıran, kızgınlığıyla kızdıran
Gülümsemesiyle tüm buzları eriten
Hayat filminin içine, istemese de yazılan

Hani, öyle bir ebruli dünya yaşanır ya
Bazen gerçekler içinde yok olurken
Bazen de rüyalar içinde var olursun
Hani, öyle bir ok saplanır ya
Çıkarırsan öldürür seni, çıkarmazsan süründürür
Hani, derler ya; dışı seni, içi beni yakar
İşte, öyle bir ebruli dünyadır yaşanan...

Cengiz Çetik.06.08.2008-FİNİKE/ANTALYA

Cengiz Çetik

Eda'nın Vedası

Küçük bir köyün
küçük bir çoban kızıydı
utangaç, saf yürekli, iri bedenli
yalınayak gezmeyi
hayvanlarla ilgilenmeyi seven

Kerpiçten evleri
taştan avlusu içinde
kapalı bir dünyası vardı
.....yüreğinde

Her karşılaştığımızda
bakışlarını yerden kaldırır
kaşlarının altından
hafifçe gülümseyen gözleriyle
sessizce giderdi

Yine bir bahar gelmişti
yayla yolu görünmüştü
hiç konuşmadığımız halde
gideceği gün
avuçlarıma bir kağıt bıraktı
açamadım
o gidinceye kadar

Traktör arkasına oturmuş
ürkek bakışları
koru doluydu
nereden bilebilirdim
onu son görüşüm olduğunu
yolda traktörden düşüp
Eda'nın
hayata veda edeceğini
bıraktığı kağıda
ilk ve son defa
'Seni seviyorum.' yazacağını...

Cengiz ÇETİK-1986-Konya/Ereğli

Cengiz Çetik

Elveda Son Sayfamın, Son tümcesi ve Son Noktası...Deneme

Elveda bir defterimin son sayfası, sana elveda... Bak, koparıyorum bugün senin son sayfanı. İşte kopardım bile. Ne de kolaymış koparmak. Koparıırken çıkardığın ses içimi "cız" etti. Bir an ürperdim. Ama yine de kopardım gitti işte. İçimden bir parça da koptu sanki...

Hani günlerce örgü örenlerin ördüğü gibi, içime ördüğüm bağlar var ya. İşte o bağların bazılarını kopardım bugün... Sırtımda olmayan, içimde olan yükleri azalttım bugün; acı çekme pahasına da olsa. Hafifledim bir an, içimdeki düşüncelerin yükü gidince. Rahatladım birden, sanki bir boşlukta uçar gibi. Bir tüyün rüzgârda uçması kadar, özgürlüğü hissettim içimde. Niye, aylarca kendime işkence çektirdim. Bu kadar kolaydı da ben neden kendime eziyet ettim zihnimde. Söyle düşünceli, düşüncesiz beynim; iyiyi kötüyü tartan beynim. Bunu neden tartamadın. Uyuttun, narkozda uyutur gibi. Sevgi defterime; süslü sözcükleri yazdırıp, kandırdın beni.

Hani bazen peşinde koşarsın, gözünde büyüttüğün şeylerin; günler, aylar, yıllarca; sonra ardına dönüp baktığında; bir arpa boyu yol gitmişsin. O zaman neden kendini hırpalıyor, yıpratıyorsun diye, niye kendine sormuyorsun. Hemen aklınıza gelmesin; "bir çubuğa bir hayvanın(adını ben söylemeyeyim, siz yerine ne yazarsanız yazın) çok sevdiği bir yiyeceği bağlarsın, hayvancağız çubuğun ucundakini yakalamak için koştukça koşar. Ama nafile yakalayamaz. Çünkü ona paralel çubukta hareket etmektedir. Sonunda peş eder hayvancağız. Bu seferde adam getirir, o yiyeceği önüne atar. Hayvan, bir yiyeceğe, bir adama bakar; hangisini yesem acaba der gibi."

Gerçek hayatta da herşey oyun içinde oyunlarla, med-cezir gibi gidiş gelişlerle yaşanır gider. Taa ki biri bu oyundan sıkılıncaya, bıkıncaya kadar... Ve o an, ip birden kopar. İçindeki bağlardan biri sökülür. Çünkü karşılıklı güven yoktur. Karşılıklı saygı yoktur. Art niyetli davranışlar vardır. Ve gün gün erir gider farkında olmadan... Duygular körelir, sevgiler doğduğu gibi ölür. Sanmayın sevgiler ölümsüzdür. Bir sevgi doğar, büyür, gelişir ve yaşar; yaşattığın sürece. Sevgiyi beslemezsen, doğduğu gibi ölür. Bazen yavaş yavaş, bazen de intihar gibi, keskin bir bıçak darbesi gibi, kangrene dönmüş bir yer gibi; kesip ativerirsin. Tabii keserken, yüreğinden de o parçanın acıları yüzüne vurur. İçinde büyüttüğün aşk acısı, seni derinden yıkar bir süre... Sonra herşeyi zaman içine bırakırsın. Bazen yeni bir sevgi doğar. Ve yeniden başlarsın o dönencenin içinde dönmeye. Geçmişten ders almadan, dalıp gidersin yeni hayalinin peşine... Taa ki aynı sayfaya gelip uyanınca, aklın başına gelir. Ama iş işten geçmiş, yine içinde bir derin yara kalmıştır. Ve artık yeryüzünde gerçek aşkların olmadığına inanırsın. Sevgi vardır içinde, ama o ölümsüz aşk yoktur. Sadece olduğuna inanan beyinler vardır. Onlarda olmadığını anladığı an; içte bir deprem yaşar. Bazen artçı şoklarla kendine gelir, bazen de öldürücü şekilde yıkıp gider yaşayanı...

Bugün artık uyanma zamanı. Sabah oldu. Gecenin o ışıklı, aldatıcı, kandırıcı sahte anı yok. Güneş doğmuş ve gerçekler bütün çıplaklığıyla karşında, gizli ve saklı hiçbir şey kalmamış.

Yeni bir defterle, yeni bir sayfaya ve yeni bir güne "merhaba" deme zamanıdır yaşanan. Bugün, ayların verdiği yorgunluğun bedeli olacak belki de... Belki de kapalı bir gözün açılması. Adı ne olursa olsun yaşananın; bir kararın yaşama uygulanmasıdır hissedilen. Duygusallığın verdiği yıkımlara bir son deme zamanıdır, şu an yaşanan...

Bazen, öyle bir an gelir ki içimizden şu sözcükler sıralanır, dizilir satır aralarına; akıp gelen bir su gibi;

ELVEDA; SON SAYFAMIN, SON TÜMCESİ VE SON NOKTASI ELVEDA...

CENGİZ ÇETİK-13/12/2008

Cengiz etik

Emirgazi'nin Küllü Yolları

Emirgazi'm
sen de çocukluğumun
anıları kaldı
acıyla, sevinciyle
ağıtıyla, kiniyle

ne küllü yollarındı
içinde umut tüketen
ne yaşanan hayatlardı
giderken yollarında kaybedilen

insanın içinde
eziklik veren günlerin
hepsi, hepsi yaşandı
geldi geçti

kalen harabe içindeyken
yaşamın, hasatlık üzerine
günlerin,monotonluklarla kurulu
dünyanın
minicik bir yerindesin hala

Emirgazi'm
umutsuzluk çökmüş
hayal kurmayı unutmuş yüreklerle
yıllarca değişmeyen yaşam kaderinle
başbaşasın

Emirgazi'm
Konya'nın uçsuz bucaksız bozkırları arasında
kaybolmuş hayatlar üzerine, kurulu bir köşede
kapanmışsın kendi kabuğuna
yaşam savaşı veriyorsun, yokluklar içinde

Emirgazi'm
sen yıllarca aynı kaderle yaşadın
yırtıl, kurtul artık, kısır döngü hayatlardan
açıl, dünyanın uygarlık yoluna
adım adım yürüyerek...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Engellenemez Düşünceler İçinde

Gözlerin, gözlerimdeki sevgiyi görmedi
Anlamadı tebessümlerimi
Öyleyse... Kapat gözlerini
...Düşün ki bugün
Elinden bastonunu aldılar... Düştün
Yürüyemedin
Oturduğun sandalyeden kalkıp... Koşamadın
Dillerin bağlandı... Konuşamadın
Anlatamadın meramını
Muhtaç kaldın, bir tutam sevgiye
O zaman... Nasıl bakardın hayata?

Düşün ki
Ellerinle tutamadın ekmeğini
Saramadın, kucaklayarak sevdiğini
Giyemedin ayakkabılarını
Hep
Birileri durdu yanında
... Ezildin
... İnceden inceye yüreğinden

Düşün ki
Ömrünün baharında
Yıkılsaydı hayallerin
Gülleri alıp koklayamadan
Renkleri seçip boyayamadan
Desteksiz adım atıp yürüyemeden
Sesini başkalarına duyuramadan
Dokunan elleri tenin hissetmeden
Müebbede mahkûm olsaydı hayatın
Ya da... Çok sevdiğin biri böyle yaşasaydı
Düşünür müydün o zaman
İlgisiz kalmayı?

Kapatma... Aç artık gözlerini
Gör... Öyle yaşama mahkûm olanları
Engelli olmaktan çok... Engelli düşünenleri
Asıl özürlü olan... Onlar değil mi?
Gel... O zaman
Ne oldum demeden, hayata sarılalım
Sahip çıkalım... Yıkalım
Engelli düşünceleri... Engellenemez düşüncelerimizle...

Cengiz ÇETİK -25.04.2010

Cengiz Çetik

Ey Bulutları Renkleriyle Uyutan...Neredesin?

En umulmadık bir zamanda içimde görülen
Bir büyük eksikliğin, bütünlüğünde hissedilen
Resimlerden sızıp, tebessümleriyle yerleşen
Uykularımda adım adım, sensin yüreğime giren

Ufalttım bugün kendi dünyamı, seninle
Renklerim karıştı bugün bedenimle
Buhar oldum, bulutlara karıştım seninle
Ezilmiş duygularım, yeniden uyandı seninle

Ey bulutları rengiyle uyutan...Neredesin?
Ey buğulu gözleriyle bakan...güzel
Neredesin, yerde misin, gökte misin, kalpte misin?
Kayıp mısın? uzakta mı, yakında mı, içimde mi...yaşıyorsun.

Yıllar sonra yüreğime düşen ateşsin içimde
Adını sakladığım, imkansız hayallerim içinde
Gitmeyen gözlerinle doğan aşksın içimde
Ey bulutları rengiyle uyutan güzel...
Cengiz ÇETİK.23.02.2008-Finike

Cengiz Çetik

Eylülde Hüzün Çöker İçime

Eylülde Hüzün Çöker İçime

Her eylül geldiğinde
.....bir hüzün çöker içime
Canlanır sonra gözümde
... bir bir yaşadıklarım

Eylülde;
aşık oldum
ayrıldım
yattım
.....dört duvar arasına
.....sevdiğimin uğruna
.....hiç düşünmeden
Sonra
Yedi yıl yazıldı
..... silinmez kalemle... ceza defterime

Sevdiğim ise...değişti
..... cezam bitmeden
.....sildi defterinden
..... bir kalemde beni
Onun için
.... içime bir hüzün çöker
.....Her eylül geldiğinde
Silmek gelir içimden... tüm yaşadıklarımı
Gökyüzüne onun için yazdıklarımı
.....yere çizdiklerimi
Dört duvar içinde... yazdığım herşeyi

Siliyorum
..... siliyorum
Yine de
Yaşanılanlar ... kalıyor
.....yaşadığım yerde
Oysa o...çoktan gitti
Bense
...hala aynı yerdeyim
.....NEDEN?

Cengiz ÇETİK -09.09.2006- Finike

Cengiz Çetik

Finike'nin Gülü Başkadır Yürekte

Finike'nin gülü; biri açar, biri solar
Denizin gök mavisi, sevda şarkısı söyler
Ormanın havası, aşkın ateşini yakar
Büyülü gecelerin, içindedir gizemi
Alır da götürür, seni senden kokuları

Finike'nin gülü; bakar aheste aheste
Güneşi bir başka, girer yürekten yüreğe
Sevda insanları, düşer bir aşkın içine
Nemli yürekleri, saklar söylemez dilleri
Alır da götürür, beni benden kokuları

Finike'nin gülü; her mevsim açar goncası
Sanma gören kaçır, güzelliği ay parçası
Kıskandırır doğası, sarar ruhun yarası
Yazılır her günü, bitmez aşkların öyküsü
Alır da götürür, seni senden kokuları

Finike'nin gülü; yüzlerde gamzeler açar
İçinde bir güzel, limon kokularla gezer
Keskin kokusuyla, yürek kendinden geçer
Sevgisi içimde, sevgi güllerini açar
Alır da götürür, beni benden kokuları

Finike'nin gülü; başka kokar yüreklerde
Deryadır sahiller, büyüğü kalır içinde
Zakkum çiçekleri, ölüm çekiciliğinde
Olsa da kaçamaz, bir gülün asilliğinde
Alır da götürür, seni senden kokuları

Finike'nin gülü; başkadır, solmaz içimde
Güzeller içinde, bir güzelle dert açsa da
Gitmez yaşadıklarım, kalır hep hayalimde
Kopmam yine de, ölümüne sevdalarda
Alır da götürür, beni benden kokuları

Cengiz Çetik-27.08.2008-Finike

Cengiz Çetik

Geçer, Bunlar da Geçer

Geçer, geçer,
Bunlar da geçer.
Deler de geçer.

Bitmeyen gecelerin,
Gelmeyen sabahını,
Bekleyen gözlerim,
Dalar da geçer.

Geçer de geçer.
Yüreğimi,
Deler de geçer.

Sabahın ilk ışıklarını,
Tan yerinin güzelliğini,
Arayıp da,
Göremeyen gözlerimi,
Alıp da geçer.

Unutulan günlerin hesabını,
Gelmeyen günlerin güzelliğini,
Yüreğimdeki burukluğu,
Beynimdeki kaosu,
Yıkıp da geçer.

Cengiz Çetik-08.Nisan.2002-Çamlıbel Köyü-Finike

Cengiz Çetik

Gelecekte Gelen Ses-1-

Yıl 2064

sabah olurken, biten gecenin
puslu karaltıları içinden
yaşanmışla yaşanmamışlığın arasından
çevreyi saran küf kokusuyla
ölümün soğuk nefesini ensesinde hissederken
müziklerin sustuğu günlerden
yaşanan duygu içindeki son günden
geriye kalan, karanlığın çöplüğüdür.

maviliğin, yeşilliğin kaybolduğu
doğanın katledildiği zamanda
yaşanmamışlığın hikayesidir anlatılan.

soyu tükenen birçok canlının
ardından kalan
suyu arayan, çökük gözlerin, bedenlerin
açlığa mahkum olmuş günlerden
geçmişe gönderilen, hikayeleridir anlatılan.

gökyüzünde görülen kızılıklarda
yüze yapışan tozlarıdır, içlerine sinen
kirden rengini kaybetmiş deriden
solukları cılız, sesleri titrek insanların
sona giden dünyada
haykırışıdır, özünde hissedilen.

cinsiyetlerin unutulduğu
sevgilerin solduğu
çocukların olmadığı
resimlerin yok olduğu zamanda
yaşanan çıgıktır
duymayan, umursamayan geçmişe
mesajdır yollanan.

gecelerin sert soğuşundan
gündüzün kavurucu sığından
yapay yeşilliklerin de olmadığı
kuş seslerinin sustuğu
susuzluğu damakta hissedildiği
ayağa kalkmanın bile zor geldiği
günlerin sesidir, geçmişe yollanan

nereden geldiği belli olmayan
büyük patlamanın ardından
dağlara doğru kaçanların
hikayesidir anlatılan.

dağların eteklerinde
inlerde bile
boğucu seslerin çaresizliğidir

yaşanmışla yaşanmamışlığın içinde
karanlık bir çağın
depremlerle
tükenen bir ömrün
unutulan zamanın
son çirpinişleridir, anlatılan...

cengiz çetik-13.05.2007-finike

Cengiz Çetik

Gelecekte Gelen Ses-2-

yıl 2064

çatlamış topraklar üzerinden
suya hasret kalmış günlerden
yaralı dudaklardan, yüzlerden
son nefesi sayılı günün içinden
geriye doğru kalan insanların
harcanırlarıdır, gerçekte yaşanan.

kızılığı sarmış, gökyüzünün içinden
kömür kokusu sarmış, katledilen
dünyanın, tükenen son insanların
hikayesidir, geçmişe anlatılan

kararmış, ölmüş vicdanlar arasında
harcanmış, yaşamak için bedenler
geçmişin düşüncesiz beyinlerin bedeli
geleceğe miras bırakılmış
tükenen hayatların hikayesidir yaşanan.

alev alev yakan fırtınalardan
arada bir yağın asitli yağmurlardan
aşağıda yaşadığı belli olmayanlardan kopuk
derin fay kırıkları arasında kalan
çaresiz insanların son çırpınırlarıdır yaşanan.

mavi gökyüzünün, yeşil ormanların olmadığı
mutlu ailelerin, neşeli cıvıltıların yaşanmadığı
sevgilerin, seslerin, dostlukların silindiği
taş devrine dönmüş yaşama giden geleceği
çocuklarsız, vahşi yüreklerin yaşandığı
tükenen günün, hesabının yapılmadığı andır, yaşanan

günlerin, ayların, yılların unutulduğu
dillerin sustuğu, insanların kaçtığı
tarihlerin kağıtlardan silindiği
dünyadan haberlerin bilinmediği
hergün sayısız sarsıntıların yaşandığı
biten hikayelerin içinde kalan insanlardır, anlatılan...

Cengiz Çetik-13.05.2007-Finike

Cengiz Çetik

Gelmişse Son Nokta

Düşüncelerin kilitlendiği
.....öyle bir an gelir ki
.....bıçağın değdiği yerde
.....cümlelerin bittiği yerde
.....hayat damgasını
.....vurur üstüne
O zaman
....ne aşk kalır
.....ne de ihtişam
.....yalnız, son darbenin izi kalır
.....içindeki, son cümlenin öldüğü yerde
Noktalardan oluşan hayatımızın
....her gelen noktasının
.....yarına bıraktığı anı
.....dolduğunda güneş gözünde
.....gelmiştir, hayatın son noktası.

Cengiz ÇETİK-Finike.06.02.2008

Cengiz Çetik

Gideceğim Bu Yerlerden

Gideceğim bu yerlerden
Gecenin bir vaktinde
Hayatın ağır yükleri altında
Kırılan yüreğimle
Gideceğim
Ansızın
Bilinmezliğin ötesine

Vurdumduymaz tavırlara inat
Düşüncelerimin batağına inat
Hayatın ikiyüzlülüğüne inat
Gideceğim bu yerlerden
Gecenin
En beklenmedik anında
Kırılmış yüreğimle...

Cengiz Çetik

Gidenlerin Geride Bıraktıkları Deneme

Sözcüklerin ifadesini kaybettiği, anlamsızlaştığı anlar, günler yaşanır ya. Boğazından bir türlü toparlayamazsın, tükenir gider bir an sözcükler dudaklarından ya. İşte hayatın içinde yaşanan öyle günler, beklemediğin an karşına çıkar ve hayatın acımasız gerçekleri vurur bir anda içine. Zamansız ölümlerin, zehir gibi izleri girer yüreğine.

Sevdiklerini kaybettiğin an, çöker acısı insanın yüreğine. Ateş düştü mü yakar, yok eder düştüğü yeri. Kurutur hislerini düşüncesizce. Düşünceler ifadesini yitirir, insanın sevdiğini bir daha görememenin verdiği acıyla. Yıkılır, içten yıkılmayacak sanılan kaleler. Düşünceler körelir, susar bir an. Suskunlukların ardından yükselen ağıtların yüreği delen sesleri duyulur boşlukta. Ve geri dönüşü olmayanların ardından çaresizce yaşamak kalır.

Fidanların kırılması, dalların ağaçlardan kopması, zamansız göçlerin yaşanması, güllerin boynunu bükmesi, güpegündüz gecenin rengini alması gibidir yaşanan. Tarifsiz acıyı yüreğinde hissetmesidir derinden insanı yıkan. Sonu gelmiş bir hayatın ardından çekilen hüzdündür geriye kalan. Çaresizce insanın boynunu bükendir, umutsuz bekleyişin acı çığlığını duyuran. Bir toprağın kokusudur çevreye varlığını hafiften hissettiren. Ve bir bitişin öyküsüdür o an yaşanan.

Dünya kurulalı hep aynı senaryolar vardır hayatta; doğumla başlayan uzun ince, bazen tuzaklarla dolu çukurlar, bazen de uçsuz bucaksız ovalarla dolu bir yaşam ve kaçınılmaz bir son. Bazen de zamansız, yarım kalan hayallerin bitirilemeyen düşlerin kapanmasıdır yaşanan. Bir filmin bahara açılan kapısında apansızın kopmasıdır nefessiz bırakan. Dönüşü olmayan bir nehrin içinde kaybolmaktır hesabı yapılamayan. Sorgusuz- sualsiz gitmektir; ağıtların ardından sonu olmayan yere. Hüzünlerin kabarmasıdır yürekte çoğalan, kararın bulutların hırçınlığıdır yürekleri parçalayan.

Geri gelmeyecek gidişlerin yaşamda bıraktığı izdir insanı acı denizinde boğan. Yürekleri ezen çığlıkların yakışlarıdır insanın ruhunu saran. Bazen bir türkü olur kalır dillerde. Bazen bir yazı olur, düşer yüreklerin içinde hüznü. Bazen de şiir olur, ses olur her sözcüğün hecesinde. Adı ne olursa olsun gidenlerin, hep gittikleri günde kalır yürekteki fotoğrafları. Hiç yaşanmaz, durdurur zaman onları yüreğinde yaşatanların içinde.

Sözcüklerin bittiği, tarifsiz duyguların yaşandığı andır o an hissedilen. Genci yaşlısı demeden hayat filmi bir anda bitirenlerin öyküsüdür yaşanan. Ve geride kalanların kaldığı yerden hayat sınavına devam etmesidir var olan...

Cengiz ÇETİK -09.01.2010- Finike

Cengiz Çetik

Gidiyorum, Gittiğin Yere Doğru

Gidiyorsun
Gidiyorsun bu gece
Bana sormadan
İçimdeki yangınımı görmeden
Yüreğimi de alıp
Kayboluyorsun
..... dolunayın altında

Gidiyorsun
Beni yalnız bırakarak
Bulutlu gözlerime bakarak
Sevgilerimi, şarkılara gömerek
Sensizliğe beni mahkûm ederek
Yüreğimdekilere aldırmadan
Kayboluyorsun
..... karanlığın içinde

Gittin
Giderken, bütün yolları bana kapattın
Ay yüzünü karanlıkta sakladın
Bense, gidemedim
..... ardından koşamadım
Yıkıldım
Canımdan, can parçaları koptu
.....gidemediğim her gün

Gidiyorum
Gidiyorum sonunda ben de;
Doğanın fırçası
..... yüzümün rengini, acılarımla değiştirmeden
..... senin yüreğinle, yüreğim olmadan;
..... anlamsızlaşan günlerimden ayrılıp

Gidiyorum
Ulu bir çınarın altında
Kaydediyorum teybe, bütün aşkı
.....gidişimi kutlar gibi
Anlaşılmaz yaşamın içindeki
..... bir filmin öyküsünü anlatır gibi
..... gidiyorum, gittiğin yere doğru

Cengiz Çetik-31.01.2009-Finike

```
<div style='width:300px; '><object width='300' height='110'><param name='movie'  
value='http://media.imeem.com/m/5_r3cuZ1pt'></param><param name='wmode'  
value='transparent'></param><embed src='http://media.imeem.com/m/5_r3cuZ1pt'  
type='application/x-shockwave-flash' width='300' height='110'  
wmode='transparent'></embed></object><div style='background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; '><div style='float:left; padding:4px 4px 0 0; '><a  
href='http://www.imeem.com/'><img  
src='http://www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/' border='0' /></a></div><form  
method='post' action='http://www.imeem.com/embedsearch/' style='margin:0;  
padding:0; '><input type='text' name='EmbedSearchBox' /><input type='submit'  
value='Search' style='font-size:12px; ' /><div style='padding-top:3px; '><a  
href='http://ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=5_r3cuZ1pt'><img
```

src='http://ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/' border='0' /></div></form></div></div>
gidiyorum_ cengiz cetik siiri.mp3 - Birsu Canyol seslendir

<object width='400' height='345'><param name='movie' value='http://media.imeem.com/v/8xzn3vveHc/pv=2'></param><param name='allowFullScreen' value='true'></param><embed src='http://media.imeem.com/v/8xzn3vveHc/pv=2' type='application/x-shockwave-flash' width='400' height='345' allowFullScreen='true'></embed></object>
gidiyorum,gittgin yere dogru - seslendir: Birsu Canyol

Cengiz Çetik

Gizli Sevdamı Alır Giderim

Seni ne kadar çok sevdiğimi
Senden neden kopamadığımı
Bilemedin
..... Anlayamadın
Alışmışım sana bir kere
..... hergün tiryakiliğine
Bir çocuk gözüyle bakan yüreğimle
Kartalların kanadında taşırım
Orkestranın ahenginde saklarım seni
Uçarım
.....İstemediğin an
.....tutamazsın beni
Karışır giderim
..... sevdamla yıldızlara doğru

Sen beni sevmedikçe, tanıyamazsın
Küçük yüreğimdaki, büyük sevdayı
Habersiz yazılan sır gibi, kitabımdaki kalbi
Yıllarca uçup gelmişim
Yine de göremezsin sen
... gözümdeki
.....yasak damlalardan düşen
..... acı sevdayı
Saat durdu bugün
.....takvimlerde yapraklar bitti
Uçuyorum artık
..... Sevdamı da yanımda taşıyarak
..... Güneşe doğru...
Cengiz Çetik-29.01.2009-finike

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie  
value=http:media.imeem.com/m/9X5Dwe5Hsq></param><param name=wmode  
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/9X5Dwe5Hsq  
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110  
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a  
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/  
border=0 /></a></div><form method=post  
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input  
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search  
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=9X5Dwe5Hsq><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=9X5Dwe5Hsq><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=9X5Dwe5Hsq><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0 /></a><a  
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=3&ek=9X5Dwe5Hsq><img  
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/155/10/9X5Dwe5Hsq/ border=0  
/></a></div></form></div></div><br/><a  
href=http:www.imeem.com/people/LZiwykq/music/fjYovGB-/birsu_canyol_seslendirme  
si_gizli_sevdami_cengiz_cetik_siir/>gizli sevdami_ cengiz cetik siiri.mp3 - Birsu canyol
```

seslendirmesi

Cengiz Çetik

Gövdemden Kopan Dalım

dalım kırıldı gövdemden, ufak bir sallanımdan
gözlerim kaçtı, suçluluk duygusundan,
karanlığa gömüldü, senin ayrılığın yüzünden
seninle yaşanan, silinmeyen hatıralarından
gövdemden kopan dalımdın, acım oldun
şimdi bilinmeyen yerlerde, gövde oldun
kendi dallarınla yaşıyorsun, mutluluğu
birgün koparırlarsa dalını
hissedersin, sen de benim yaşadıklarımı
ya da odun olursun, ateşte yanan
hiçbir şeyi yaşamadan...

Cengiz Çetik

Gözleri Gözlerimde Kaldı

Gözleri gözlerimde kaldı
Şiir oldu dizelerde kaldı
Anı oldu düşlerimde kaldı
Tutkum oldu yüreğimde kaldı

Gözleri gözlerimde kaldı
Her haliyle yüreğimi çaldı
Gitmedi gün gün aklımı aldı
İçimde açan ilkbaharım oldu

Kızgınlığı beni benden aldı
Son resmiyle tebessümü kaldı
Yokluğu içime korku saldı
Gün geldi, herşeyi yalan oldu

Cengiz Çetik-Finike-11.02.2008

Cengiz Çetik

Gözlerimde Yazılı Silinmeyen Sevdam

Gidişinle dünyam değişti
Taş duvarlar yüzünü astı
Güller boynunu büktü
Bulutlar hüzünlenip grileşti
Güneş ışığını sakladı
Yüregimdeki girdabın akıntısı
Çaresizliğin kollarına attı
Ve yokluğunda
.....Kayboldum duygularımla

Sonunda
Dolunayın gelinliğinde
Güneşin göz kırpmasında
Sildim geçmişimi
Ne varsa gitti, hepsi birden
Derken
Silemedim
Yüreğime kopyaladığım
Son gülüşünün resmini

Yeniden
Seni yazdım bugün gözlerimle
Karadeniz'in hırçınlığına
Akdeniz'in ılıklığına
Martıların çığlığına
Güneşin içine, denizin üstüne
Giden aya, gelen güne
Şiirlerimin her dizesine

Gözlerime
Sevdanı damla damla yazdığım
Kışın soğukluğunda donsam
Baharın doğuşunda canlansam
Yazın sıcaklığında kavrulsam
Sonbaharın hüznünde boğulsam
Silinmeyen
..... Bir tek sen kalırsın
.....hayatımda...

Cengiz ÇETİK- 02.05.2010-FİNİKE

Cengiz Çetik

Gözlerin Gözlerimde Kaldı, Şiir Gözlüm

Ne günlerdi yaşadıklarımız
Ya da yaşayamadıklarımız
Belki içlerinde
Özlemle anılacak günler de vardı
Unutulmayan

Gözlerinden gitmeyen gülümsemeyle
Dudaklarından yansıyan güzelliğinle
Büyülü gecelerin
Şiirsel yaşanmışlığıyla
Kırılan sözlerin
Bitmeyen nefesiyle
Yarına bırakılan mirasıydı
Belki de yaşanan

Neşem oldun yanımda
Tutkum oldun kalbimde
Şiirler okudum gözlerinde

Ağır ağır
Ağır geldi düşüncen içimde
Yıkılan gururun ve hırçınlığınla

Bir ışıltı vardı içinde
Dünyanın bir parçası gibi
Karanlığı delen gücü içinde
Meydan okuyan bedeninde

Bir şiir vardı
Okunmakla bitmeyen
Gözlerinden hiç silinmeyen
Sevgin vardı içimde
Adım adım yüreğime dokunan...

Cengiz ÇETİK-05.04.2008-Finike

Cengiz Çetik

Gözümün İçi Sevgilim

Gözümün içi sevgilim, küçük fırtınam, canım benim
Bilir misin? masalsı tutkularda sevişmelerin tadını
Gizemli bir yerde, ıslak bedenlerimizde bütünleşmeyi
Yağmurda, aşkımızın derinliklerinde yeniden doğmayı

Gözümün içi sevgilim, sönmeyen ateşim, bitmeyen tutkum
Görür müsün rüyalarında? çılgınlar gibi seninle sevişmelerimi
Portakal ağaçlarına, hayalinle sarılarak kendimden geçişimi
Finike kumsalının deli dalgaları içinde, seninle yeniden olmayı

Gözümün içi sevgilim, kalbimin tek sahibi, gözbebeğim
Anlamıyor musun? senden başkasına bakmıyor bu yüreğim
Varlığınla doğumum, yokluğunla başlıyor, içimde ölümüm
İster misin? Adem'le Havva gibi, seninle paylaşalım hayatı

Gözümün içi sevgilim, tatlı prensesim, yüreğimdeki aşkım
İsyanım mısın? akşamın bittiği yerde, içimde doğan güneşim
Sensiz geçen günlerime, aç martılar gibi çığlık atıyorum
Suyun ateşe aşkı gibi; ne seninle oluyorum, ne de sensiz...

Cengiz ÇETİK-18.07.2008-Finike

Cengiz Çetik

Güle Güle, Arkadaşım Kara-1

dayan arkadaşım, geliyorum
telefonu bırakma elinden
dinle bak, dinle beni
bugün de geçti böyle
yarın ne olacak deme
yaşıyoruz işte, gün ve gün
tükenen ömrümüzü arkadaş
söylenme hayata, sonbaharda
sarı yapraklar düşerken ardına
gelen sisli günlerin içine bakarken
sus, ne olur sus, söylenme arkadaş
gözyaşlarını dökme, dün gibi yaşananları
yıkma, ezip geçme yüreğimi
hayallerimiz daha bitmedi, bitmeyecek
son nefesimize kadar
sus, söylenme deli deli
sitemlerle, yıldızlar gelmez sana
sen ki sokakları mesken tutmuştun
yılgınlık sana yakışmaz
bugünlere geldikse, yarınlara
yarınlara da gideceğiz seninle
omuz omuza
yağmurlar ardından kokan
mis gibi toprağımız da yüreceğiz
kol kola
sevinc naraları atacağız, meydanlarda
sus söylenme, deli divane gibi arkadaş
son nefesimi verirsem diyerek, beni delirtme
acımasız dünyanın içinde bırakarak
sana yakışmaz pes etmek, yaşayacaksın

kalbin yolları tıkanıyorsa, korkma arkadaş
sevgin, umudun, moralin; açar tüm yolları
tüm tıkanan yollar açılır, yeter ki iste
unutma, ekmeğimizi bölüştük seninle
gerekirse kanımızı paylaşıyoruz
bırakma kendini umutsuzluğa
böbreğimizi paylaşıyoruz, can yoluna
kesme hayatından ümidini
bırakma, kendini boşluğa
dışarıya bak, yağmur yağıyor
gökyüzünde şimşekler çakıyor
görüyor musun, hayat devam ediyor

insanların bencilliği vurduysa yüzüne
ellerini çevirdiyse tersine
çaresizlik içinde, kıvranıyorsan
bırakma kendini, bırakma boşluğa
diren, yaşayacaksın, yaşamalısın
acımasız olsa da dünyanın kanunları
seni piyon gibi görseler de yaşayacaksın
onlara inat,

seni kum gibi savuranlara inat
hayata tutunacaksın
ağacın kökleriyle toprağa tutunduğu gibi
tutunacaksın, yaşayacaksın...

Cengiz ÇETİK-

'İstanbulu Kara' çocukluk arkadaşımın anısına...

Cengiz Çetik

Güle Güle, Arkadaşım Kara-2

ölümün kalles nefesine aldanma
bırakma kendini Kara
karanlığın içine,atma kendini
geliyorum, arkadaşım dayan

hatırla, biz seninle nerelerde
nerelerde, çılgınca yarıştık
dayan arkadaşım, biraz daha dayan
bırakma hayat damarlarını
bırakma kendini
gelecekteki, çılgın yarışlarımız için
bak, işte geldim hastahaneye
şimdi giriyorum, yattığın odaya

hayır, hayır, hayıır
bu kadar kolay ölemezsin
bu kadar, çabuk teslim olamazsın
ansızın, bırakıp gidemezsin
son nefesinde, beni görmeden
suskun,kırgın ayrılamazsın

bak, bak ağaçlar ağlıyor senin için
bak, bak seni tanımayanlar, senin için
gözlerinden, yaşlar döküyor
karaların Kara'sı
ömrün, böyle kara olmamalıydı
ağaçların, kökleriyle toprağa tutunduğu gibi
tutunmalıydın hayata

taşranın, uçsuz bucaksız yerinde
bizleri bırakarak, kayboldun gökyüzüne
şimdi mutlolumusun
bizi sensiz bıraktığın için
ne olacak şimdi, yarışlarımız sensiz
nasıl onarılacak,kırılan kanatlarımız

kiminle, kiminle yarış edeceğim, duvarlarda
kiminle gideceğim, omuz omuza
delirtme beni, kalk yerinden
deli divane etme
yetişemedim diye
suçlama beni,yüreğimden

sen oradan,ben buradan, istersen
yarışalım yeniden, haydi!
başlıyorum bak saymaya
mızıkçılık etmeden
bir,iki, üç...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Güneşe Hasret Yürek

Bakmayın bana öyle,
Eziliyorum gözlerinizden,
Gördüğüm, yaşadığım davranışlarınızdan.
Geceleri üşüyorum,
Kuytu köşelere kaçarak,
Isıtıyorum yüreğimi,
Yarını olmayan hayatlar üstüne,
Hayaller kurarak.

Öyle acıyarak,
Bakmayın bana.
İtilmişliğime,
Dışlanmışlığıma,
İsyanım var, adaletsiz hayatın,
Bana yaşattığı, yaşatacağı günlere.
Güneşe hasret kaldı,
Karanlıklar da yaşayan yüreğim.

Çocuk olduğuma,
Bakmayın öyle.
Bedenim, öyle yaşlandığı sokaklarda;
Günler, haftalar, aylar arasında.
Yaşadıklarım,
Mezar oldu içimde,
Güneşin sıcaklığını, yüzünü görmedi,
Hissetmedi, bu yüreğim...

Cengiz ÇETİK...

Cengiz Çetik

Güneşti Gözlerin İçimde

Bugün güneşi gördüm gözlerinde
Bir başka bakıyordu, gözbebeklerin
Bana bakarken, gözlerindeki ışıltı
akıyordu içime doğru, ılık nefesinle
Gözlerinin içinde doğan güneş gibi
Gözbebeklerin sanki güneşti içimde

Güneşti gözlerin, içimde doğan
Güneşti gözlerin, yüreğime akan
Güneşti gözlerin, dünyamı aydınlatan
Güneşti gözlerim, gözlerinde doğan

Karanlığımı aydınlatan, gözlerindeki ışıltı
Karanlığımı aydınlatan, yüreğimdeki ışığın
Karanlığım, seninle aydınladı bugün, yeniden
Karanlığımı delen ışığınla güneşim oldun bugün...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Güzel güzel, başka güzel

Gözleri benli, bensiz başka güzel
Kızıl saçları, simli olmuş güzel
Yanakları al, yüzünde ay güzel
Yakın eylesen, ayrılığı güzel
Beni benden sen, sen eyleme güzel

Karalığımı, masmavi yap güzel
Güneş gözleri, ben de saklı güzel
Tutkularımla, sevsen beni güzel
Sevdamı sevda, kabul eyle güzel
Beni benden sen, sen eyleme güzel

Cengiz Çetik... 06.09,2008.Finike

Cengiz Çetik

Ha Gayret

Ha gayret! Oluyor oluyor
Biraz daha sabret geliyor
Biraz daha sık dişini geçiyor
Geliyor gelecek, ha gayret!
Kemerleri biraz daha çek içeri
Cebinde paralar, altında arabalar
Oturduğun ev senin, yattığın kat senin

Ha gayret! Oluyor oluyor
İki yıl sık dişini, olmadı mı iki yıl daha
Yüz yıl sonra herşey senin, refaha erersin o zaman
Görürsen o günleri, serersin bir sofraya
Edersin muhabbetle kahkaha
Maaşın olur, dünya turuna yetecek
Köşkün, araban olacak; şenlenecek
Uşakların, hizmetçilerin hazır kıta bekleyecek

Ha gayret! Oluyor oluyor
Geliyor şurada ne kaldı ki? Doksandokuz
O günler de gelir, gelir de senden bir parça kalır mı bilmem
Amaaan canım ben de istemem zaten katlar, yatlar
Altımdaki taka yeter de artar

Ha gayretle aldatma beni
Çalma düşüncelerimi, bozma duygularımı
Bırak beni, buralara bırak da git
Uyuşturucu, aldatici, yoz, dogma düşüncelere daldırma beni
Sakin, huzur, sevgi dolu yüreğimi bana bırak da git
Benim içimdeki ben, bana yeter
Sen kendine başka yer ara
Beni bana bırak da git, gidebildiğin kadar uzağa

Ha gayretler senin olsun, sevgiler benim
Yatlar, katlar senin, onurlu yaşam benim olsun
Dünya turu senin, sevdiklerim, huzurum benim olsun
Ben böyle iyiyim, kirletme saf düşüncelerimi; bırak saf kalsın...

Cengiz ÇETİK-2006 Finike

Cengiz Çetik

Ha Gayret! Geliyor, Gidiyor-DENEME

Yeni bir yıla az kaldı. Giden koca bir yılın ardından, şöyle bir tebessüm edelim. Düşünelim içimizden biraz. Neler istedik, neler yaşadık? Ya da koskoca bir yıl içinden, ne hayaller kurduk? Ne sevinçler, üzüntüler yaşadık? Hepsi bir yana, sevdiklerimizle neler gerçekleştirdik? Koca bir yıl bize ne kazandırdı? Ne kaybetti? Hiç düşündük mü?

Ha gayret! Bitiyor. Az kaldı bir yıl daha yaşanmaya.
Ha gayret! Bir yıl daha ömrümüzden, ömür vermeye.

Yollar da ne yollar; Çoğu yer yamalı bohçaya dönmüş halde karşımızda. Bazen çukurlara girmemek için zik zak çizerek gitmeye çalışıyoruz. Ama nafile, sonun da çukurlardan birine girip, çıkmadan geçilmiyor yollardan. Sanki AB yollarından geçiyoruz. Zaten AB avutuluyoruz. Olmayacak işlerle kafamızı dolduruyoruz. Avrupa sevdasında olanlarla geçmişiz kendimizden, uyuşturuluyor beyinlerimiz bir bir. Bizim yollardan daha kötü yollar ve tuzaklarla dolu giderken; tren kazası olmuşuz, gider sanırken.

Ne taraftan geçsek yollardan, mutlaka çukurlara yakalanıyoruz. Ve bazen hoplatıyor, ansızın girip çıktığımız çukurlar.

Ha gayret! Ne kaldı şurada yeni yılın acı ve tatlı yaşantılarını yaşamaya. Çek ucundan birazcık daha. Bak göründü ucu. Yak ucundan birazcık; romantik, sevgi, şans ve huzur dolu geçsin. Yak, biraz içindeki kederleri; sonundan çıkan ferahlık, neşe ve umuda açılan pencere olsun.

Ha gayret! Sıkıntılar, başarılar, gidenler ve gelenlerle örülü bir geçmiş yıldan arta kalanlar. Sevabıyla günahıyla yansın ömrümüzden bir bölümdür geriye kalan.

Ha gayret! Geldi bayramımız yine. Sevdiklerimizle, dostlarımızla ve arkadaşlarımızla yaşayacağımız bir bayram daha geliyor. Tadı ve yaşattığı duygular başkadır o anın. Bayramlarda dünyaya bakılan gözler; bir başka bakar, o gün insan sevdiklerine ve seveceklerine. Bir başka bakar, o gün birlikte olduğu insanlara. Sevgi ve içten duyulan saygıyla karşılar, gelenleri.

Her şey gönlümüzce olsun. Şen ve esen kalın.

Cengiz Çetik

Hani Sen Neredesin?

Renkli hayallerin dünyası içinde
Dünya kuracaktık seninle birlikte
Sınırsız evrende, sınırimızı çizecektik
Yüreğimizin ortasındaki aşkımızla
Hani nerede o günler, nereye gitti, sen neredesin?

Çıplak bozkırlarda yalınayak yarışıp
Bir yakıya binecektik seninle birlikte
Bir ekmeği alıp paylaşacaktık, bal tadında
Bütünleşecektik, samanlığın seyranında
Hani nerede o günler, nereye gitti, sen neredesin?

Kumun kuruluşunda savrulmayıp, ıslaklığında yapışacaktık
Bedenlerimizin elektrik akımıyla birlikte
Volkanların kaynayan lavları olacak, yakacaktık
Yakılmayacak sanılan tüm tabuları, yıkacaktık küçücük dünyamızla
Hani nerede o günler, nereye gitti, sen neredesin?

Şimdi
Kayan bir yıldız olduk, evrenin içinde
Bilinçsizce savrulup giden, tüm yazılanları yakan
Haniler kervanının, karanlık boşluğunda kaybolup giden
Bir nokta olduk, varlığıyla yokluğuyla unutilan

Cengiz Çetik-14.09.2008-Finike

Cengiz Çetik

Hasretin, Bıçak Gibi Kesti Yüreğimi

Hasretin
.....bıçak gibi
.....kesti yüreğimi
Gün gün
....çöktü
.....saplanan sızıyla
.....sol göğsüme
Güller boynunu büktü
.....geçtiğim bahçelerde

Adım adım
....adımladım, sensizliğimde
.....adımladığım yerlerde
Adımı unuttum
.....nedense
..... yokluğunla birden

...bir tuhaf oldu buralar
....yollar
.....insanlar
.....hayvanlar
.....başkalaştı sanki
.....yoksa
.....yoksa
..... ben mi başkalaştım?

Ah!

....Bir bilebilsem

Mavi denizin kıyısında
.....parkın orta yerinde
.....evimin duvarında
.....her tarafta
.....gizli kalmış
.....resimlerin
.....yaşıyor içimde
.....baktığım, her yerde

Hasretin

....bıçak gibi
.....kesti yüreğimi

Ah!

...bir bilebilsen
Bütün karanlıklara inat
....bir sevebilsen
.....kararan yüreğimi
.....aydınlık yüreğinle
.....bir görebilsen
..... yeniden
.....kara gözlerinle
.....kara gözlüm beni
Cengiz Çetik-01.07.2007-Finike

Cengiz etik

Hastayım

Güneş ışığında kendini gizleyene
Dertlerini çözmeyip, dağlara çevirene
Başkasının sevgisini çalıp, dalga geçene
Gecelerini gündüzüyle karıştırana
Çakma sevdıyla, yüreğe yama atana
Hastayım ben hasta; isyan eden aşkımla

Düşüncelerini susturup, karanlığa kaçana
Hakkını aramaktan aciz olana
Açlığa mahkûm edip, tok oturana
İnsan sağlığına ipotek koyana
Üç günlük dünyayı, başkalarına çok görene
Hastayım ben hasta; bitmeyen kızgınlığımla

Ahlak öğüdü verirken, ahlaksızlık yapana
İnancı sömürüp, sırtından geçinene
Üç kuruşluk hakkı gasp edip, saltanat kurana
Balık tutanların oltasını düşüncesizce alıp
İki balık vererek, dilenci yapan zihniyete
Hastayım ben hasta; yatışmayan sinirlerimle

Yorgunum, bitkinim, yılgınım
Her yaşanmışlığımla suskunum
Karartılmış duygularımla üzgünüm
Çalınmış umutlarımla, çaresizim
Şuni solunumlu, kredili yaşamımla
Hastayım ben hasta, hayata kırgınlığımla...

Cengiz Çetik -21.03.2009-Finike

Cengiz Çetik

Hayalin Yetmiyor Bana

Göçmen kuşlar uçtu gitti uzak diyarlara
Giderken haber saldım ceylan gözlüme
Yazıp ta gönderdim yüreğimdeki sevgiyi
Kollarım boş bekliyorum onu hala
yıllar geçti gelmedi gittiği yerden
Anladım ki
Hayali yetmiyor artık bana

Göçmen kuşlar, gelirken alın da gelin onu
Yalnız haberini değil kendini getirin bana
Aşk şarkıları bile sustu yokluğunda içimde
Yosunlaştı yüreğim hasretiyle yana yana

Dökülür yaşlar, gözlerimde anıları canlandıkça
İçime bir hüznün çöker, hasreti yüreğimi sardıkça
Karamsarlık içimi kaplar, çaresiz yollarını gözledikçe
Gözleri önüme gelir, sözleri kulaklarımda çınladıkça

Unutmak mı? Unutmak kendimi unutmaktır gözümde
Yaşamak mı? Yaşamak seninle yaşamaktır yüreğimde
Kavuşmak mı? Kavuşmak seni kucaklamaktır kollarımla
Sevmek mi? Sevmek seninle paylaşmaktır hayatımı...

Cengiz ÇETİK-2006-ANTALYA

Cengiz Çetik

Hayallerim, Duygularım,Sevgilerim ve Sen

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Özgürlüğe âşık tutkularımda</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Kanadı kırık kartalların pençesinde kalmış</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I>Hayallerim vardı, yarını olmayan</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Kirli ellerin, ayakların</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Silinmiş lekesi vardı</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Hala</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I>Paspas yapılan duygularımla, yüreğimde</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Bulamadığım, makilerin gölgesinde</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Saklayamadığım</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I>Sevgilerim vardı, çırılçıplak</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I><SPAN style=LINE-HEIGHT: 115%;

FONT-FAMILY: Comic Sans MS; COLOR: red; FONT-SIZE: 12pt></I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Ve sen aşkım</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I> Bitmeyecek sandığım aşkım vardı, kalbimde</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>.....susturdun, aşksızlığınla</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I> </I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Mutlu musun şimdi, mutsuzluğumla?</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Sanma </I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Mutsuzluklar üzerinde, mutlulukla yaşanır</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><I>Gün gelir, yıkar</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I>Aşkın bir dalgası da senin yüreğini...</I></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt><I>Cengiz ÇETİK. 10.06.2009- Finike</I></P>

Cengiz Çetik

Hayat Çetelesi Çizgilerinde Dolaşmak DENEME

HAYAT ÇETELESİ ÇİZGİLERİNDE DOLAŞMAK

Bir sabah uyandıığımızda, gün boyu neler neler yaşıyoruz hiç düşündük mü? Kimimiz düşündü, kimimiz düşünmek bile istemedi.

Hayat çizgimiz içinde kurulan bir çetele mi ki her gün bir çizgi atıyoruz? Yaşadıklarımız içinde; sevinçlerimizi, acılarımızı, sevgilerimizi, korkularımızı ve kızgınlıklarımızı birebir yaşayıp; yaşam çetelesine bir çizgi daha mı ekliyoruz? Yoksa sanal bir âlemin kurgusu içinde mi kendimizi avutuyoruz?

Sokakta dolaşan insanlara bakıyorsun; kiminin yüzü asık, kiminin yüzü güleç, kimi de ürkek ve ezgin. Kimi çöpte arıyor ekmeğini, kimi çocukluğunu yaşamadan, elinde bir simit dolaşır sokak sokak. Kimi kral zanneder kendini, çevresindekileri ezer parasının verdiği cesaretle. Kimi kimi, kimilerle doludur hayatta çeteleye çizilenlerle, yaşananlar...

Hani, bir yaprak düşer ağaçtan, sonbaharın verdiği hüznün, ağır ağır insan yüreğine işlenen yaraları gibi...

Hani, bir denizin dalgası kabarır ya, insanın içinde durduramadığı, engelleyemediği duygular gibi...

Hani, bir fırtına çıkar, önüne geleni, gücü yettiğini yıkıp götüren isyanları oynayan insanların, bir anlık çılgınlıkları gibi...

Hani, beklenmediği anda ortaya çıkan, beklemediği anda içine sızan, vazgeçilmez, geri dönülmez tutkular çemberinde kavrulan, kıvranan insanlar gibi...

Hani, bazen bakarsın göremezsin, görürsün anlayamazsın, anlarsın söyleyemezsin ya, o duygulardaki insanlar gibi...

Hani, hayat yolunda çizilen toplumsal baskıların çizdiği kuralların çetelesinden, istenmeyenleri siler gibi...

Hani, mesleğinin zirvesine çıkmak için hırslanırsın, yıllarca emek verirsin; gün gelip de o kalıplaşmış çizgilerin dışına çıkmak için hayatını ortaya koyarsın; bir küçük kıvılcımın içinde yarattığı kaçınılmaz volkana dönüşen ateş gibi...

Hanilerle doludur, hayat çetelesi içindeki çizgiler, dolanmakla bitmez, dolanırken, dolanır bazen düğümlenen sözcükler. Anlatamazsın bir noktada kalır, durur anlatmak istediklerin.

Bazen, bir bakıştır seni alıp götürür, farklı dünyalara, duygulara. Bazense hayal kırıklığına uğrar yanılırsın, yıkılırsın bir anda çaresizce ortada.

Bazen, bir işin olur çalışırsın özveriyle, sevgiyle. Bazense işinden olursun, yıllarca verdiğin emeğin ardından, kendini hazırlamadan.

Bazen sokaklarda gezersin hiç bir şeyi düşünmek istemeden, yine de takılır kalır kırıntılar yürüdüğü her adımda. Bazense düşünmek istersin bir türlü bulamazsın düşündüğün sorunlarının çözümünü.

Bazen, yurdunun sorunları aklına gelir, bunalırsın. Kaçmak istersin kaçamazsın. Bazense umurunda olmaz, kaptırdığın sevgi yumağı içinde düşlerle avutursun kendini...

Ne kimiyle başlayanlar biter, ne haniyle başlayanlar biter, ne de bazenlerle başlayan cümleler biter... Hayat çetelesine işlenen çizgilerle ömür dolar gider. Geriye yaşanmak isteyip de yaşanamayanlar. Yaşamak istemeyip de yaşadıkların kalır. Kimi dersler alır yaşamdan, kimi de aynı hatalarla kurar gider hayatını.

Hayat çetelesinin çizgilerini çizmek de değiştirmek de elimizde. Yeter ki ne istediğimizi bilelim. Geleceğimizi nasıl kurmak istediğimize karar verelim. Çeteledeki çizgilerin yerleri değişir o zaman. Hayat ırmağının akışı değişir birden. Ve insanın hayata bakışı değişir birden. Hayat çetelesi çizgilerini görmek, hissetmek, duymak ve anlamakla başlar her şey. Hayata nasıl bakarsan, öyle görünür hayatında sana. Çizgilerde boğulmadan yaşayabilmektir hayat...

Cengiz Çetik-17.02.2008-Finike

Cengiz Çetik

Hayat Çetelesi Çizgilerinde Dolaşmak-DENEME

HAYAT ÇETELESİ ÇİZGİLERİNDE DOLAŞMAK

Bir sabah uyandıığımızda, gün boyu neler neler yaşıyoruz hiç düşündük mü? Kimimiz düşündü, kimimiz düşünmek bile istemedi.

Hayat çizgimiz içinde kurulan bir çetele mi ki her gün bir çizgi atıyoruz? Yaşadıklarımız içinde; sevinçlerimizi, acılarımızı, sevgilerimizi, korkularımızı ve kızgınlıklarımızı birebir yaşayıp; yaşam çetelesine bir çizgi daha mı ekliyoruz? Yoksa sanal bir âlemin kurgusu içinde mi kendimizi avutuyoruz?

Sokakta dolaşan insanlara bakıyorsun; kiminin yüzü asık, kiminin yüzü güleç, kimi de ürkek ve ezgin. Kimi çöpte arıyor ekmeğini, kimi çocukluğunu yaşamadan, elinde bir simit dolaşır sokak sokak. Kimi kral zanneder kendini, çevresindekileri ezer parasının verdiği cesaretle. Kimi kimi, kimilerle doludur hayatta çeteleye çizilenlerle, yaşananlar...

Hani, bir yaprak düşer ağaçtan, sonbaharın verdiği hüznün, ağır ağır insan yüreğine işlenen yaraları gibi...

Hani, bir denizin dalgası kabarır ya, insanın içinde durduramadığı, engelleyemediği duygular gibi...

Hani, bir fırtına çıkar, önüne geleni, gücü yettiğini yıkıp götüren isyanları oynayan insanların, bir anlık çılgınlıkları gibi...

Hani, beklenmediği anda ortaya çıkan, beklemediği anda içine sızan, vazgeçilmez, geri dönülmez tutkular çemberinde kavrulan, kıvranan insanlar gibi...

Hani, bazen bakarsın göremezsin, görürsün anlayamazsın, anlarsın söyleyemezsin ya, o duygulardaki insanlar gibi...

Hani, hayat yolunda çizilen toplumsal baskıların çizdiği kuralların çetelesinden, istenmeyenleri siler gibi...

Hani, mesleğinin zirvesine çıkmak için hırslanırsın, yıllarca emek verirsin; gün gelip de o kalıplaşmış çizgilerin dışına çıkmak için hayatını ortaya koyarsın; bir küçük kıvılcımın içinde yarattığı kaçınılmaz volkana dönüşen ateş gibi...

Hanilerle doludur, hayat çetelesi içindeki çizgiler, dolanmakla bitmez, dolanırken, dolanır bazen düğümlenen sözcükler. Anlatamazsın bir noktada kalır, durur anlatmak istediklerin.

Bazen, bir bakıştır seni alıp götürür, farklı dünyalara, duygulara. Bazense hayal kırıklığına uğrar yanılırsın, yıkılırsın bir anda çaresizce ortada.

Bazen, bir işin olur çalışırsın özveriyle, sevgiyle. Bazense işinden olursun, yıllarca verdiğin emeğin ardından, kendini hazırlamadan.

Bazen sokaklarda gezersin hiç bir şeyi düşünmek istemeden, yine de takılır kalır kırıntılar yürüdüğü her adımda. Bazense düşünmek istersin bir türlü bulamazsın düşündüğün sorunlarının çözümünü.

Bazen, yurdunun sorunları aklına gelir, bunalırsın. Kaçmak istersin kaçamazsın. Bazense umurunda olmaz, kaptırdığın sevgi yumağı içinde düşlerle avutursun kendini...

Ne kimiyle başlayanlar biter, ne haniyle başlayanlar biter, ne de bazenlerle başlayan cümleler biter... Hayat çetelesine işlenen çizgilerle ömür dolar gider. Geriye yaşanmak isteyip de yaşanamayanlar. Yaşamak istemeyip de yaşadıkların kalır. Kimi dersler alır yaşamdan, kimi de aynı hatalarla kurar gider hayatını.

Hayat çetelesinin çizgilerini çizmek de değiştirmek de elimizde. Yeter ki ne istediğimizi bilelim. Geleceğimizi nasıl kurmak istediğimize karar verelim. Çeteledeki çizgilerin yerleri değişir o zaman. Hayat ırmağının akışı değişir birden. Ve insanın hayata bakışı değişir birden. Hayat çetelesi çizgilerini görmek, hissetmek, duymak ve anlamakla başlar her şey. Hayata nasıl bakarsan, öyle görünür hayatında sana. Çizgilerde boğulmadan yaşayabilmektir hayat...

Cengiz Çetik-17.02.2008-Finike

Cengiz Çetik

Hayat Suyunda

Kaptırdık endamın içinde kendimizi
Rüzgâr uğultusunda kalan halimizi
Özgürlüğün ucunda, özgür ikimizi
Dağ eteğinde görünen güneşimizi
Sunmuştuk birbirimizi, hayat suyunda

Baharın müjdecisi nergis kokusunda
Sevdanın içinde, bir göz kaçamağında
Canımın içinde bir can, giden yolunda
Gözleri sürmeli, saçları omuzun da
Dalmıştık, hayat ırmağına ikimizde

Cengiz ÇETİK-14.07.2008-finike 02:15

Cengiz Çetik

Hayat ve Satranç

Açılışla başlar
Karşılıklı paslaşmalar
Yoklamalar
Sonra aranır açıklar
İlerledikçe
İleri doğru hamleler;
Savunmalar
Saldırıları
En zayıf anlar
En kuvvetli yanlar
Pusuda bekleyen atlar
Tuzaklar
Hepsi
Yaşanır gider
Geri dönülmez kararlar içinde

Her hamle de
...kazançlar
.....kayıplar
.....Hep yaşatır
.....Duygular kervanı
.....Yürüdüğü
.....Geri dönülmez, yolun içinde

Hayatın hamlesini, bilemezsin adaletini
Bazen, piyonluktan vezirliğe terfi edersin
Bazen de kendi taşların arasında
Tutsak edersin şahını
Bazen, tam kaybedeceğim derken
Kazanırsın, kaybedeceğin oyunu
Bazen de tam kazanacağım derken
Beklenmedik darbeye yıkılırsın, oyun içinde

32 tekmili birden
64 kareye sıkıştırılan
Bir oyundur yaşanan
Altı üstü
Bir yaşam felsefesidir biçilen
Dört köşe karenin
Dört köşe olmayan
Yaşamın içinde...

Cengiz Çetik-17.04.2009-Finike

Cengiz Çetik

Hayat Yolunda Nereden Nereye? -DENEME

Hayata bir sabah "günaydın" der. Gelirsin, bu garip dünyaya... Ağlayıp sızlayan bir bebeksin ana kucağında. Sonra gelir okul çağın. Elinde bir çantan, düşersin yollara. Yıllar geçer büyürsün adım adım. Ve sonra aşık olursun. Yanarsın, bir sevgi uğruna. Türküler, şarkılar yakarsın ardına. Yollara düşersin, bir bilinmezin peşine.

Gün gelir asker olursun. Yeminler edersin. Panter gibi gözlerin ışıldar, çakmak çakmak. Ve meydan okursun yan bakanlara. Gençtir yüreğin; kördür her olaya karşı...

Gün gelir hedef koyarsın, yol çizersin kendine. Ya ün, ya kan, ya sevda, ya uşaklık ya da özgürlük dersin. Bazen kavgacısın, bazen de uysal.

Bazı insanlar vardır; satar üç kuruşa şerefini ve onurunu. Bazı insanlar da vardır; toprak, iş ve eş uğruna canını koyar ortaya. Biz birakalım bunları da gelelim asil muhabbete.

Gün gelir orta hallenirsin. Allanırsın pullanırsın. Ve göbeklenirsin. Balıklarla, kırmızı etlerle, güzel tavuk ve horozlarla beslenirsin. Semiz ve yağlı tombul yüzlü ve orta göbekli meydanlarda cirit atarsın. Saçın sakalın azmış, arkadaşın, çoluğun çocuğun seçilmiştir. Sözün belli, özün belli, oturaklı bir oturan boğasıdır. Gözün her tarafa çaktırmadan kayar. Farkedilirse "pardon"la sıyırırın yakayı. Yoksa sonun ne olur bilinmez.

Yaş kemale erince, artık tane tane dökülür sözler ve bakışlar. Mahçup ve ürkektir çocukça duygular. Sözler belli, gözler bellidir. İner yavaşça aşağıya doğru.

Yıllar gelir geçer. Artık ne giyersen odur modan. Düşünürsün. Saçların ağarmış, gözlerin çökmüş. Tek tük dişlerinle sırttır kuru kellen ortada. Kulak bir duyar bir duymaz. Artık duysada bazen duymazlıktan gelir aldırılmaz. Eski tanıdıklarına yakın, yeni tanıdıkların sana uzaktır hayat yolunda.

Şöyle bir geriye dönüp baksan; NEREDEN NEREYE GİDİYOR BU HAYAT? diye düşünürsen. Neler yaşamışsın, neler kazanmış ya da kaybetmişsin? Bebekliğin, gençliğin, yaşlılığın; her biri, bir aşamayla yol almış hayat merdiveninde. Sevinçlerin, hayalkırıklıkların, başarıların, üzüntülerin, aşkların, kinlerin, i şin ve gücün. Hepsi bir film gibi gelir geçer gözünün önünden.

Bir aynaya bakarsın, bir ruhundaki yaşına. Bir kalbine bakarsın bir de aynadaki yabancı olan kendine. Bir heybetli gençliğini bir de şimdiki sıska bedenini ve kuru bacaklarını. Konuştukça çıkan koca erkekçe sesini, bir de çevredeki çocukların tatlı civıltısını duyarsın.

Düşünürsün ve nerden nereye gelmişiz birader. Demekten bazen kendini alamazsın. Bazen de şans oyunlarına yıllarca akıttığın paralar aklına gelir. Her oyunda kurduğun hayaller de büyük ikramiyelerle, koca dünyalar kurar ve her çekiliş sonunda da yıkarsın kumdan kuleler gibi. Ya da buzdan heykeller gibi gözünde muhteşemdir hayallerin ve yıkılır yıllarca ardı ardınca. Yıllar bir bir tükenir. Ve sen hala hayallerin peşinde oynarsın, küçük hayallerle avunursun.

Beklemediğin bir an çıkagelirse o ikramiye. Dizlerine vurup bir an dövünürsün. Sonrada bu saatten sonra gelen parayı ne yapayım dersin. Bu yaştan sonra gelen parayı..... veririm. Dersin. Sonrada sırtını duvara verip veryansın ağzına geleni söylersin. Anlarsın ki hayat hikayenin yavaş yavaş tükendiğini. Sarılırsın sigaraya ve içkiye. Sonra da

bulursun tükenden hayatının suçlusunu kendince.

İkinci çocukluk çağın başlar. Artık unutkanlıklar başlar farkında olmadan. Ağzında kalmamıştır dişin. Gözler sönük ve çökük. Her türlü zevkleri, artık alamazsın o güzelim hisleri. Yoksunsun, muhtaçsın bir tutam ele ve aşı. Beklersin. Gelsin artık son nefesim. Bitsin bu anlamını yitiren hayat filmim diye.

Yaaa. İşte böyle hayat denilen ince uzun bu yol. Bazılarına sığmaz enginlere taşır. Bazılarına da bir kaya kovuğunu çok görür.

Siz, siz olun, onurlu ve sevgiyle olun. Sözüünüz öz, sevginiz yüce olsun. Hayatınız güzel, geleceğiniz aydınlık olsun.

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Hesabımı Kesen

Sevgi çekirdeğinin
nağmeleri inerken
beynimin ince noktalarından
silinmeyen
çizgilerdir, üstü kırmızıyla çizilen
günahlarım mı?
sevaplarım mı?
geçmişim mi?
bugünüm mü?
yoksa hepsi mi?
yaşamdan hesabımı kesen

eksilten
geleceğimden çalan
efkarımla yüreğime giren
gamzeleriyle
meçhule götürendir
belki de
.....hesabımı kesen...

Cengiz ÇETİK-06.02.2011

Cengiz Çetik

Hormonlu Aşklar

Nerede

....eski aşklar
.....ölümsüz sevgiler
.....bir ömürlük aşklar?

Nerede

....Ferhat'la Şirin'ler?

Şimdi

....Zaman aşımına uğramış gibi
.....Kaldı mı geçmişte?

Ekonominin çarklarında

.....Öğütüldü mü içleri?

Tedavülden kalktı mı

....ömrünü adayan
.....gerçek aşklar?

İyisiyle

....kötüsüyle
.....afyonlu içecek gibi
.....içip uyutulan
.....ve ayılınca biten
.....aşk mıdır yaşanan?

Hormonlu yiyeceklerde mi kayboldu

..... geçmişte yaşanan
..... büyük aşklar?

Zamansız olup

.... zamansız yaşanan
.... ve biten
..... renksiz
..... tatsız
..... hissiz
.....ve duygusuz yaşananlar
.....aşk mıdır
.....aşkın adıyla söylenen?
Bu kadar basit mi
..... her şeyi kolayca söyleyebilmek
..... ve aşkı yaşayabilmek?

Bir zamanların

.... çınarlık aşkları
..... yerini bırakmış
..... kelebek hayatlı aşklara

Solunca, açan gülleri

..... terkedip
.....açan yeni güllere konup, koklanan
.....değişen dünyanın
.....yeni aşkları mıdır yaşanan?

Hormonlu sebzeler gibi

.....dışı kızarmış

.....içi yeşil hamlığında
.....olgun diye aldatılan
.....gelip geçici
.....mevsimlik aşklar mıdır yaşanan?

Bozulan dünyanın
.....küresel ısınmasıyla
.....eriyen aşkları mıdır
.....sona doğru giden?

Cengiz ÇETİK-15.07.2007-FİNİKE

Cengiz Çetik

Hoşgeldin Aramıza Seçkinan

<DIV>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt>Hoşgeldin Aramıza Seçkinan</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Güneş bugün, bir başka doğdu yeryüzüne</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Güller sevgiyle koktu, gülümseyerek güne</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kargalar sustu, bülbüller şarkılar söyledi</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Çocukların cıvıltıları, sokakları doldurdu</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir bebek geldi dünyaya, seçkinliğiyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>..... Mutluluk dağıtarak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>20 Temmuz günü tarihe not düştü, adıyla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir yıldızın doğuşuna tanık oldu, ışığıyla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Asık yüzleri gülümsetti, tatlı gamzeleriyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir neşe dünyası yarattı, minicik bedeniyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bakışıyla huzursuzlukları sildi, seçkinliğiyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>..... Hoş geldi aramıza, hoş

geldi</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Adı gibi seçkin olan, bir can geldi dünyamıza,

neşesiyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Solan duygularımıza hayat verdi, özel

Seçkinan'lılığıyla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Yıllar sonra, unuttuklarımızı uyandırdı içimizde,

sevgisiyle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Mutlulukların adı bayramsa, bayramdır bugün

yaşadıklarımızla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Hoşgeldin aramıza Seçkincan, hoşgeldin seçkinliğine</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>.....mavilik verdin, mavi doğuşunla bize.</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Fırtına esme, delice düşüncelerle etrafımda</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Asma yüzünü, bulutlu gözlerinle gökyüzü sende</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>İçimdeki yangın yanma, bırak, beni bana</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Gözlerine kapıldığım, sakla gözlerini aşkınla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Mola verin tüm acılarım, sevinçlerimi yaşayayım</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>..... Seçkincan'ımla bugün doya doya...</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Cengiz ÇETİK -24.07.2009- Finike </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt></P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>BAŒANA YENİDEN MUTLULUK RÜZGARLARI ESTİREN, TORUNUM SEÇKİNCANA İLK ARMAGANIM...</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 10pt></P></DIV>

Cengiz Çetik

Hoşgörüsüzlüğü,Hoşgörme Boş Gör-DENEME

Geçen hafta boşverme hoşgör hayatı dedik. İyi güzel de herşeyi hoş görmek, doğru mu? Bazılarınız hoşgörüsüzlüğü de mi hoşgörelim? Hayır, bana göre. Neden mi? Çünkü insanoğlunun içinde BEN vardır. O BEN, insanın kişiliğinin özünün bir parçasıdır. Yaşanılan olumsuzlukları kendi süzgecinden geçirip hoş görebilir. Ama hoşgörüsünün istismar edildiğini farkettiği an, bakış açısı değişir. Bir başka insan oluverip karşımıza çıkar. Hoşgörüsüz davranışı asla hoşgörmez. Görürse; anlar ki o kendine özgü duygularını köreltmıştır.

Karşımızdakine saygımız, onun bize gösterdiği saygı kadardır. Karşımızdakinin yaptığı saygısızlığa göstereceğimiz saygı; kendimize olan saygısızlıktan başka bir şey değildir. Duygularını bastırarak, kendine eziyet çektirmekten başka ne olabilir.

Karşıdaki; edepsiz, uygunsuz, kırıcı, aşağılayıcı, ve toplum içinde kişiliğini rencide edici davranırsa; senin hoş görmen beklenemez. Kimsenin hoşgörmesi beklenemez.

Hangi kurumda, işte veya hangi yerde olursak olalım.; Saygı bekliyorsak karşımızdan, biz de onlara saygı gösterelim. Kişilerin haklarına, duygularına saygılı olalım. Çünkü aynı davranışı da onlardan beklemenin hakkımız olduğunu bilerek.

Öyleyse arkadaşlar, hoşgörüsüzlüğü hoş görmeyip böyle davranan insanları BOŞ görelim.

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Işığın, ışık olsun Işık

Işığın, ışık olsun Işık
Arama, ışık nerede diye
Arama, olmayan yerlerde
Sensin o, sen
Bilginle, çalışmanla, doğruluğunla

Çevreni ısıt, güneş gibi
Aydınlat, karanlıklar içinde uyuyanları
Görünmeyen, çirkin yüzlerini göster
Işığınla yak, saklananları
Karanlıklar içinde yaşanan çirkinlikleri

Karanlıkların vampirleri rahatsız olur, aydınlıktan
Işık'ların verdiği temizlikten
Mutsuzdur, sevginin verdiği mutluluktan
Gülümsemeleri sinsidir
Koparılmış çiçekler elindeyken

Rahatsızdır, ışığın verdiği enerjiden
Rahatsızdır, Atatürk'ün güneşinden
Rahatsızdır, geleceğin aydınlığından
Işık'lar, ışığın olsun Işık
Korkma, ışığın aydınlattığı yoldan

Sönmesin, yaydığın aydınlığın
Onlar için, karartma kendini
Bırakma, karanlığın pençesine kendini
Sen, her şeyinle lazımsın çevrene
Ailene, arkadaşlarına ve yurduna

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

İçimdeki Deprem

O gece,
Uyku tutmamıştı.
Nedense,
Bir sıkıntı vardı içimde.
Işığı açmış,
Seyrediyordum dışarıyı.
Bu sırada,
Karşı apartmandaki,
Bir balkonun ışığı yandı.
Gözüme geldik,
Kaçtı gözlerini.
Belli ki onun da,
Uykusu kaçmıştı.
Süzdük bir süre,
Gözlerimizle birbirimizi.
O an sanki,
Durdu zaman.
Bir uğultu koptu, önce.
Yer altından,
Uyanıyordu,
Sanki bir dev.
Sonra gökyüzünü,
Kızıl bir ışık kapladı.
Kartondan evler gibi,
Yıkıldı,
Birer birer apartmanlar.
Onun gözlerindeki,
Korku ve çığılı,
Yüreğime,
Bıçak gibi saplandı.
Yalvaran sesler,
Kaplamaştı ortalığı.
Nedendir bilinmez,
Yıkılmadı kaldı,
Bizim apartman.
O günden sonra,
Ne zaman,
Bir sarsıntı olsa,
Kaplıyor içimi korku.
Bitmiyor,
İçimdeki deprem,
Sürüyor,
Her yıl,
Artçı sarsıntılılarıyla...

Cengiz ÇETİK- kasım-1999

Cengiz Çetik

İlkelerin İlkemdir ATAM-DENEME

Bu ülke ne zorluklar içinde kuruldu. Yokluklar içinde var olma savaşı verilerek hayata gözlerini açtı.
Çanakkale'de 25 Nisan 1915 zaferi var ki savaşın akışını ve kaderini değiştirmiştir. Bir Mustafa Kemal gibi bir komutanın ulusun kaderini nasıl güzel değiştirdiği gözlenmiştir. Bu ulus ya özgür yaşar ya da onuruyla savaşarak ölür. Bunu tüm dünyaya göstermiştir. 18 Mart sadece bir başlangıçtır. Unutulmaması ve unutturulmaması gereken bir gerçekte Çanakkale'de güneş gibi bir liderin varlığını fark etmiştir ulus.
Samsun'dan başlayan Kurtuluş Savaşı Lozan Antlaşmasına kadar sürmüştür. TBMM'nin açılışı yeni devletin kuruluş oluşumunun ilk işaretlerinden biri olmuştur. Artık ulus egemenliği 23 Nisan 1920'de resmîyet kazanmıştır. 1923 'de de Türkiye Cumhuriyet Devleti 29 Ekim de ilan edilerek ikinci adım atılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Atatürk'tür.
Eğitim öğretim birleştirilerek, çağ dışı eğitimden arındırılmak için gereği yapılmış. Cumhuriyetin ilk on yılında çok büyük değişiklikler yapılmış.
Yabancıların elindeki demiryolları alınarak Türk demiryolları olmuştur.
Türk insanına uygun Latin harfleri kabul edilmiş. Bir harf devrimi yapılmıştır.
Halkçılık ilkesiyle bu yurdun insanları kucaklanmış; sorunları sorunum denmiştir.
Devletçilik ilkesiyle, ulusuna hizmet için devlet güçlü olmalıdır. Güçlü olmayan, ulusuna da hizmet edemez düşüncesi hâkim olmuştur.
Atatürk milliyetçiliğiyle bu ulusun sahipsiz olmadığı ve her zaman bu toprakların üniter yapı içinde savunulması gerektiği özümsemiştir.
Atatürk'ün laiklik anlayışı eğitimden sosyal hayata kadar birçok değişiklikler bütünde ortaya çıkmıştır. O dönemde tüm değişiklikler kabul edilerek hayata geçirilmiştir.
Başöğretmenimiz Atatürk bizim dün de yaşamımızdaydı, bugün de yaşamımızda yanında olacaktır. Bunun dışında başka lider ve ilkeler, bu ülkeye yarar yerine zarar verir.
Çünkü bizim bir tek Türkiye'miz vardır. Onu da hepimizin yüreğinde tek bir yerde parlayacaktır. Bunu herkes biliyor. Bir tek güneş etrafında yaşayabilir ve yaşayacaktır. O da ATATÜRK GÜNEŞİ'DİR. Başka bir güneş ısıtmaz bu yurdu.
Çocukluğumuzda haftanın her günü yemin ederek sınıfa girdiğimiz ANDİMİZ vardır. Orada söz verdik ilkelerine bağlılığımızı dile getirdik. Onunla büyüdük. Biz Atatürk cumhuriyetinin çocuklarıyız. Onu bugün unutanlar için bir kez daha hatırlatmak için orada bir bölüm ekliyorum sizlere: Ey büyük Atatürk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefte durmadan yürüyeceğime and içerim.
Varlığım Türk varlığına armağan olsun.
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!
İşte bizim gittiğimiz ve her zaman gideceğimiz yoldur. Bunu her zaman gururla söylemekten asla korkmayalım. Bu ülke bizim. Her zamanda öyle kalacaktır. İlkeleri ilkemdir hayatımda daima.
Atatürk'ün gururla ve yürekten söylediği bu söz, bizim içinde geçerli olmalıdır Ve bu sözü yüreğinden, özünden söyleyenlere selam olsun.
NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

İnceden, Hafiften, Güzelden Yana Ne Varsa İçinde -DENEME

Bir düşünce alır götürür bazen bizi, engin denizlerin ardından; Finike'nin karasularına doğru. Sarar, düşünceler denizi içinden gelen dalgalar içimizi; yüzmesini bilmeyen bir insanın, denizde yüzmek için çırpındığı gibi. Sorunlarla, dertlerle ve her şeyle boğuşur; bir çırpıda kurtulmak ister gibi. Boğuştukça batır bazen, daha derin suların içine. Bazen de deli bir dalga atıverir onu kıyıya. İşte içimizdeki hayatta bunun gibidir; her yaşadığımız günün içinde. Eser tatlı bir rüzgâr Finike'de, sabah güneşinin doğuşu arasında; inceden, hafiften ve güzelden yana ruhunu okşayarak...

Herkes aynı dünyada, ama farklı bir hayattadır. Herkes aynı olsaydı; bu kadar çeşit insan, bu kadar çeşitli düşünce ve yaşam olmazdı. Tek düze ve gelişmemiş bir beyin kütleleriyle yaşamaya mahkûm olurdu hayat. Monoton ve sıkıcı olmaz mıydı yaşamak? Herkes farklıdır hayatın içinde. Ben de farklıyım, sende farklısın, onlarda farklıdır hayatta. Farklılık; hayatı zenginleştirir, güzelleştirir, inceden ve hafiften bir düşünce estirir içimizde.

Farklıdır sevgilerde birbirinden. Hepsi aynı olsaydı bu sevgilerin farklılığı fark edilmezdi. Çeşit çeşit sevgiler vardır. Ana sevgisi, kardeş sevgisi, evlat sevgisi, Allah sevgisi, vatan sevgisi, yar sevgisi, ağaç sevgisi. Ağaç sevgisi de nerden çıktı demeyin, o bile çeşit çeşittir. Kimi çam sever, kimi çınar, kimi kavak, kimi de portakal ağacı sever. Niye sever, neden sever; soramazsın. Kimi de ot sever. "Ot gibi gelmiş, ot gibi gidiyoruz şu hayattan, ottan farkımız nedir?" diyerek. Sevme diyemezsin, sevgi bu neye konacağını bilemezsin... Sevdalılarda çeşit çeşittir. Kimi ucundan sever, kimi derinden, kimi de dalgasını geçer; biraz gırgırına, biraz eğlencesine gönlünden. Kırılan kalp kalmış kalmamış umurunda olmadan. Hafiften bir rüzgâr eser Finike'de; inceden, güzelden ve sevdadan yana.

Bir yaz günü Finike sokaklarına öğle zamanı çıkarsan, işte böyle olur beynin, benim gibi yavaştan yavaşa; İnceden, hafiften ve güzelden yana eğilerek...

"Afrika'da her sabah bir aslan uyanır, en yavaş ceylandan daha hızlı koşması gerektiğini, yoksa yok olacağını bilir. Afrika'da her sabah bir ceylan uyanır, en hızlı aslandan daha hızlı koşması gerektiğini yoksa yok olacağını bilir. Aslan ya da ceylan olmanızın önemi yok. Yeter ki her sabah kalktığınızda daha hızlı koşmanız gerektiğini bilin." Bir şeyleri değiştirmek elimizdedir. Zaman kısa ve değerlidir her yaşanan an içinde. Bir şeyleri başarmak ve elde etmek istiyorsak, daha hızlı ve doğru adımı atmamız gerekir. Yaşamın içinde her zaman kaybedilenler; ertelenmiş gelecekler ve zamanlardır. Biz, hep zaman içine yaymıyor muyuz, isteklerimizi. İşlerimizdeki başarılarımızı, karşımızdakine olan sevgilerimizi gösterebiliyor muyuz gerçekten. Sonradan pişman olacağımız işe kalkışmayalım. Kalkıştığımız işinde peşinden de sonuna kadar gidelim. Tabii ki gitmeye değer olanların, değeri olmayanların peşinden gidip de kendinizi yolun ortasında, şaşkın şaşkın dolaşan, bir deli insan konumuna düşürmeden. Hak eden için, içinizden geleni yapın, hak etmeyen için kendinizi ateşe atmayın, yoksa giderseniz bir Niyazi hikâyesine kurban. Eser yine Finike içinde, bir tatlı rüzgâr; inceden, hafiften ve güzelden yana doğru giden bir yol üzerindeyken...

Çocuğun biri, yaşlı bilgeye; "Ellerimde tuttuğum kuşun canlı mı, ölümü olduğunu söyleyebilir misin?" yaşlı bilge; "Ellerinde esir olan kuşun canlı olduğunu söylersem, ellerini sıkıp onu öldüreceksin. Ölü olduğunu söylersem, ellerini açıp kuşu özgür bırakacaksın. Ellerinde, yaşamın ve ölümün gücünü tutuyorsun oğlum. Yaşam ile ölüm arasında seçim yapacak kadar bilgi var sende. Kuşun veya herhangi bir olayın sonuçlarına benim yanıtlımla belirmesine izin verirsen, kendi gücünden ve kararlarından yoksun kalırsın. Aynı zamanda doğru seçimi yapma sorumluluğunu üzerinden atmış, kendi gücün ve bilginin mutluluğunu hissetme ve kullanabilme fırsatını yitirmiş olursun. Kendin karar ver ve sonradan pişman olma." İşte bizde hiç bu bilge gibi düşünebiliyor muyuz kararlarımızda. Kendi kararımızı, kendimiz verebiliyor muyuz? Örneğin; geleceğimiz hakkında, değiştirmek elimizde iken, değiştirmek için parmağımızı oynatıyor muyuz? İşaretini veya parmak oynatmasını hep karşımızdakinden bekleyerek

hayatımızı değiştirebilir miyiz? Kendi kararımızı kendimiz verelim. Yoksa ileride "keşke" diye pişman olmayalım. Sevgilerimizi, dostluklarımızı, arkadaşlığımızı paylaşmasını bilelim. Umüt verilmeden, umüt aşılanmaz; sevgi verilmeden, sevgi istenmez yürekten. Geleceği değiştirmek elimizde; yeter ki, ne isteyeceğimizi bilelim ve yürekten isteyelim, değiştirmek istediklerimizi...

Yaşam suya yazılan bir harf gibidir. Yenisi yazılınca eskisi silinir. Hikâye olur, film olur anılarda yaşanılanlar. Biz hep bugünü yaşıyoruz. Ne geçmişi, ne de geleceği yaşıyoruz. Her gün yaşadığımız anı ve günü yaşıyoruz. İşte yazılan harftir her gün. Sadece yaşadığın gündür gerçekte olan, gerisi hikâye. Cengiz'in C si yazılırken bugün, yarın E si yazılınca silinir C si. İşte her insanın bir hayat felsefesi olur, doğru ya da yanlış, benim bu bugün düşüncedeyim, yarın ne olur onu bilemem. Yarın, bugün olsun düşünürüz. Her duygu gibi değişkendir yaşananlar an içinde derken, Finike sahilinde bir akşamüzeri güneş sızır bulutlar arasından; hafiften, inceden ve güzelden yana doğru...

Harun Reşit, Mecnun'u çağırarak; "Leyla için o kadar üzölmene gerek yok. Sarayımdan ondan daha güzelini sana verebilirim. Hem Leyla o kadar güzel değil ki." Mecnun; " Siz, ona benim gözümle bakın, kendi gözünüzle değil." der. Değerler kişiden kişiye, bakıştan bakışa değişir. Birimizin değersiz gördüğünü, diğeri baş tacı yapar. Birimizin yerden yere vurduğunu, diğeri toz kondurmaz. Bazılarına bazen gereğinden fazla değerli gösterdiğimizde kendini Kaf Dağı'nda zanneder, erişilmez dağların ardında göstermeye çalışır. Hiç kimse, karşındakinin değer gördüğü kadar, değeri olduğunu düşünmez. Aşık Veysel'in söylediği gibi; " Güzelliğin on para etmez, bu bendeki aşk olmasa..." güzelliğ gelip geçicidir, yürekdeki sevgidir kalıcı ve değerli olan. Tabii ki değerini bilen ve değerine değer katan için, yıkan için değil elbette. Herkes hak ettiği kadar değerini alır. Değerli insanlarla dolu Finike'de, bir deli rüzgâr eser gecenin karanlığında, alır aklını inceden, hafiften ve güzelden yana... İnceden inceye, hafiften hafife, güzelden güzele dolanır durur; yeniden güneşin doğmasını bekleyerek...

Cengiz ÇETİK... Finike-04.07.2008

Cengiz Çetik

İşte Öyle Arkadaş-DENEME

Hoppala! Bu da nerden çıktı? deme. Demeyle yeme. Çıkmışsa çıkmış. Olan olmuş. Gelen gelmiş. Giden gitmiş. Bu dünya sorunuyla boğuşup, kafayı yeme. Bugüne bakıp ta geleceğe yatma. Uyuyup da tavşan misali, hayat finalini kaçıрма. Haaa! Birde kendini herkesten üstün sanma arkadaşışış.

Neler var? Neler yok ki hayatta. Aybaşı, yılbaşı, günbaşı kalmadı geri ötebaşı. Dün dündür.. Bugün bugündür. Gelecek gelecektir. Düne bakıp, bugünü yorma,. Bugüne bakıp geleceğe kanma.. Gelecek bu günden, bugün dünden sorulmaz.

Deliyle bilgeyi yan yana koymuşlar. Bir de bakmışlar ki; deli bilge, bilge deli olup çıkmış. Hayat, garipliklerle örülü bir yoldur. Gelen geçiyor. Geçen gidiyor. Biri doğuyor, biri ölüyor. Kalmıyor, dünyada tek bir yolcu. zenginlerle yoksulların kefeleri, bir gözükmeyen, doğumlarla ölümleri bile adaletsiz olan, bir dünyada; karamsar olmuşsun, saçmalamışsın, gülmüşsün, uçmuşsun ne fayda arkadaş?

Örümceğin ağlarına zayıf sineklerin takıldığı, kuvvetli olanlarınsa delip geçtiği hayat adaletinden ne beklersin? Bir yerde saltanatların yaşadığı, bir yerde yokluğun kralları, kraliçeleri yaşarken; sen yaşamışsın, ölmüşsün ne fayda?

Karamsarlığın kol kanat gerdiği, bankaların pençesini sardığı, kredi kartların boyunu aştığı dünyada arkadaş; ölmüşsün, gülmüşsün, ağlamışsın ne fayda?

Kaşların çatıldığı, umutların söndüğü, hayallerin yok olduğu günde arkadaş; gelmişsin, gitmişsin, oturmuşsun, kalkmışsın, ne fayda?

Neyi neyledik? Günü günledik. Ünü ünledik. Şanı dinledik. Bir ufacık el kaldıysa geriye, ne fayda?

Akşamın gündüze, gündüzün akşama monoton hayatın döngüsünde; yazın sıcaklığı, kışın soğukluğu vurduysa. eni enlediysek, boyu boyladıysak, dur ve düşün. Yaşın kaç? işin kaç? sonun kaç? Kaç? Kaç? Kaç? Sonuna kadar kaç? Kaçabilirsen eğer.

Kış güneşi gibi soğuk ve aldatıcı olma. yazın güneşi gibi kavurup öldürme. Baharın gençliğini, coşkusunu daima yüreğinde estir. Estirebilirsen.

Sabahları gülersen; gülümseme yüzünden kalbine, kalbinden beynine gider. Yerleşir. O gün şendir yüreğin her şeye. Ters olarak kalkarsan, kararır akşama kadar yüreğin.

Bu haftada böyle geçti. Bir tebessüm, bir kahkaha. Sürçilisan ettikse affola ARKADAŞİİİİ...

CENGİZ ÇETİK-Antalya-Finike

Cengiz Çetik

Kadınlar Bizim Kadınlarımız

Kadınlar, bizim kadınlarımız
İnce, narin duygulu kadınlarımız
Hayatımızın derinliği içinde
Onsuz yaşayamadığımız kadınlarımız

Uğrunda kan döktüğümüz
Uğrunda peşinden koştuğumuz
sevdamız, canımız, kanımız
Kadınlarımız, bizim kadınlarımız

Bazen eziyetlerimizi, sitemlerimizi çeken
Bazen çocuk şefkatiyle kucak açıp seven
Hayatımızın ayrılmaz parçalarından
Kadınlarımız, bizim kadınlarımız

Kadınlarımız, bizim kadınlarımız
Sizlersiz bu dünya
Çöle dönmüş ormandır
Ve bizler tek tek ölürüz
Susuz, ekmezsiz yaşar gibi

Bazen kaçtığımız
Bazense önünde diz çöküp yalvardığımız
Sevdamız, canımız, kanımız
Kadınlarımız, bizim kadınlarımız

Hayatımızın gökkuşağı kadar
Gönlü zengin kadınlarımız
Siz olmasaydınız eğer
Kururdu yaşam kaynağımız
Kadınlarımız, bizim kadınlarımız
İyi ki varsınız...

Cengiz ÇETİK-07.10.2006

Cengiz Çetik

Kadınlarımız Olmasa-DENEME

Hiç düşündünüz mü? Kadınlarımız olmadan hayat olur mu bizim için? Onlar bizim; anamız, bacımız, eşimiz, kızımız herşeyimiz. Onlarsız bir hayat olmaz. Bizler yeri geliyor; onlar için katil oluyoruz. Yeri geliyor; onlar için deli divane olup kendimizden geçiyoruz. Yeri geliyor; kaçıyoruz çenelerinden. Yeri geliyor; peşinden koşuyoruz aşklarından. Su gibi, ekmek gibi; hayatımızın ayrılmaz parçalarından biridir onlar.

Onları anlamak kolay değil elbette. Bazen bir bilmededir davranışları. Bazense her hareketi ve konuşması büyüler; sihirli bir değnek gibi. Çözülmesi zor bir bulmacadır bazen. Alır götürür etkisiyle başka dünyalara.

Kadınlar, bizim kadınlarımız; fedakardır. Çekinmez çalışır tarlada, bağda, bahçede; sırtında bebeğiyle. Çoğu zaman dertlerimize ortak olur, kuvvet verir zor günlerimizde. Onlar bizlersiz, biz onlarsız olamayız.

Kadınlarımız, öyle kolay çözebilecek bir bulmaca değildir. Bir bakarsınız sever derinden. Bir bakarsınız yüz vermez sözüyle. Onlar bizi çabuk çözer, buzdan adamların sıcakta eridiği gibi. Biz çözemeyiz bazen; buzdolabındaki buz gibi.

Toplumda hakettiği yeri onlar da almalıdır. Okumalı ve çağdaş uygarlığın meşalesi olarak ufkumuzu açmalıdır. Karanlığın maşaları olarak karşımıza çıkmamalıdır. Bize hep iyiliği, güzelliği gösterecek, destekleyecek onlar olmalı.

Atatürk'ümüz bu konuda yol göstermiştir: "Bugünün ihtiyaçlarından biri de kadınlarımızın her hususta yükselmelerini sağlamaktır. Bundan dolayı kadınlarımız da bilgin ve bilgili olacaklar ve erkeklerin geçtikleri öğrenim aşamalarından geçeceklerdir. Sonra kadınlar toplum hayatında erkeklerle beraber yürüyerek birbirinin yardımcısı ve destekleyicisi olacaklardır."M.K. ATATÜRK

Kadınların bizim hayatımızın ayrılmaz birer parçası olduğunu biliriz. Ama nedense her fırsatta ezeriz onları. Duygularını, düşüncelerini ve çalışmalarını çok görürüz. Onları hor görürüz bazen. Sadece evinde oturup, eşinin yolunu gözleyen birer mal gibi görürüz. Ya da cinselliğimizin bir parçası olarak algılarız. Onların da bizim gibi bir insan olduğunu ve bizim gibi düşünebileceğini kabul etmez bazılarımız.

Hayatımızın derinliği içinde onlarsız olmuyor. Kadınlar, bizim kadınlarımız; ince, narin duygulu kadınlarımız. Bazen de çabuk kırılan hassas kadınlarımız. Bizlerin kahırlarını sitemlerini, eziyetlerini çeken kadınlarımız. Sizler olmasanız, bu dünyanın tadı olur muydu? Düşünemiyorum bile. Herhalde sizler olmasanız; bu dünya kurumuş bir çöle döner. Ve biz tek tek ölürüz; susuz, ekmezsiz yaşar gibi.

Siz olmasanız, biz olamayız zaten. Hayatımızın gökkuşağı kadar zengin kadınlarımız; iyi ki varsınız.

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Kalbimle Tatile Çıktık

Kalbimle tatile çıktık
Gırgırına hayat derken
Hayat aldı bizi gırgıra
Evirdi çevirdi, sardı içinden
Kalbimi de alıp gitti
Kaldık mı kalpsiz
Olduk mu vicdansız
Kim tutar arkadaş
Kalbini kaybetmiş yerinde

Kalbimle tatile çıktık
Daldık bir Pazar içine
Kavun, karpuz, elma, şeftali bahane
Derken, kaptırdık kendimizi birden
Karpuz ham, kavun tatsız çıktı
Elmayı bölüşürken, hayırsız aldı hakkımı da
Yetmez bu bana diye, aldık mı bizde havayı
Unuttuk olanları, tatlı şeftalinin tadı
Damağımıza değince tüm yaşadıklarımızı

Kalbimle tatile çıktık
Mola verdik bir limanda
Yerlisi yabancıları dolu
Sarışını esmeri içinde
Şaşırdık, olduk mu sonradan görme
Bir gözümüz orada, bir gözümüz burada
Şaşı olduk, güzeller içinde dolaşırken
Kaptırdık birden kendimizi; bir çift gülen, benli göze
Bir tebessümle çaldı "kimseye vermem" dediğim kalbimi

Kalbimle tatile çıktık
Yolda kırıldı kalbim
Yağmurlu düşüncelere kapılarak
Gönderdim tamire
Yazdım üzerine
"Tadilat nedeniyle kapalı"
Kilitledim kalbimi
Kimse çalmasın diye
Küstü kalbim "sevgimi hapsettin" diye

Kalbimle tatile çıktık
Gördük bir mezarlık
Girdik "gidenlere edelim bir dua" diye
Korktu kalbim, "burada bana hayat yok" diye
Bir kaçtı ki dışarı doğru
Sorma, yetişmek ne mümkün,
Ayaklarım iki ileri, bir geri gidip geldi
Çıkışta bekliyordu; çaresiz, üzgün ve durgun
Biliyordu artık, birlikte olmadan yaşanmaz bu hayat...

Cengiz Çetik 09.07.2008 -Finike

Cengiz etik

Kaldırımlar Şahit Yaşadıklarına

Azmi yürüdüm bu kaldırımlarda,
Elleri cepte, parasız pulsuz kaldığımda.
Düşüncelere dalıp, kendimi kaybettiğimde,
Azmi düştüm, bu kaldırımlar üstüne.
Kaldırımlar şahit, neler yaşadıklarına.

Sevdiğimin peşinden koştuğum kaldırımlar,
Yapayalnız dolaşıp ağladığım kaldırımlar,
Hep sizler şahit olduğunuz dertlerime.
Canım sıkıldığında, sokak sokak dolaşıp,
Yürüdüğüm, sırdaşım kaldırımlar.
Söyleyin bana, bir yol gösterin dertlerime,
Merhem bulayım, çaresiz ağrıyan başıma.

Kaldırımlar, kaldırımlar sırdaşım kaldırımlar,
Söylenip dertleştiğim kaldırımlar.
Sen yoluna, ben yoluma demeyen kaldırımlar.
Daha nice dertlerime, sevinçlerime,
Tanık olacak kaldırımlar.
Beni kaldırıp, bir kenara atmayan kaldırımlar,
Şahitsiniz yaşadıklarına ve yaşayacaklarına...

Cengiz ÇETİK-02.09.2006 Finike/Antalya

Cengiz Çetik

Kalemin Işığı ve Şiddet-DENEME

Kalemler vardır, ışık saçan bilgisiyle. Kalemler vardır, sevgi serper çevresine. Öyle kalemler var ki alınlarında tarihin, emeğin izi kalır hayatında.

Kalemler bilgidir. Kalemler gelecektir. Kalemler bizlerin ışığıdır. Ve öyle kalemler var ki öğreterek, eğiterek toplumun harcına katkısı olur. İşte öğretmenler elinde tebeşirle, kalemle; bilgi, sevgi ve iyi bir yurttaş olmaya hazırlayan muhtar gibidir toplumlarda.

Öğretmenlik mesleği, tüm toplumlar içinde özel bir yeri vardır. Eğitirken her gün yeni şeyler keşfetmek. Onlar için kendini geliştirmek ve yararlı olmaya çalışmak. Öğretmenler, bir muma benzetilir. Çoğu zaman bilgisiyle çevresine ışık saçar. Ama aynı zamanda bir kalemde öğretmen. Her boş sayfaya bilgi yazan, her yeni günde ışığıyla bilgisini çevresiyle paylaşan bir yürektir o. Yıllarca çevresine ışık olmuş kalemlerimizi kırmayalım. Kırarsak ışıkları zayıflar. O zaman bir şeyler eksilir farkına varılmadan. Kırık kalemler aydınlatamaz çevresini ne kadar istese de. Bir kez kırılmaya görsün, içinden bir parça kopar gider boşluğa. Zayıflar gün gün verdiği ışık çevresine. Kuvvetlendirmek hepimize düşen bir görevdir aslında. Öyleyse sahip çıkalım onlara; insan olarak, veli olarak...

Okulda öğretmen okuma yazma ve bilgilerle, toplu yerde yaşama kurallarını öğreterek o bireyi topluma hazırlamaya çalışır. Ama sizlerde çocuklarınızın ilk öğretmenisiniz, biliyor musunuz neden? Düşünün bir kere; dünyaya gelen çocuk ilk defa kimlerle karşılaşır? Anne ve baba. Peki bebek ilk konuşmaya başladığında, ilk defa yürüdüğünde, yemek yemeye başladığında, oturup kalktığında yanında kim var? Kim öğretiyor yemek yemesini ve oturmasını? Anne ve baba tabii ki. Şiddet ve kavgacı kimliği nereden kaynaklanır? Bu da çok yönlü bir araştırmayı gerektirir...

İlçemizde son yıllarda okullarımızda şiddet olayları artmıştır. Bu aileleri, öğretmenleri ve öğrencileri etkilemiştir. Bunun nedenlerini bulup çözmek hepimizin görevidir. "Bana ne?" diyerek, geçiştiremeyiz. Hepimizin ortak sorunudur. Hepimizi etkiler; şu ya da bu şekilde.

Okullardaki şiddet olayları incelenmelidir. Belki bir ekonomik sıkıntının aile bireylerine zincirleme yansımalarıdır. Belki de çevresindeki güçlü gördüğü insanların kaba hareketleriyle üstünlük sağlama ve kendini ispatlama hevesidir. Belki filmlerde gördüğü karakterleri kendinden bir parça görmesidir. Belki de psikolojik bir bozukluğun sonucu çevresiyle uyumsuzluğun patlamasıdır şiddete yönelten. Sebebi ne olursa olsun. Hiç kimsenin öğretmenlerimizi rencide etmesine ve kırmasına hak vermez. Şiddet yapan çocuğu, şiddetle desteklenmesi affedilemez. Bizler bu toplumun bireyleri olarak birbirimize sorumluyuz. Sorumluluğumuz, saygımızla ölçülür. Saygının bittiği yerde bir tek ot bile yeşermez. Onun için her şey karşılıklı saygıyla başlar. Ve karşılıklı sevgiyle devam eder.

Zamanında alınmayan tedbir, tedbir değildir. Geç kalınmış bir tedavi, her zaman iyi sonuç vermez. Öyleyse gelin sorunları; benim senin sorunun değil; hepimizin sorunu diye düşünelim. Birlikte hareket edelim, sorunlar büyümeden...

Gelin, şimdi de bir öğretmen olmanın nasıl bir duygu olduğunu hayal edelim. Var mısınız? Öyleyse kendimizi bir an, öğretmen olarak düşünelim. Bunun için önce bir geriye yaslanalım. Derin birkaç nefes alıp verelim. Gözlerimizi kapayalım ve bir öğretmen olarak düşünelim. Otuz, otuz beş tane öğrencimiz olsun. Onlara her gün vereceğimiz bilginin yanı sıra eğitimini de düşünelim; oturup kalkmasını, sınıfa girip çıkmasını, arkadaşlarıyla davranışını, bahçede, sınıfta nasıl davranması gerektiğinin

kontrolünü vb. birçok şey daha düşünebiliriz. Her sabah onlarla sınıfta bilgi paylaşımını, ödev sorumluluğunu, saygı ve sevgi davranışlarını düşünebiliriz. Velilerin geliş- gidişini, sınıf ihtiyaçlarını, diğer öğrencilerle ilişkilerini, idareyle ilişkileri, diğer öğretmenlerle ilişkileri vb. Düşünüyoruz. Pes etmeyin hemen açmayın gözlerinizi. Para verip yardım edenin, kendini patron zannettiği velileri, siyasileri, öğretmen seçip iyi kötü sıralaması yapanları, okula nedenli nedensiz giren yabancıların yarattığı rahatsızlıkları vb... Nasıl uzaktan davulun sesi hoş geliyor mu? Beyninizi bu ve bunun gibi yığınla baş başa olan idareci ve öğretmenleri bir düşünelim. Hele bir de yıl sonuna doğru” aman benim çocuğum sınıfta kalmasin” diye ziyaretleri. Buyurun siz düşünün gerisini.

Hiçbir öğretmen şiddeti savunmaz. Ama şiddet yapan kişilere de sessiz kalamaz. Hepimiz bir öğretmen, hepimiz birer veliyiz. Şu ya da bu şekilde biz bu işlerin ortasındayız. Çocuğun şiddetini, şiddetle savunanlarla nasıl bir eğitim olur sizce?

Öğretmenlerimize yapılan ve yapılacak saldırı; o topluma yapılmış sayılır. Çünkü toplum, öğretmenlerin eseridir. Eserleri yok ederek milletler ayakta kalmaz.

Sevgi ve saygıyla toplum ileriye doğru gelişir. Şiddetle hiçbir güç sonuna kadar ayakta kalamaz. Gelin hep birlikte el ele verelim kurutalım bu sorunu. Yoksa yarın çok geç olabilir.

Kalemlerin ışığı zayıflarsa bu zincirleme tüm kesimi etkiler. Bir toplumun aydınlığı ve gelişimi iyi eğitimden geçişle ölçülür.

Siz hiç öğretmensiz bir eğitimin bu toplumu geliştirip ileriye götüreceğine inanıyor musunuz? Değilse, öğretmenlerimize sahip çıkalım. Öğretmenlerimize verdiğimiz değeri davranışlarımızla gösterelim. Sonuçta birçok kişinin avutmayıp aşırı cezalandırdığınız kişileri sevgi ve şefkatle okul yuvasında, iyi bir yurttaş olması için geleceğe hazırlamaya çalışıyor.

Disiplinsiz eğitimde, istenilen öğretim hedefine ulaşılamaz. Bunu Atatürk çok güzel dile getirmiş; “Öğrenci her ne yaşta olursa olsun, onlara geleceğin büyükleri olarak bakılmalı ve öyle muamele edilmelidir. Ancak, bütün bunları büyük bir düzen içinde, kargaşaya ve başıbozukluğa meydan vermeden, bir disiplin içerisinde yapmak şarttır.” “Hayatın her çalışma alanında olduğu gibi özellikle eğitim ve öğretimde de disiplin başarının temelidir. Müdürler ve öğretmenler disiplini sağlamak, öğrenciler de buna uymak zorundadırlar” Atatürk’ün bu konudaki güzel sözleriyle bir kez daha düşünelim

Kalemsiz bir toplum karanlığa mahkum olur ki kalemsiz bir toplum düşünülemez. Güçlü ışık, güçlü toplum demektir.

Kaleminiz güçlü, geleceğiniz aydınlık olsun. Sönmesin içinizdeki bilgi ışıkları, aydınlatsın geleceğin büyüklerini...

“Eğitimdir ki bir milleti ya özgür, bağımsız, şanlı, yüce bir toplum halinde yaşatır, ya da esarete ve yoksulluğa sürükler.”Atatürk

Cengiz ÇETİK-09.06.2007-FİNİKE

Cengiz Çetik

Kan Kusuyor İnsanlık

Gün gün gidiyor, yaşayan güzel yürekler
Kimisini gecenin hain koynunda yakalıyor
Kimisini gün doğumunda can evinden vuruyor
Gülmeyi unutturulan, uçsuz bucaksız yerlerde
Kan kusuyor insanlık, insanlık dışı yaşananlar yüzünden

Doğmamış bebeklere, kefen biçenler
Uyuyanları haince vurup, insanları yakanlar
Korunuyorsa, göz yumuluyorsa, sessizce
Her türlü canılığı yapanlar, olmuşsa ortada azade
Kan kusar insanlık, insanlığını unutanlar yüzünden

Filistinde, Irakta, Hocalı'da, Bosna'da, Uygurda
Ve dünyanın birçok yerinde kıyımlar yapılırken
Nerede İnsan hakları, insanlık dersi verenler
Katledilenleri görmeyenler yüzünden, kayıplarda
İnsan hakları kalmışsa kâğıt üzerinde
Kan kusar insanlık, yalan yanlış yazılan kurallar yüzünden

Dünya, için için ağlıyor, katliamları yaşayarak
Acılar kol geziyor, yaşanmamış sevinçleri çalarak
Ölüm kol geziyor, tatmamış mutlulukları alarak
Anne karnında, güneşi görmeden vurularak
Gecenin koynunda uzaktan bombalarla yakılarak
Kan kusuyor insanlık, cenneti cehenneme çevirenler yüzünden

Yürek dayanmıyor artık, çocuk naaşlarını görmeye
Nedir bu bitmeyen, durdurulamayan insan kıyımları
Tanrım, durdur artık bu insanlık dışı, her gün olanları
Durdur, yeter artık bitsin, yürekte bitmeyen bu acılar
İnsan gibi yaşasın, insan olarak bu dünyaya gelenler
Kan kusuyor bugün insanlık, insanlığı öldürenler yüzünden

Cengiz Çetik-03.01.2009 -ve-14.07.2009-FİNİKE

Cengiz Çetik

Karanlığa Kılıç Çeken Yalnız Kalemler

Karanlığa mum yakıp
Işıyla gerçekleri aydınlatan
Sevdiklerini yalnız bırakıp
Uğruna hayatını veren
Çocuklarının yarınlarına kendini adayıp
Halkının geleceğini düşünen
Şövalye ruhlu insanlar
Gittiler
Kalem olmuş kılıçlarıyla birlikte... Karanlıkta gittiler...

Faili bilinmeyen insanlar yaralamadı, öldürmedi onları
Bir fidan gibi kırılıp... Koparılmak
Düşüncelerini susuz bırakmak
Kısır fikirlerde yargılanarak
Suçlanmak
Dışlanmak
Bazen de unutulmak
Yaraladı... Öldürdü
Karanlığa kılıç çeken, yalnız yürekli kalemleri...

Cengiz ÇETİK... 01.02.2010- Finike

Cengiz Çetik

Karanlığın Aydınlandığı Gün-DENEME

Öyle anlar vardır ki tarihler durur. Öyle anlar var ki yüreğimize kazınır. Öyle günler var ki değeri günden güne çoğalır. Ve öyle zamanlar var ki zamana meydan okur.

Tarihlerden 29 Ekim 1923, Türkiye tarihinin dönüm doktası; karanlıktan aydınlığa uzanan yolun başlangıcı. Bu yol, halkın kendi kendisini yönetecek kişilerin seçilmesidir. Bunu isteyen ve gerçekleştiren; yüzyılın dahisi, Başkomutanımız ATATÜRK'tür. Bu ulusa bıraktığı bir armağandır cumhuriyet.

Ne karanlıklar yaşamış, ne acılar yaşamış bir ulusun kendini bulmasıdır. Her acının içinden fıskıran bir filiz gibi doğuşudur yaşanan. Bu Cumhuriyet filizinin bugüne uzanan dev dalgasıdır. Her yıl büyük coşkuyla yaşanan dalgalar zinciridir yaşadığımız.

Her insanın belli dönemlerinde vücuduna sızan ya da bir yolla yerleşen mikropları olur. İnsanın zayıf anını yakaladığı an hasta eder. Zamanın da tedavisi yapılmazsa o bütün vücudunu kaplar. Bazen de derin olur izi kangrene dönüşebilir. İşte her insanda yaşanan, ulusca da yaşanabilir. Uyanık olunmazsa eğer, Cumhuriyetin getirdiği kazançlar iyi kullanılmazsa; vahim olur gelecek günler bizim için.

Her rejimin düşmanları olur. Ne kadar olmaz dense de. Çünkü dünyada çok ulus olduğu kadar, çok farklı düşünce ve zihniyette insanlar da yaşamaktadır. Bunu yok diye düşünsen de o gözünün önünde, ben buradayım der gibi kendini belli eder. Her rejim kendini kötülüklerden korumak için tedbirler alır. Yaşabilmesi için almak zorundadır. Bizim LAİK TÜRKİYE CUMHURİYETİ kendini korumuştur bugüne kadar. Bundan sonra da koruyacak gücü ve kudreti vardır. Sonsuza kadar yaşayacak temellere sahiptir ulusuyla...

Olur ya gün gelir de rüzgarlar bıçak gibi keskin dönerse, vurgun yemiş gibi kalırsam ortada. Rüzgarlara set olur, düşerim vatan uğruna yerlere. Sevdam TÜRKİYE'm, sevdam üstünde yaşadığım toprak, sevdam ilkelerim, sevdam CUMHURİYET tir. Asla ödün verilemeyeceklerdendir.

Bugün kutlanan en büyük ulusal bayramımızdır. Ne mutlu yüreğinde bayram sevgisi yaşayanlara. Ne mutlu CUMHURİYETİ içlerinde meşale edip savunanlara. Ne mutlu ki LAİK TÜRKİYE CUMHURİYETİ yüreğinden kutluyanlara. Sevgiler, sevgi dolusu yüreğinizden eksilmesin.

Nice aydınlık dolu yarınlar da cumhuriyet coşkusunu, artarak kutlamak dileğiyle. En güzel günler, sizinle olsun...

cengiz çetik

Cengiz Çetik

Karanlıktaki Çığlık

Gözlerin, gözlerime baktığı gün
Yüreğim, yüreğine aktığı gün
Gözlerin görmezse eğer birgün
Gözlerim, gözlerin olur o gün
Demistik, birbirimizin olduğu gün

Gün geldi, görmedi gözlerim
Kaldım, zifiri karanlığın ortasında
Ellerim ellerini aradı; çaresizce çırpınan kuş gibi
Aradım bulamadım, göremediğim gözlerini
Kalakalmıştım ortada, yapayalnız karanlıkta

Kulaklarım sesini aradı boşlukta, kaybolan hayalinle
Söz verdiğin gözlerini de alıp gitmiştin bedenle
Karanlıktan korkardım, bilirdin, her halinle
Bir ceylan gibi sıçardım, her gürültüde
Şimdi hepten sıçarım, görmeyen gözlerimle

Karanlıkta attığım çığlıklar, yankılandı geldi bana
Çığlığımı duyan olmadı, karanlıkta benden başka
Şimdi ne de çok ihtiyacım var sana
Ağlıyorum şimdi, kaybolan bunca yıllarıma
Çekiyor karanlık beni, girdap gibi içine

Sen de yoksun, çok uzaklardasın anne
Uzayın boşluğunda yaşar gibi, yaşamam anne
Bir çığlık atıyorum, karanlıktan aydınlığa
Duyan kimse var mı, düşünüyorum aşağı
Karanlıktan kurtarın beni
Kurtarın
.....Kurtarın
.....Kurtarın
.....

Cengiz ÇETİK-Finike-/ 23.11.2006 / 16:30

Cengiz Çetik

Kardan adamlar

Ömrü kısa olur
kardan adamların
soğukta
direnirler yaşamak için
meskenidir
karanlıklar
güneşi görünce
erirler
yavaş yavaş
ağız değiştirerek
sonra
yeni kardan adamlar
çıkartırlar sahneye
imaj değiştirerek
aynı amaç uğrunda
kullanılırlar
piyon gibi
yeni bir kardan adam
gelinceye kadar
devam eder
rolüne...
cengiz çetik-12.02.2007

Cengiz Çetik

Kayan Dizeler içinde Saklananlar (Üçleme)

uymuyor
....kalıplar
.....giymiyor
.....uyaklar
.....tutmuyor
.....ölçüler
.....kayıyor
.....aşağıya doğru dizeler

gitmiyor
.....bedene giren
.....sevdanın izleri
.....kayıyor
.....akıyor
.....damarlar
.....içinde
.....dolaşarak

sevmiyor
.....karanlığa
.....tutsak
.....insanlar
.....aydınlığın
.....çıplak
.....görüntüsünde
.....yaşamayı
.....kaçıyor
.....kayıyor
.....kaypaklığıyla
.....karanlık gölgeler arkasına...

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Kaybolan Hayatlardan Damlalar 1Karabacak ÖYKÜ

Bir zamanlar, küçük bir kasabada, Saffet (Karabacak lakaplı) adında; saf ve temiz yürekli biri yaşıyordu. İri yarı, elinde baston olarak kullandığı kalın bir dal parçası, üzerinde yırtık siyah bir paltosu ve kirden yüzü, sakalı kararmış biri yaşardı. Pek kimseyle konuşmaz ya da konuşmak istemezdi. Askerlikten önce, güreşlerde onun sırtını yere getiren olmamıştı. Bilek güreşlerinde de kimse ona dayanamıyordu. Ne oluyorsa askerlik dönüşü oldu.

Birgün evleri gece yarısı yanınca anne ve babası öldü. Nedense o gün, Saffet evde yoktu. Kimseye söyleyemedi nerede olduğunu. O günden sonra, ağzını bıçak açmadı. Kendini yargılayıp infaz etmişti sanki. Evlerinin bahçesine konu komşu tek odalı kulübe yaptılar.

Hergün kasabanın dışındaki küçük kulübesinden çıkar, köyün zenginlerinden (ağası diyelim) birinin bahçesine gider, saatlerce çalışırdı. Ağasının çağırmamasına rağmen giderdi. O zamanlar bunun nedenini kimse bilmiyordu. Ya da bilenler vardı da susuyordu. Ağası bir tek onunla ilgilenmez, teşekkür bile etmezdi yaptıklarına. Ama o, yine de giderdi hiç aldırmadan. Orada olmaktan mutluluk duyardı. Önüne bir tas çorba ve bir kuru ekmek verip, gönderirlerdi. Hiç teşekkür eden olmamıştı çalıştığı için. Belki de o, teşekkürü de beklemiyordu.

Bazen bizim evin önünden geçerken ben bir köşeye kaçar, saklanırdım. Elindeki bastonla vurur diye. Annem kapının eşiğine oturmuş olan Karabacağa yiyecek bir şeyler verirdi. Birgün onun bakışlarıyla karşılaştım. Hiçte öyle söyledikleri gibi değildi. Bir kedinin ürkek bakışları vardı gözlerinde. O günden sonra saklanmadım köşelere. Ama yine de tedirgin hissederdim, onu görünce.

Hergün gidip geldiği yolda, yaşlı bir komşusu vardı. Arada bir "oğlum, kendini niye böyle ezdiriyorsun. Değer mi?" dediyse de aldırmazdı. Arada bir küçük tebessüm eder, geçerdi. Birgün hastalandı. Evine kimse gitmedi. Bir tek yaşlı adam gitti ziyaretine. O giderken bazıları yiyecek bir şeyler gönderirlerdi. Ağası da işleri çoktu herhalde, geçmiş olsun da gitmedi.

O yıl, şubatın en sert günleri yaşıyordu. Birgün tipi ve kar herkesi eve mahkûm etti. Üç gün çıkmadılar. Üç gün sonra çıktıklarında Karabacak akıllarına geldi. Yaşlı adama "bir bakıversen, Karabacak ortalıkta görünmüyor", dediler. Yaşlı adam, kulübeye gittiğinde acı olaya tanık oldu. Evin içi buz gibiydi. Kırık cama yapıştırılan karton yere düşmüş, içeriye tipiyle kar girmişti. Somyanın üzerinde Karabacak, iki büklüm yatıyordu. Yanına yaklaştığında, acı gerçeği gördü. Yaşlı adam donakalmıştı bir süre. Karabacak ölmüştü.çok sevdiği kedisi etlerini koparmıştı açlığında. O, hiç çıkarmadığı paltosunun cebinden; bir mektup, bir de siyah beyaz resim çıktı. O gün anladılar ki, neden hergün oraya gittiğini. Ağanın, kaçıp giden küçük kızı Zeliş'in resmiydi sakladığı ve onun gönderdiği ayrılık mektubuydu, yıllarca cebinde saklayıp da atamadığı.

Cenazesi çok kalabalıktı. Sağlığında yanında olmayanlar, son yolculuğunda hınca hıncı doldurmuştu. Belki onun acı ölümü onları etkilemişti. Belki de günahlarından bu yolla arınacaklarını düşündükleri için gelmişlerdi. Ya da son pişmanlıklarını yaşadıkları için gelmişlerdi. O gün ağa bile gelmişti. Bir tek yaşlı adam yoktu. Cenazeden sonra duydular ki o da cenazeye gelirken, kalp krizi geçirip ölmüş.

Hayat bazen böyle küçük, bazense büyük ve derin oyunlar oynuyor. Aslında hayat, hergün derslerle dolu bir okuldur. Kimi zaman insanı olmadığı yerlere götürür. Kimi zamanda olduğu yerden aşağı düşürür. Gelin hayatımızda bugün, bakıp da

göremediklerimizi görmeye çalışalım. Onlar gözümüzün önünde yok olmadan... SON...

cengiz çetik-06.02.2008-finike

Cengiz Çetik

Kene Gibi

Bir sıçrayıştı
Seninle yaşanan

Belki de oyundu
İçinde hissedilen

Hayaldi
Senin için kurulan

Bir aşkı
Ömür içinde biçilen

Yalanlar
Bir gölge gibi
Yapıştı tenine
Kapkara bir düşünce
Girince

Bir an geldi
Kemirdi düşünceler
Sardı zehirli sözcükler
Kara bir bulut gibi
Saf bir aşkın üzerine

Sözcükler çarpıştı
Seninle birlikte
Son veda da

Kene gibi
Yapıştın mı?
Yapıştım mı?
Öldürücü olur
İçindeki duygular
Zehirli düşüncelerle birlikte...

Cengiz ÇETİK-03/08/2008-FİNİKE/ANTALYA (00:15)

Cengiz Çetik

Kırılma Noktası-DENEME

Kırılma noktası nedir? Son günlerde bazı çevrelerce çok söylenir oldu bu. Hayatımız içinde nerelerde karşılaşıyoruz? Biliyor musunuz?

Kırılma noktası deyince hemen depremlerdeki fay hattının olduğu yerler mi aklınıza gelir? Yoksa bir arkadaşınızla fikir ayrılığına düştüğünüz anda mı aklınıza gelir? Ya da herhangi bir yerde "kırılma noktası" sözcükleri kullanılarak uyarı yapıldığı yerlerde mi gelir? Nerede aklınıza gelirse gelsin; kırılma noktası aslında kalbinizde başlar. Çünkü bütün yaşamınıza yön veren yüreğinizdeki duygular ve beyninizdeki kalıplardır, sizin hayata bakış açınız.

Son günlerde televizyonlara çıkıp "buna dikkat edin bunlar hassas noktalar mıdır? " diyen insanlar çoğaldı. Bazı çevrelerin kırılma noktasıdır, aslında hatırlatılan.

İyi de her şey bu kadar basit mi kırılıyor? Sanmıyorum. Bir depremi düşünün ki yıllarca fay hattında biriken enerjisi, bir gün kırılma hattından çıkar ortaya. Hem de bütün öfkesiyle. Çevresinde ne varsa yıkar gücü yettiğinde. Küçük büyük demeden herkesi yutmaya çalışır. İşte toplum içinde herkesi yutmaya çalışan kişiler de kendini bir deprem hattı mı zannediyor ki kırılma noktalarından söz ediyor hep. Yoksa özellikle bunu sık sık vurgulayarak ön planda mı olmak istiyor? Bu ülke öyle kolay kolay yolundan başka yere çevrilemez dene dene geldik bugüne. Buradan da gidiyoruz yeni günlere doğru.

İstiklal Marşı'mızdaki "istiklal" kelimesinin bağımsızlık olduğunu unuttuk. Neden? Bir ülkenin dilinin korunması gerektiğini unuttuk, her türlü yabancı sözcükler hayatımızın bir yerinde kullanır olduk. Neden?

Toplum içinde birbirimize saygımızı ve sevgimizi azalttık. Düşünmeden birbirimizi kırar olduk. Neden?

Konu komşuyu düşünmez olduk. Komşuluk ve dostluk ziyaretlerini unuttur olduk. Neden?

Okullarımızdaki şiddetin tırmanması karşısında çaresizlik neden?

Toplum içinde suç oranı hızla tırmanıyor. Vicdanı kör olmuş insanların bir canı zevk için öldürüp, yaptığının normalmiş gibi anlatması neden?

Kapkaç, hırsızlık, vurgunculuk, kovboyculuk yaygınlaştı. Neden?

Bir yerde hata yapıyoruz insan olarak. Ama gururumuzdan hatamızı kabul edemiyoruz. Çünkü yapılan hatadan dönmenin taviz olduğunu düşündüğümüz içindir herhalde. Örnekler o kadar çoğaltılır ki yazdıkça birilerinin kırılma noktası nüksedebilir. Aman haaa!

Son günlerde geri dönülmez hatalar işleniyor ve bakar körü oynuyoruz. Neden?

Canavarların, yavru halleri masum ve sevimlidir. Ne zaman ki büyür ve kontrol edilemez hal alır, işte o gün gerçek yüzünü görürsün. Ama bazen, göremeden canavar seni yok eder. İşte bazı yapılanlar; hoşgörü, hak, özgürlük vb. altında kontrolden çıkaracak bir noktaya doğru sürükler, götürür çevresini. Uykuda, rüyada gibi gelir gelişmeler. Bir de uyandırdığınızda sizi yutar götürür; bir ufak sarsıntı bile...

Doğrusunu eğrisini hayatımız içinde tartmazsak, sonunda bedelini öderiz. Hem de bazen acı ve tamiri zor bir bedel olur. Onun için attığımız adımları iyi bilelim ki bir çukura düşüp, yardım istemeyelim. Önümüzü görerek yürüyelim. Bakmadan yürürsek, nereye gideceğimizi görmezsek; açılan bir çukura düşeriz. Sonra da bu çukurun hesabını sormaya çalışır. Ama biliriz ki hep açtıranlar kalır. Kullanılanlar bir kalemde harcanır.

Toplum hayatımız içinde evde işte, pazarda, televizyonda hep bir diken üstünde yaşar gibi duygularla durursak. En ufak bir elektriklenmede hemen patlıyoruz. Sanki deşarj oluyoruz. Acaba bu da bizim kırılma noktamız mı?

Aman ha! Siz, siz olun kendinize hâkim olun. Sonra ne olur halimiz? Değil mi ya! Kırılma noktalarınızın kapandığı, umutlarınızın içinizde yeşerdiği günler sizinle olsun. Baharı, yaşanız ne olursa olsun daima yüreğinizde yaşasın. Bu toplum, kırılma noktalarıyla yaşamaya layık değildir. Bu toplum; dostluk, sevgiyle mutlu yaşamaya

layıktır. Bunları ellerinden almaya hiç kimsenin hakkı yoktur.
Her nerede olursanız olun; sağlık, sevgi ve dostlukla olun. Sağlıcakla kalınız...

Cengiz ÇETİK- EYLÜL-2007-FİNİKE

Cengiz Çetik

Kırılmış Dal (Sonun Başlangıcı) -ÖYKÜ

Gecenin karanlığın da ormandan "çıt" çıkmıyordu. Sanki bir felaketin habercisiydi. Birden, ormanın içinden bir ses duyuldu. Sessizliği bozan, bir kadındı. Nereye bastığına aldırılmadan, sağa sola çarparak ilerliyordu. Arada bir, korkuyla arkasına bakıyordu. Ormanın içlerine ilerleyince, soluk soluğa yavaşladı. Olduğu yere çöktü.

Ayın ışığı, yapraklar arasından bir görünüyor, bir kayboluyordu. Biraz önce sessiz olan bu orman; şimdi, sanki bu konuyu korkutmak istercesine ses çıkarıyordu. Gökyüzü, kara kara bulutlara bürünmüş; dolunayı gölgelemeye başlamıştı.

Kadın, içine derin birkaç nefes alıp verdi. Biraz kendine gelebilmişti. Çevresine baktı. Ormanın derinliklerinde olduğunu anladı. Ayağa yeniden kalktı. O ağır bedeniyle ormanın derinliklerine girip kaybolmak istiyordu.

Yıllarca, köyün bitişiğindeki bu ormana girmekten korkmuştu. Şimdi ise, düşünmeden dalmıştı, ormanın içine. Adımları, korkuyla yeniden hızlandı. Bedeninde iki can taşımanın gücülüğüyle; çalılara çarpıyor, dalları kırıyordu. Çabuk yorulmuştu. Yeniden durdu. Bu sırada yağmurda başladı. Kadın bir yerlere sığınması gerektiğini düşündü. Ama bu düşünmeden çabuk vazgeçti. İş olabildiğine varacaktı. Gitmeliydi. Olabildiğince uzaklara gitmeliydi. Birden gözlerinin önünden, su gibi yaşamı akıp geçti.

Babası, çocuğu olmayan yaşlı bir adamla onu zorla evlendirmişti. Eş üstüne toy yaşta verilmenin acısını hissetmeden; kocasının dayağıyla evden soğumuştur. Bıkmış ve yüreğinde ezginlik hissetmeye başlamıştı. Kaçtı, dayanamadığı bir gün; baba evine. Babası kapıdan:

— "Burası artık senin evin değil. Defol!" diye kovmuştu. Amcasının evine sığındı. Kocasını peşini bırakmak zorunda kalmıştı. Çevresi onu, yoksul biriyle elbirliğiyle evlendirdiler. Kocasını öksüz bir inşaat işçisiydi. Bir gecekondur yaptılar işbirliğiyle. Kocasını aylar sonra eli bollaşmaya, rahatlığa kavuşunca; kendisini beğenmez oldu. Üstüne eş getirmek istedi. Kabullenmedi. Günler sonra alkollü gelen kocasıyla yeniden tartıştı. Bu sefer olan olmuş, evden kovulmuştu. İki canla sokakta kalakalmıştı. Ertesi gün, daha sonraki günler hep geceleri dışarı itelenmişti. Kocasını onu eve almıyordu. Başkalarına gitmekten çekiniyordu. Sap saman arasında, korku dolu geceleri başlamıştı. Artık dayanamaz olmuştu; toplumdun, ailesinden, herkesten; itelenmekten. Yaşamaktan bıkmıştı. Düşünmeden, yıllarca korktuğu ormanın içine doğru koştu. Sonunda ne olacağını bilmeden...

Bir yıldırım, tam karşısındaki ağaca düşmüştü. Korkuyla yerinden sıçradı; düşüncelerinden, hayallerinden...

Kaybolduğunu anladı. Ama ne önemi vardı artık? Yaşamı da bir tür oyunla onu kaybetmemiş miydi? Artık geriye dönemezdi. Ayağının altındaki dal "çıt" diye kırıldı. Kırılan sanki kendisiymiş gibi acıyla eğildi. Dalı eline aldı. Rüzgâr, dalları okşar gibi esiyordu. Yağmur ise; bir hızlanıyor, bir yavaşlıyordu. Birden dalı atarak, yeniden koşmaya başladı. Koşmalıydı. Yaşamını zehir eden bu yerlerden kurtulmalıydı. Su birikintilerine; bir giriyor, bir çıkıyordu. Arada sırada düşüyor, çamurlara gömülüyordu. Şimdi yük daha da artmıştı. Alnı, acıyla kırılmış, büyüyordu. Artık durmak istemiyordu. Gidebildiği kadar ileri gidip, kurtulmalıydı buralardan. Gök, daha yaşı yirmiye geçmemiş genç kadını durdurmak ister gibiydi.

Bir kez daha su birikintisine acıyla yıkıldı. Yerde kıvrılmaya başlamıştı. Doğum sancısı, zamansız gelmişti. Genç kadını bu ıssız yerde yalnız yakalamıştı. Ormanla baş başa kalmış, kıvranıyordu. Bir şeyin içinden akıp gittiğini hissetti. Acı bir haykırış, rüzgâr sesi arasında kaybolup gitti. Şalvarının içinden bir ses, varlığını duyurmak istercesine ağlıyordu. Kadın, şalvarını çözüp; bebeğini kötülüklerden korumak ister gibi bağına bastı. Kokladı. Öptü. Ve ağlamaya başladı bebeğiyle birlikte. Bir ağaca doğru sürünerek gitti. Sırtını ağaca dayadı. Yağmur birden durdu. Sanki anneyle çocuğuna kıymak; bu anı gölgelemek istemiyordu. Rüzgâr yavaş esmeye başlamıştı. Orman, yine eski sessizliğine kavuşuyordu. Kara bulutlar arasından dolunay; bir görünüyor, bir kayboluyordu.

Kadın, öpüyor, okşuyordu bebeğini. Ne yapacağını bilemenin şaşkınlığındaydı. İçinden bir şeylerin kıyıldığını hissetti. Kalkmak, gitmek istedi. Kalkamadı. Yavaş yavaş kendini bırakıyordu, istemeden. Bebek hala ağlıyordu. Birden bebeğinin aç olduğunu düşündü. Son bir gayretle bebeğini doyurmak istedi. Bebeğini memesine dayadı. İlk defa içten bir gülüş ve mutluluk hissetti. Uzaktan insan ve köpek sesleri gelmeye başlamıştı. Onun için artık önemi yoktu. Bebeğine bütün gücüyle yapışmaya çalışarak, ağlıyordu. İncitmeye kıyamıyordu. Her şey ne kadar güzel görünüyordu? Sonun başlangıcını hisseder gibi; anlamlı, anlamsız çevresine bakıyordu. Boşluğa, rengârenk ışıklara dalmıştı. Gökyüzündeki kara bulutlar bile ne güzel görünüyordu. Bir anda doğayı, her şeyi ne çabuk sevmişti. Bebeğini unutmuş, doğayla bütünleşmişti. Yavaş yavaş kendisiyle birlikte her şey kayboluyordu. Artık ne ağlayan bebeğini ne de doğayı hissediyor, görüyordu.

Rüzgâr birden esmeye başladı. Yaşanılanları unutmak, silmek ister gibiydi. Yağmur, bardaktan boşanırcasına yağmaya başladı.

Gecenin karanlığı; yeni bir güne, yeni bir yaşama adım atmıştı; varlığıyla, yokluğuyla...

Cengiz ÇETİK... 1985/Karapınar-KONYA

Cengiz Çetik

Kırın Beyninizdeki Kapalı Düşünce Kapılarını DENEME

Beyninizdeki kapalı kapıları, kırın da dengeli kırın. Kırılmayacak kapıları kırıp ta dengeyi kaybetmeyin sonra.

Düşünün özgürce, bugününüzü ve yarınınızı. Kendinizi hapsetmeyin bir karış düşünce dünyasına. Düşünen insanlar; iyiyi ve kötüyü fark eder. Yanlışınızda uyanmazsanız; uyandığınız da ağlamaya, sızlanmaya hakkınız olmaz.

Bizler insanız; doğar, büyür ve ölürüz. Bazen ot gibi gelir, harcanır gideriz. Bazen de arı gibi gelir, çalışır üretiriz. Haksızlıkta hakkımızı ararız.

Kimimiz düşünme yoksunuyuz. Önümüzü göremeyiz. Biri elimizden tutsa da bizi götürse karşıya deriz. Elimizi tutana dört elle sarılırız. Elimizi tutanın iyi niyetli mi, kötü niyetli mi olduğunu düşünmeden yürürüz. Bazen yürürken bir çukura atıverirler. Çırpınır dururuz; "kurtarın, çıkarın buradan", diye.

Hayat aslında bir oyundur. Herkes kendi oyununu oynar. Bazen başrol oynar, kendi oyununda. Bazen de başrolü başkalarına verir, peşinde dolaşır, mutluluk çıkarmaya çalışarak. İşte hayat budur.

Biz insanız. Neden düşünmekten korkarız? Neden başkalarına bağımlı düşünmekten kurtulamayız? Senin düşüncen var, onun düşüncesi var da neden benim düşüncem yok. Bunu sorgulamıyoruz beynimizde. Çünkü çoğumuz, kapatmışız başkalarına; düşünce kapılarını beynimizde. Sonra da ne oldu diye, artçı şoklar yaşıyoruz hayatta.

Her ekonomik sıkıntıda sığınacak bir liman ararız. Bir liman gördüğümüzde dost sanır yanlarına gideriz. Onlarsa bize iş vereceğine, akıl gösterir çoğu zaman; kendi akıllarına bakmadan. "İş var mı? ", deriz. "Sen getir, biz verelim" der, başından gönderir seni. Sen, yine çıkarsın elleri boş ceplerinde dışarıya. Kötü gününde sırtını dönen insanları iyi niyetle düşünmeye çalışırsın. Ama o, senin iyiliğini düşünerek mi, yoksa başından savmak için mi konuşur bilemezsin çoğu zaman.

Hayat derslerle doludur. Bizler, hayat içinde dersler alarak pişiyoruz. Mevlana'nın bir sözü ne kadar doğrudur bu konuda; " Hamdım. Piştim. Yandım."

Kendi adıma söylüyorum; bu yıl yanmaya başladım; hem de beynimin kapalı düşünme kapılarını kırarak, yakarak...

Bütün gerçek düşünceler çıplaktır. Giydirirseniz, süslerseniz değişik şekle sokarak; sonra bulamazsınız düşünseniz de aslı nasıldır. Sisli düşüncelerse kalles olur. Arı, temiz sular gibi düşünüp, almalıyız hakkımız olanı. Herkes hak ettiğini almış. Ben de demek ki yaşadıklarımı hak ediyorum. Ama yine de haksızlığa uğradığımda "sen bunu hak etmiyorsun", diye sorgulamaktan kendimi alamıyorum. Düşünme kimyam değişiyor, her yanlış gördüklerim karşısında.

Her kırılan kapalı düşünme kapıları ardından, kendimi huzurlu hissediyorum. Çünkü madden olmasa da manen ayaktayım. Düşünme hakkımı kimseye ipotek ettirmedim, ettirmeyeceğim de. Yaşama dayanağımdır, hayat bağımdır; düşünme gücüm. Sizin de öyledir kuşkusuz.

Bugün kırdım, yıllarca kendimi hapsettiğim düşüncelerden.

Kimseyi kırmadım, kendimi kırdığım kadar. Kimseyi üzmedim kendimi üzdüğüm kadar. Bugün yeni bir gün çizdim hayat merdiveni yolunda.

Kalpleri kırmadan, yürekleri ezmeden; kiralım beynimizdeki kapalı kapıları. Kiralım kendimizi bağladığımız zincirleri. Daha güzel bir hayat için umutla bakalım yarına. Yarın bizim, bizim olsun hiç olmazsa bugün düşüncelerimizde...

Cengiz Çetik-15.07.2007

Cengiz Çetik

Kırın Önyargılarınızı, Parçalayın

Kırın önyargılı düşüncelerinizle
Yanılgılarla dolu bakışlarınızla
Parçalayın bir avuç sözlerinizle
Yargılayın, sorgulamadan duruşunuzla
Ahhhh!

Ne de kolay, bir insanı mahkûm etmek değil mi?
Üç kuruşluk dünyanın altını üstünü bildiğini zannederek... Yerden yere vurmak.
Vurun... Vurun... Bir daha, bir daha kendinizden geçinceye kadar vurun.

Okusanız da, dünyanın kitabını tek tek
Yine de çözemezsiniz, her gördüğünüz ne kadar gerçek
Olamazsınız insan sarrafı, bir kez bakarak
İçindeki gerçek duyguları bilmeden yazarak
Ahhh!

Ne de kolay, bir insanı düşüncelerle asmak değil mi?
Cılkı çıkmış dogmalarla, her şeyi bildiğini zannederek... Düşüncelerle yok etmek
Asın... Asın... Bir daha, bir daha kendinizden geçinceye kadar asın.

Gelin, kırın bugün ne varsa içinizdeki yanılgıları
Önyargılı düşüncelerinizin verdiği zararlı sonuçları
Parçalayın! Ya beni, ya da önyargılarınızı
Olmazsa, kırın önünüze geçen ne varsa her şeyi...
Ahhh!

Ne de kolay kırmak, dökmek, öldürmek dilde değil mi?
Öldürmenin, yaşamın kanunu olduğunu zannederek... Önyargılarla öldürmek
Öldürün... Öldürün... Bir daha, bir daha insanlığınızı kaybedinceye kadar öldürün.

Cengiz Çetik 17.06.2009-FİNİKE

Cengiz Çetik

Kirlenmişlikler-DENEME

Kirlenmişlik deyince sizin aklınıza ne gelir? Bilemiyorum. Ama benim aklıma; vücut kirliliği, çevre kirliliği, gürültü kirliliği, düşünce kirliliği, dil kirliliği, siyasi kirlilik vb. daha birçok şey gelir. Hepsinde de ortak nokta; kirlenmişlik.

Çevremizde ne kadar çok duyarsız insan var. Hiç farkettiler mi?

Sahil kenarlarında, akarsularda, piknik yerlerinde, parklarda ve sokaklardaki çevre kirliliği; kendiliğinden mi oluyor? Yani rüzgar getirip pislikleri oraya bırakıyor. Öyle mi?

Ne kadar sorumsuz insan var çevremizde; " Sen mi kurtaracaksın? Otur oturduğun yerde." " Sana ne? " " Ben mi yaptım? Bana ne." gibi geçiştirici bir sürü söz söylerler. Sorumluluktan kaçır, sorumluluğu başkalarına yıkmaya çalışırlar. H. Browne "Sorumluluğu kabul etme yeteneği insanın ölçüsüdür." der. Siz ne dersiniz?

Yere çöp atanlar çöplerini başkalarına toplatmaktan zevk mi alıyorlar? Bilemiyorum. Siz biliyor musunuz? Herşeye rağmen çevremize duyarlı olmalıyız. Çevremizde bir şeyler yapmalıyız. Ama biz bir değişiklik istiyorsak, herşeyden önce kendimizi değiştirmekten başlayalım işe. Başkalarından istediğimizi, önce biz yapmaya çalışalım. Bir babanın ağzında sigarasıyla "Sakin sigara içme, sağlığın bozulur." derken ne kadar inandırıcı olur? Bu şekilde olmasın yaptıklarımız. Başkalarından çevreyi temiz tutmasını isterken, kendimiz çevreyi kirletirsek, bu ne kadar inandırıcı olur? Siz tahmin edin artık. İsterseniz önce düşüncemizi, zihnimizi berrak ve temiz tutmakla başlayalım işe. Çünkü herşey düşüncede başlar, uygulamada biter. Düşünce kirliliği hepsinden daha kötüdür. Çünkü düşüncesi kirli olan, her türlü kirliliği doğal karşılar. Beyinlerimiz birgün kirlenmişliği doğal karşılayan fikre saplanırsa, işte o zaman görün çevremizin halini...

Hepimizin yaşamak zorunda olduğu bir çevresi var. Yaşadığımız çevremize sahip çıkmak zorundayız. Sahip çıkmazsak zamanla bu çevreyle birlikte yok oluruz. Düşünün, herkes duyarlı olsaydı; çevremiz ne kadar temiz olurdu? Düşünebiliyor musunuz?

Bazı şeyleri değiştirmek kolay değil, biliyorum. Hele kalıplaşmış beyinleri törpülemek, hiç kolay değil. Ama biz yine de deneyelim. E.Hubbard bu konuda; "Denemekten vazgeçmek gibi başka bir başarısızlık yoktur. İnsanın içindeki yenilgiden başka yenilgi yoktur. Kendi içimizdeki amaç zayıflığından başka, gerçekten aşılmaz engel yoktur."sözüyle bunu güzel anlatmış doğrusu. Bizde birşeyler başarmak istiyorsak,başarmak istediğimiz şeyin üstüne kararlı gitmeliyiz. Unutmayın ki korkuyla başarı gelmez.

Ya diğer kirlenmişlikler, onların da kendilerine özgü yönleri var. Vücut kirliliği yıkanınca geçer de içinde kirlilik varsa o zaman yıkanmakla geçer mi? Vicdanı körse, saplanmışsa kör bir ortaçağ zihniyetine, hırs kaplanmışsa kötülüğe karşı; ne yıkanmak fayda verir, ne de doğruları söylemek.

Bir de gürültü kirliliği yok mu? Bu kirlilik, insanın sağlıklı düşünmesini bile engeller.

Dilimizdeki kirliliğe ne demeli? Dilimize karışan yabancı sözler; yazılarımıza, konuşmalarımıza bile yansıyor. Düşüncelerimizi bile olumsuz etkiliyor.

Daha aklımıza gelmeyen birçok kirlenmişlik var çevremizde.Bazen görmezlikten, bilmemezlikten geliyoruz. Bazen de söylemeye dilimiz el vermiyor kirliliği.Bu kirlenmişlikten sıyrılıp kurtulmak lazım. Kirlenmişlik, bataklık gibidir. İçine aldığı yavaş yavaş yok eder.

Bu kirlenmişliklerden kurtulmaya ne dersiniz? Herşey ilk adımla başlar. Bir bebek, ilk adımla yürümeye başlar. Herşeyin bir ilki var. Gelin ilk adımı birlikte atalım. Var mısınız, bu kirlenmişliklere karşı koymaya? Öyleyse haydi iş başına...

CENGİZ ÇETİK-2006

Cengiz Çetik

Kolay Değil Senden Yüreeğimi Koparmak

Bırak beni demesi kolay
Bırakamıyorum
Ellerim bıraksa
Yüreeğim bırakmıyor
Gözlerim kaçsa
Dilim kaçmıyor
Yakalanıyorum sözlerimle

Git demesi kolay
Gidemiyorum
Ayaklarım, her adımda
Geri çekiyor beni
Sana doğru
Her "hayır" deyişimde
Yüreeğim "evet" diyor, koşulsuzca
Çaresizliğimle, çelişkilerimle

Kolay değil
Senden yüreeğimi koparmak
Koparmak istedikçe
İçimdeki sana olan bağlar
Daha güçlü sarıyor beni

Ağlarınla bağladın beni
Sonra da git diyorsun
Bağlanmış halimle
Kollarım, ayaklarım
Yüreeğim, ruhum bağlanmışken
Söyle, nasıl giderim
Ardıma bile bakmadan
Gidemedim ben
Gidemedim de
Sen, ardına bile bakmadan gittin
Ben
....ben kaldım
..... Yapayalnız
Yüreeğime saptadığın hançerinle...

CENGİZ ÇETİK-17.03.2009-FİNİKE

Cengiz Çetik

Küçük Serçeli Yaşamak

Küçük bir serçe kondu balkonuma
Bakışları her an, uçacak ürkekliğinde
Kıpır kıpır durmuyordu yerinde
Bir tebessüm edip, uçuverdi
Kalakaldı tebessümü içimde

Bir sabah kondu, yine bir küçük serçecik
Bir gözü çevrede, bir gözü kırıntılarda
Kıpırtılarda, pır eder uçardı ürkekliğiyle
Ne de ucuzdu, yaşamak gözünde
Küçük serçem, küçücük yaşamlı serçem

Uçtun yine birgün, balkondan yarı kuru bir ağaca
Göremeden pusudaki kediyi
Yakalandın, küçük hayatının, küçük hikâyesinde
Ucuz hayatın, ucuzluğunda harcadı
Bitirdi birden, günübirlik yaşamını

Küçük serçem, ne kadar ucuzmuş hayat
Bir varsın, bir yoksun içinde
Harcamak, harcanmak ne kadar kolaymış
Yarın, yarın ne demekmiş bilmeden, görmeden
Bir varmış, bir de yokmuş yaşamak, yaşayamamak...

Cengiz ÇETİK-14.08.2008-Finike

Cengiz Çetik

Küf Kokusu

İçinde
...ağırdır
.....küf kokusu.....ağır
Mantarlaşmış hayaller
...Yıllanmış
.....Viranelere sere serpe serilmiş
.....Samanlar altında
.....Kırılmış kalple
Üfürsen
...Üfürsen
Küflenmiş
...Bir ben çıkarım
.....Paramparça düşüncelerle
.....Aşk yorgunu...

Cengiz ÇETİK-17.04.2012-Finike

Cengiz Çetik

Kümpürcü- Komik şiir

Kümpürcünün kümpürü ocakta
Kaynamış dökülmüş su herenide
Yakmış kümpürcüyü, hoplatmış yerinde
Ne yapsın kümpürcü kümpürü

Hanımı fırlamış "aboruu" diye
Yer yerinden oynamış ne diye
Peşkiri almış silmiş yüzünü; kader böyle diye
Ne yapsın kümpürcü kümpürü

Çerçi olmuş gezmiş köyleri; kazanmamış
Otuz kuruş kalmamış cebinde
Alacaklılar dayanmış kapıya; paramızı ver diye
Ne yapsın kümpürcü kümpürü

Zaman gelmiş geçmiş kaybolmuş böylece
Unutulmuş yaşanan gerçek gönüllerde
Kalmamış bir bir dillerde
Kümpürcü olmuş olmamış hikaye...

Cengiz ÇETİK-1988-Emirgazi/Konya

Cengiz Çetik

Maria...Elif...Gülşen

MARİA

M aralın mahzunluğunda, duruşundadır gizli dünyan
A çık sözünde, edanda, sevginde, neşende
R enkten renge girmeyen dobra kişiliğinde
İ çiyile dışı bir olansın, aranılan yokluğunda
A nlatılmaz dostluğun, arkadaşlığın, insanlığında sen... Maria

M aviliğin, bulutları kışkandırır keskinliğinde
A ltından kalbin, iyiliğinle var olansın çevrende
R astlanması zor, ender güzel kişiliğinde
İ kiletmeyen, verdiği her sözünde
A nlatılmaz, izin kalır, seni tanıdıkça, sen... Maria

M ahmurluğunla, bitmeyen enerjin içinde
A şılmaz dağların doruğunda, kartal duruşunda
R ol yapmayan, doğru her hareketinde
İ simsiz kahramanlığın var sanki, yaşanmışlığında
A nlatılmaz, anlattıkça yeniden yazılansın, sen... Maria

Cengiz Çetik-02.05.2009- Finike

ELİF

E ğlemeyin beni gideceğim
L aleler, güller kokular saçtığında
İ çimdeki sevgi güneşi açtığında
F idan gibi olduğumda, döneceğim.

Cengiz Çetik-21.05.2009- Finike

GÜLŞEN

G ülsün sen, içime en güzel gül kokularını saça N
Ü zsen de beni dilinle, bil ki yüreğim yine seninl E
L eke arama bulamazsın, sevgimde sahte bir ya Ş
Ş aşkınlığıma bakıp atma beni, kalbimi kalbine a L
E llerim havada seninle açıldı, kalbimin gönül gözÜ
N erede olursan ol bitmeyecek, sana olan içimdeki baG

Cengiz Çetik-06.05.2009- Finike

Cengiz Çetik

Mavişim

Maviliğın üstünde
Nazar boncuğu, bakışlarında
Doru bir atın üstünde
Alabildiğine uçuyorsun
Özgürce

Baharı yaşıyorsun, kırlarda,
Denize doğru gidiyorsun, süzülerek
Hayaller içinde yüzüyorsun
Maviliğın kaynaştığı sularda
Gökyüzünün yansımalarını
Hissederek yüreğinde
Dönüyorsun yine
Dünyaın olan
Yaşadığın küçük kafesine...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Meltem İçinde Meltem

M eltem yelinde yaşayan, bir meltemsın
E sen tatlı bir rüzgârın içinde neşesın
L ale, sümbülle dolu hayatı sevensın
T utulamayan esintilerle, uçup gidensın
E lleri yüreğinde, mutluluğu yazan
M eltemsın sen, adın gibi yaşayan, MELTEM

İ inde dinmeyen esintilerle yaşayansın
Ç ocuksu dünyaıla çevrene sevinç saansın
İ Öte yine savruldu bir yerlere bugün gönlün
N asıl da çarpıyor bak, kuş gibi hassas kalbin
D alga dalga gelen esintilerde kaybolan
E ngin denizlerin içinde meltemsın, MELTEM

M asmavi gökyüzünden gelen umutsun
E ngin denizlerde gizlenmiş duygusun
L eylak çiçekleri, yaprakları arasında
T utkuların, sevgilerin geleceğinde
E Ői bulunmaz hayaller içinde yaşayan
M avi yüreğinle esen meltemsın, MELTEM

Cengiz ÇETİK...12.10.2008-Finike

Cengiz Çetik

Merhaba Dünya ÇOCUK ŞİİRİ

Pencereden güneş sızınca,
Güzellik çiçek olunca,
Kışın, bahar görününce,
Merhaba hayat, derim size de.

Tatlı düşlerin içinde,
Geceleri naz peşinde,
İlgiyi görünce göz de,
Bebek, tatlı bir uykuda.

Uyanınca yoksa gelen,
Vay sen misin o, gelmeyen,
Yelkenleri, sonra seren,
İşte hayat, benim gelen...

Cengiz ÇETİK- 10.02.2008 (saat:01.40) -Finike

Cengiz Çetik

Merhaba Hayat, Sana da Merhaba

acının ardından gelen sevince merhaba
yağmurun ardından gelen güneşe merhaba
gidene güle güle, gelene merhaba
merhaba aşkım, sana da merhaba

kışın ardından gelen bahara merhaba
yeni doğan günün güzelliğine merhaba
her sevincin içindeki coşkuya merhaba
merhaba dünya, sana da merhaba

karanlıktan çıkan ışığa merhaba
yeni gelen sevgilere merhaba
yeniden hayat bulan duygulara merhaba
merhaba hayat, sana da merhaba.

Cengiz ÇETİK.Finike-01.02.2008

Cengiz Çetik

Mevsimsiz Çiçekler Açmış

Mevsimsiz çiçekler açmış,
Şaşırmış, yollara düşmüş,
Solmuş yapraklar, dökülmüş,
Kaybolmuş, ansızın birgün,
Mevsimsiz sevdalar gibi.

Vakitsiz açan çiçekler,
Tutunmaz, çabuk dökülür.
Yalancı bahardan yıkılır,
Dökülmüş, pul pul acılar,
Soğuk duygular ardından.

Acının, asit damlası,
Yüreğin ateş dansında,
Demir parmakla çevrili,
Yaşanmamış gece gibi,
Mevsimsiz çiçekler açmış...

.....

.....

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Meydan Oku

acının yükü vurmuşsa içine
çökmüşse bir dem ağırlığı yüreğine
beyninde şimşekler çakıyorsa hayata
demir al, bir koyun derinliklerine

derdine çare gördüklerin
kapamışsa kapısını
meydan oku
hakkını çalanların üzerine...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Mirasyediler ve Ağaç

Mis kokan ağaç, yurdumda,
Hasta olmuş,döktor bekler.

Gecenin hainliğinde,
Tuzaklar kurulmuş,uyur.

Koparılmış sessizce,
Bir bir çiçekli dalları.

Mirasyedilerin elinde,
Çalınır yarınları...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Mutluluğun Resmi

Bana mutluluğun resmini çizebilir misin?
Duygularımı adım adım işler misin?
Gerçek sevgileri resminle anlatır mısın?
Çiğliğimde mutluluğumu yakalar mısın?
Gözlerimdeki ışığı içine alır mısın?
Söyle güzelim, bunların hangisini yapabilirsin?

Nasıldır mutluluğun resmi,gösterebilir misin?
Ellerimi ellerinde, gözlerimi gözlerinde
Sevinçlerimi yüreğinde, mutluluğumu aklında
Bulacak, gösterecek bir insan çizebilir misin?
Silebilir misin gözyaşlarını, hayal kırıklıklarını?
Söyle güzelim, bunların hangisini yapabilirsin?

Bana, öyle bir mutluluk resmi çiz ki;
İçindekileri olduğu gibi göstereyim
Sevgileri, iyilikleri, güzellikleri, çirkinlikleri
Ne varsa mutluluktan yana, içinde yaşatsın
Bana, böyle bir insan resmi çizebilir misin?
Söyle güzelim, bunların hangisini yapabilirsin?

Beni çizmekten, silmekten, kırmaktan başka
Sen, ne yapabilirsin sevgi adına yüreğinden
Mutluluğun resmini, yüreğinden çizemedikçe
Yakalayabilir misin mutluluğun kendisini?
Yaşayabilir misin gerçek sevgileri yüreğinden?
Söyle güzelim, sevgisiz mutluluğu yaşayabilir misin?

Cengiz Çetik-29.07.2008-Finike

Cengiz Çetik

Nasıl Anlatsam Sana Yüreğimdeki Sevgimi

Nasıl anlatsam sana içimdekileri?
Bir şarkının notalarına sakladıklarımı
Bir şiirin dizelerine aşkımı serpiştirdiğimi
Sevda gözümün, seninle birlikte açıldığını
Bir söyleyebilse dilim, senin aşkınla yaşadığımı

Nasıl anlatsam sana, yüreğimdeki sevgimi?
Her gün seninle uyuyup, seninle uyandığımı
Hayatımdaki zincirlerimi, senin için kopardığımı
Şehrin karanlığına, meydan okurcasına çıktığımı
Bir bilebilsen, seni seven bir yüreğin olduğunu

Nasıl anlatsam sana, yüreğimdeki sevgimi?
Aşk mıknatısının çekimiyle, sana doğru gittiğimi
Ayçiçeğinin güneşe baktığı gibi, sana baktığımı
Dünyanın güneşe aşkı gibi, sana olan aşkımı
Bir görebilsen, seni yüreğimde nasıl taşıdığımı

Nasıl anlatsam sana, yüreğimdeki sevgimi?
Adım adım gönlümün, aşk odasına yerleştiğini
Bir daha sevmez dediğim, yüreğime girdiğini
Çakıl taşlarının içime dizilip, adını yazdığını
Bir hissedebilsen, aşkının sarhoşluğunda olduğumu

Nasıl anlatsam sana, yüreğimdeki sevgimi?
Seni düşünürken, her şeyin mavi olduğunu
Yayından çıkan okun, bulutlu kalbimi deldiğini
Bir tohumun başak olup, aşkını içime saçtığını
Bir anlayabilsen, aşkımın rotasının sana döndüğünü

Cengiz Çetik -24.04.2009- Finike

Cengiz Çetik

Nedir Aşkı, Aşk Yapan? -DENEME

Nedir aşk? Sevdiğinin tüm hatalarına kör olmak mıdır? Baktığın her yerde onu görmek midir? Yoksa bir an yüreğinle; düş görmek, hayal dünyasına kendini bırakmak mıdır aşk? Alışkanlık, tiryakilik midir aşk, hergün içinde hissettiren? Özlemek, hasret duymak, acı çekmek midir aşk, hayata bakış açısını bir anda değiştiren?

Aşk; aşkı yaşayanlar için; her şey, yaşamayanlar için; hiçbir şey midir? Aşksız bir yaşam; ölü, tatsız, kuru bir yaşam mıdır?

Aşk, farkındalığın farkına varmak mıdır? Yoksa farkındalığın içinde kaybolmak mıdır?

Aşk; bir ağaç gibi yaşamak mıdır? Ya da bir ormancı, inşaatçı, çaycı veya bir çocuğun bakışı gibi, bakmak mıdır aşk? Belki de hepsini içinde yaşatmaktır, gerçek aşk.

Aşk, bir ağaç gibi yaşamaktır. Çeşit çeşit ağaçlar gibi, aşklarda çeşit çeşit doğar. Kiminin, kavak ağacı gibidir aşkı; mevsimden mevsime yaşar. Bahar gelince açılan yapraklar gibi açılır, güz gelince, sararıp dökülen yapraklar gibi söner aşkı. Kiminin aşkı, çam ağacı gibidir; hiç bitmez, hergün yeniler aşk yapraklarını. Yeşildir her mevsim, içindeki aşk gibi. Kiminin aşkı ise bir çınar gibidir. Bir ömür boyu sürer gider, içindeki aşk rüzgârı.

Nazik, hassas olur, aşk dalları. Kırıldımı gövdesinden bir dal, içinden bir parça kopar gider, gözyaşları arasında. Eğildimi gövdesi, direnç gösterir doğrulmak için yaşama. Bazen de küser hayata; yıkılır bir anda tüm duyguları, çıkarır köklerini dışarıya yok olmayı göze alarak.

Aşka nasıl bakarsan öyle şekillenir; gözlerinde, ellerinde, beyninde ve yüreğinde. Onu, nasıl canlandırırırsan, öyle yaşarsın hayatın her karesi içinde.

Çay tiryakisinin aşkı da başkadır. Bir şeker, bir sıcak su, bir çay değildir; onu çeken. Kaynayan suda demlenmiş çayın; bardaktan yudum yudum içilirken, damakta bıraktığı tattır; onu mest eden.

Bu örnekleri o kadar çoğaltabiliriz ki; okyanusun içindeki güzellikleri, tek tek sayarak bitmesini beklemek gibi, sonu gelmez çeşitleri. Her bir güzelliğin içinde kaybolur gider, farklı bir aşk. Bazen yansımaların, serapların aldaticılığına kapılır; unutturuz birden gerçeğin ne olduğunu. Uyandıığımızda ise, çoğu zaman acı çekeriz yüreğimizin en derininde.

Aşk, aşka nasıl bakarsan, öyledir yüreğinde. Bazen, rüzgârın savurduğu kuru bir dalın, gittiği yerdeki, hırçınlığında gizlidir aşk. Bazense, duru bir dere üzerinde yüzen dalın, durgunluğunda gizlidir aşk. Yaşanır gider, yaşanan yürekte yine de aşk.

Gökkuşağının kırmızısında, mavisinde, sarısında bulur, bazen aşkı. Bazense tüm renklerin büyüleyici, renk kuşağında yakalar aşkı. Aşk öyle bir duygudur ki; her tarifin içine sığar, her sorunun, her yanıtın içine girer. Anlatılamaz çoğu kere aşk; sadece yaşarsın o anı; her hücrenin titreşimini, elektriğini bedeninde hissederek.

Bir bakıştır bazen, başlangıca konan. Bir sözdür bazen, ilk adımı attıran. Bir harekettir bazen, sinyali veren. Bir titreşimdir bazen, yüreğinde hissettiren. Bir dokunmadır bazen bedeninde, elektriklenmeyle kendini fark ettiren. Ama hepsinden önemlisi; hepsini içinde yaşatabilmektir; aşkı aşk yapan. Bir bakış, bir söz, bir hareket, bir titreşim veya beyinde hissedilenlerin bütünüdür, belki de gerçek olan aşk.

Aşk, yeri geldiğinde acı çekmek, gözyaşı dökmektir. Yeri geldiğinde, mutluluktan göklere uçmaktır. Aşk; bir elmanın yarısı olmak değil; o iki yarımın bütünleşmesidir belki de.

Ne olursa olsun aşk, güzeldir her şeye rağmen; saflığıyla, temizliğiyle yüreğinde hissedenler için.

Aşk, yine de güzeldir; aşkı, aşk yapan yüreğiyle sevmesini bilenler için. Yine de güzeldir aşk, aşkla bakmasını bilenler için.

Adı ne olursa olsun; içinde yaşadığın güzel duyguyu, sevgiyle besle ki; o, günü geldiğinde ödüllendiresin; sevgisiyle, aşkıyla seni...

Cengiz ÇETİK. 23.12.2007-Finike...

Cengiz Çetik

Nerede Çanakkale Ruhum, Şimdi Nerede?

Canlı tanığsın Çanakkalem, iz bırakan
Sığmaz sayfalara, yaşadığın destanların
Işığsın, üstünde direnen bir ulusun
Bir dönemin yokluğuna inat, varlığını
Canısın, orada çarpışan asil insanların

Şimdi Çanakkale'm, ağlıyorsun için için
Uğrunda yüz binlerin, can verdiği vatan için
Nereye gitti, o Çanakkaledeki gençlik?
Bugün, çoğu genç; bilinçsiz, tepkisiz, duyarsız
Sanki ölmüş, susmuş sesler, kapanmış içine

Ekmeğine, suyuna, aşına sahip çıkan
Toprağına göz koyanlara, siper olan sen
Şimdi tanıyor musun Çanakkalem, yurdunu?
Tanıyor musun, üstünde destan yazdığın ulusunu?
Nerede Çanakkale ruhum, şimdi nerede?

.....

.....

.....

.....

.....

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Nisan Yağmurunda Bir Gün

Nisan yağmuru bereketinin
Gökkuşuğı renkleri sevişmesinin
Kutupta kalmış, buzlu düşlerin
Yalnızlığıyla boğulursun
...sığ suda, ömrümün bir günü...

Cengiz Çetik.14.04.2009-02:05-Finike

Cengiz Çetik

Onun Adı SERDAR'DI

Yıllarca çalıştığı Ankara
Yabancıydı artık ona
Hangi kapıya uğrasa
Kibarca çevriliyordu geriye
Kazadan sonra
Yarım insan mıydı?
İnsanların gözünde

Ağustosun sıcağı, vurdukça yüzüne
Karamsarlık sardı içini
Ellerini soktu, delik ceplerine
Yoktu, bir minibüs parası bile
Altı yırtık ayakkabısıyla
Tabana kuvvet
Sincan'a doğru yol aldı
Kimse sormadı
Nedir bu halin?
Nereye gidiyorsun böyle?

Nerede bir gölge görse
Soluklandı uzun bedeniyle
Hayat bağları kopuyordu
Gittiği, her kilometre yolda
İnsanların gözünde, görünen
Bir başkasıydı sanki
Belki de
Acıyorlardı haline
Acımalarını değil
İş vermelerini istiyordu

Gözünde canlandı
Hayat filmi birden;
Yıllar ne kadar çok
Acımasız gelmişti ona
Daha çocukken kaçmıştı İstanbul'a
Tanımıştı hayatın katı kurallarını
İnce bir hastalıkla dönünce
Asker olmak için
Gece gündüz pekmez içmişti
Askerlikten gelince bir yuva kurdu
Çocukları oldu
Hayatını onlara adadı

Bir gün
Çalıştığı yerin kamyonetine
Daha önlüğünü bile çıkarmamış
Okuldan gelen oğlunu da alarak çıktı yola
Çağılı yolda savurtarak
Ağır yaralandı
Günlerce kendine gelemedi
Sonradan
Çok sevdiği oğlunu da

Orada bıraktığını öğrendi
Hayat, daha da zor gelmişti ona
Canından çok sevdiği oğlu
Yoktu artık yanında

Bir an dalgınlıkla
Az kalsın
Bir araba çarpıyordu
Bir kez daha yaşayacaktı
Yeniden
Aynı acıları

Saatler sonra
Kız kardeşinin evine gelmişti
Şişmiş ayaklarını
Ayakkabıdan çıkarınca
Hissetti acıyı

Her şey ona
Ağır geliyordu artık
Ne de zordu
Başkasına muhtaç yaşamak
Eski günlerdeki gibi
Yine insanların arasında
İnsanca olabilmek
Gururlu, onurlu ve başı dik yürüyebilmek
Çok mu
..çok mu zor şeyler
.....İstiyordu hayattan

Biliyordu artık
Bir daha eski Serdar olamayacaktı
Sabaha kadar uyuyamadı
Tan yeri ağarırken
Son sigarasını içti
Ve kendini boşluğa bıraktı
Geriye, iki oğlunu bırakarak
Adı gibi Serdar olan
Bir Serdar gitmişti hayattan

Cengiz Çetik ...21.08.2008-Finike-(01:20)

Cengiz Çetik

Öğretmenim Ben

Başöğretmenim Ata'mın
.....İzinde yürüyen

Hayatı öğretirken
.....Öğrenen

Öğrenirken içinde
.....Yaşayan

Öğretmenim ben
Mum gibi gün ve gün
.....Eriyen

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Ölüm

Kalleşliğin ardından gelen
Canların peşinden koşan
Genci yaşlısına bakmayan
Haince, ansızın ziyaret eden
Sahte düşlere adını koydu
.....ÖLÜM

Bir dönüşümün kandırmacası
Yaşanmışlığın sona ermesi
Bir bitişin hikâyesi
Yazılamayan gidişin
Başlangıcıdır, bir sonuç adı
.....ÖLÜM

Çözumsuzlüğün çözümü gibi yakalayan
Çaresizliğin, kaçıışı gibi ruhu saran
Umudun bitişinde, umut gibi sanılan
Sessizliğe doğru kaçıtır, içte hissedilen
Genci, yaşlısını dinlemeyip alan, adını koydu
.....ÖLÜM

Cengiz Çetik-25.01.2009-Finike

TEŞEKKÜRLER
YORUMLAR İÇİNDEN GELEN DİZELER
Ben
Savaşımı
Düşmanlığımla kazanıyorum...!

Yıllardır...
Barışamadım kendimle...!

Birde insan darbeleri
Vurdukça sevgilerime...!

Elim tetikte bir silahla
Tehdit ediyorum...Canımı!

Dur....Yoksa!
Ölürüm diye....! ...
ZÜLALCE

ölümki
sebepler yumağında...
gelen gidiyor,giden gelmiyor
....
.....
.....deniz

Ölüm ölene bayram
Bayrama sevinmek var
Oh ne güzel,bayramda

Tahta ata binmek var...

(n.f.k.)
NİLGÜN PAKYILDIZ

Öleni alıp götürmesen,
Kalanı yiyip bitirmesen
Belki anlaşırdık
Be
Ölüm..

Ağustos 2002 (Gidenlerimden birinin ardından)

Fatma Hatun Esen

Cengiz Çetik

Ölümü Düşündüm Bu Gece

Ölümü düşündüm bu gece,
Yüreğimde, soğuk rüzgarlar eserken.
Ölüm, benden ne kadar uzak diye.

Ölümü düşündüm bu gece,
İçimdeki isyanlarımla çatışarak.
Geçmişimle içimde hesaplaşarak.

Ölümü düşünmüyorum artık içimde,
Yüreğimde, ılık rüzgarlar eserken.
Mevsimler,
İster kış, ister bahar olsun yüreğimde.

Yaşamayı seviyorum herşeyimle,
Sokakta,
Ellerim, boş cebimde olsa da.

Yaşamayı seviyorum,
Yaşama standardım, pul olsa da.

Yaşamayı seviyorum,
...Yazarken,
.....Okurken,
.....Sevişirken,
.....Gezerken.

Yaşamayı seviyorum,
Yüreğimden geldiği gibi,
Yazarak yaşarken...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Örtün Beni Sevdamla

Örtün beni, saklayın beyaz karlar altına
Üzerimde açsın, eşsiz kardelen çiçeği
Bükmesin boynunu, hüzünlü gözyaşlarıyla
Sevmesin benim kadar, saf, masum yüreğiyle
Sonra ölmesin, bitmeyen yegâne aşkıyla.

Örtün beni, dolunayın altında karlarla
Görmesin kimse, beyazlara saklandığımı
Zaman bekçisi, nöbet değişimi gelmesin
Almasın benden, içimdeki tek hazineyi
Yanımda kalsın, bir çocuk saflığında sevdam.

Örtün beni, tan yeri ağarırken karlarla
Kalabalıkta yalnızlaşan duygularıyla
Kovamadığım, paylaşamadığım aşkımla
Farklı zamanda kalan, sıkışmış yüreğimle
Doğmamış günlere ertelenmiş, tek sevdamla.

Cengiz Çetik-18.01.2009-Finike

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie
value=http:media.imeem.com/m/s72-ZJ0EIg></param><param name=wmode
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/s72-ZJ0EIg
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/
border=0 /></a></div><form method=post
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=s72-ZJ0EIg><img
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0 /></a><a
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=1&ek=s72-ZJ0EIg><img
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></a><a
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=s72-ZJ0EIg><img
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0 /></a><a
href=http:ads.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=3&ek=s72-ZJ0EIg><img
src=http:ads.imeem.com/ads/bannerad/155/10/s72-ZJ0EIg/ border=0
/></a></div></form></div></div><br/><a
href=http:www.imeem.com/people/LZiwykq/music/iORfIHm/birsu_canyol_rtn_ben_s
evdamlabrsu_canyolmp3/>ÖRTÜN BENİ SEVDAMLA-BİRSU CANYOL..mp3 - Birsu
Canyol</a>
<object width=400 height=345><param name=movie
value=http:media.imeem.com/v/s73W1mDVSF/pv=2></param><param
name=allowFullScreen value=true></param><embed
src=http:media.imeem.com/v/s73W1mDVSF/pv=2
type=application/x-shockwave-flash width=400 height=345
allowFullScreen=true></embed></object><br/><a
href=http:www.imeem.com/people/LZiwykq/video/uBHHq-Vn/seslendiren_birsu_canyol
_ortun_beni_sevdamla_siir_cengiz_cet/>ortun beni sevdamla siir cengiz cetik -
seslendiren Birsu Canyol</a>
```

Cengiz etik

Öykü (akrostiş)

ÖYKÜ

Ö ykü'dür senin adın, öykülerle dolu dolu yaşayan
Y üreği sevgiyle, gözleri umutla, neşeyle yarına bakan
K em gözlü gözler irak olsun senden, sönmesin geleceğin
Ü stün başarılar, sevgiler süslesin ömrünü, öykülerinle

Ö yle zamanlar gelir ki, ailenle unutulmazları yaşarken
Y emyeşil ormanda, bir anda sevgiyle koşmak gelir içinden
K ötülüğe kapalı, iyiliğe açık yüreğinle dünyaya bakarken
Ü züm gibi gözlerinden ışık saçarsın, yaşadığın öykülerinle

Ö yle güzellikler yaşarsın ki, izi kalır sayfa sayfa anılarında
Y azmakla bitmeyen damlalar belgesi olur senin içinde
K üçücükken yaşadığın her şeyi, saklarsın büyük yüreğinde
Ü zemez, kıyamaz kimse seni, yaşarsın öykü içinde, öykülerinle

CENGİZ ÇETİK-14.06.2009-FİNİKE

<http://www.akilli.tv/video/391926/Oyku.aspx>

```
<object width='450'  
height='370'classid='clsid:d27cdb6e-ae6d-11cf-96b8-444553540000'><param  
name='movie' value='http://services.akilli.tv/player3.swf?  
TYPE=2&URLX=http://services.akilli.tv/xmlProviderv4/query.aspx?  
ACTION=video&VDX=842aad56-e6ca-4dfe-947b-bbfb54d7ade6'/><param  
name='bgcolor' value='#FFFFFF'/><param name='allowfullscreen'  
value='true'/><embed src='http://services.akilli.tv/player3.swf?  
TYPE=2&URLX=http://services.akilli.tv/xmlProviderv4/query.aspx?  
ACTION=video&VDX=842aad56-e6ca-4dfe-947b-bbfb54d7ade6'  
type='application/x-shockwave-flash' bgcolor='#FFFFFF' width='450' height='370'  
allowfullscreen='true'/></object>
```

Cengiz Çetik

Özgürlüğün Ucunda Yaşamak

-I-

Bir kuşun kanadında,
ormanın ortasında,
zevklerin doruğunda,
yaşanılan duyguların,
sonundan gelen, tutkular mıdır,
.....özgürlük?

Bir evin bahçesinde,
sessiz, sade yaşantıda,
huzurun içinden gelen,
arzular çemberi midir,
.....özgürlük?

Yarını düşünen midenin,
yarı aç, yarı tokluğunda,
önüne konulan bağışlarla,
yaşantılar kurmak mıdır,
.....özgürlük?

Aç gözlülerin parsellediği,
dünyanın içinde,
balık tutmasını öğretmeyip,
balık verilerek, hazıra alıştıırılan
kendine bağlı düşünceler yaratmak mıdır,
.....özgürlük?

Özgürlük, özgürlük, özgürlük.
nedir özgürlük?
insanın insanı saymaması mı,
kuralları silip, başıboşluluk mu,
dünya hapisanesinde,
iki adım öteye gidebilmek midir
.....özgürlük?

Sevginin kalplerdeki uyanışıyla,
istenildiği gibi,
koşulsuz sevişmek midir?
yoksa bedenlerin günahla,
zevkin arasında çarpışması mıdır
.....özgürlük?

Senin özgürlüğün sınırla,
benim özgürlüğün sınırı,
bir mi yaşanır aramızda?
yoksa tanımlanan,
beyinlerin çarpışması mıdır,
.....özgürlük?

Ruhumuzla bedenimizin,
beynimizle yaşantımızın,
sınırı veya sınırsızlığında,

gizli mi,
içimizde canlanan duyguların yükseltisindeki,
.....özgürlük?

Beyinde başlayıp,
yaşantıda şekillenen,
örüntüler bütünüdür belki de,
hayatta eşsiz güzellikler aranılan,
özgürlük duygusudur hayallenen.

Bazen hayallere dalıp uçmaktır,
.....özgürlük.
bazense tok mideyle,
tasasız yarını hayallemektir,
kırıntılarda bırakılan,
.....özgürlük.

hapsedilen düşüncelerin,
zincirlerinin kırılmasıdır,
ulaşmadığına ulaşabilmektir,
yaşam içindeki,
.....özgürlük.

kimbilir, belki de;
karanlık odalardaki düşüncelerin,
kabuğundan sıyrılıp çıkmasıdır,
güneş altında nefes alarak,
düşünebilmektir, ÖZGÜRLÜK.
-II-
Kalem elinde, hayaller içinde
kuşların kanadını çizmektir.
alanlardaki coşkuyu,
yürekte paylaşmaktır belki de özgürlük.

Bir ağaç gibi,
bin ağaç içinde,
yaşayabilmektir insanca,
özgürlük sevdasıyla.

taşların altında saklanmak,
aranmak değil;
beyinde yükseltmektir,
.....özgürlük.

-III-
Dur!
Özgürlüğün bitti burada.
Görmüyor musun?
deniz tükendi önünde.
okyanusta,
yaşamak mı sandın?
binbir güzellikleri içinde,
kendine yer mi buldun, orada?

bardağın dolduğu yer kadardır,
yaşadığın toplumda,
isteyeceğın özgürlük.
bardağın üstündeki taşın
son damlada saklıdır kalan,
.....özgürlük.

işte,
nerede olursan ol;
içinde ve toplumda,
yaşadığın değerin,
sağladığı sınır kadardır,
sana verilen özgürlük.
ötesi,
dünyada,
istesende yalan olur hayatında.
Sınırlar konulur,
kurallar örülür.

sen,
o kalıba girersin,
istemersen de.
Kurarsın gelecek günlerin hesabını,
kalır özgürlük içinde.
otonom kontrol örer,
biçimlendirir ömründe,
kalan günlerin inşasını.
çıkamazsın,
çıkarsan;
ezilir, harcanırsın,
bir karış suda suçlanarak.
ekmek, aş derdiyle,
özgürlük beyinlere hapsolür,
çocuklarına miras bırakarak,
.....YARINLARA...

Cengiz ÇETİK.04.05.2007-finike

Cengiz Çetik

Özlemek Sevmekse, Özlüyorum Seni

Seni sevmek, tutsaklıksa
Tutsağım kalbimle sana
Seni sevmek, şiirlere yazmaksa
Yazıyorum, şiirlerimde seni
Yokluğun, ölüm geliyorsa
Varlığın, yaşamdır bana

Düşsel bir tutkumsun içimde
Tutkularım bağlı, sana yüreğimle
Yaralı kalbimin merhemi sende
Sense, başka yerdesin merheminle
Bense hala, bende kalan gözlerinde
Kalmışım, albatros kuşu gibi sevgimle

Sensiz seni yaşamak
Ne kadar zormuş içimde
Bir bilebilsem
Belki o zaman
Geceler gündüz olur seninle

Gittiğin gün başladı;
Gözlerim seni aramaya
Dilim adını söylemeye
Yüreğim, yokluğunu hissetmeye
Özlemekse seni sevmek, özlüyorum işte

Nasıl dayanacak bilmem
Uzun ayrılıklarına
Alışmak zor gelecek biliyorum
Sensiz, seni yüreğimde yaşatmak
Hayallerin yetmeyecek
Seni isteyecek ruhum, bedenimle
Vazgeçemediğim tutkularım

Cengiz Çetik-26.01.2009-Finike/Antalya

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie  
value=http:media.imeem.com/m/mVPs7xUczx></param><param name=wmode  
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/mVPs7xUczx  
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110  
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a  
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/  
border=0 /></a></div><form method=post  
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input  
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search  
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a  
href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=mVPs7xUczx  
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0  
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx?  
ep=1&ek=mVPs7xUczx rel=nofollow><img  
src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></a><a
```

href=http://www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=mVPs7xUczx
rel=nofollow><img src=http://www.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0
><a href=http://www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx?
ep=3&ek=mVPs7xUczx rel=nofollow ><img
src=http://www.imeem.com/ads/bannerad/155/10/mVPs7xUczx/ border=0
></div></form></div></div>
<a
href=http://www.imeem.com/people/LZiwykq/music/YnO4on71/birsu-canyol-seslenidirm
e-zlemek-sevmekse-zlyorum-seni/>Özlemek Sevmekse, Özlüyorum Seni Birsu Canyol
seslenidirme

Cengiz Çetik

Perde İnmiş gözlerine, Görmüyorsun Gerçekleri

Perde inmiş gözlerine, görmüyorsun gerçekleri
Sinmiş içine tozpembe aşkın hayalleri
Yanıyor çevren, hissetmiyor ruhun
Birer birer kayboluyor, yalnızlaşıyorsun
Kangren olmuş kolların, bacakların
Farkında değilsin... Ağır ağır ölüyorsun

Perde inmiş gözlerine, görmüyorsun gerçekleri
Sanıyorsun kendin gibi etrafındakiler
Tok yatıyor içeridekiler, dışarıdakilerse aç
Birileri hak yiyor, satıyor, savuruyor
Ekmekleri çalıp, hep aynı masalı anlatıyor
Vicdanlarını perdeyle örtüyorlar
Sonra da çıkıp, pişkin pişkin " biz sizdeniz" diyorlar

Perde inmiş gözlerine, görmüyorsun gerçekleri
Ne bendeki, ne de yurdumdaki yaşananları
Kaldırmazsan perdeyi, durduramazsın ölümcül saldırıyı
Haykırmazsın tek el, her nefesinle verirsin içindekileri
Çalınan yarınların altında ezilerek
Beklersin, kalan bir tek son aşkınla hayalleri
Kapanır birgün o da, yüreğinin üzerine ince tül perdeleriyle

Ve ben aşkım, sana bakarken
Perde çekildi gözlerime, göremiyorum gerçekleri
Küf mavisi sardı ruhumu, salkım söğütler altında
Beynimden kuşlar kalkıp, gidiyor bilinmedik uzaklara
Bölük pörçük sözcüklerim dağılıyor, anlamsızca boşluğa
Sinirlerim geriyor anlatılamayan, ipekten örtüler altına
Yağmurların ritmi sevdamin içinde uyutuyor beni
Beyaz sevdalarım, zifiri karanlıklarda nefesimi daraltıyor
Zıvanadan çıkmış kalbim mantığımı deliyor
Perdeler altından, körleşmiş bakışlara karışıyor
Seninle düşüncelerim, nefessiz kalıyor
..... Boğuyor
..... Boğuluyorum...

Cengiz ÇETİK- 21.01.2010- Finike

Cengiz Çetik

Pişmanlığında Zaman Geri Gelir mi?

Ne zaman geldik bugünlere
Fark edemedim
Daha dün tanışmıştık
Şu köşede
Göz göze gelmiştik
Farkında olmadan akıp gitmişti
İçime ılık bir esinti
Aşkın adı yazılmıştı
Yüreğimin tek girişli kapısına
Sense, davranışlarıyla
Dalga geçer gibiydin
Her gidişinde
İçimde özlemini bırakarak

Bir gün geldi
Yarın yok
Yok dedi gözlerin
Seninle yaşanmayan yarınlar
Yarın olur mu
Yokluğunda bana?
Seni
Benim kadar seveni bulamadığında
Bulabilecek misin beni
İstemediğin yarınlarda
Çok geç kaldığında
.....Pişmanlığınla getirebilir misin zamanı
İstemediğin bugünleri
.....yeniden isteyerek geri

Son pişmanlığında
Acı yüreğine düştüğünde
Acılarımı anladığında
Dönmeyen zamanın içinde kıvranıp
Seni seven bu yüreğin yokluğunda
Yüreğimi geri getirebilir misin, sevdanla?

Cengiz Çetik- 12.04.2009-Finike

Cengiz Çetik

Platonik Aşkların Gölgesi Düşer Üstüme

Bir tatlı söz
...bir tatlı göz
.....alır bazen aklımı başımdan
.....okşar ruhumu
.....bir meltem havasında.
Hep böyle başlar
...platonik aşklarım
.....sonra biter ansızın
.....karşılıksız olmanın verdiği, derin acıyla.

Günü birlik açan
....çiçekler gibi
.....ansızın açar
.....kokular,güzellikler saçar
.....ve
.....kapanıverir sonra
.....geldiği gibi gider
.....yavaş yavaş
.....uzaklara doğru.

Kimbilir
...gitmiyordur belki de
.....saklanıyordur
.....bilinç altımın
.....karanlık kuytularında.

Platonik aşklarımda hep
...sevilmesem de
....sevmekten kendimi alamayan
.....dinlemeyen yüreğimle
.....çatışır beynim
.....çelişkiler, sorgular dünyamda.
Sonra hapse mahkum ederim
...yalnız
.....tek başına sevmenin suçluluğuyla.

Bazen
..Platonik aşkların
....gölgesi düşer
....yıllar sonra
.....onunla karşılaştığımda.
Belki farkında
..belki de değil.
Ama onun her sözü
...her hareketi
.....her bakışı
.....duygularımı sarar
.....alır götürür beni
.....hayallerimin dünyasına.
Kavuşmasamda
...avuturum kendimi
.....küçük dünyamın içinde.
Düşteyim o an

...uyanmak istemediğim
.....uyandıgımda ise
.....her seferinde olduğu gibi
.....bir sızı düşer yüreğime
.....karşılıksız olmanın verdiği acıyla.

Yine başlar belki
..yeni bir platonik aşkım
....önü belli
.....sonu belli
.....olsa da
.....deli yürek dinlemeyecek
.....kanacak hep yine, aynı senaryolara
.....acı çekmenin olduğunu
.....bile bile
.....dalacak sevdalar dünyası içine...
Cengiz ÇETİK.21.12.2007-Finike/Antalya

Cengiz Çetik

Ruhun İçimde Emanettir

Kapattım gözlerimi,
.....bir an, ruhunu hissedince
Ruhumla birlikte
...Daldı
....Rüyalar âlemi içine
Aldığım
Her nefes gitmeden
...Geldi dalgalar, ardı sıra
.....Dönüp durdum
.....Sanki
.....Bir med cezir içinde

Kavuşma yakındır diye
....Avuttum durdum kendimi
.....Her günün içinde
.....Emanet oldu ruhun içimde
.....Sakladım seni
.....Ruhuma yazdığım yerde

Göremezsem
.....Açtığında gözlerini
.....Bekliyor olacağım
.....Yine de
.....Hülyalar içinde seni

Bil ki;
.....Bedeninin geldiği gün
.....Ruhumla ruhun
.....Senindir
.....O gün
..... Bütün sevgim ve bedenimle birlikte...
Cengiz ÇETİK-28.02.2008-FİNİKE-23.39

Cengiz Çetik

Rüyalarımda Yaşıyordun,Uyandım ve Gittin

Rüyalarımda yaşıyordun
Uyandım
Bittin ve gittin
Kâbusum olmadan
Zaten hep hayaldin
Hiç gerçek olmadın ki
Bazen de
Sanallarda gezindin, durdun
Ve gün geldi
..... tükendin
.....tükettilen kendini

Bazı günler
Suya yazdım adını
Gün geldi,
.... kaynattın
..... Buhar ettin
..... sildin
Geriye kaldı bir tek
.....yüreğimde adın
.....Onu da sil
.....sil de bitsin artık
.....yüreğinde olmayan aşkı
.....alsın, yüreğimden aşkı

CENGİZ ÇETİK-15.07.2008

Cengiz Çetik

Saçmalama Arkadaşım-1-

Tanıştık seninle bir muhabbet arasında,
Sorunlar aynı, dertler aynı, konular aynı.
İstemezdi ikimizin hanımı da içmemizi,
Bizse içmeden duramıyorduk.
Anlattık yalan gerçek hayatımızı,
Bazen saçmaladık, bazen kızdık,
Yine de güldük ağlanacak halimize.

Arada bir mor gözle çıkınca sokağa,
Geliyordum, düştüm yalanını uydururduk.
Biliyorduk ikimizde yalan olduğunu,
Dilimiz söyleyemezdi dayak yediğimizi.

Olan olmuş,gelen gelmiş,giden gitmiş,
Bu dünya sorunuyla uğraşıp kafayı yeme.
Bugüne bakıpta geleceğe yatma arkadaş.
Uyuyup tavşan misali,
Hayat finalini kaçırma arkadaş.
Neler var, neler yok ki hayatta?
Aybaşı, yılbaşı, günbaşı, kalmadı geri öte başı.
Hayat garipliklerle örülü bir yoldur,
Gelen geçiyor, geçen dönmüyor.
Kalmıyor dünyada tek bir yolcu,
Karamsar olmuşsun, saçmalamışsın,
Gülmüşsün, uçmuşsun ne fayda?
Dediğimde, kızardın bana.
Nedense, öğüt almak hoşuna gitmezdi?

Arada bir seni kızdırmak için,
Saçmalama arkadaş derdim, küserdin.
Çocuk gibi, on dakikayı geçmeden gelir,
Laf atardın, hiçbirşey olmamış gibi.
Bazen Hacivat'la Karagöz gibi atışırdık,
Hacicavcav deyince kızıp giderdin.
Sonra yine gelir, takılırdık muhabbete,
Kaldığımız yerden saatlerce.

Biraz sonra Ayrılacağız,
Sen bu tarafa, ben o tarafa,
Kazamız mübarek ola arkadaş.
Yarın anlatırız birbirimize,
Biraz gerçek, biraz yalan yaşadıklarımızı...

Cengiz Çetik- 01 Eylül 2005-

Cengiz Çetik

Saçmalama Arkadaşım-2-

Elinde tas, gözünde yaş,
Nerden geliyorsun böyle arkadaş?
Yalan söyleyip yorma kendini,
Anladım, yengeden sana armağan.
Gelirken attı ardına, ikramiye diye,
Aldın sen getirdin, dalgınlıkla buraya.
Söyle ne olacak böyle halimiz,
Üç kuruşluk hayatımız arkadaş?

Kimine aç gözlü, kimine tok gözlü,
Kimine melek, kimine de kelek düşer.
Bize hangisi düştü arkadaş?
Ne fark eder değil mi?
Sonuçta, evde hep biz mağlubuz,
Onlar hükmen galip arkadaş.

Nedense birgün, çok sessizdin,
Sordum; ne oldu yine dayak mı yedin?
Dedi; dayak yesem bundan iyi,
Çocukları alıp gitmekle tehdit etti.
Düşündüm; ya benimki de götürürse,
Ne yapardım, çocuğum olmadan?
Düşünmesi bile kötü arkadaş.

Patlıcan burunlu arkadaş derdim, kızardı,
O da benim burnumu gösterir,
Gülerdik alkolden kızarmış burnumuza.
Günlerimiz böyle geldi geçti, hergün,
İple çekerdik akşam muhabbetlerini.

Adı Ali'miydi, Ahmet mi?
Ne fark ederdi ki; Ali olmuş, Ahmet olmuş,
Ben ona, saçmalama arkadaşım der geçerdim.
Kızardı küserdi, sonra dayanamaz yine gelirdi.
Başka arkadaşı yoktu, muhabbet yapacak.

Arkadaşıma hoşçakal bile diyemeden,
Kardeşlerim götürdü beni Bakırköy'e.
Saatler, günler içime sığmadı.
İnan içkiyi aramadım bile,
Senin muhabbetini aradığım kadar arkadaş.
Dayanamadım, kaçtım geldim birgün.
Çok şey olmuş, ben yokken buralarda.
Ne sen vardın, ne de sevenlerin.

Cengiz ÇETİK-03 Eylül 2005-

Cengiz Çetik

Saçmalama Arkadaşım-3- son

Günler sonra geldiğim de,
Sen yoktun ortalıkta.
Duydum ki,
Sormuşsun günlerce beni,
nerde bu diye?

Hergün aynı meyhaneye gidermişsin,
Aynı masada içermişsin.
Bir sen anlatırmışsın,
Karşında ben varmış gibi,
Boş sandalyeye.
Sonra da geçermişsin karşıya,
Başlarmışsın benim yerime anlatmaya.
Hanımın çocuklarında gitmiş birgün.
Günden güne yalnızlık basmış,
Çekilmişsin artık kabuğuna.
İçtiğin son kadehle,
Yıkılmışsın masaya.
Kurtaramamışlar seni.
Huzur sandığın yerlere,
Göçüp gitmişsin.
Söyle,
Şimdi ben kime dert yanıp,
Kime, saçmalama arkadaşım diyeyim?

Cengiz ÇETİK-04 Eylül 2005-Finike
Düzeltilme: ağustos-2006

Cengiz Çetik

Sağır Yürekler

olur mu yürekler sağır?
kulaklar duyar da
gözler görür de
eller dokunur da
hissetmezse yürekler
titremezse teni
düşünmezse beyni

toplumun acılarına
içindeki sızılarına
azalan aşına
duyarsızsa yürekler
iyiliğe kapalı
kötülüğe açıksa
yüreğindeki kapılar
boşlukta kaybolur
söylenen sözler

olur, olur, olur
yüreği de sağır olur
beyni de sağır olur
sonu da sağır olur...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Sağlık Gibisi Yok

Ne aşk, ne para,
Ne mal, ne mülk,
Ne şan, ne şöhret,
Hiçbirinin değeri yok,
Sağlık olmayınca.
Varsa yoksa sağlık.

Sağlık varsa,
Herşey güzeldir.
Duvardaki leke bile,
Kapının gıcirtısı bile,
Güzel gelir insana.
Var mı sağlık gibisi...

Cengiz ÇETİK-Temmuz 2006-Finike

Cengiz Çetik

Salıncağa Bağladım Düşüncemi

<DIV>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir gidip, bir gelenim</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Duygularımı süzgeçten geçirenim</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Suçluyum diye, içime hapsedenim</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Yarına bakan karamsarlığımla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kendimden geçmişliğimle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sakıncalı, sevdalı yüreğime inat</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Salıncağa bağladım düşüncemi</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sallan da, kendine gel

diye</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir oturup, bir kalkanım</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Yurdumun içinde yaşayanım</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sakıncalı, diyetli düşüncelere kaçanım</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Uyuyan bebeklere bırakılmış

geleceğimle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Suçluluğum, tutsaklığım, sevdamla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Güneşten kaçan yüreklere inat</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Salıncağa bağladım düşüncemi</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Karanlığı delip geçsin diye...</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>CENGİZ ÇETİK.

10.07.2009-Finike/Antalya</P></DIV>

Cengiz Çetik

Sararmış Yüreğin Çöküşü

Güz gülleri, bugün boynu bükük,
Dallardaki sararmış yapraklar cılız,
Sokaktaki insanlar daha durgun,
Hayvanlar bile bir başkaydı bugün.
Havadaki bulutlar kararmış,
Rüzgarsa yere düşen yaprakları savurtuyordu.

Elinde bastonuyla yalnız yürüyen,
Sonbaharın duyguları üstüne çökmüş,
Gözleri dolu yaşlı bir adam
Geliyordu, kendini zorlayarak,
İsteksiz ve yorgun.
Sahilde yürüme kordonundaki
Bir banka oturdu yavaşça.
Bugün onun doğum günüydü,
Merhaba demişti yetmişyediye.
Ama sararmış duygular,
Çöküyordu acılarla içine.
Çocukları bile yoktu yanında.
Farkı yoktu yerdeki sarı yapraklardan,
Yüreğindeki duygularının.
Sanki, her dakika bir parça kopuyor,
Savrulup gidiyordu denize.

Yaşadığı yıllar film gibi,
Akıp gitti önünden.
Takıldı kaldı bir süre,
Eşini kaybettiği günde.
Sararmış yüreğinin,
Acılarla çöküşüydü' sanki yaşanan.
Yılların verdiği yorgunlukla,
Koptu gitti, her yıl içinden.

Yağmur başlamıştı, ekmek sular gibi,
Rüzgarın da etkisiyle çarpıyordu yüzüne.
Dalgalar kabarmış, köpürüyordu denizde.
Birden şimşek çaktı, gök gürledi.
Yağmur, bardaktan boşanırcasına,
Yağıyordu yeryüzüne.
Çevredekiler, çil yavrusu gibi
kaçıştılar, sığınacak yer arayıp.
Yaşlı adam kıpırdamadan,
Duruyordu boynu bükük.
Neden sonra bir genç,
Dayanamadı, koştu yanına.
Kaldırmak için, tuttu kollarından.
O çoktan gitmişti, ne çare.
Sararmış, dökülen yapraklar gibi,
Kopmuştu hayat damarlarından...

Cengiz ÇETİK- 01.10.2006 (11:45-12:35)

FİNİKE

Cengiz etik

Satılık Düşler Ülkesinde

Satılık düşler ülkesinde yaşayanlar
Gündüzün ışığında büyüyemeden
Gecenin zehrinde ölürlər
Mavi düşleri hayal edemeden
Mezarlığa gömer, doğruluğunu...

Cengiz Çetik.15.04.2009- Finike

Cengiz Çetik

Seçginime Seçgince

Seçildim geldim size,
..neşenize neşe verdim size.
Neyledim,
..ne ettim size.
Yaşamı tanırken
...koptum içinizden.
*

Kayboldum,
..gittim toprağa.
Sevencim,
...sevencim yarım kaldı içimde.
Kucağınızda,
....yüreğinizde,
.....içinizde,
.....büyürken
.....aranızdan,
.....kayboluverdim birden.
*

Bir pazar günü,
...tipiyle geldim aranıza,
....sevinci tanıdım sizinle.
Ansızın ayrıldım aranızdan,
...yine tipili bir salı gününde.
*

Gözyaşları dökmeyin ardımdan,
Acınız,
...acınız sönmedi bunca zaman.
Ne olur,
....ne olur unutmayın beni.
Sevgi dolu,
...günlerim oldu,sizinle.
*

Görecek,
...görecek günlerim vardı aranızda.
Hepsi,
...hepsi yarım kaldı.
Elveda sevdiklerim,
....sevenlerim.
Gidiyorum,
....gidiyorum yaşamak istediklerimi,
.....yaşayamadan.
*

Ben;
...toprak oldum,
.....su oldum,
.....tohum oldum,
.....yel oldum,
.....kuş oldum,
.....aranızdayım,
.....her an içinizde.
*

Yaşıyorum....anam,

.....yaşıyorum...babam sizinle.

Yaşıyorum,
Kardeşlerim sizinle.

Unutmayın,
...unutmayın sizinleyim,
.....sizinleyim, her an...

*

Ağlama anam, ağlama
....ardımdan.

Ninniler,
.... ağıtlar yakma bana.

Elbet

...bir gün buluşuruz,
.....seninle.

Günler gelir,
...günler geçer,
.....kavuşuruz.

*

Ben bir bebeğim,

.....içinizde,
.....daima yaşıyorum,
.....her gün,
.....her an,
.....sizinle.

Yüreğiniz sızlasada
....sevgiyle anın beni.

Ya öyle,
.....ya böyle;
.....kavuşacak gönüller sonunda,
.....sonsuzlukta...

Cengiz ÇETİK/ Finike-Antalya

OĞLUM SEÇGİN'İN ANISINA
Aralık -1992/Akocak köyü
Sorgun-YOZGAT

Cengiz Çetik

Sen Ağlama Kızım

ağlama kızım
.....ağlama
inci gibi gözlerinden
.....yaşlar dökme
ağlaması gereken
sen değilsin
ezginlik
.... bezginlik
.....yılginlık
.....sana yakışmıyor
ağlama kızım
başını dik tut
... onurlu yaşa
hiçbir zaman
kendini perişan etme
sen
.. geleceksin
sen
...yurdun için çalışacaksın
ağlatmayacaksın
.....ağlamayacaksın
bu yurt
ağlanarak kurtarılmaz,yarınları
çalışarak
.....birlik olunarak
.....el ele gidilir
.....gelecek yarınlara...

cengiz çetik

Cengiz Çetik

Sen Benim Sevdiğim Gibi, Sevebilir misin Yüreğinden?

Bir okyanusun ortasında kaybolmuş gibiyim...senli düşüncelerimde
Sense, nadide bir çiçek gibi bozulmadan... uzak kaldın hep yanımda

Yağmur yağıyor yüreğime yağmur... sensiz geçen her günümde
Tatlı gülüşünle seni gördüğümde... güneş doğuyor bulutlarımın arasında

Hafif bir rüzgârın, kıvrırcık saçlarını okşayışı, aklımı alıyor
Duruşundaki her tebessümün... beni benden, ruhumu çalıyor
Güzel yüzündeki her kıvrım... gizemli bir ayın yüzü gibi içime ışıyor
Kalp atışım değişiyor, nefesim sıklaşıyor, dilim şaşırıyor, dolaşıyor
Karışıyor, senin bakışların arasında konuşmalarım, davranışlarım neden?

Bazen yüreğim, yerinden çıkıp gidecek gibi... heyecana kapılıyorum
Ellerini tuttuğumda, gözlerinde kaybolmak... beni benden alıyor
Hafif ıslak dudaklarına dokunup, "seni seviyorum" diyesim geliyor
Değersiz hissediyorum kendimi...senin olmadığı günler
Şiirlerimde doğan, bir güneş gibi... yazdıkça seni, tutkularımla bağlanıyorum

İçmeden sarhoş olmuşum... ya içsem, ne olur halim? ... bir bilsen, ne olur?
Bilebilsem kalbindeki yerimin, ne kadar olduğunu... kalem kaşlı, kedigözlüm

İşıltını görünce gözlerinde... gözlerimden kalbime bir ışık doğuyor
Beni sevdiğini söyleyeceğin o anı... hayal etmek, düşünmek bile
Değiştiriyor beni, o an, hayatımın rengi gökkuşağına dönüşüyor

Seni görmediğim günler içime bir acı saplanıyor, arıyorum seni her köşede
Bir korku sarıyor ruhumu, korkuyorum... Sensiz yarınlarda yaşamaya.

Sevemez kimse, benim sevdiğim kadar derinden...şiirler yazamaz yüreктen
Sen bile sevemezsin güzelim.... benim seni sevdiğim kadar içten

Başkalarıyla seni görmek; yıkıyor, yaralıyor, acıtıyor beni derinden
Kimseyle düşünemiyorum seni... düşünmek istemiyorum neden?

Kızıl saçlı kıvrırcığım, esmer ay tenlim, gök gözlüm, gül yüzlüm benim
Sen benim gibi sevebilir misin yüreğinden... söyle sevebilir misin derinden?

Cengiz ÇETİK-17.11.08-Finike

Cengiz Çetik

Sen Giderken,Şiir Gözlüm

Biliyor musun
...şiir gözlüm
...bu gidişin
.....hiç, ama hiç
.....iyi gelmedi bana.
Göremezsem seni
....bir daha
.....ne olur hayatım
.....hayatım
.....hiç düşündün mü?

Aşkınla yanmışsam
...farkında olmadan
.....nasıl çıkarım artık
.....bu yangının içinden
..... biliyor musun sen?
Nasıl giderim, yalnızlığın ötesine
Bir kuşun uçuşunda
Bir kelebeğin kanadında
Bir denizin dalgasında
Bulabilir miyim,
Senin olmadığı yerde
Seni içimde...

Yaşamak
...sensiz iken
.....yaşamak mıdır?
.....söyle şiir gözlüm
Gözlerine bakarak
Şiirler yazdığım
Şimdi
Şiirlerim sensiz olur mu?

Gecelerim gecelerime karışmışsa
Toprak suya kanmışsa
Gözlerim yaşa doymuşsa
Yüreğim acıyla dolmuşsa
Sensizliğe fallar açıp
Kavuşmayı hayal etmişse
Nasıl dayanır yokluğuna
Ağır ağır gidişine ruhum
Söyle;
Gözlerinde yok olduğum
Neşenle hayat bulduğum
Sevginle yeniden doğduğum
Birden
Senin sevgine muhtaç iken
Beni sensizliğe mahkûm ederken
Beni benle terk ederken
Nasıl dayanır bu yürek, söyle...

Gel

Gittiğin yerden
Aç
Kalbini yeniden
Yaşayalım
Kalan ömrümüzü
Sevgiyle dolu.
Yoksa
Bil ki
Bu yürek
Ağır ağır ölüyor
Kopan bir gülün solması gibi
Susuz bir ağacın kuruması gibi
Ve sensizlik
Oksijensiz bir hayat olur içimde
İnan şiir gözlüm, inan...

Cengiz ÇETİK...26.03.2008- Finike (saat:17:50)

Cengiz Çetik

Sen Gittin Ya Bebeğim

bebeğim
sen, göremeden gittin ya
benim içimde resmini bırakarak
artık güneşlerde
bir başka bakar oldu bana
sensizliğim de

sen gittin ya
yüregim
karanlıklarda kaldı
güneşe perde çekti, gözlerim
sensiz yaşayan günlerime
yarınlarımda beni
sensiz neler bekliyor
kimbilir
yarın, belki de yeni bir güneş doğacak
beni, sensizliğe alıştıracak
kandıracak, ayutacak
senin sıcaklığını unutturmaya çalışacak
ama, içimdeki resmini alamayacak
çalamayacak
seninle yaşadığım günlerimi.....

Cengiz Çetik

Sende Kaldı Yüreğimin Yarısı

Ömrümün karanlığında, güneşini hissederek
Sana verdim yüreğimin yarısını
İçine, aşkımın meyvelerini saklayarak
Söyleyemediğim sözleri gömerek
Büyüttüm... sevgimle
Suladım gözyaşlarımla
Besledim umutlarımla
Baharları yaşadım seninle
Sonbaharımda
Yazı getirdin sıcaklığıyla
Düşüncelerimi aldın sarılığından
Maviliklere çevirdin
..... yüreğimde kalan aşkımın yarısıyla

Düşlerimin sahibi
Sende kalan yüreğimin yarısıyla
Nefessiz kalırım, ay tutulmalarında
Sevdamın sesi çıkmadığında
Ayrılık düşüncesi, ölüm olur içimde
İpek kanatlı kelebeklerin ömründe
Desem ki
Geceyi kırdım ay ışığında
Şakladım mülteci olmuş gönlümle
Öksüz olmasın diye
Pervasızca bekledim seni
Yağmurun bereketini
Güneşin enerjisini bekler gibi
..... yüreğimin kalan yarısıyla...
Cengiz ÇETİK-17.04.2011-FİNİKE

Cengiz Çetik

Seni Görüyorum Kendimde Baba

Ne günlerdi, seninle yaşadığımız günler
Gündüzümüz başka, gecemiz başka
Sevincimiz başka, üzüntümüz başkaydı
Bazen öfkeyle, bazense sevecen bakardın
İnişli, çıkışlı ilişkilerimizde bile
Gözlerinde, saklıydı sevgin

Hep
En iyisini isterdin bizden
Hataya, yanlışta tahammül edemezdin
Gururlu ve idealisttin
Sanatkar, öğretmen, sporcu
Hepsinden önemlisi
Babamdın, babam

Acılarınla, dertlerinle yaşadın
Yıllar yılı
Kah güldü yüreğin, sevinçten
Kah içtin derdinle, üzüntüden
Yine de vazgeçilmezdi
Hayattaki varlıkların
Çocukların ve eşin.

Büyüdüm
Baba oldum
Anladım şimdi seni
Daha iyi baba
Büyüdükçe çocuklarım, hayatta
Sevinçler, üzüntüler
Hep, aynı yerde
Şimdi, bir başka dünya bana
Seni görüyorum kendimde baba

Çocuklarımın davranışları bana
Şana olan, davranışlarım sanki
Tepkilerimde, aynı sen
Seni görüyorum kendimde baba

Anlaşılmıyor, dolaşıyor dilim bazen
Kızıyorum, yanlış gördüklerime
Yalnızlaşıyorum birden, kalabalıkta sanki
Seni görüyorum kendimde baba

İstediklerini alamadıkça, elimde olmadan
Eziliyor içim, ağlıyorum sessizce bir köşede
Ne kadar zormuş?
Baba olmak, baba

Susuyorum
Haklı haksız tepkilere
Kendimi tutamıyorum, ağlıyorum
Hıçkırıklar, düğümleniyor boğazımda

Gözyaşlarım karışıyor, burun akıntısına
Duygularım
Düğümleniyor yüreğimde
Seni görüyorum kendimde baba

Korkularım, kederlerim gözlerimde
Düşündükçe seni
Seni görüyorum, kendimde
Hatam olduysa, sana karşı
Affet babam, babalığınla
Kocaman baba yüreğinle...

Cengiz ÇETİK.17.06.2007-FİNİKE

Cengiz Çetik

Seni Nasıl Bırakıp Gideyim FİNİKE'M?

İlham kaynağımsın doğanla
Limanın, caddelerin, parklarıyla
Çeşit çeşit insanlarınla
Seni nasıl bırakıp gideyim Finikem

Portakalı, narı, üzümüyle
Ormanı,dağı, çukuruyla
Denizin sahillerdeki eşsiz güzelliğiyle
Seni nasıl bırakıp gideyim Finikem

Keşfedilmemiş yerlerdeki vahşi güzelliğiyle
Yaşanmamış tutkuların gizlenmiş izleriyle
Beni benden çalan sevdalarıyla
Seni bırakıp nasıl giderim Finikem

Gidersem birgün mahkum gibi çaresiz uzaklara
Özlemim, seninle yaşadığım yıllarım olacak inan
Güzelliklerin içime saran sarmaşığın kolları gibi
Yaşanmış anılarım, düğümlemiş bağlarım olacak
Bedenim gitse de bir yerlere
İçimde gizlenen yerdesin
Her zaman Finikem...

Cengiz ÇETİK-05/11/2006- Finike

Cengiz Çetik

Seni Seçti Yüreğim

Suyum, ekmeğim, aşım gibi
Beynime düşen ateşim gibi
Seni seçti yüreğim
Kalbimin sahibi yaptı

Yeri geldi, yollara düştüm
kendimden geçerek
Yeri geldi, sır oldum
Gizlenmiş duygularda kaybolarak

Düşerdi, ateşin yüreğime
Değince, elin elime
Gözlerinle alırdın beni
Götürürdün, başka diyarlara

Masaldın, içimde doğan
Sevdaydın, yüreğime konan
Damarlarımda akan kandın
Bedenimle senin olan

İçtim, içildim
Geçildim, geçtim sevdalardan
Duru bir su gibi
Seçildim, seçtim yüreğimden

Seninle akar bu hayat
Su gibi, ekmeğim, aşım gibi
Yemeğimde tuzum
Damağımdaki tadım gibi

sensiz geçen her günüm
susuz kalmış, dere gibi
karanlıkta kalan bedenimle
Yüreğim suskun, gözlerim üzgün

Yüreğinin kapısını açtığın gün;
Dereler taşmış, çağlayanlar coşmuş
Dalgalar boyumu aşmış
Damarlarımdan, akıp gidersin yüreğime

Yüreğimin baştacı
Bugünüm, yarınım
Anlıyor musun şimdi
Neden, seni seçti yüreğim...

Cengiz ÇETİK

<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie
value=http:media.imeem.com/m/EqSR55hQPk/aus=false/> </param><param
name=wmode value=transparent> </param><embed
src=http:media.imeem.com/m/EqSR55hQPk/aus=false/
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110

wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6; padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ></div><form method=post action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ></div></form></div></div>
seni secti yüregim. siir cengiz cetik.wav - cengiz çetik-ezgi çetik

Cengiz Çetik

Seni Sevmekten Vazgeçemem ki

Aah
ne de zormuş
kendimden kaçmak
içimdekileri
yüreğime atmak

Aşkımı söyleyebilmek
kolay mı
sana söylediğimde
nasıl bakarım öyle
düşüncelerimle
söyleyemem
kelepçe takarım
kalırım böyle
yapayalnızca

Yıllarıma dur
kalbime sevme diyemem ki
bilen bilsin
mahkum eden etsin
yine de
seni sevmekten
asla vazgeçemem ki

Bir yaralı kuş gibi
uçamam ki
ben senden
vazgeçemem ki
bir fırtınada savrulmuşum
kendimi bulamam ki
derdimi kimselere
söyleyemem ki

Beni benden eden gözlerine
kıyamam ki
kimselere seni
anlatamam ki
yüreğime karşı
gelemem ki

Bana birşey sorma
sorma ne olur
biliyorum
sonu olmayan bir hikaye
kimselere söyleyemem ki

Bir gün
gidersem bu yerlerden
senin yüzünden
bir daha dönemem ki
olduğun yerlere
dönüp bakamam ki

Cengiz ÇETİK-Finike-12.09.2008

Cengiz Çetik

Seni Sevmenin Bedeli

<DIV>Aynı şehrin içinde olup
Senli sensiz yaşamanın
Kavgasını yüreğimle, beynimle
Veriyorsam, vefasız günlerin hesabına
Üzgünüm,şaşkınım,avareyim
Dertlerimle başbaşayım
Bitmeyen çelişkilerimle çaresiz
Savaşıyorum kendimle
Artçı depremleri yaşarcasına
Yaşıyorsam, geleceğe tutsak
Sonbaharın hüznü içinde
Boğuluyorsam düşüncelerimde
Varsın boğulayım gülüm
Nasıl bir duygu, yalnız ben bileyim
Ben yaşayayım, seni sevmenin bedeliyle

Seni görüp de
Sana dokunamamak
Gözlerine bakamamak
Tutkularımı içime hapsedmek
Kentın karanlık köşelerine kaçmak
Kalbinde hiç yerim yokken, kalbime seni almak
Zakkumun altında, gönlüme 'dur' demek
Nasıl bir duygudur gülüm
Varsın sen yaşama, benim yaşadıklarımı
Ben yaşayayım, seni sevmenin bedeliyle

Şehrin gölgesi üzerimdeyken
Yitik gecelerin içindeyken
Akdeniz'in kokusu içimdeyken
Marinada yelkenlerin arasında
Yüreğimle, yine seninle oluyorsam
İşte öyle bir duygu bende ki yaşanan
Karşılıksız gönül bağına tutulan
Gül bahçem, gönül gözüm

Birazdan yine karşılaşacağız seninle
İki gözüm, gönül bağım
İster rezil et
İster vezir et
Yine de içimden
Silemediğim, bir tek sensin sevdiğim...

Cengiz ÇETİK.22.09.2008-Finike</DIV>

Cengiz Çetik

Seni Yazmak Var Ya

Düşüncelerimde sen
...hayalimde sen
.....yüreğimde sen
.....yürüdüğüm sokaklarda
.....uzanıp yattığım yatağımda
.....çalıştığım işimde
.....her konuşmamın bir yerinde
..... hep sen varsın içinde.

Seni yazmak var ya
dağa, taşa
avuçlarımdaki
...alnımdaki çizgilere.

Ne sahte sevgilerin oyunları
ne çevrenin yıkıcı baskıları
hiçbir şey senden daha kıymetli
....daha önemli olamaz
.....yıkılsa da
..... tüm dünya yerinden.

Sen var ya sen;
adını yüreğime yazdığım
gözlerimle resmini çektiğim
dilimle sevgimi haykırdığım
parmaklarımla aşkı yazdığım
ilk ve son sevdiğim
bugünüm ve yarınım
bedenimin yarısı
yüreğimin sahibi
duyuyor musun beni?

bedenimin katlidir
....yokluğun
sensizliğin
... ölümdür içimde
İkinci doğumum
...son bakışım seninle olsun.

Aşkın kitabını yazarlar
seni ve beni yazamazlar
seni ve beni bilemezler
sen ve ben
..silinmez tutkuların
...yaşanmış zevklerin
....bulutlarında uçan
bütünleşmiş bedenlerin
... bir parçasıyız
.....derinlerde yüzen.

Seni yazmak var ya
kendimi yazmak kadar zor

ölüme koşmak kadar kolay
acıları
...şerbet gibi içmek
aşkını
... yüreğime kazımaktır aslında
ahh/
bilemezsin
sen demek
ben demektir içimde...

.....
....
.....

Cengiz Çetik-08.09.2007-Finike-Antalya

Cengiz Çetik

Seni Yazmak Var ya. Seni Yazmak. Yaz Yazabilirsen-DENEME

Seni yazmak var ya: ah/ seni yazmak. Yazamıyorum bir türlü. Ellerim cebimde bomboş bakıyorum boşluğa. Hep birileri yazıyor bizim adımıza. Gündelik hayatta bile bizi yazıyorlar.

Bankaya gidiyorsun başka yazıyor yazılar, insanların yüzlerinde bile. Sokakta geziyorsun, bir başka yazıyor bakışları. Alacaklılar göründü mü bir başka yazılıyor yüreğindeki çarpıntılar.

Okula gidiyorsun bir başka bakıyor, tertemiz yürekli geleceğin büyükleri. Eve gidiyorsun, bir başka yazılıyor evin halleri. Resmi daireye gidiyorsun, bir başka yüzlerindeki ve sözlerindeki duruşlar. Hele bir de seni yazmak var ya ne kadar zor bir bilsen. Kendimi yazmaktan bile zor. Ben ki yüzde ikilik artışlarla geçimini sürdüren, yüzde ikiliğe mahkûm bir insanoğlu. İşte öyle bir adam. %2'lik sesi duyulan bir insanoğlu. Seni yazmak var ya %2. Yaz yazabilirsen.

Gün gelir de gidersem buralardan, hiçbir şeyi özleyemem diyemiyorum. Ömrümün son on yılını aşan bölümü içinde, beni adam yerine koyup yanımda yer alanları özlerim kimbilir belki de. Gerisini bir bilgisayarı resetler gibi siler, giderim.

Ekonominin acımasız çarkları içinde kimine ballıdır hayat, kimine de zehir zemberektir her gün. Kiminin kaderi denir geçilir. Kiminin de şansı denir susulur. İşte burada bile seni yazmaya varmıyor dilim. Sen ki susmuş karşımda bakıyorsun bir suçlu gibi bana. Sanki yaşamın ağır yükleri, sadece benim suçummuş gibi bakarak.

Ya sizlerin hayatında hiç bankalardan eli boş dönüp çaresizlik içinde kaldığınız olmadı mı? Kredi kartları düşünmeden verilirken, diğer kredilerde inceden inceye kusur aranması karşısında düşüncelerle sorguladığınız olmadı mı? Ben mi yanlış yapıyorum, yoksa birileri bana yanlış mı yapıyor diye hiç düşündünmediniz mi? Ben düşündüm.

Ya kendini dev sanan cüce düşünceli insanların sizlere tepeden bakmasıyla hiç karşılaşmadınız mı? Ben çok karşılaştım. Ne mi oldu sonunda? Balon gibi şişip patlayarak siliniyor hayatımdan. Sizde öyle yapın. Rahatlarsınız bence. Fazla kafaya takıp patlayacağınıza, patlasın, silinsin içinizdeki kara düşünceler.

İşte hayat bu. Her şeyi yaşarız. Ama hiçbir şeyi yaşamamış gibi kalırız bir gün orta yerde.

İşte bugün de bir başka takıldık hayatın bir ucuna. Siz nereye çekerseniz oraya gider. Ama ben nereye çektiğimi ve nereye çekeceğimi biliyorum. Peki siz biliyor musunuz? Selam olsun %2 artışlarla hayata tutunma mucizesi gösteren onurlu ve yürekli insanlara. Selam olsun her şeye rağmen umutla yaşama mucizesi gösteren beyinlere. Selam olsun....

Cengiz ÇETİK-22.09.2007

Cengiz Çetik

Sensiz Dünyayı Neyleyeyim Söyle

Sabah uyandığım da göremezsem
Tatlı gülücüklerini öpemezsem
Kucaklayıp sevemezsem
Sensiz hayatı, ne yapayım söyle

Goncalar açarken gülümserse
Anlarım ki içinde sen varsın
Güneş dünyaya "merhaba" derse
Anlarım ki içinde, yine sen varsın

Yılların çamuruna düşmüşsem
İnsanlar kızgın iken, küsmüşsem
Gülücüklerine aldanıp sevmişsem
Sensiz dünyayı, neyleyeyim söyle

Ölümdür sensizliği düşünmek
Yarın sensin, sen olmazsan
Yarında biter bugünden
O zaman neyleyeyim, sensizliği söyle

Cengiz Çetik-11.09.2008-Finike (20:20)

Cengiz Çetik

Sensizliğin İçimde Ölüm

Tutkulu gözlerinde erimekten korkmam
Senin küçük bir rüzgârda, yaprak gibi savrulmandan, korktuğum kadar

Papatya fallarında seni kaybetmekten korkmam
Yüreğimden su gibi akıp gitmenden korktuğum kadar

Ilık nefesinle dudaklarında, kimyamın değişmesinden korkmam
Senin gözlerindeki sevginin ölmesinden korktuğum kadar

Ansızın ölmekten korkmam
Beni sensiz bırakıp gitmenden korktuğum kadar

Cengiz Çetik -31.03.2008-Finike

Cengiz Çetik

Sensizliğin İçimde Ölüm

Kendimi kaybetmekten korkmam
Seni kaybetmekten korktuğum kadar

Gecenin yıldızlarında kaybolmaktan korkmam
Mavi sulara kaybolmandan korktuğum kadar

Gözlerindeki sevginin ateşinde erimekten korkmam
Küçük bir rüzgarda yaprak gibi savrulmandan korktuğum kadar

Papatya fallarında kaybetmekten korkmam
Avuçlarımdan, su gibi kayıp gitmeden korktuğum kadar

Ilık nefesinle, dudaklarındaki isteriğinle, kimyamın değişmesinden korkmam
Gözlerindeki sevginin ölmesinden korktuğum kadar
Ansızın ölmekten korkmam
Benden önce ölüp, yapayalnız bırakmandan korktuğum kadar

Kimyamın rengi seninle canlanır
Bedenimin ateşi seninle yükselir
Duygularım seninle şekillenir
Sen benim hayat bağımsın yüreğimde
Sensizlik yıkar beni
Seni kaybetmek ölümdür
Yaşayan yüreğimin
Yaşanmayan karanlığında

Beynimdeki ağrının dermanısın
Yüreğimdeki sızının çözümüsun
İçime yerleşen hastalığım da
Doktorum da sen
Tedavimde sensin
Senin olmadığı yerler
Ormanın ortasında yaşanan çöldür içimde
Bir bilebilse yüreğinden

Ellerim eline değsin
Gözlerinin ışıltısı içime aksın
Sözlerin içimi ışıtsın
Dilim dilini içsin
Bedenim bedenle kaynaşsın
Sen ve ben
İki elmanın
Bir bütünü olalım
ömür boyu yenilensin
Hergün aşkımız
Sönmesin isterim içimde
Seninle yaşanan unutulmaz anlarım

Sakin, benden önce terk etme bu dünyayı
Sensizlik duygusu, ölümün eşidir içimde
Ölümün diğer adıdır, yüreğimde hissedilen

Gel
Kalan ömrümüzü
An ve an yaşayalım
İki beden de bir can olalım
Gidersek birgün dünyadan
Birbirimizi kaybetmeden
Gidelim ikimiz birden...

Cengiz ÇETİK-24.06.2007

Cengiz Çetik

Sensizlikte Evim Mapushane

mapushane yaptım evimi kendime
isyanım var, sana olan sevgime
neden seni sevdim diye, yüreğime

öfkem dalgalar boyunu aştığında
kilitleyerek, saklıyorum anahtarı yüreğimde
insanların gamzeleri silinmiş
gülen gözler susmuş, kaybolmuş çevremde

suçlanan ben oldum, hep
kaçıyorum, kaçamadığım sevgimle
benimle geliyor hatıraların
kapanan yüreğimden atamıyorum, açıpta kapıyı

kırıyorum, seninle hatırası olanları
yırtıyorum, seninle olan fotoğrafları
ağlıyorum senin yokluğunla
dört duvar arasında

duvarlar astı suratını bana, sensizliğimde
sustu, müziklerdeki sesler, içimde
söndü, gülen gözlerimdeki ışığım
kayboldu bugün, yüreğimdeki aydınlığın...

Cengiz ÇETİK...03.01.2007-Finike

Cengiz Çetik

Serseri Kurşun

Yıllar yılı,
İlmek ilmek,
İşledi cihazını elleriyle.
Nakış oldu,
Desen oldu,
İnce nazik elleriyle.

Hayalleri,
Düşleri vardı.
Gelecekte yaşayacak,
Sevdaları,
Tutkuları vardı.
İşledi,sevinçle nakışları.

Sevdalandı bir gün,
Aldı evlilik düşleri,
Götürdü onu hayallere.
Heyecanlıydı,
Kavuşuyordu haftaya,
Sevdiğiyle yeni yuvaya.

Balkonda,
Kasnak elinde,
İşliyordu son nakışları.
Aşağıda,
Bir gürültü koptu.
Silahlar patladı,
Peşpeşe.
Geldi,
Serseri bir kurşun,
Değdi şakağına.
Cansız yıkılıverdi,
olduğu yere.
Elindeki,
Nakış kasnağıyla...

Cengiz ÇETİK- 09 Ağustos 2006

Cengiz Çetik

Sesimizi Duyan Var mı? -DENEME

Hani bir şehir deprem sonucu yerle bir olduğunda, yıkıntıların altında bulunan canlılara ulaşmak için; " Hey! Sesimi duyan var mı? " diye seslenilir ya. İşte şimdi biz de seslensek, kaç kişi duyar öyle bir yıkıntının altından sesimizi?

Toz pembe gördüğümüz hayatımızdan; gerçeklerle yüzleşmek ve çirkinliklerle baş başa kalmak ne kadar güzel değil mi? Sen ne diyorsun? Demeyin. Zaman zaman hayat depreminin altında kalmıyor muyuz, şu ya da bu şekilde. O zaman kimi yanımızda görürüz? Herhalde akbabaları değil. Gerçekler, bir tokat gibi yüzümüze vurduğunda ayılırız. Ne oluyor? Nereye gidiyoruz? Sorularla, bilmeceyi bulmaya çalışırız. Çünkü başka yolu yoktur bunun...

Ya bir zamanlar yurdumuzu, ahtapotun kolları gibi saranlara karşı uyutulmaya çalışılan halkımız, deprem yıkıntıları altında kalmış gibi çaresiz; bir kurtarıcı, bir yol gösterici, bir lider aradı. Ve O kurtarıcı, Çanakkale'de Anafartalar Kumandanı Mustafa Kemal oldu.

Samsun'a ayak bastığında, kan ağlıyordu Anadolu. O'nun kararlı tutumuyla kenetlendi millet. Kuvay-i Milliye ruhu canlandı. Yokluklardan, yıkıntılar arasından, bir ışık doğdu Anadolu'ya. Yeniden varlığını, varoluşunu hatırladı. Direndi. Önderine inandı. Kazandı. Yeni bir devlet doğdu. Tarihe altın harflerle kazıdı adını. Biz O'nun emanetiyle yaşıyoruz bugün.

O bir mimardı. Depremlere dayanıklı ve sarsılmaz eserleriyle dolu bir mimardı. Nasıl ki Mimar Sinan yapıtlarıyla iz bıraktı. Nasıl ki Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'un alınışıyla başka bir mimarlık örneği gösterdi. Tarihe iz bıraktı. İstanbul'un alınışı, Fatih'in ordusunun başarısıdır. Ama O'nun emrinde, komutasında yapılmıştır. Orduların savaşta başarı mimarı, komutanlarıdır.

Atatürk' de bir dahi mimardı. Kanser gibi adım adım ilerleyen işgallere karşı, yıkıntılar arasında direnen ulusunun, varoluşunu ispatladı. Düşünün ki, o şartlarda, öyle bir dahi beyin olmasaydı. Bu ulus belki de tarihe karışacaktı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin mimarı Atatürk'tür. Bugün O'na ve atalarımıza layık olmak; her yurttaşın boynunun borcudur.

Atatürk'üm seni saygı ve sevgiyle anıyoruz. Bıraktığın eserler daima yaşayacaktır.

Gün gelir de olmaz ya, yine yıkıntılarla karşılaşırsa bu millet.
seslenenler olursa;

"Sesimizi duyan var mı? "

Gür sesler yankılanır o zaman;

" Buradayız biz burada..."

Cengiz Çetik-2006

bugün o sesler yankılandı alanlarda gür ve kararlı bir sesle. ne mutlu ki bu ulusun yarınına sahip çıkan ve sahiplenen gençleri,kadınları ve her yaşta düşünen aydın yürekleri var.

Cengiz Çetik

Sevgi Binası Yüreğimde

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Gün oldu </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sevgi binasını ördün, aylarca</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>İçime girerek, sevgi ışığı gözlerinle </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kalbimin duvarına, aşkın harcını sıvadın</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kirecinle yaktın, çimentonla yapıştın</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Mastar çektin, bozuk geçen günlerime</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>İçimdeki acılarımı, sünger gibi aldın</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sonrada süpürdün, ne varsa yaşadıklarımı</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>.....Sevgi binası yüreğinle, hayat veren ışığınla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Gün oldu</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sevgi ışığı gözlerin sönüp, soğukluğun düşünce</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Göz göz oldu kumlar, inci tanesi sanan kalbimde</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Çatladı, susuz kalan sevgi binamın duvarları, depreminle </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Giderken, yaptığın gibi yıktın aşkımın binasını, sözlerinle</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Viraneye çevirdin her tarafımı; hareketlerinle, sevgisiz gözlerinle </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Bir sevgi ışığına hasret kaldı bedenim, ölü şehrin binasında </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Son nefesimi bekleyen leş kargaları pençelerini açtı, iştahla</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT face=Comic Sans MS color=#0000ff

size=4>..... Ve öldü aşkım yıkıntılar
altında, yavaş yavaş </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT face=Comic Sans MS color=#0000ff
size=4> </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT face=Comic Sans MS color=#0000ff
size=4>Cengiz Çetik- 03.07.09-
Finike</P>

Cengiz Çetik

sevgililer-gunun-kutlu-olsun

Ah be gülüm!
Ben seni
....Senede bir gün için
.....Sevmedim.

Ben seni
.....her gün
.....yüreğimle sevmek için
.....sevdim

Ben seni
.....Koparılan bir gül
.....Gösterişli armağanlar kadar
..... Sevmedim

Sen gülüm;
.....kalbimde açan bir gülsün
.....Her gün goncalar veren

Yüreğimin yarısı sende ise
Yüreğinin yarısı da ben de
Günümüz, sevmekle geçiyor ise
Bir gün değil gülüm
Her gündür... sevgililer günümüz.

Cengiz Çetik -14.02.2009 –Finike

Cengiz Çetik

Sevilmeden Ölmek, Zor Geliyor Gülüm

<DIV>

<DIV>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Yağmurda hava, ciğerime toprak kokuyor

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Sensiz geçen günlerim, zehir gibi geliyor

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Yaralı yüreğim, gözlerimle hasret bakıyor

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Şubatın ayazında, vurulmaktan zor geliyor

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Seni severken, sevilmeden ölmek gülüm.

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Ne kadar zormuş, sevilmeden sevmek

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Yarınlarda birlikte olmayı düşlemek

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Martıların çığlığında acı, çığlık atmak

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Seni yakınımda iken, uzakta görmek

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Dokunmak isterken, dokunamamak gülüm.

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Gecenin kokusunda, senin kokunu aramak

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Karanlıkta kedinin gözleri gibi, sana bakmak

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Harabeye dönmüş beynimle, sensiz yaşamak

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Kaderim mi söyle, sevilmeden seni sevmek

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Bir yaz günü, sıcaklığını yaşamadan ölmek gülüm.

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt' align=left>Cengiz ÇETİK.11.11.2008-FİNİKE

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>
</P></DIV>

<TABLE cellSpacing=0 border=0>

<TBODY>

<TR height=8>

<TD>

<TR>

<TD vAlign=top>

<TD width=15>

<TD vAlign=top><A

href='http://byfiles.storage.live.com/y1pMKEiafkpsi4bygBXGKhpwzho1VHRo5vDLTbC2AzqAaPgwjz_jk07EjndldZ7HSiS'

target=_blank></TD></TR></TBODY></TABLE></DIV>

Cengiz Çetik

Sevmiyorum Seni

Güneşli bir bahar gününde
Onu gördüm, okul çıkışında
Çağırın, tatlı bakışlarıyla
Takıldı, liseli yüreğimin saflığıyla
Ayrıldım, bir bahaneyle arkadaşarımdan
Yaklaştım yanına "merhaba"yla
Tanıştık, arkadaşça sohbetle
Böyle geçti her gün, sevgi kıvılcımlarıyla
Yaz gelmişti, okulun son günü, çıkışı beklemeden
Hemen koşmuştum, onun okuluna
Çarpıyordu, hızlı hızlı kalbim
Şanki duracaktı heyecandan
Söyleyecektim bugün, ona olan sevgimi
Kapıda karşıladım onu
Utangaç ve ürkek halimle
Oysa o
Farklı bakıyordu bana
Daha ben söylemeden
O söyledi, söyleyeceğini
Yerin, yedi kat dibine girdi sanki
O an, yüreğim
Tüm seyredenler;
Alay ediyor ya da acıyordu halime
Utangaç halimle sustu dilim, o giderken
Tek kelime edemeden
Bakakalmıştım ardından
İlk ve sondu belki de
Bu saf yüreğin
Hayatta aldığı böyle ders
Bir daha sorabilir miydi
Söyleyebilir miydi; o iki kelimeyi dilim?

"Sevmiyorum seni" dediğini duyduğumda
Kırılan kalbimin sesini bir duyabilseydi
Pişman olur muydu yüreğin?
Bu kadar basit ve sıradan söylemenin
Bana verdiği acıyı
Görür müydü kör gözlerin?
Ben söyleyebilir miydim
"Seni sevmiyorum." diye
Bir çırpıda sana
Yüreğini kırabilir miydim, yıkabilir miydim
Şiddetli bir deprem havasında?

Ah bu aşırı duygusallığım; yıkıyor, yakıyor beni
Her sözün, içimde bıraktığı ağırlığıyla
Akmıyor gözyaşlarım, yüreğimdekileri atmıyor dışarıya
Bırakıyor damla damla, yüreğimde açılan yaranın içine
Dinlemiyor, harabelere dönmüş beynimden gelen emirleri
Kapatıyor tüm kapıları, tüm ışıkları birer birer dışarıya...

Ondandır; kolay sevmiyor bu kalp başkasını

Ondandır; hep çekingen yüreğim sevgiye
Ondandır; gözlerim bakamıyor, ışık saçan gözlere
Ondandır; hep susamış, aç kalmış yüreğim; gerçek sevgiye...

Cengiz ÇETİK-1985-Ereğli/Konya (son düzeltme:30.12.2007-Finike)

Cengiz Çetik

Sınıfım Benim- ÇOCUK ŞİİRİ

Her sabah "günaydın" der,
İnci tanesi gözleri fer,
Cıvılcıvıldır onlarla dersler,
Sevgiyle ışıldar, benim sınıfım.

Sırada, yolda, sınıfta hep,
Sevgiyle sarılır, sevgi yürekleri,
Bilgiye aç dilleri, açılır kalpleri,
Aydınlanır öğrendikçe, benim sınıfım.

Atamın izindedir yolları,
Sevgi kokar, bilgi kokar sözleri,
Çağdaşlık, koyduğu hedeftir,
Örnekte tektir, benim sınıfım

Cengiz ÇETİK-Finike-24.01.2008

Cengiz Çetik

Sıvacı Salih Usta

Sıvacı Salih usta;
Meydanlar bugün
..... emeğin bayramını kutlarken
Gelmiş çalışıyorsun... çatlayan nasırlı ellerinle
Yapıştırıyorsun duvara harcı, çelik malanla
Çiziyorsun sıvayı, her vuruşunla
Yıllarca hayallerinin çizilmesinin
..... intikamını alır gibi

Kireçli, kırışmış, derin izli yüzünle
Kimse bilmez, anlamaz içindeki halinle
Tesviye tahtasıyla bozuklukları düzeltirken
Tasfiyeye giden hayatından, bir kesit yaşıyorsun
.....nasıl yaşadığını bilmez gibi

Üçüncü katın sıvasını yaparken
Daldın yine...dikkat et!
Koptu kopuyor iskele
Her gün kopan... damarların
Hayallerin...umutların...düşlerin
Olsa da tutun ...düşme

Aaah!
Ne yaptın Salih usta
Pamuk ipliğinde miydi tutunmak?
Bu kadar ucuz muydu yaşamak?
Kalk, görmüyor musun?
Bugün senin bayramın
Akşama yolunu gözler; kızın, oğlun, eşin
Hayattan koparak, kapama gözlerini
Yaşamak için diren
..... daha önce direndiğin gibi
Haykır... isyan et!
Sana yapılan haksızlıklara
Çalıp, hakkını yiyenlere
Yıkılma
Yüreğini yakan
..... acı sözlü fırçaların
Perdah süngeriyile tesviyesini yaparken
Süngerleşmiş, doymayan aç gözlülerin
Arasında var olma savaşı verirken

Bak... ambulans geldi
Biraz daha dayan
Gidip de
Timsah gözyaşı dökenlerin, yüreğini güldürme

Ah Salih usta, Ah!
Göçtün, otuz yaşını görmeden
Senin bayramın olan bir günde
Her şeyi bırakarak... yenildin
Doynamadan hayata ve sevdiklerine...

Cengiz ÇETİK -30.07.2009- Finike

Cengiz Çetik

Sihirli Silgim Olsa Elimde(ÇOCUK ŞİİRİ)

sihirli silgim olsa elimde
geçmişte yaşamak istemediklerimi
silme istediğim, tüm kötülükleri
silerdim yeryüzünden, silgimle
düşmanlıkları, hainlikleri, satılmışlıkları
ne varsa, hayatımızı zehir eden
hepsini, hepsini silerdim yeryüzünden

sihirli silgim olsa elimde
neler silmezdim dünyadan, neler
ülkemin üstündeki kara bulutları
dünyadaki açıkları, çirkinlikleri
silahları, kirlilikleri ve kirlenmişlikleri
ne varsa, hayatımızı zehir eden
hepsini, hepsini silerdim yeryüzünden...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Soğuk Vurunca Beynimize-DENEME

Bugün yine sardı, sarmaladı duygular yumağı içimi. Her mevsimde, içimde yaşanan değişiklikler oluyor. Çevrede yaşanan olay ve iklimlerden etkileşimler kaplıyor, iç dünyamı. Sarıp sarmalıyor, beynimi. Bir de soğuk rüzgarlar esmeye başlayınca; fırtınalar kasırga oluyor yüreğimde.

Her yaşanan gün de içsel ve dışsal depremlerle yaşıyoruz hayatta. Kimbilir içimizde şu anda bu depremlere uğramış kimler var aramızda? Öğretmenlerimiz, işçiler, esnaf, memur, tüccar, pazarcı vb. Hepsinin iç dünyalarında, günlük işlerle, çoğu zaman çatışma içinde yaşamıyorlar mı? Bu hafta bir de yarı yıl tatili var. Bu öğrencilerin, içsel dünyalarındaki olumsuzluklar da olabilir yaşanan. Dikkat etmeli, çocuklarımıza yapacağımız söz ve davranışlara.

Hep kendilerini, gardiyan olmadığı halde gardiyan gönüllüleri de var aramızda. Bunlarla dolu bir hayat çemberinde gelecek, yaşam üzerine kurulan tuzaklarla geçecek yollar da var. Hepsi, hepsi bizi şu ya da bu şekilde etkiler.

Soğuk vurunca beyne; ne düşünce kalır, ne de sevgi. Yaşam savaşı başlar, içgüdüsel olarak. Ne yemeğin tadı kalır damağında, ne de yüreğinden gelen gülümsemeler olur yüzünde. Hep seni saran soğuğun şiddetidir; herşeyden soğutan. Candır canandan önce öne çıkan. Bedeninde, beyninde yaşıyorsa soğuğun şiddetli etkisi; ne sen kalırsın gözünde, ne de ben kalırım sağlıklı düşüncelerin de. Soğuk vurursa iliklerine, o zaman çıkar arkadaşın ve dostunun olup olmadığı yanında. Bazılarının beynine soğuk vurunca; ne ülke kalıyor beyninde, ne de yurtseverlik. Ne onur kalıyor, ne de ulusculuk bilinci...

Kardan adamlar çıkar meydana kışlar gelince. Soğuktur yüzü; kendine ve çevresine. Dışı gibi içi de beyazdır. Ömrü, en fazla güneşin sıcaklığını görünceye kadardır. Görünce güneşi erir; kaybolur. Kardan adamlar da öyledir; kullanılıp bir kenara konuluncaya kadardır ömrü. Sonra atılır bir kenara. Sanki yaşamamış gibi.

Ne soğuk vursun beyninize, ne de kardan adam olsun yüreğiniz. İnsanlığın onurunu yaşayan bedeninizden, silinmesin güzellik, doğruluk ve dürüstlük hayatınızdan... Atatürk'ün söylediği gibi; 'NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE.' ve yüreğinden koşullar ve ortam ne olsun; yine onurlu bir şekilde söyleyebilene selam olsun...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Son Sözüme Sana Gülüm-1

Olur ya gün gelir de
İsyan ederse deli gönlüm
Sen engelle yanlış yapmamı
Durdur, geç önüme gülüm
Gül bahçemin biricik gülüsün
Sana kıyamam, gidemem bilirsin

Sarmışsa vücudumu mikroplar
Kalmamışsa son umutlarla tedavisi
Acıyla hergün ölmektense
Sen yap son tedavimi
Hem de yüreğime
Tek atışlık olsun gülüm

Gül bahçemin biricik gülü
Aynı yastığa baş koyduk
Paylaştık seninle
Sevinci, üzüntüyü, aşkı
Seninle birlikte aştık
Ekonomik sıkıntılarını

Ansızın koparsam aranızdan
Sen koparma koru dalımızı
Dönülmez bir yola girersem
Kimse koparmasın dalımızı
Sen kopar o zaman
Hem de kökünden gülüm

Cengiz Çetik-30 Ekim-2005 Finike

Cengiz Çetik

Son Sözüml Sana Gümlm-2

Olur ya gün gelir de
Çocuklarımızın geleceğine İpotek konulursa
Karanlığa yolcu edilirse geleceğimiz
Dayanmaz yüreğim,
Yıkılır, kalırım olduğum yere
O zaman isyan eder deli gönlüm

Haksızlıklara dayanmaz, olursam hedef
Bilirim, sen bana kıyamazsın
Üç kuruşa kendini satanlar alacağına
Sen al
Al, senin olsun yüreğim
Gül bahçemin biricik gülm

Gün gelir de çıkarsam meydanlara
Siper olursun serseri kurşunlara
Asıl korkum bundandır gülm
Nice acılara dayanır da
Senin yokluğuna dayanmaz kalbim
O zaman iki kez ölürüm
İnan gülm, gül bahçem benim...

Cengiz Çetik-30 Ekim-2005 Finike

Cengiz Çetik

Son Sözüm Sana GÜLÜM-DENEME

Sen, benim gül bahçemin biricik gülüsün. Biliyorsun, seninle acı tatlı nice günlerimiz oldu. Olur ya, bir gün ansızın koparsam aranızdan, sen koparma, koru dalımızı olur mu? Ne zaman dönülmez bir yola girersem gülüm, o zaman kimse koparmasın dalımızı; yalnızca sen kopar, hem de kökünden.

Sararsa, birgün bütün vücudumu mikroplar ve tedavisi de kalmamışsa gülüm; sen yap, son tedavimi olur mu? Başkasından geleceğine, senden gelsin; tek atış gülüm.

Seninle; sevinci, üzüntüyü, acıyı, ekonomik sıkıntıları hepsini birlikte göğüsledik. Seninle güldük, seninle ağladık. Paylaştık hayatımızı, her şeyimizle. Biliyorsun.

Çevremizde her türlü hastalık kol geziyor; hiv virüsü, hepatitler, kanser, kuş gribi, radyasyon tehlikesi, zehirli varil atıkları ve daha niceleri pusuda bekliyor bizi.

Sorumlular sorumsuzluk yaparsa birgün, koruyamazsak sağlığımızı ve ben de yakalanırsam amansız bir hastalığa gülüm. Kangrene dönmüşse her bir hücrem ve dönülmez bir yola girersem. Acıyla her gün ölmektense, senin elinden bir anda ölmek isterim gülüm.

Yollarda bir gün, serseri bir kurşun değer de gidersem ansızın; yarım kalmış bütün yapacaklarımı, yapamadığım için üzülürüm. Kapkaççıların hışmına veya tinercilerin saldırısına uğrarsam ansızın ve yıkılır kalırsam boylu boyunca yere. Boş bir çuval gibi tekmelenirsem yerde; hedeflerim, amaçlarım kaybolursa bir anda; sen sürdür, başı dik ve onurlu bildiklerini, olur mu gülüm? Sorumsuz bir şoför taşıtıyla alırsa altına beni, adam öldürmenin kazasıyla, vicdanı rahat dolaşırsa ulu orta meydanda. Sen ezilme.

Ezik ve gözü yaşlı durma. Hakkımı ara; sonuna kadar gülüm. Hakkını aramasını bilmeyenlerin arkasından yürüme sakın. Kendini bilmezlerin peşinden gitme. İnandığın yoldan, bildiğin gibi davran. Davranamazsan. Haklıyken, haksız damgası yersin. Suçsuzken suçlanırsın. Asıl o zaman yıkılırım ben gülüm. Bugün de ölmedik diye şükrediyorsak hayata. Mucizeyi yaşayabiliyorsak her gün, her türlü tehlikenin içinde kalarak ölmeden. Anla artık duygularımı, başka ne diyeyim sana...

Olur ya, gün gelir de bu şehit kanıyla sulanmış topraklarımızı; hırs ve ihtiras uğruna verilirse başkalarına; dayanamaz bu yüreğim. O zaman onlar öldüreceğine, sen öldür beni gülüm. Çocuklarımın geleceğine ipotek konulursa, karanlığa yolcu edilirse geleceğimiz; yıkılır, kalırım sonra. Bilirim sen bana kıyamazsın. Ama üç kuruş için kendini satanlar yüreğimi alacağına, sen al gülüm. Al, senin olsun bu yüreğim.

Dün gece Ata'mı gördüm, rüyamda. Kaşlarının altından bakıyordu. Çok kızgındı. Bir şeyler anlatmak istiyordu. Anlayamadım. Soramadım. Sanki dilim bağlanmıştı. Konuşamadım. Boynumu büktüm, suçluymuş gibi. Oturdum, ağladım saatlerce...

Gülüm, gün gelir de düşersem yollara; biliyorum ki sen, fırlayıp önüme geçer, siper olursun bana. İşte en büyük korkum bundandır gülüm, bundan. Öteki dünyaya benden önce gitme sakın. Olur ya bir gün gidersen, bil ki o zaman ben, iki kez ölürüm. Nice acılara dayanır da senin yokluğuna dayanmaz bu kalbim. İnan gülüm, gül bahçem benim...

CENGİZ ÇETİK-2006

Cengiz Çetik

Sonsuz Renk Dansı-DENEME

Bazen hayatta; aklın, mantığın almadığı yaşamlar yaşanır. Duygular sislenir, gözler kararır ve düşünceler körelir. Bazen de kararın düşünceler aydınlanır; renk cümbüşü haline gelir. Düşler kurdurur, ütopyalar canlanır içinde. Ve sen, unutursun çevrendeki gerçekleri. Yaşarsın kendi küçük dünyanda.

Dünya kurulu; ne güneşler doğmuş, ne güneşler batmıştır yeryüzünde...

Dünyada, hayat olduğunda; güzellikleri ve çirkinlikleri de beraberinde getirmiştir. Tarihler boyunca, yalanlar ve gerçekler üzerine ne oyunlar oynanmıştır üzerinde. Bir küçük sözle, büyük savaşlar olmuştur. Bir karış toprak için nice hayatlar harcanmıştır. Ne hainlikler türemiştir; kendini kahraman gösteren. Ne kahramanlar gelmiş, gönüllerde yer etmiş; ölümsüzleşmiştir.

Okyanustaki güneşin, sonsuz renk dansı gibidir; hayatın oyunları ve gerçekleri. Bazen göklere uçurur, bazense bataklığa götürür. Bazen gönüllere konar, bazense gönülleri kırar. Hayatın içinde yaşanan; gelip giden küçük oyunlardır yaşanan.

Sevgiler, kızgınlıklar, kinler, nefretler, acılar, gözyaşları ve sevinç çığlıkları; hayatın damlalarıdır içindeki yaşanan.

Gökkuşağının etkileyiciliği kayboluncaya kadardır. Gördükçe hayran kalırsın renklerin ayrışmasına; kaybolunca dönüp gidersin kendi yoluna. İşte hayatımızın gökkuşakları da bizimleyken parlar ve yaşar. Gittikleri an, içindeki sevgisi kadar izi kalır. Gerisi yalan olur.

Yalanlarla yapılan dans, acı verir sonunda. Kırılan kalpler; ezilir gerçekler altında ve sen uyanırsın yanlış gördüğün rüyadan.

Hayat damlalarının oluşturduğu' SONSUZ RENK DANSI'nın ömrü, güneş batıncaya kadardır. Karanlıkta solar rengi, sönük olur dansı. Yeni bir güneş doğunca; başlar dansı, kaldığı yerden...

Cengiz ÇETİK- Finike.08.02.08

Cengiz Çetik

Sor

içinden geçenleri sor
yıldızların göz kırpmasını
gecenin karanlığındaki körlüğü
aşkın, uzak kalmış nefesini
sor, bahar kalmış yüreğine sor

sorgula beni sorarak, nefesinle
vampirin, kanımı içtiği gibi sormadan
içimi boşaltarak, düşüncesizce yargılayarak
aşkımı sorma, sorun yaparak
dudaklarım, dudaklarına yapışarak sorsun

soruyorum, sorguluyorum sorunlarımı
sorma şeker, tadını sen de arıyarak
geçmişimi, bugünümü, yarınımı seninle
döngüler arasında dönerek, şaşkınlığın pençesinde
yine, başladığım yerde buluyorum seninle

sor, sorularınla yormadan, tadınla,
uyuyorken, geçen fırsatlarını.
uyanırken, uyutulmuş beynini
sorma bana, kendine sor
dilimle, dilimi sorar gibi hissederek, sor

fırtına yürekli, kedi bakışlım
sor, kendine bir de yüreğinden
tırmalama düşüncelerinle beni
vahşiliğinle yırtma yalnızlığını
kıvırcık saçınla, dolama diline herşeyi

gidiyorum, limanın ardındaki yalnızlığa
sensizliğe mahkum ederek, sormadan yargılayarak
akdenizin, mavi berrak sularına bırakarak
kayboluyorum; sensizliği, sen yaparak içimde
derinliklerde, köpekbalıklarına sarılıyorum, denizkızı sanarak

anla artık beni, hangi SOR
sana bağlar derinden, herşeyimle
fırtına yürekli, kedi bakışlım
içsel kopuşlarımdaki sığınağım
dışsal bağlarımdaki kaçış limanım...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Sor, Sorabilirsen Kendine-DENEME

"sor, sorularınla yormadan; tadınla,
uyuyorken, geçen fırsatlarını.
uyanırken, uyutulmuş beynini
sorma bana, kendine sor
dilinde, dilimi sorar gibi, hissederek sor."

Son günlerde birbirimizi çok sorar olduk. Ya da tersini yapmayı; kolaycılığı seçer olduk. Aba altından kükremeler de artı cabası...

En ufak kelimelerden bin bir anlam çıkararak, hesap sormayı marifet sanır olduk. Oysa ufak sorunları dağ yapanları değil, sorunları çözenler lazım bize.

İğneyi kendimize değil, hep başkaların da denemeyi marifet sanır olduk. Bize hatırlayanlara, satır gösterir olduk. İnsan kazanmak zordur, ama kaybetmek kolaydır. Biz hep kolaydan, insanların kalbini kazanacağımızı zannediyoruz. Ama kaybettiğimiz zaman tehditkâr olup, öteki yüzümüzü gösteriyoruz. Bana düşmanlıktan değil, dostluktan yana olanları gösterin. Düşmanlıklar, hep insanları çatışmaya götürür. Çoğu zaman kazanan olmaz. Sorular o kadar çok ki bu yazı bitmez yazmakla...

Nereye gidiyoruz? Geleceğimiz ne olacak? Çocuklarımızın geleceği ne olacak? Bizi neler bekliyor? Yarın maaşımız ne olacak? Sağlığımız ne olacak? Sevmek ne demek? Sormak ne demek? Ben kimim? Sen kimsin? Hain kim? Vatansever kim? Cebimdeki para kimin? Yürekli kim? Kahraman kim? Korkaklar kim? Kim? Kim? Kim? kimlerle bunaltan, yüzlerce sorular ardı ardına...
Sor sorabilirsen kendine...

Eğitimci dertli, öğrenci dertli, memur dertli, bakkal dertli, kasap dertli, tabiatı koruyan dertli, ülkesini koruyan dertli, gazeteci dertli, yazan dertli, seven dertlidir. Kime sorarsan, sor. Hep dökülür senin derdinden fazla, derdi dışına.

Duruşu dertli, oturuşu dertli, sözü dertli, yaşamı dertlidir; kendince.

Şöyle bir düşünün; Bir adam kanser olmuşsa ne yapar geri kalan hayatında. Bir de onca dert varsa hayatında. Yapışmışsa birileri yakasına ipotekli, Ne yapsın gariban, geri kalan hayatında. Çıkmıyorsa kirlilikler bir türlü yakasından. Kambur olmuşsa sırtından, çıkmıyor, yapışmış yüzüzlüğü ve pişkinliğiyle içinden. Kemiriyor, kanser için için organlarını. Ve sen seyrediyorsun; içindeki kanserin seni gün gün öldürmesini. Sağlığını tehdit eden bu kanseri, durduracak tedaviyi bulabilir misin? Yoksa ölümünü seyrederek mi geçirirsin kalan ömrünü? Yoksa yenmek için mücadele mi edersin kanserle? İşte, içimizde kanser olan her türlü sağlığımızı bozan şeyleri düzeltmek için de üstümüze düşeni yapmalıyız. Yoksa gün gelir kanser seni yer, bir lokmada hem de.

Şu küçük çevremizde olup bitenleri sor, sorabilirsen. Ülkemizde olup bitenleri sor, sorabilirsen. Dünyadakileri sor sorabilirsen. Düşlerindeki yalnızlığına sor, sorabilirsen. Çocuklarına sor, sorabilirsen; sağlığını, mutluluğunu, başarısını ve hedeflerini...

Sorma sakın; okullardaki artan şiddeti. Sorma sakın; iki liralık hayatların yollardaki sonlarını. Sorma sakın; küçük çocukların tedbirsizliklere kurban gittiğini. Sorma sakın; hayatın neden bu kadar ucuz olduğunu. Bu sorular seni aşar. Sen şunları sor; sevgilere bahar gelmiş mi? Çiçekler açmış, kuşlar cıvı cıvı ötüyor mu? Bugün tv de hangi pembe dizi var? Magazin haberlerinde bugün ne var? Nasıl zayıflarım? Nasıl şişmanlarım? Bugün adamlar günü mü? Kim kime ne demiş? Aşk güzel mi? Maddiyat mı maneviyat

mı önemli? Sigara insanı öldürüyor mu, güldürüyor mu? Abuk sabuk ne demek?
Yaaaaaa. İşte böyle sorular soracaksın,

Yaşayacaksın. Sıkmayacaksın güzel yüreğini. Kara sorular sorma bana, diyeceksin.
Çiçek gibi açan sorular sor. Ya da sorma şeker al, keyfine bak. Soramıyorsan eğer,
arkadaşşş...

Cengiz Çetik

Suçlu, Ayağa Kalk-DENEME

Daha önceki yazılarımda da sizlere; veli ve öğrenci davranışlarından söz ettim. Ama unuttuğumuz bir saçayağı daha var ki bazen dilimizi ısıyoruz söylememek için. O da bazı öğretmenlerimizin çocuklarımıza olan olumlu ve olumsuz etkileridir.

Veliler sorumludur. Çevre sorumludur. Peki burada öğretmenlerin ne kadar sorumluluğu var? Ne yazık ki artık kendimizi de sorgulamalıyız. Bu sorunun çözümünde kimin payı varsa herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Yoksa yarınımız olan gençlerimizi kaybederiz. Birileri bu oluşumda suçlu, ama kim? Suçlu olan ayağa kalsın.

Çuvaldızı başkalarına, iğneyi kendimize saplayarak; gerçeği göremeyiz. Yanlışlık varsa, nerelere kadar uzandığını araştırmak, bulmak ve düzeltmek hepimizin görevidir. Velilerden, çocuklarına yanlış davrananlar yok mu? Mutlaka vardır. Bu kadar insanın arasından tek tük yanlış davrananlar olabilir. Peki ya emanet ettiğimiz öğretmenlerimizin söz ve davranışları, çocuklarımızı ne kadar etkiliyor dersiniz? Bunu bir annenin sözleriyle daha iyi anlayabiliriz. " Okuldan eve gelince, ben ne söylersem söyleyeyim kulak arkası ediyor. Ama öğretmenin gözüne girebilmek için, benim daha önce söyleyip de yaptıramadığım şeyleri bir çırpıda yapıyor. Şaşıyorum." Evet. Öğretmenlerimizin ruh hali, hareketleri ve sözleri ne kadar etkili acaba? Hiç düşündük mü? Bazen öğretmen seçeriz. "Benim çocuğum hassastır. Her öğretmen de okutmam. Çocuğumun dilinden anlayacak, onunla iletişim kuracak, onun konuşmasını, düşünmesini, yeteneklerini açığa çıkaracak öğretmen de okutmak isterim." diye düşünenler yok mu?

Öğretmenler arasından istemeyiz, ama olur ya; hırçın, kaba, aşağılayan, küçümseyen, şiddeti kendine prensip etmiş olanlar olursa, öğrenci üzerinde bırakacağı iz sizce nasıl olur? Hiç düşündünüz mü? O öğrenci bir de anne babasından, çevresinden ve hatta öğretmeni tarafından dışlanırsa sonuç ne olur? Tutunacak dalı olmazsa, güvenecek bir insan bulamazsa sonuç ne olur? Topluma yeni suçlular kazandırmış olmaz mıyız? . Öyleyse anne baba olarak, öğretmen olarak, arkadaş olarak birbirimizi anlamaya çalışalım.

Topluma iyi bir yurttaş olalım. Biz birbirimizi incitirsek, bindiğimiz dalı keseriz. Sonuçta o dalın altında kalmaktan kurtulamayız. "Yanılı insan içindir, ancak silginiz kaleminizden önce bitiyorsa fazla yanlış yapıyorsunuz demektir." J. Jenkws. Silgimiz kalemimizden önce bitmesin. Vakit varken üstümüze düşen görevi yerine getirelim. Yanlış yapan varsa uyaralım. Yanılı içindeyse, bunu zamanın da fark edip, gerekeni yapmak kime düşer? Sizce kime? Burası bir mahkeme değil ki suçlayıp; suçlu, ayağa kalk! Diyelim. Kaldı ki kimseyi suçlamaya. Haddimiz de değil. Sadece kendimizi sorguluyoruz. Anne- baba, öğretmen olarak ne yapabiliriz? Nerede yanlışlık yapıldı ki bu gün bu sorunlar su üstüne çıktı?

Çocuklarımızın başarılı olmasını elbette isteriz. Ama başarı için onları sıkboğaz edip bunaltmıyalım. Unutmayalım ki; başarı bazen bir ufacık tebessüm de gizlidir, bazen sevinç gözyaşlarındadır, bazen de vereceğiniz bir küçük ödülde saklıdır. Kaybetmek ve kazanmak beyinde başlar. Beyinler olmasa yürekler işe yaramaz. Yürekler olmasa beyinler yaşayamaz. Anlayabildik mi? Nedir bu? Neden bakış açımızı bir türlü değiştiremiyoruz? Hep bozuk plak gibi aynı türküyü söyleyip duruyoruz. Artık farklı bir pencereden, daha geniş bir kez daha bakmayı denesek, ölür müyüz? Ne olur? Çocuklarımız için bir kez olsun, bakış açımızı perspektife çevirelim. Mesleğim de elimden gelenin en iyisini yapacağım derken, çocuklarımı ihmal ettiğimi, önceleri anlayamadım. Anladığımda da kendimi suçladım. Bir baba olarak, bugüne kadar yeterince ilgilenemedim. Bir veli olarak, okuluna gidip öğretmenleriyle

konusmadım. Yorgun eve gelince, onlara yardımcı olmadım. Suçluyum. Bu saaten sonra suçumu, acaba nasıl başışlatabilirim? Çocuklarım, tek ayak üstünde durarak, kendime ceza versem; başışlar mısınız şu babanızı?

Yarın, yarını güzel yaşamak isteyenlerin çoğunluğuna bağlıdır. Anlama kapasitemizi geliştirelim. Ama yine de biliyorum ki herkes, anlamak istediği kadarını anlayacaktır. Ne söylersek söyleyelim, birileri yine bildiğini okuyacak ve biz sil baştan, yeniden başa döneceğiz. Dilerim, bu sefer boşluğa konuşur gibi, boş olmasın söylediklerimiz...
Cengiz ÇETİK

Cengiz etik

Suni Solunumlu Yaşayarak, Tükeniyoruz Gülüm

<DIV>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Tükeniyoruz be gülüm, tükeniyoruz</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Günlük yaşanan yaşamlar yüzünden; </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Ne sevgiler kaldı, uğruna ölünecek</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Ne insanlar kaldı, peşinden gelecek</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Ne günler geldi, mutlulukla dolacak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kayboluyoruz, birer birer uyuşturularak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Haksızlığa direnen yürekleri harcayarak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Düşüncelerini dinlemeden, suçlayarak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Umut tüketiyoruz be gülüm, umut

dağıtarak</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Suni solunumlu günler içinde, yaşaya

yaşaya...</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Tüketiliyoruz be gülüm, tüketiliyoruz</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sisli yurdumun bulutlarında yaşayan</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Sahte kahramanların, sahte düşlerinde</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Ne ormanımız, ne denizimiz elimizde</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Toprağımız kaldı, mirasyedilerin dilinde</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Kayboluyoruz, pazarda ruhları saklanmış</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>İnançlarını, değerlerini, kanlarını kaybetmiş</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Beyinleri ceplerinde olanların, fırsatçılığında</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Seslerimiz çalınmış be gülüm,

tepkisizliğimizde</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Suni solunumlu günler içinde, yaşaya yaşaya...

</P>

<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT color=#ff0000 size=4 face=Comic Sans

MS> </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Gidiyoruz be gülüm, yavaş yavaş gidiyoruz</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Yitirilen sevdiğimiz canlar, hergün
çoğalınca</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Tarlada başaklar, hasadı görmeden
kuruyunca</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>İşçi emeğini, teri üstüne, terle hesap alınca</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Çiftçilerin, çiftçiliği adım adım törpülenince</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT color=#ff0000 size=4
face=Comic Sans MS> </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Yok oluyoruz, güllük gülistanlık masalı
içinde</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt><FONT
size=4>Kredilendirilmiş, taksitlendirilmiş
hayatlarda</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Dünü, bugünü ve geleceği ipotekli günlerde</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Öldükçe sevdiğimiz be gülüm, suskunluğumuzda
</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Suni solunumlu günler içinde, yaşaya yaşaya...
</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>.....Tükeniyoruz, zayıflatılmış
düşüncelerimizle...</P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt> </P>
<P style=MARGIN: 0cm 0cm 0pt>Cengiz ÇETİK -19.07.200- Finike </P></DIV>

Cengiz Çetik

Suskun Sarı Mektup

Aylar oldu
..... Sana bir satır yazmayalı
İçimden geçen duyguları Paylaşmayalı
Sen gittin ya
..... uzak diyarlara
Sustu kalemim
Beyaz sayfalara küsüp
..... düğümlendi sözcüklerim
Karalar sardı ruhumu
.....deli mavi dalgaların altında
Adreslerini kaybederek
.....gitmez oldu mektuplarım
Yüzümde iz oldu
.....sensizlikte acılarım
Sarı zarfın içinde, giden zamandan arta kalan duygularım
Kapanan sayfalarda saklı kaldı
..... duyulmamış sözlerim
Yolunu şaşırdı
.....tikandı
..... Paslandı düşüncelerim
Ve sustu dizelerim
..... Sustu... Nedenini düşünmeden.
Cengiz Çetik 16.01.2010 Finike
Cengiz Çetik

Susuyorum

Susuyorum sana
Aşk ırmağından geçerken
Vereceğin
Bir tutam sevgine
....açacağıın kollarına
.....konuşan dillerine
.....gül gözlerine
Kanayan yüreğimle
Susuyorum
Kana kana...

Susuyorum sana
Konuşan dillerim tat olunca
Gören gözlerim görmeyince
Ellerim, kollarım tutmayınca
Aşkın içime kokmayınca
Susuyorum
Yana yana

Susuyorum sana
Aşkımıla
Susuzluğumla
Dillerimle
Her şeyimle susuyorum
....Susuyorum
.....Susuyor....
.....Sus.....
.....

Cengiz Çetik 19.12.2008- Finike

```
<div style=width:300px; ><object width=300 height=110><param name=movie  
value=http:media.imeem.com/m/x8k1KYor5K></param><param name=wmode  
value=transparent></param><embed src=http:media.imeem.com/m/x8k1KYor5K  
type=application/x-shockwave-flash width=300 height=110  
wmode=transparent></embed></object><div style=background-color:#E6E6E6;  
padding:1px; ><div style=float:left; padding:4px 4px 0 0; ><a  
href=http:www.imeem.com/><img src=http:www.imeem.com/embedsearch/E6E6E6/  
border=0 /></a></div><form method=post  
action=http:www.imeem.com/embedsearch/ style=margin:0; padding:0; ><input  
type=text name=EmbedSearchBox /><input type=submit value=Search  
style=font-size:12px; /><div style=padding-top:3px; ><a  
href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=0&ek=x8k1KYor5K  
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/152/10/ border=0  
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx?  
ep=1&ek=x8k1KYor5K rel=nofollow><img  
src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/153/10/ border=0 /></a><a  
href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx? ep=2&ek=x8k1KYor5K  
rel=nofollow><img src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/154/10/ border=0  
/></a><a href=http:www.imeem.com/ads/banneradclick.ashx?  
ep=3&ek=x8k1KYor5K rel=nofollow ><img  
src=http:www.imeem.com/ads/bannerad/155/10/x8k1KYor5K/ border=0
```

/></div></form></div></div>
<a
href=http://www.imeem.com/people/LZiwykq/music/fgmN2QXa/seslendirenbirsu-canyol
-susuyorummp3/>susuyorum...mp3 - Seslendiren:Birsu CANYOL

Cengiz etik

Sürgün Ettim Seni Yüreğimin En Uzak Yerine

Dokunma bana
Ağlayacağım
.....Ağlayabildiğim kadar.

Gözyaşlarım,
Yüreğimin alevini
Alsın
İçimdeki isyanımla
Sönsün,
Sana olan aşkımla.

Vurgun yemiş gibi
Durduysa
Düşüncem birden.
Yüreğimden
Gelen isyanımla
Kalmışsam
Karamsarlık batağında.
Sevgi sesin
Sustuysa
Sana olan sevdam da
Sustu bugün.

İçime
.....Hapsettim
.....Mahkum ettim seni
.....Anlıyor musun?

Ağlıyacağım
....Ağlayabildiğim kadar.

Sürgün ettim
.....Yüreğimin
.....En uzak
.....Yerine
.....seni.

Sevmeyeceğim
.....Senin yüzünden
..... Artık gülleri.

Sevmeyeceğim
....Senin yüzünden
.....Seninle sevdiğim
.....Herşeyi...

Cengiz Çetik

Şair Yürekli Bir Adam

Şairdi, yüreğindeki sevgiyle
İnsandı, insanlığa hizmetiyle

Gün geldi, umut oldu yüreğinde
Sevgiyle doldu yollar sevenleriyle

Hassastı şair yüreğiyle, her olaya karşı
Yaşadı insanca, insan sevgisiyle her zaman

Yıllar bir su gibi geldi geçti
Yorgundu, yaşlı bedeni zamana karşı

Direndi zamana meydan okurcasına
Sonunda sustu şair yürekli adam

Yıldızlar bir başkaydı onunla yüreklerde
Kayması da bir başka oldu gökyüzünde

Biliyordu yarınlar da yeni şair yürekli
Yeni insanlar gelecekti onun yerine...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Şairdi, Şiir Oldu Yüreklerde

Dağların doruklarındaki kar gibi,
Saçlarıma ak düştü birden.
Volkanın canlanıp patladığı gibi,
Beynime ateş düştü birden.
Yüreğime ağırlık çöktü sanki,
Basınçtan fırtınalar çıkaran.

Umuttu çocukluğumda,
İnanan insanların içinde.
Dosttu; işçinin, emeğin,
yanında yer alan.
Doğruluktu, dürüstlüktü, sadakatti,
Ödünsüz yaşadığı her gününde.
Şevdası; vatani, ulusu ve aşkıydı,
Örnek alınan.

Ak güvercinler uçtu, masmavi gökyüzünde.
Akdenize doğru,
Umut oldu,
Barış oldu,
İnsanların yüreklerinde.

Şairdi,
Şiddete yer yoktu yüreğinde.
Hassastı her yanlış olaya karşı.
İnandıkları uğruna,
Unuttu bir an sağlığını.
Ve yıkıldı,
Yorgun yılların ardından.

Gecenin karanlığında ayrıldı istemeden,
Sevenlerini yalnız bırakarak.
Gökyüzünün karanlığında,
Şair bir yıldız kaydı sonsuzluğa.

Gözlerden yaşlar süzüldü yanaklara.
Yaprakların üstündeki çiğ taneleri gibi,
İçi dolu, dışı berrak,
Tertemiz sevgilerle,
İçtendi süzülüp gelen her damlası.

Şairdi,
Şiir oldu dizelerde.
Yüreklerde canlanan umuttu.
Bir an geldi ki,
Zaman aldı götürdü,
Sonsuzluğa onu.

Yaşanmışlığın içinde kaybolan
Yaşanmış oldu birden...

Cengiz ÇETİK

Cengiz etik

Şehidim Şehit

Anam,
Niçin ağlıyorsun?
Duymuyor musun sesimi?
Ben geldim.
Bu kalabalık neden?
Adımı söyleyenler,
Görmüyor musunuz?
Yanınızdayım ben,
Buradayım işte.
Yoksa bu,
Bu giden ben miyim?
Ben ölmedim,
Ana,
Ben yanınızdayım.
Kardeşim,eşim,
Bakın karşınızdayım.
Aşkım,
Bu kucağındaki,
Doğumunda,
Yanında olamadığım,
Çocuğum mu?
Ne kadar da güzelmiş.
Yarınlar,
Ona emanet.
Arkadaşlarım,
Sizler de buradasınız.
Tanıdığım,
Tanımadığım,
Herkes burada.
Anladım şimdi.
Ben,
Şehidim şehit.

Cengiz ÇETİK-1994- Akocak Köyü/Sorgun-Yozgat

Arkadaşım, meslektaşım 'Hüseyin Öcal' ın askerde şehit olması nedeniyle yazdığım şiirim.

Cengiz Çetik

Şehit Oğlu ŞEHİT...

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Doğduğum, büyüğüm, koştuğum

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Suyunu, ekmeğini, aşını yediğim

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Toprağına kurban olduğum, sevdam

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Yoluna canımdan can verdiğim, vatanım

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Şehit babasının yolunda, şehit olanım

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Ey oğul! Ben seni yaşasın, yaşatsın diye

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Her karışına, sevgi tohumu eksin diye

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Şehit oldum, toprağıma umut olsun diye

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Atalarımın kanıyla gelen emanete, sahip çıksın diye

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Ne oldu, neler oldu yine böyle, söyle oğul?

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Al kanıyla destanlar yazan babam

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Sana ne diyeyim, ne söyleyeyim

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>İçimizde hainler, satılmışlar türedi

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Kendi malıymış gibi, parsellemeye cüret edenler çıktı

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>Üç kuruşa, sırtımızdan bıçaklayanlar oldu

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'>

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New

Roman'>Ey oğul! Tarih boyunca eğilmedi başımız, sen de
eğmeyeceksin
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Onlar; dün de vardı, bugünde var, yarında
olacak
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Asla emaneti bırakıp, toprağımızı onlara terk
etme
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Atalarımızın kanları, destanları; yurdumuzun her
yerinde
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'><SPAN
style='FONT-SIZE: 12pt; FONT-FAMILY: 'Times New Roman''>Biz; geleceğimiz için
siper olduk, gerektiğinde sen de olacaksın

<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New Roman'
color=#ff0000 size=3>
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Ey vatanımızın yılmaz bekçileri! <FONT
face=Verdana size=2> Koruyucuları
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Toprağını namusu bilen, ölümsüz
savaşçıları
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Bir gün uğruna öldüğümüz
toprakları
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Üç kuruşluk insanlar, satarsa parça
parça
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>İşte o gün ölürüz biz, şehitliğimizi helal
etmeden...
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New Roman'
color=#000000 size=3>
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New
Roman'>Cengiz
ÇETİK-11.10.2008-Finike
<P style='MARGIN: 0cm 0cm 0pt'><FONT face='Times New Roman'
color=#000000 size=3> </P>

Cengiz Çetik

Şiir Gülü Masalsı ÖYKÜ

Çook çok eski zamanlarda uzaklarda bir yerde, küçük bir köy varmış. Bu köyde yaşayanlar mutsuz mu mutsuz yaşarlarmış. Mutsuzlukları konuşmalarına bile yansımış. Peltek peltek konuşurlar, söylediklerinin yarısını anlar, yarısını anlamazlarmış. Yine de her şeye rağmen birbirlerini kırmaya kıyamazlarmış. Yılın birkaç ayında su sıkıntısı çekerlermiş. Ama yine de köylerini asla terk etmeyi, başka bir yerde yaşamayı düşünmemişler.

Günlerden bir gün köyün yamacındaki kayalıklar arasından dikenli bir bitki çıkmış. Bu bitki, diğer bitkilerden çok farklıymış. Gövdesi rengârenk, dikenli bir bitkiymiş. Kimse koparmaya kıyamamış. Gün gün büyümüş ve tomurcuklanarak bir sabah gül açmış. Gül, diğer güllerden çok farklıymış. Gövdesi gibi rengârenk, bir renk cümbüşüdeymiş. Seyredenleri adeta büyülüyormuş. Gövdesi gibi göz alıcı bir etkiyle yüreklerinde tatlı bir esinti yaratmış. Gökkuşluğu renginde desen değil, suyun üzerindeki ebru çalışması desen değil, öyle bir renk cümbüşü varmış ki seyredenleri büyülüyormuş. İçlerinde öyle duygular uyandırmış ki şiirler sevgiyle işildemiş, konuşmalarına akıp gitmiş. Şiir gibi konuşur olmuşlar. Her okunan şiir ruhlarını okşuyormuş. Sevgi şiirleri, hergün daha bir güzellikte dillerde doluşuyormuş. Şiirlerden şarkılar doğmuş. Mutluluk rüzgârları, köyün her yanını kaplamış. Üzüntülerinde bile şiirlerle teselli bulur olmuşlar. Zamanla diğer köyler arasında, bu köyün ünü yayılmış. En güzel şiirleri, şarkıları söyleyen bu köyü merak edenler gelmiş. Geldiklerinde öyle bir gül görmüşler ki güneşin ışığında gözleri kamaşmış. İçlerine bir ferahlık girmiş. Ama bu köylüler gibi şiirler söyleyememişler. Yine de yüreklerinde tatlı ve huzurlu bir esinti hissetmişler. Her gelen kolay kolay köyden gidemiyormuş.

Birgün bu köyün mutluluğunu çekemeyen biri, gece yarısı gelmiş. Gülü kesip, götürmek istemiş. Dolunayın ışığında, kökünden çıkaramayacağını anlayınca, gövdesinden koparıp almış. Gövdesini de kırmış. Düşen gülün gövdesi içinden rengârenk bir sıvı çıkmış. Gülden de damlalar toprağa akıyormuş. Sanki gül ağlıyormuş. Gülün dikenini, kesen adamın eline batmış. Öyle derin bir acı ve üzüntü hissetmiş ki olduğu yere çökmüş, kalmış. Pişmanlıkla, kalbinde derin bir sancı hissetmiş. bir an gelmiş ki yakalanma korkusuyla yerinden kalkmış. Birkaç adım atarken yere yıkılmış.

Ertesi gün köylüler geldiklerinde gözlerine inanmamışlar. Gördükleri manzara karşısında şok olmuşlar. Şiir gülü koparılmış, yerde yatan adamın elindeymiş. Kayalığın üzeri, rengârenk akan sıvının rengiyle kaplanmış. Gülün içinden akan damlalar, içlerini sızlatmış. Köyün üzerini kara bir bulut kaplamış. Şiirler, şarkılar susmuş. Mutsuzluk yüreklerine sinmiş. Günler, aylarca bu matem devam etmiş.

Bir gün yolu oradan geçen bir ressam, olanları duymuş. Üzülmüş. "Gerçekte o güç her zaman içinizde var. Kimi tomurcuğu açarak kokular saçır çevresine. Kimi de tomurcukken koparıp yok eder içinden. Gül bir araç, asıl güç içinizde.", diyerek anlatmaya çalıştıysa da köylüler anlamak istememişler. Dinlemek istememişler. Ressam da onların anlattığı gülü çizerek, bu köye armağan bırakmak istemiş. Önce karşı çıkmışlar. Ama sonra resimde de olsa gülü görmek istemişler. Kabul etmişler. Ressam da köyün içinde, sabah güneşinin göreceği bir duvar seçmiş. Göz alıcı renklerle "Şiir Gülü"nü çizmiş. Bu gül, sabah güneşinin ışıkları değdiğinde fosforlu bir yansımayla gözlerini alıyormuş. Bu güle baktıkça yine şiirler yazılmaya ve şarkılar söylenmeye başlanmış. Ama bu sefer eski canlılık, eski coşku yokmuş. Sönükmüş. Birkaç defa söylenilen, bir daha söylenmek istenmemiş. Şarkıların eski güzelliği yokmuş. Hep bir şeyler eksik kalıyormuş. İçlerinde, sanki yapay bir tat varmış. Yüreklerinde, o eski ilhamlar hissedilmiyormuş. Söyledikleri şiirlerden çabuk bıkiyorlarmış. O, mutluluk,

sevgi şiirleri sönük ve cılızmiş. Yine de buna da razı olmuşlar. Hiç yoktan iyi diye kendilerine teselli vermişler.

Aradan bir yıl geçmiş. Bir sabah uyandıklarında gözlerine inanmamışlar. Yine aynı kayalıkta, bu sefer iki tane birden gül yeşermiş. Gün gün büyümüş. Gövdesinde büyük dikenleri varmış. Bir tanesinin gövdesi yine rengârenkmiş. Ama diğerin de siyah renkler daha fazlaymış. Gün gelmiş, ikiside tomurcuklanıp güller açmış. Yine en doğal güzellikte şiirler söylenir olmuş. Şarkılar, şiirler yeniden canlanmış. Ama bu sefer, iki farklı ilham perisi yüreklerine girmiş. Rengârenk gül; mutluluk şiirleri söyletmiş. Siyahın yoğun olduğu gül; hüznün, ayrılık, acı söyletmiş. Kimi renk cümbüşündeki güle, kimi de hüznün gülünün etkisine kendini kaptırmış. Hayatlarını; mutluluk ve hüznün şiirleri süslemiş. Kimi hüznülerden rahatsız olmuş. Ama kimse bir daha güllerinden olmak istememişler. Güllerin verdikleri ilhamlar, hayatlarının birer parçası olmuş.

Yine şiirler, köylerden şehirlere ve ülkelere dalga dalga yayılmış. Şiirler, dillerde şarkı olmuş. Asıl gülün, içlerinde doğan ilhamlar olduğunu bir türlü kabul etmemişler. Böylesine bir araçla yazmak, belki de daha kolaylarına geldiği için kabullenmemişler. Ama gün gelmiş güller kurumuş. korkmuşlar yine şiirlerimiz susacak diye. ama korktukları bu sefer olmamış.İçlerindeki şiirler kurumamış. Sanki o güller yüreklerine yerleşmiş. Aynı canlılıkta her gün gülümsüyormuş. Artık, o yüreklerindeki gülle şiirler yazmaya başlamışlar. Anlamışlar ki o gün, şiirler bir doğdu mu, onu hiç kimse durduramaz., öldüremez.

Her insanın içinde bir "Şiir Gülü" varmış. Bu gül, zaman içinde tomurcuk haline gelirmiş. Kimi o tomurcuğu açmadan koparır, soldurur. Kimi de açan tomurcuktan yayılan güzel kokularla yüreklerine sözcükler halinde dizilir, duygularının sesi olur, şiirlerde yaşarmış.

Ne zaman bir gül, şair görse gülümsermiş. Anlarmış ki ilham perileriyle birlikte, onların yüreklerinde açan bir gül olduğunu...

SON

Cengiz Çetik-(1999-Dağbağ Köyü/FinikeSon düzeltme-15.07.2008 Finike)

Cengiz Çetik

Şiirsizlikte Boğulmak

ölçümü kaybetmişsem, ararken
imgeleri bulamıyorsam, düşünürken
şarkılara kapılmışsam, dinlerken
şiirsizlikte boğulmuşsam, yalnızken
içimdeki duyguları bölmüşsem; yazarken
ne duygularım çıkar açığa, dizerken
ne yüreğimdeki sızılar azalır, söylerken
ne de siz anlarsınız, okurken

ne duygularımı bölerim, parçalayarak
ne de yazdıklarımı çizerim, okuyarak
rahat bıraksınlar duygularımı, rahat
içimde özgürüm, dışımda olmasa da
yüreğimdeki dünyanın fırtınaları
çıkmasa açığa yazarak, söyleyerek;
o zaman, başka türlü çıkar
tehlikeli sularda yüzerek...

.....Cengiz ÇETİK.....

Cengiz Çetik

Tarafım Ben

Gökyüzündeki yıldız kadar
yeryüzündeki insan kadar
denizi, ormanı, toprağı kadar
yurdumun özüne bağlılıkta
tarafım ben, taraf.

Ulusumun değerlerini anlamaya
halkımın acılarını paylaşmaya
toprağına basmaya, suyunu içmeye
onlarla birlikte yaşamaya
tarafım ben, taraf.

Atatürk ilkeleriyle yaşamaya
marşımın adını yürekten söylemeye
toprağımın üniterliğini korumaya
genciyle, yaşlısıyla dayanışmaya
tarafım ben, taraf.

Bayrağımın üstündekileri tanımaya
milyonların sesini yüreğimde taşımaya
cumhuriyetin değerlerini özümsemeye
yurdumun varlığını korumaya
tarafım ben, taraf.

Yüzümü güneşten yana çevirmeye
sevdiklerimi yüreğimde taşımaya
tehlikelere karşı birlikte olmaya
uyuyan beyinleri uyandırmaya
tarafım ben, taraf.

Dört bir yanım kuşatılmış olsa da
sağdan soldan yaralanmış yüreğim olsa da
yavaş yavaş duygularım ezilse de
tarafsız olamam ben, yalnız olsam da
tarafım ben, taraf... Hey!

Cengiz ÇETİK.24.04.2007

Cengiz Çetik

Törpüledin Hayat beni

Bir eğenin altından, dökülen zerreler gibi
Acılarımla, dertlerimle aşındırdın gün gün
Törpüledin hayat beni, çok törpüledin
Kuru bir derenin, zehir gibi izlerini,kazıyarak alнімda

Sevinçlerim yüzeysel, acılarım hep, derinleşti yüreğimde
Sıkılan avuçlardan döküldüm, unutmak için yaşadıklarımı
Kum taneleri gibi savrulduм rüzgarda,hırsımdan kurtulmak için
Bilmediğim yerlere doğru, daldım, kayboldum yalnızlığımla

Adaletinin gerçekte olmadığını gösterdin bana
Sevinçlerimin, hayallerimin yarım kaldığı günlerde
Törpüledin hayat beni, çok törpüledin
Kuru bir derenin, zehir gibi izlerini,kazıyarak alнімda..

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Ufuktaki Kara Leke-DENEME

Tan yeri ağarırken, ufukta kara bir leke göründü. Güneş, o gün çok farklı doğuyordu. Sanki o günü hiç yaşamak, doğmak istemiyordu. Olan olmuş, doğmuştu. Birden kurşunlar ardı ardına yağmur gibi patlamıştı. Sonra yere bir bez parçası düştü. Üstüne kan damlamıştı. İnsanlar çılgına dönmüş, haykırıyordu. Daha önce böyle kanlı bir gün yaşamamıştı. Yaşandı. Bu bir rüya olsun, kabus olsun; gerçek olmasın. Yaşanmasın böyle bir olay desek, dua etsek; değişir mi bu yaşananlar acaba? Korkunç bir rüyadayız sanki. Leke, camda olsa da bezle silip temizlese; değil. Elimize boya fırçasını alsak; ufukta ki lekeyi beyaza boyasak. Olur mu, tutar mı? Olmuyor, tutmuyor. Yaşanmamış bir düş gibi düşünsek, unutsak. Olmuyor, ne yapsak. Gerçekler önümüzde cırcırcı duruyor. Susmak, teslimiyetçiliktir, acizliktir. Buna sessiz kalmak, olayı kabullenmektir. Başka saldırılara cesaret vermektir. Ufukta ki küçük bir lekeyi ilk gördüğünüzde ilginizi çeker. Aaa! Ne kadar güzel değil mi? dersiniz. Öyle sevimli, öyle masum görünür ki insanın sevesi gelir. O leke yavaş yavaş büyür, büyüdükçe sevimliliği kaybolur. Çirkinleşir. Bazen de canavarlaşır. Birçok hayvanın yavrusu çok sevimlidir. Örneğin; aslan yavrusu masum durur. Sevimlidir. Ama o yavru büyüdüğünde sevimlilik kaybolur. Çok tehlikeli olur. İşte bunun gibi bazı şeyler vardır ki başlangıçta size masum gelir. Büyüdükçe, önemsemediğiniz şeyler bir gün karşınıza tehlikeli olarak çıkar. Olgunlaştıkça, saldırganlaşır. Kontrolü zorlaştıkça, şaşırırsınız. Ne oluyor? Dersiniz. Karşınızdakini tanıyamazsınız. Bazen kara leke, önüne geleni yok eden, kendinden başkasını görmeyen, kara bir delik oluverir. Öyleyse, ne yapmalı? Eğrisini, doğrusunu iyi tartmalıyız. İleride neler olabileceğini kestirip, tedbirini almamız. Yoksa önü gözükmeyen bir yere veya bir uçuruma sürükleniriz. Evladını kaybeden insanla yılanın hikayesini bilirsiniz. O hikayenin sonunda yılan'Sen de evlat acısı, bende kuyruk acısı olduğu sürece seninle dost olamayız'der. Dileriz, bu yaşananlar buna benzemez. Dileriz, bu bir rüyadır. Rüya kalır. Dilemekle, gerçekler değişir mi, silinir mi bu kara leke? Kolay kolay silinmez. Peki, kim silecek ufuktaki bu kanlı lekeyi? KİM? Siz biliyor musunuz?

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Unutma

Kısa düşüncemin
...uzun bedelisin yüreğimde
Faturası yazılmamış günlerimin
...geleceğisin, yaşanmamış yarınlarımda
Çetelesi elinde
...çizilmemiş hayatımın, içindesin içinde...

Cengiz ÇETİK-07.07.2008-Finike

Cengiz Çetik

Unutulmaz İlk Heyecanlar

İlk defa okula gidişiniz,
İlk kez bir kız arkadaşınızın olması,
Yüreğinizdeki ilk sevginin izleri,
İlk defa onunla karşılaştığınız gün,
Unutulmazdır bilirim.

İlk heyecanları, tutkuları,
Yaşayanlar bilir, o anları.

İlk kez bir işe başlamamız,
İlk evlendiğimiz gün,
İlk acının bıraktığı iz,
Hep ilkler unutulmaz,
İz bırakır yüreğimizde.

Onlar bir başlangıçtır,
Sonrakiler için içimizde.
Ya sonrakiler,
Kolayca iz bırakır mı,
İlk izler gibi içimizde?

...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Var mı Sağlık Gibisi?

Biliyor musunuz, sađlđın kıymetini ne zaman anladım? Geçen gün hastalanıp, ateş içinde kıvrandığım zaman anladım. O an, hiçbir şeyi düşünemiyorsunuz. Sadece ve sadece kendi sağlınız aklınıza geliyor.

Sağlık olmayınca hiçbir şeyin tadı, hiçbir şeyin kıymeti olmuyor. Varsa yoksa sağlığımız. Eski sağlık dolu günlerimizi ararız. İnsan, sağlığının ne kadar önemli olduğunu ne yazık ki hastalandığı zaman daha iyi anlıyor. Sağlığımızda o hastalanan insanları, hastalandığımız zaman ki duygularımız kadar anlayamıyoruz. Neden bilemiyorum? Ateş düştüğü yeri yakar derler, belki de bundandır. Sağlık olmayınca ne para, ne mülk, ne şan, ne şöhret düşünemezsin. Herşeyden daha önemli olanın, insanın kendi sağlığı olduğunun farkına varmasıdır. Bunu yaşamayanlar bilemezler. Sağlık olmayınca hiçbir şeyin tadı olmuyor o zaman. Ne kimseyle ağız tadıyla konuşabiliyorsun, ne hoş sohbet edebiliyorsun. Ne de cebindeki paranın değerini düşünebiliyorsun. Diğer insanlar ilgini fazla çekmiyor. Sadece bir an önce sağlığıma kavuşayım diye can derdine düşüyorsun. Pazardan aldığımız meyveleri yıkamadan yediğimiz de karnımızda ağrılar başladığı zaman "Aman bana ne oldu" demeye başlarız. Malesef öyle zamanlarda sağlığımızın kıymetini daha iyi anlıyoruz. Bir daha ihmalkarlık mı? Asla böyle bir ihmalkarlık yapmayacağım, dersin. Peki sadece bizim ihmalkarlığımızla mı sağlığımız kayboluyor? Sorumsuz ve bilinçsiz üreticilerin veya satıcıların; insan sağlığına verdiği zararlar yok mu? Onların para hırsı yüzünden bir çok insan, her türlü hastalığa yakalanma riski taşıyor. Aldığımız simitten tutun da marketten aldığımız zeytine kadar bazen öyle hilelerle karşılaşırız ki aldanmamak için cambaz olmamız gerekiyor. Üç kuruş fazla kazanmak için gözünü para hırs bürümüş insanlar, acaba aynı şeyleri kendi çocuklarına da yediriyorlar mı? Yediriyorlarsa asıl o zaman korkmak lazım. Artık vicdanları körelmiş demektir. Ne söylense kar etmez onlara. Bazen ettiğini de, yaptığını da bulanlar çıkabilir. O insanların yüzünü görür gibi oluyorum. Yardım için yalvaran sözlerle kendisini bağışlatmaya çalışırlar. Çoğu zaman o kazandığı para sağlığını kurtarmasına yetmeyecektir. Herşeyin başının sağlık olduğunu geçte olsa anlarlar.

Sağlığımızı kaybedince sağlığımızın kıymetini daha iyi anlıyoruz. Belki de iyi olduğumuz zaman yine birçok şeyi unutacağız. Ve sorumsuz üreticilerin ürettiklerini yine yemeye devam edeceğiz. Ne yapalım? Kendimizi mahkum ediyoruz. Onlara güvenip alıyoruz herşeyi. Ne yapalım hayat böyle deyip geçiyoruz. Peki gerçekten hayat bu kadar ucuz mu? Yoksa biz mi ucuz hale getiriyoruz? Malesef biz ucuz hale getiriyoruz. Şöyle bir geriye yaslanıp düşünürsek; birçok yanlışı bilerek ya da bilmeden yapıyoruz. Sonra da cezasını çekiyoruz.

Gününüz şen, içiniz sağlık dolu olsun. Yüzünüzden gülücük, yüreğinizden sevgi eksilmesin. Sağlıcakla kalın.

Cengiz Çetik

Vatan Uğruna Şehit

İçim yanıyor anam
.....içim
birileri geçmiş
...kıs kıs
.....gülüyor
.....acıma
elini cebinden çıkarmadan
kıvırıyor bir oradan
bir buradan sözlerle
ve kinimiz büyüdükçe
onlar küçülüyor
büyüyor
yüreğimize düşen şehit acıları
ağır
.. ağır
kor gibi en derin yerine.

İçim yanıyor anam
.....içim
kolum, kanadım kırılırken
kolu, kanadı kıpırdamayanlar var
ondandır
içimdeki derin acı
ondandır
dinmeyip çoğalan
patlamaya hazır
volkandır yüreğim
ve beynim.

Her karış toprağı
şehit kanıyla
alınan
ve korunan
ve uğruna nice şehitler verilen
ve verilecek olan
kutsallaşan yurdum için
yürekler bir oldu
alanlarda çığ oldu
canlandı yeniden
Çanakkale ruhu

Bu can
bu vatan uğruna
fedadır
bin kere de
yeniden gelse dünyaya...

Cengiz ÇETİK-Finike-22.10.2007-20:50

Cengiz Çetik

Vazgeç Gönlüm Düşte Kalsın

İçimde yanan sevda ateşini
Görmedi gözlerin sevmedin beni
Gören gözlerim sensiz görmez olsun
Bir daha anarsam artık ismini

Akışın Akdeniz gibi olsa da
Ayrılığın içimde azap kalsa da
Beni derin hayallere atsa da
Şimdi yalnız kaldın anılarımda

Tanrım nedir bu içimdeki acı
Yok mudur bana bu derdin ilacı
Nerde benim gönlümün gün ışığı
Nerde benim gecemin ay ışığı

Gel vazgeç gönlüm, vazgeç düşte kalsın
Bu sevda sana son gülüşte kalsın

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Vazgeçmem Senden

Artık dönülmez bir yoldayım
Biliyorum ama
Pişman değilim duygularımdan dolayı

Bağlandım sana en içten duygularımla
Yok artık benim için başkası
İnan

Acınla, derdinle, sevginle, herşeyinle
Vazgeçilmez oldun, benim için sen

Olmuyor; vazgeçemiyorum senden
Canımsın, kanımsın
Sen benim herşeyimsin

Vazgeçirmek için türlü yalanlar söyleseler
Haram deseler, günah deseler
Dinlemiyor gönlüm

Kim ne söylerse söylesin
Seni sevmekten vazgeçmiyor
Seni düşünmekten gönlüm

Ağlasan ağlıyorum, üzülseñ üzölüyorum, Gülsen gülüyorum
Göremezse deli gönlüm bir gün
Özlüyor, arıyor seni her yerde gözüm

Anlasana seni sevdiğim kadar
Başkasını sevemeyeceğimi
Anlasana seviyorum seni
Sonunda ölüm de olsa

CENGİZ ÇETİK-2006 -FİNİKE

Cengiz Çetik

Vurdular Yüreğimi Anne

Sevgilere aç kalmış
.....Ellerim cebimde dolaşırken
.....Çevirdiler etrafımı
.....şehir eşkıyaları
Vurdular annem
.....Acımadan vurdular
Yardıma gelen olmadı
...İssız kuytularda
Birden sen geldin aklıma
Ne de çok kırdım yüreğini
Affettin her seferinde beni
Kaçtım...Düşünmeden seni
Şimdi
Yok artık zamanım
Yanına gidip, af dileyecek

Boğazım yanıyor anne
.....boğazım
..... Gidiyorum
.....yavaş yavaş
.....yetişemeyeceksin
.....Bu sefer

Ardımdan
Saçlarını yolma benim için
Parçalama yüreğini
Koparma içinden bir tutam sevgini
Suçlu benim
Bilemedim yanında değerini
İstanbul sokaklarında
Bilmek varmış kaderimde

Düşlerim
.....Kâbuslarım oldu şimdi
.....Şu yaşadığım an içinde
Geceler soğuk
....Karanlık kuytularda
.....Acımasız kuralsızlıklar
.....Kuraldır burada

Umutlarım
Hayata dayanağımı
Hayaller içinde geçen
.....Kısa ömrümde

Tatlı tatlı
Uyuşuyor acılarım
Alıyor ruhumu
.....sahte çekiciliğiyle

Yüreğimin en uç yerinde yaşayan
...Sevgisin sen

Söyleyemediğim
Gözyaşlarımın
Alev alev damladığı bu yerden
Yinede söylemek isterdim
Bütün kalbimle
Seni seviyorum annee...

Cengiz ÇETİK-26.03.2007-Finike

Cengiz Çetik

Vurgunum Uykusuz Gecelerime

Vurgunum, uykusuz yalnız gecelerime
Durgunum, sensiz geçen gecelerime
Sessiz tanığıyım sensiz güneşin doğuşuna
Yıkılmışım sensiz geçen düşlerime

Vurgunum, uykusuz gecelerime seninle
Hastayım, senle geçen saatlerime
Suskunum, sabahın ilk ışıklarında ayrılığa
Coşmuşum, senle geçen düşlerimle

Vurgunum, vurgun yemiş gibi sana
Hastayım sana, düğüm yemiş kalbimle
Sağlık aşıyor gözlerinde ki ışık gözlerime
Olmuşum aşk vurgunu, geçmişim kendimden

Seninleyken her sorun kilitliyor kapılarını
Açıyor aşk kapılarını sen yanımdayken
Yıldızlar bile birlikteyken göz kırptıyor aşkımıza
Olmuşum aşk vurgunu, geçmişim ne çare...

Cengiz ÇETİK-2006

Cengiz Çetik

Yağ Yağmur Üstüme Üstüme

Yağ yağmur, üstüme üstüme.
Temizle,
Ne varsa içimdekileri,
İliklerime kadar,
Geçmişte yaşadığım,
kirlenmiş duygularımı.
Gözyaşlarım,
Seninle birlikte,
Karişsin bedenime.

Bakmayın, bana bugün,
Sokaklar da,
Sağnak yağmur altında,
Yürüdüğüm için.

Bakmayın, bana bugün,
Kendimle çatışıyorum,
İç dünyamın,
İnce hesaplarıyla.

Yağ yağmur, üstüme üstüme.
Sil, tüm yaşadığım aşklarımı,
Silebilirsen eğer.
Yıka beni,
Baştan aşağıya kadar,
Yüreğimin en derin noktalarına kadar,
Yıkayabilirsen eğer.
İçimde ne varsa,
Yasak duygularımı,
.....Tutkularımı,
.....Hırslarımı,
.....Aşklarımı,
ne bulursan yıka.
Kirlenmiş duygularımı,
Duymak istemeyip de,
Duyduğum, herşeyi temizle.

Yağ yağmur yağ,
Ulusumun üzerine.
Yıka, temizle,
Tüm art niyetli zihniyetlileri.
Uyandır,
Uyuyan ulusumdaki temiz yürekleri.

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yalancı Kalbim

Ah yalancı kalbim!
Önce sevinçlerle uçuruyorsun
Sonra hayal kırıklığıyla yıkıyorsun
Hep
Yanlış sevdalara konuyorsun
Seni senden alan
Sahte bakışlara kanıyorsun
Tatlı dillere inanıyorsun
Sonra da
Hüzünler içinde boğuluyorsun

Hiç uslanmıyorsun
Ne zaman yüreğin
Teklerse heyecandan
Saf sevgiler var sanıyorsun
Kendini herkes gibi görüyorsun

Yine
Bir aşk okyanusunda
İlkbaharın esintisi içinde
Masalsı düşlerle
Kandırıyor
Ve
Yalancı kalbinle
..... Gözleri kapalı dalıyorsun...

Cengiz ÇETİK- 05/10/2010 ADRASAN

Cengiz Çetik

Yapayalnızsın Kendinle Arkadaş

Gözlerin çökmüş,
Ellerin nasırlı,
Karışık duygularınla,
Yılların yorgunluğuyla,
yapayalnızsın kendinle.

Tarlada,
Evde,
Okulda,
Her yerde,
Yapayalnızsın kendinle.

Sevdiğin bu yerde,
İlkbaharın yeşilliğinde,
Doğan güneşin batışında,
Yeni sevdalarda,
Aydınlığın karanlığa,
Karanlığın aydınlığa,
Doğru dönen,
Bu dünyada.
Yapayalnızsın arkadaş...

CENGİZ ÇETİK- Karapınar/KONYA-1989

Cengiz Çetik

Yaralı Yürekli Kız

Yüreğindeki yaralar yüzüne vurmıştu
Bedeninde iz yapmıştı yıllarca tek tek

Yıllarca geçmeyen yaralar yüzünden
Adı Yaralı Gız kaldı, unutuldu gerçek adı

Annesi babası ölünce, kol kanat oldu kardeşlerine
Giymedi giydirdi, sevmedi sevdirdi, aç kaldı tok gezdirdi

Gün geldi dilendi sokak sokak, çolak eliyle dişirdi tek tek
Okuyamadı, okuttu büyüttü meslek sahibi yaptı kardeşlerini

Gün geldi kardeşleri dağıldı gitti yurdun farklı yerlerine
Kendi kaldı köyünde, küçücük evin içinde yapayalnız

Aradı, arada bir telefonla seslerini duymak için
Aranmadı, ne yer, ne içersin, halin nedir diye

Hastalığı ilerledi ağır ağır, gün geldi kalkamadı yerinden
Komşuları geldi meraktan, baktı çevresine yoktu aradıkları

Suskun ve bitkin gidiyordu yavaş yavaş, yaralı yüreğiyle
Hafifçe sağa kaydı gözleri, sonra da sola; arıyordu kardeşlerini

Sol gözünden bir damla yaş sızdı yanaklarına, belli ki umudu kalmamıştı
Sonra yukarı tavana çevirdi gözlerini, garip bir tebessüm etti, gülümsedi

Son bir defa daha çevirdi gözlerini etrafındakilere, yoktu sevdikleri hala
Ve ruhu yaralı bedeniyle vedalaştı gitti, son kez göremeden kardeşlerini...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yarın Ne Zaman Gelecek?

Ne zaman
İstedğim gibi koşup
Oyunlar oynayacağım
İçimdeki sevgileri
Herkes gibi yaşayacağım?
Bak, ateşim çıktı yine
Bir türlü gelmeyen
Yarınlarımı düşünürken
Söyle
Yarın, ne zaman gelecek anne?

Hep
Yarın yarın diyorsun
Acılarım çoğaldı bak
Gelmeyen yarınlarımı düşünürken
Kanım
Ne zaman normale dönecek?
Herkes gibi
Ben de yaşayabilecek miyim?
Söyle, susma güzel annem
Susma
Yarın ne zaman benimle olacak?

Ağzımdaki maskeleri
Ne zaman atacağım?
Kuşlar gibi kanat çırpıp
Koşacağım
Söyle, güzel annem
Ne zaman
Gülüp eğleneceğim
Acılarımdan kurtulup
İnsan gibi yaşacağım?

Ne zaman seveceğim
Sevileceğim, aşık olacağım
Arkadaşlarımla top oynayıp
Adam gibi yaşacağım?

Bak, yine gidiyoruz
Ankara'nın hastanelerine
Ezberledim
Yollarını, koridorlarını, doktorlarını
İlaç kokan köşelerini
Ezberledim de
Öğrenemedim
Yarının ne zaman bana geleceğini

Biliyorum
Gidersem bir gün aranızdan
Kalacak, özlemle içimde
Hiç gelmeyen güzel yarınlarım
Yaşayamadıklarımla...

Cengiz ÇETİK-15.06.2008...23:57-Finike

Cengiz Çetik

Yarın, Güneş Bize de Gülecek

yarın, güneş bize de gülecek
ağlama bebeğim, ağlama
soğuk, karanlık gecelerin korkularından
çıkıp gelecek
gösterecek yüzünü, bize de güneş
umudunu yitirme bebeğim, dayan
gecelerde yaşıyorsak, hep mutsuz
bunun gündüzleri de olacak, mutlu
sen ağlama bebeğim, dağlama yüreğimi
ben ağlarım, senin yerine
gelmeyen, güneşli yarınlarımıza

bak geldi işte
ufukta bir ışık görünüyor
asmış suratını bakıyor, uzaktan
kış güneşi belli ki
yüreği soğuk ısıtmıyor
dayan, ölme bebeğim
güneşe hasret kalarak
az kaldı, dayan
ilkbaharın güneşi doğacak, ısıtacak seni
güzel yarınlarda yaşayacaksın
aydınlık günlerin olacak

bana sorma bebeğim, neden ağladımı
sorma bana, yüreğimde doğmayan güneşi
acılar içindeyken, sevinci unuttur
burkulur yüreğim
yaşanan her bir anın, kederinden
çiçeğin, güneşe eğildiği gibi eğileceğim de
eğilemiyorum, göremediğim, yüreğimdeki güneşe

sen ağlama bebeğim
yarınlarım, ne olacak diye
ben ağlarım, senin yerine
bebeğim, ağlamasın diye
üzülme
senin yüreğin, gündüzleri de görecek
gülümseyecek yüreğin
yarınlar;
...umudunu
.....mutluluğunu
.....sevgini
.....çalmasın, yüreğindeki aşkını
.....yeter ki...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yarını Olmayan Bir aşk Hikâyesi

Onunla ilk karşılaştığım gün
Hiç yabancı gelmedi yüzü bana
Sanki daha önce tanışmıştık
Zamanın bir yerinde
Gözleri, duruşu, hareketi
Bir başkalık vardı, her şeyiyle

Birgün anımsadım;
Yıllar öncesinde
Zamanın içinde
Sıkışmış kalan bir hatıraydı
Onu öne çıkaran
Genliğimden kalan bir fotoğraftı
Onu özel yapan

Korktum kendimden
Kendime yapacağımdan
Geleceğime hapsolacağımdan
Bugünümü çalacağından

Bir başkalık vardı
Artık ben de
Davranışlarım, sözlerim
Farklılaşmıştı birden
Oysa o
Başka dünyada, başka sevda da
Bense başka konumda, başka zamanda
Uymayan yerler vardı hikâyenin içinde
Yapbozun parçaları gibi
Uyumsuzluk vardı, hayatın içinde

Bitmeliydi, bu yanlış gidiş
Gitmeliydi, içimdeki bu duygu
Zarar veriyordu artık
Düşüncelerime, davranışlarıma, çevreme ve ona
Sonu olmayan bir hayaldi
Orada kalmalıydı, her şeyiyle

Başladı birden
Gölge oyunlarında oynar gibi
Birbirimizi kırmalar
Nefret etmeliydi benden
Nefret etmeliydim ondan
Bitmeliydi, başlamadan başka yanlışlar
Bitmeliydi, farklı zamanların dünyası
Süslü laflarla, içi dolmuyordu
Boş olan duygular, hayallerle olmuyordu
Ve birgün geldi
Son vuruş oldu
Bitti
Bitmeyecek sanılan hikâye

Bir yıldız kayd, dolunayın ışığında
Ateş böceği göz kırptı, gecenin yarısında
Baykuşlar öttü, sessizliğin içinde
Ve bitti
Sonu olmayacak sanılan bir hikâye daha
Zamanın içinde
Belki de
Yeni bir hikâye başlıyordur
Şu an
Başka bir yerde...

Cengiz Çetik-19.08.2008-Finike

Cengiz Çetik

Yarını Olmayan Yaşamlar-I

Ne düşen uçaklar da
Sönen hayatlar biter, gelecekte
Ne açlığın korkuları silinir
Ne de sevdaları biter, hayatlarında

İşsizliğin verdiği çaresizlikle
Vicdanı kararmış yüreklerde
Silinmiş, nasırlaşmış ellerde
Geleceği belirsiz hayatlarda

Yarını olmayan yaşamlar
Gündelik yaşar, yarı aç
Dünü unutup, bugünü yaşar
Biraz olsun, tutunabilmek için hayata...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yarını Olmayan Yaşamlar-II

Ne Çilem'lerin acılarıyla
Kapanan yürekleri biter
Ne gözlerinde sönen
Yoklukların, yarınları biter

Çocukların, çalınan yarınları
tuzaklarla alınmış bugünleri
yüreklerine kazınan yaraları
Nasıl silinecek, bedenindeki izleri?

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yarınlar Küsmüş Bana

ben, hep bugünleri yaşıyorum
yarınlar küsmüş bana

susunluklar, çaresizlikler hep bugünlerde
konuşan güzellikler saklı, gelmeyen yarınlarda

gelmeyen yarınlara hayal kurarak
ben, hep bugünleri yaşıyorum.

yarınlar, dönmüş sırtını
göstermiyor, gerçek yüzünü bana

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Yaşamak Buysa

Yaşaman, yaşaman gerek,
Bilmediğine takılıp içine dalma,
Ölümden sonrayı bilmiyorsan
Sadece yaşadığını bil.
Bildiğinden şaşıp geride kalma.

Yaşamak, yaşamak gerek.
Yaşamın her anını bilmek gerek.
Acıyı, zevki tatmak gerek
Her yaşam farklı bile olsa,
İliğine kadar yaşamak gerek.

Bir yaşam, bir yaşamdan farklı,
Bir doğuş, doğuştan farklı,
Kimi uçarak, kimi sürünerek,
Kimi koşarak, kimi emekliyerek,
Farklı yaşamını yaşıyor birlikte.

İnsan gelmişiz dünyaya,
Düşüncelerimizle, bedenimizle.
Ruhumuzla, benliğimizle,
Dünyalar kurmuşuz içimizde,
Yaşasakta yaşamasak da hayallerimizi.

Kimi alın teri dökmeden götürür,
Zahmetsizce ömrünü.
Uçaklardan inmez,
Çürür zavallı poposu,
Yaşayan tek kendisi varmış gibi.

Kuş sanır kanadında, dünya benim,
Yılan sürünerek toprakta, dünya benim,
Herkes kendince sahiplenir dünyayı,
Sorunları görünce kaçar,
Postalar hep birbirlerine sorunları.

Hey! Cengiz, yine doldu için,
Kim bilir senin için.
Yazarsın dizim dizim,
İçersin yudum yudum.
Sen, senin içinde kalır, yalnızlığın.

Cengiz ÇETİK-Ocak 2003 Turunçova

Cengiz Çetik

Yaşamak İstiyorum

YAŞAMAK İSTİYORUM

Gemi olmak istiyorum,
Okyanuslarda yüzen.
Kartal olmak istiyorum,
Dağlarda uçan.
Arı olmak istiyorum,
Geniş ovalarda,çiçeklere konan.
Yaşamak istiyorum,hayallerde,
Hayal kurarak,seninle.

Canlanan ışığın olmak istiyorum,
Umutların söndüğü anda.
Canlanan umudun olmak istiyorum,
Sönük gözlerindeki yaşlarda.
Büyüyen düşüncen olmak istiyorum,
Eriyip,kaybolan düşüncelerin ardında.
Yaşamak istiyorum seninle,
Bir çınar gibi köklü ve ulu.

Çocuk olmak istiyorum,
Yeniden.
Kirlenmişlikten uzak,
Saf ve temiz.

Pembe gözlükle,
Dünyaya bakarak,
Yaşamak istiyorum, seninle,
Yaşayabildiğim kadar.

Hasta kalbim,
Tekliyerek attığında.
İnsanların,
Bir öyle, bir böyle döndüğünde.
Dönmeyen bir sevgiyle,
Bütünleşen kalplerde.
Yaşamak istiyorum,
Severek,sevişerek.

Yaşamak istiyorum,
Yaşamak.
Kirlenen doğanın içinde,
Direnen.
Yaşamak için,
Kardelen çiçeğinin,
Direndiği gibi,
Yaşamak istiyorum.

CENGİZ ÇETİK

NİSAN-2006-FİNİKE

Cengiz etik

Yaşarken Çürüyenler-DENEME

Merhaba!

Düşündüğünü söyleyen, söylediğini düşünenler, yukarıdaki başlığa bakıp söylenmeyin bana. O söz; düşündüğünü söyleyemeyen,söylediğini düşünemeyenler içindir.

Bir gün ırmağın kıyısına oturmuş suyun akışını seyrediyordum. Duru ve akıcı görünüşüne içimden 'Ne kadar güzel. İnsanı rahatlatıyor.' diye düşündüm. Birden gözüme az ilerideki pisliklerle örülmüş, durgun yeri farkettim. Demek ki her yer aynı değilmiş. İşte bizim yaşamımızda kimi yerler durgun, kimi yerler ise duru mu acaba? Yaşam ırmağımız bazen öyle hızlı akar ki anlatmaya sözcükler yetmez. Yaşam durmuyor, ırmak gibi akıp gidiyor. Bence yaşam, hergün yeniden keşfedilmesi gereken bir bulmacadır. Bilemiyorum sizce nasıl geliyor? Yeni şeylerle karşılaştıkça zihnime sorular sorarak, araştırma yaparak, zinde kalmasına çalışıyorum beynimin. Haa! Arada bir bilgisayar kilitlenmesi gibi 'ZONK' durduğu anlarda olmuyor değil. Eee,o kadar da olacak değil mi ya.Siz hiç hayatınızda öyle anlar yaşamadınız mı?

Bir gün boyunca kendinizi inceleyin. Hayatta neler yapmak istediniz? Neler yapabildiniz? Bugün yeni ne öğrendik? Gibi birçok soru oluşturup çoğaltabilirsiniz. Bu çalışmalarınızı engellemek isteyenler olacaktır. Kiskanalar olacaktır. Zaman zaman size çelme takıp düşürmek isteyen insanlar olacaktır. Bunlar dün de vardı, bugünde var, yarında olacaktır.

Sen de çürümüş beyinli insanlar topluluğuna katılma. Genç, çalışkan, kararlı, üretken, tutarlı ve düzeyli insanlar topluluğunda ol. H. Keller'in bir sözü aklıma geldi; 'Hayat, ya cesaretli bir serüven yada koskoca bir hiçtir.' Ne güzel demiş. İşte sizde hayat tercihinizi ona göre yapacaksınız. Ya oturup tüketici biri hiç olacaksınız. ya da üretken olup adam gibi adam olarak yaşayacaksınız hayatınızı. Tercih ve son karar sizin.

Ne alırsak bir süre sonra eskiyor. Acaba beynimiz, zihnimiz de zamanla yıpranıp eskiyor mu? Çoğumuzun beyni yaşarken ölür? Bedenler zamanı gelince ölür de zihinler neden yaşarken ölür? Hiç düşündünüz mü? Zihin ölmesi yalnızca yaşlılarda mı oluyor sanıyorsanız. Yanılıyorsunuz. Şöyle bir düşünün; sert bir bakışın, davranışların, sınavda başarısızlık korkusu, ana-baba korkusunun beynimizi nasıl körelttiğini görebiliyormuyuz acaba. Zekamızın parıltısının kaybolmasının başka bir nedeni de başkalarına özenmektir. Örneğin tv'de gördüğü sanatçıların davranış ve seslerini taklit etmek, onun yaşamına özenmek gibi...

Yaşarken çürüyen genç beyinler yok mu sizce? Bizler, çevremizde birçok olaya duyarsız insanlarla kuşatılmış, kısır döngü bir dünyada yaşamıyor muyuz? Bazen acı eleştirilerle birbirimizi kırmıyor muyuz?

Çevremize baktığımızda, bazı şeylerin yozlaşıp yabancılaştığını farkedebiliyor muyuz?

Ne garip çelişkiler var çevremizde değil mi? Aslında çifte standartlarla dolu bir dünyada yaşıyoruz.

Zaman içinde çürüyen zihinler,kokuşmuş beyinler türemiyor mu? Hasta düşüncelere, kokuşmuş bozulmalara, önyargılı insanlara, toplumsal çürümeye çanak tutan ellere neşter vurmak lazım. Yoksa kanayan yara KANGRENE dönüşür. İşin içinden çıkılamaz ve kaçınılmaz sona götürür. Unutmayalım ki geç kalınmış bir uygulama; sele kapılmış bir insanın, sele karşı çırpınışı gibi çoğu zaman sonuçsuz kalır.

Komşu komşuyu tanımazsa,arkadaş arkadaşta güvenmezse, insan insana saygı

duymazsa; nice olur bu işin sonu. Durun ve düşünün; geçmişi ve bugünü. Birşeyler değişiyor. Teknoloji hızla geliyor. İnsan ilişkileri ise o derece zayıflıyor. Ne yazık ki birbirimizden kopuyoruz. Acı ama gerçek. Bizler toplumsal çürümenin bireyden başladığını göremiyoruz. Bir tahtakurusunun tahtanın içini yavaş yavaş oyması gibi; toplumsal değerlerin zaman içinde değişmesi sonucu, geleceğimizi nasıl görebiliriz acaba? Artık birgün sonrasını tahmin edemiyorum.

Ne yapabiliriz? Düşündürücü bir soru. Düşünmeye yöneltmek bile kendince çözümler üretmeye başlar. Bu bir beyin fırtınasına dönüşür. 'Çözümde görev almayanlar, problemin bir parçası olurlar.' Goethe.

Masallarla ninnilerle büyürsek; hayatı da masal dünyasında görürüz. Birde bakarız ki hiçte masallardaki gibi değil hayat. Hayal kırıklığı yaşarız. Gerçekler bir tokat gibi yüzümüze yapışır.

cengiz çetik

Cengiz Çetik

Yeni Yıl Neler Getiriyorsun Bize? -Deneme

Bir dönüm noktası daha geldi hayatımızda. Umutlarımızı hep yarına sakladığımız bir yıl geçti gitti. Hayaller kurdüğümüz bir yıl daha kayboldu. Bundan önce giden her yıl içinde aynı hayalleri kurmadık mı?

Haydi, gel bakalım yeni yıl. Ne getireceksin, giden yıldan daha fazla bana? Tutkularımı verebilecek misin? Hayallerimi getirebilecek misin? İşsiz gençlere, iş verebilecek misin? Hayalleri çalmadan, güzel düşleri gerçek yapabilecek misin? Sevgilerimi bana verebilecek misin? Yüreğimdeki karanlıkları benden alıp, aydınlığa götürebilecek misin? Söyle yeni yıl, ülkemin üzerindeki oynanan oyunları kaldırabilecek misin? Şans oyunlarında bana bu yıl, amortilerden fazlasını verebilecek misin? Ertelediğim her şeyi gerçekleştirecek misin?

Ah, giden onca umutlarımı yarına ertelediğim yıllar, hep beni kandırdınız. Sevgilerimi hep çaldınız. Saygılarımı hep istismar ettiniz. Hayallerimi hep; yarın yarın diyerek avuttunuz.

Ne çok sevgilerim vardı yüreğimde, öldürdünüz yıllar... Sevdiklerimi birer birer elimden aldınız, yalan yıllar. Ne günler yaşadım; sevildim sevmedim, sevdim sevilmedim.

Yeni yıl, bana hangi sürprizleri getiriyorsun? Söyle yeni yıl, nasıl geliyorsun yine? Bana bir yaş daha yaşlandığımı hatırlatmak için gelme... Üzüntülerime yeni üzüntüler eklemek için gelme. İçimdeki sevdaları almak için gelme. Düşlerimi çalmak için gelme. Gözlerime bir damla yaş daha vermek için gelme. Umutlarımı öldürmek için gelme. Geleceksen, yüreğime; güneşin ışığını al da gel. Sevgilerime, sevgileri ekle de gel. Söyle doğan yeni yıl, bana geçen yıldan farklı ne getirdin; sağlık, mutluluk, aşkımdan yana?

Ölümlerden haber verme, sağlıktan haber ver... İhanetlerden, yalanlardan dolanlardan, hayal kırıklıklarından haber verme. Sevgilerden, neşelerden mutluluklardan haber ver... Yokluklardan, onursuzluklardan, kaçamaklardan, kalp kırıklarından haber verme... Varlıklardan, onurlu yaşamdan, kalpleri kazanmadan yana ne varsa getir bana. Kırılacak kalbim kalmadı, kırıla kırıla... Bir yılda kırılmasa kıyamet mi kopar... Sevdiklerim kalp kapılarını bana açsalar, benim sevdiğim kadar sevebilseler, kıyamet mi kopar arkadaş. Kopacaksa sevgiden kopsun, savaşlardan kopacağına... Yıkılacaksa sevgiden yıkılsın, kanla ölümle yıkılacağına...

Tut ki, bu yıl dünyanın son yılı yaşanıyor... Son yılda, kalpleri kırmadan, savaşlar olmadan, sevgi kalplerimizin kapılarını sonuna kadar açarak yaşayabilir miyiz? Yalanları kaldırıp, ömrümüzün son yılıymış gibi, doya doya yaşayabilir miyiz? Her günümüzü dolu dolu yaşayabilir miyiz? Yok, hayır hayır yine yaşayamayız değil mi? Yine monoton hayatın içine dalarız. Hayaller kurup, sonrada hayal kırıklığı yaşarız. Bu yılda olmadı arkadaş, gelecek yıl inşallah deyip (son yıl olduğunu unutup) kendimizi avuturuz. İşsizlik içinde bulduğumuz işte, sekiz saat yerine on iki saat çalışmaya razı oluruz. Emeklilere yıllarca çalışmanın ödülü, oturup ölmeye layık görürüz. Her şeyin fiyatını katlatıp, memura ucundan kırıp, idare etme sanatını öğretiriz.

Haydi, yeni yıl, göster bakalım. Giden yıldan daha güzel ne getirdin bana ve sevdiklerime... Tüm yanlışları giden yıla bırakıp, doğruları getirdin mi? Yoksa yine; "

Seneye evladım seneye... İstediklerini verirsek, gelecek yıl isteyeceğin şey kalmaz. Sen iste, alırsın bir gün." diyerek, yine politikacı ağzıyla uyutacak mısın istediklerimi gelecek yıllara erteleyerek? Ah yeni yılım; adın gibi bir yenilik getirsen ya, bana ve tüm ülkeme ne olur? Karanlık olan bulutları götürsen, kıyamet mi kopar?

Haydi, yeni yılım göster bize neler getirdiğini? İyilik doğruluk, sevgi, saygı, sağlık, başarı, huzur, mutluluk, para, aşk, aydınlık, barış... Say say bitmez, bunlardan kaç tanesini yaşatacağsın; bu dünyada yaşayanlara? Haydi, başlıyoruz geriye doğru doğumunu, gelişini sayarak karşılamaya... Bak sayıyorum. Boşuna saydırma getirmeyeceksen istediklerimi... Başlıyorum bak saymaya; on, dokuz, sekiz yedi, altı, beş, dört, üç, iki, bir...

Cengiz ÇETİK-30.12.2008-FİNİKE

Cengiz Çetik

Yıkıyorsun Hayat, Her Yönüyle Beni

Yıkıyorsun hayat
..... Yıkıyorsun beni
Acılarımla
..... Dertlerimle yıkıyorsun
Bedenimi
..... Ruhumu yıkıyorsun
Bir temizliyor
..... Bir yıkıyorsun
Her yönüyle yıkıyorsun beni

Ne de zormuş, hayata tutunarak
Hayat sarmaşığının içinden
Yukarıya doğru çıkmak.

Yüreğim, yaşadıklarımın mayın tarlasına döndü
Yediğim darbeler yüzünden
Ne aşklarım beni kendime getirdi
Ne de gelmeyen
.....hayallerim içinde
..... kaybolmak

Viraneye döndü her günüm
Düşüncelerim içinde boğulurken;
Seçtiklerim mi beni benden alan
Yanlışlarım mı beni acılara gömen
Ölümlerden ölüm seçmek mi geriye kalan?

Hayat, ne demeli sana bilmem ki
Kimi sevdiysem
Aldın elimden, bir bir acımadan
Sevmeye korkar oldu yürek
Yine elimden alacaksın diye

Hayat, ne demeli bilmem sana
İyisine mi, kötüsüne mi?
Bana bu yaptıkların
Firariyim düşüncelerimde
İsyankârım
.....sevdiklerimi
.....Her kaybedişimde

Ah güzelim, ah!
Korkuyorum
Seni sevmeye de
Bir bilsen korkumu;
Seversem
Seni de alır benden bu hayat
..... ansızın birgün diye

CengiZ ÇETİK-12.01.2009-FİNİKE

Cengiz etik

Yıllarımın Ortağı Finike

Senin için, yıllarımı yıllara katladım
Senin için, uğruna sevdalarımı sakladım
Senin için, uykusuz gecelerimi adadım
Sensin, yaşadığım yıllarımın ortağı Finike

Ne günlerdi, geçmişte seninle yaşadıklarım
Yağmuruna, çamuruna çalışırken aldırmadıklarım
Hizmet için uğruna gençliğimi, düşünmeden verdiğim
Hepsi, hepsi senin içindi, yıllarımın ortağı Finike

Cennetten gizli kalmış doğanla, yüreğimden bağladın
Sana bakan her gözü, kendine özgü güzelliğinle büyüledin
Aşkla, emekle çalışan insanlara; sevginle kucağını açtın
Sen sevdamsın, yaşadığım yıllarımın ortağı Finike

Cengiz ÇETİK-Finike.06.06.2009

Cengiz Çetik

Yılların Öğretmeni/ÖYKÜ

Öğle vaktiydi. Orta boylu, şişman, kır saçları dağınık, alkolden kızarmış burnu ve ağzından hiç düşmeyen sigarasıyla öğretmen Mustafa Başakoğlu, okulun salonuna girdi. Elini tıraşsız yüzünde gezdirerek, düşünceli düşünceli yürüyordu. Derken birden bire... Öykülerde bu "derken birden birelere" sık sık rastlanır. Yazarların hakları var. Yaşam o kadar beklenmedik olaylarla doludur ki beklemediği anda sevinci, acıyı, sevgiyi, tadabilir. Sonunda da ölümün o sıcak nefesini...

Derken birden bire: "Ah! Çok özür dilerim. İnanın istemeyerek oldu." Eziklik içinde elini yere düşen ufak, şişman adama uzattı. "Durun. Yardım edeyim. Elinizi verin." Adamın sert bakışlarıyla karşılaştı. İrkildi. Bir adım geriye gitti. Adam yerden kalktı. Şapkasını aldı. Eliyle temizledi şapkasını ve saçsız başına yerleştirdi. Kaşlarının altından kızgın kızgın bakarak, şapkasını düzeltir gibi yaptı. Öğretmen Mustafa, bağışlanmamanın ezikliği içerisinde, şaşkın dolu bakışlarla ağzındaki sigarayı düşürür. "Efendim... Ben... İnanın isteyerek olmadı. Dalgındım. İna..." Sözü bitiremeden; iyi giyimli, her halinden otoriter bir insan olduğu belli olan adamın, sert sözüyle durakladı: "Eee... Yeter artık! Bir de isteyerek çarpsaydın. Tamam, bir şeyim yok dedim ya. Allahallah..." Başını sallayarak uzaklaştı, gitti. Öğretmen Mustafa, bir süre ardından baktı, kaldı. Gözleri doldu. Utanmasa ağlayacaktı. Bu yaşına kadar kimseyi incitmeye kıyamamıştı. Kimin yardıma ihtiyacı olursa; gece demez, gündüz demez, işini bırakır, yardımına koşardı. Ama şimdi çaresiz ne yapacağını şaşırılmıştı. Sonra müdürün kendisini beklediğini hatırladı. Geç kalmıştı. İkinci kata ayaklarının ucuna basa basa çıktı. "Müdür beni niye çağırttı acaba?" diye söylenmekten kendini alamadı. Müdürün kapısına yaklaşınca ceketinin düğmesini ilikledi. "Benden on onbeş yaş küçük ama yine de müdürüm." Kapıyı tıklattı. Yavaşça açtı. "Girebilir miyim?"

Müdür, orta yaşlarda hafif kır saçlı, gözlüğü kalın çerçeveli, kısa boylu ve oldukça şişman biriydi. Okuduğu kâğıdı, masanın üzerine bıraktı. Ayağa kalkarak, hafif bir tebessüm ederek: "Buyurun, gelin hocam." Mahcup bir çocuk gibi, başı eğik içeri girdi. Kapıyı yavaşça kapadı. "Beni istemişsiniz." Müdür sandalyeyi göstererek: "Gelin hocam gelin. Şöyle oturunuz. Sizinle bir konu hakkında konuşmak istiyorum." Yaşlı öğretmen şaşkınlıkla: "Ne hakkında?" "Eee... Şey... Biraz önce müfettişle de konuştuk." "Demim giden müfettiş miydi?" Şaşkınlık içinde başını aşağı eğer ve yavaşça mırıldanır: "Çok ayıp oldu. Tanıyamadım." "Ne dediniz?" "Hiç... Hiçbir şey..." "Eveet. Ne diyordum? Hah! Müfettişle sizin durumunuzu konuştuğumuzu söylüyordum. Sizi sever, sayarım. Bunca yıl emeğiniz oldu. Değeriniz parayla ölçülemez. Ama siz de fark etmişsinizdir. Son yıllarda çok yorulduunuz. Biz dedik ki artık hocamız emekliye ayrılıp, biraz dinlense... Durumu bir de size açalım dedik."

Öğretmen Mustafa, ne diyeceğini şaşırıldı. Yıllardır, ailesi bildiği okulunda, artık istenmiyordu. O güzellikler, o yıllardır verdiği emekler, bir anda böyle yok olamamalıydı. Bir şey söylemeden yerinden yavaşça kalktı. Gözlerinin önü kararır gibi oldu. Sanki çevresindeki her şey hızla dönüyor gibiydi. Sendeleyerek, tekrar sandalyeye oturdu: "ama ben mesleğimi seviyorum. Bu güne kadar başka bir meslek düşünmedim. Beni yarına bağlayan tek şey; çocuklarım bildiğim öğrencilerimdir. Ben onların yanında mutlu oluyor, yaşama bağlanıyorum. Hayata tutunmamın tek bağı koparma mı istiyorsunuz benden. Ben... Beni ailem bildiğim okulumdan ayırmayın beni. Ayırırsanız. Yaşayamam inanın, bir gün bile."

"Bakın hocam. Bu şekilde öğrencilerinize Bir şey veremezsiniz. Onları da düşünün." "İçmem sorunsa artık hiç içmem. Hem son günlerde içmiyorum. Bakın ellerime titremiyor. Bakın. Bakın nasıl?"

“Üzgünüm... Lütfen hocam.”

Müdürün kesin tavrı karşısında, başka yol olmadığını anlamıştı. Dile kolay, tam otuz yıl bu mesleğe kendini adanmıştı. Yirmi yılda bu okulda çalışıyordu. Artık yolun sonuna geldiğini hissetti.

“ Anlıyorum. Öğleden sonra dilekçemi yazar, size getiririm.”dedi.

Yavaşça kapıyı açtı. Ses çıkarmamaya özen göstererek dışarı çıktı. Kapatırken, daha önce gıcırdamayan kapı, ilk defa gıcırdayarak kapandı. Sanki olacakları, o bile hissetmişti.

Şimdi basamaklardan istemeye istemeye iniyordu. Sanki üzerinde ağır bir yük vardı. Her basamakta adımları daha yavaşladı. Bu basamaklardan son kez iniyor gibiydi. Kendi kendine yol boyunca söylendi: “Yıllardır, karım ve çevrem hep kusur buldular. Yakındılar. Ne yaptysam da onların gözüne giremedim. Her istediklerini yaptım. Kimin kalbini kırdım, incittim. Nerde hata yaptım da beni böyle yalnızlığa ittiler. Şimdi de kolum kanadım, ruhuma işleyen öğretmenliğimi alıyorlar. Geriye ne kaldı. Ailem yok. Hayatımın mesleği yok. Kaldın mı ortada? Neden ayırıyorlar? İçki mi? İçmiyorum artık. Şimdi öğrencilerim olmadan ne yapacağım? ”

Adımları daha da ağırlaştı. Kenarlıklara tutunarak zorlukla ilerliyordu. Beyninde müdürün sözleri çınlıyordu. Her tekrar edişin de benliğini kaplıyordu.

Basamaklar bitmiş. Önünde geniş bir koridor vardı. Ders çıkış zili daha çalmamıştı. Birkaç öğrenci dışında kimse yoktu. Onlar da oradan oraya koşuyor, birbirini kovalıyordu. Şakalaşıyorlardı. Yılların öğretmeni durdu. Çevresine üzgün üzgün, eziklik içinde baktı. Son kez veda eder gibi baktı. Çıkış kapısına doğru kendini zorlayarak, ağır ağır ilerledi. İçini bir sıcaklık basmıştı. Terlemeye başladı. Her adımda içinden bir şeylerin koptuğunu hissetti. Sanki benliğini fırtınalar sarmış, boğazını sıkıyordu. Ölüyor, ölüyordu sanki...

Ders çıkış zili çalmıştı. Cıvılcıvılcı çocuk sesleri bir anda ortalığa yayıldı. Artık dayanamıyordu. Biraktı kendini yere. Yığılıp kalmıştı boylu boyunca koridorun ortasına. Onu gören öğrenciler şaşırılmışlar, ne yapacaklarını bilemiyorlardı. Ama öğretmenleri huzurluydu, son nefesini verirken. Çünkü artık, hep onlarla kalacaktı bu koridorda...

CENGİZ ÇETİK

Cengiz Çetik

Yirmi Üç Nisan Meşalesi

Egemenliğin ulusa verildiği
Karanlığın geçmişe gömüldüğü
Geleceğin büyüklerine armağan
Olduğu gündür, 23 Nisan

Yok, olurken bir ulusun
Yeniden, dirilişini anlatan
Geleceğin emanetçilerine
Bırakılan mirastır, 23 Nisan

Atatürk'ün önderliğinde açılan
Meşaledir, yüreklerde taşınan
Geleceğin güneşlerine bırakılan
Uyanışın adıdır, 23 Nisan

Atatürk'ün armağan ettiği
Sevincin bayramla yazıldığı
Geleceğin, umutla beklendiği
Çocukların bayramıdır, 23 Nisan

Cengiz Çetik-23.04.2009-Finike

Cengiz Çetik

Yolun Yarısı Neresi? -DENEME

Ne yollar yürüdük biz; yollar bitmedi, bizim ömrümüz yavaş yavaş yol aldı gitti. Bebeklik, çocukluk, gençlikte; ne üzüntüler, ne sevinçlerle dolu günlerimiz oldu.

Bazen gelecek için tatlı hayaller kurar, bazense acı gerçekler içinde boğulurduk. Sıkıntılar yüreğimizi sanki esir ederdi. Ama yine de hayattan kopmaz, sarılırdık tatlı düşlere. Çoğu kere onlarla avuttuk kendimizi. Onlar olmasaydı, belki de çoğumuz kaybolurduk acı olaylar içinde. Büyüdük. Kimimiz sıcak sudan soğuk suya elini sokmadan, kimimizse sıcak yüzü görmeden.

Ne yollar yürüdük biz; ayağımızdaki ayakkabı eskidi, yollar bitmedi. Ömrümüzün baharı neresi, sonbaharı neresi karıştırır olduk bazen. Hayat çarkının acı dişlileri arasında, hep dönüp durduk.

Yolun yarısı neresi, onu da bilemedik ya. Neyse ne? Diyemiyor yine de insan.

Kimine onsekiz, kimine otuzbeş, kimine de kırk; ne fark eder ki? Sonuçta yaşanılan, yaşanıldığı yerde kalıyor.

Asla geriye dönüşü yok, hayatımızdaki yaşanılanların. Ne sevinçten, ne üzüntüden, ne yanlıştan ne de doğrudan kaçılmıyor. Herşey günahıyla sevabıyla yaşanıp gidiyor.

Hayatta sorgu-sual yok. Varsa da bilin ki alanda aynı hatayı yapıyor, almayan da bu dünyada...

Hayat çarkının dişlileri arasında; kimi elini baldan çıkarmadı, kimi balın tadını bilmedi. Kimi bir ay asgariyle ay sonunu iple çaktı. Kimi de asgariyi bir gün de yedi bitirdi.

Hayat çarkının adaleti yok gerçekte. Kimi doğuştan adaletli, kimi doğduğuna pişman, sırtında yüküyle. Onlar için yolun yarısı olsa ne olmasa ne.

Her zaman yüreklerin de sonbaharı hissederken; bahar olmuş ne yazar, yaz gelmiş ne fark eder. Değil mi dostlar?

Yüreğinizden baharı, beyninizden umudunuzu çalmasınlar yeter. Yoksa kıştan baharı görmez gözünüz...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yurdum,Yanıyor Yüreğim

Yanıyor yüreğim, yanıyor
yükselen çığlıklarda
halkımın ortasında
patlayan kallesliklerde
kanla beslenenlerin
katlettiği masum insanlarda

hainler pusuda
işbirlikçileri vitrinde
hesapları ortada
yaşayacak yine de vatanım
tek vücut birlikte
bayrağımın altında

Yurdum, yanıyor yüreğim
senin üstüne
oyanan oyunlarda
kangren olmuş; kolum kanadımda
hedefte kalmış yurtseverlik dışında
bazı beyinleri sarmış, mandacılık ruhunda

Yanıyor yüreğim, yanıyor
acı çığlıklar arasında
kenetlenen halkım
kırılmaz kolum
sarsılmaz inancım
yıkılmaz vatanım
yaşayacak yurdum
Atam'ın izinde
bayrağımın altında...

Cengiz ÇETİK-23.05.2007-Finike

Cengiz Çetik

Yüreğe Kar Düşmesin-DENEME

İnsanoğlu üç boyutlu bir bilinmezi oynamayı sever. Erkekler kadınları, kadınlar erkekleri anlamadığını söylemekle kendinden kaçışın kolayını bulmada üstüne yoktur.

Her günümüzün bir bölümünde sıcak ve soğuk dalgalar yüreğimizi yalayıp geçiyor. Denizin kıyıya gelip gitmesi gibi, bir duygudur aslında yaşanan.

Bazen ekonominin verdiği rahatlıkla sıcak dalgalar eser, bazense darlıktan doğan sıkıntıların verdiği soğuklukla kasırgalar eser.

Bazen bir çift gözün sıcak bakışıyla erir, yürekteki soğukluklar, bazense hiddet ve şiddetin verdiği kızgınlıkla yakar geçer çevresini.

Bu hafta başı Finike'ye yıllar sonra kar yağdı. Yüreği sıcak insanların sevinci, karla katlandı. Yıllar sonra ilçe merkezine kar yağmasının bir anısı kaldı. Kaldı da bazı insanların yüreklerine düşen kar erimedi. Düşen ateşler bile buz olup çıkıyor dışarı, içlerindeki karamsarlık ve umutsuzluktan. Gün ve gün eriyip giden maaşlarının, Pazar enflasyonuna bile dayanamaz hale gelmesine. Yıldan yıla ağır ağır ellerindekileri cimbizla çeker gibi alınmasına. Üç kuruşluk emekli maaşının bir kuruşa doğru çekilmesine çaresizce bakan, yüreğine kar düşmüş insanların.

Siz, aldığınız bir maaşın iki günü sonra biten insanların, o yaşlarda yüreklerindeki kırıklığın ağırlığını hissedenlerin, duygularını düşünebiliyor musunuz? Yüreklerine düşen karı eritebilir misiniz? Vereceğiniz kuru öğütlerle kapatabilir misiniz içlerine düşen soğukluğu.

Ya, sokaklara atılan çocukların yüreklerine düşen karı görebilir misiniz? Genç yaşta hayattan umudunu kesmiş ve toplumu kendine düşman gören insanları, onların duygularını hayal edebilir misiniz?

Ya, çocukluklarını yaşayacakken, tecavüz edilen çocukların içlerindeki çöküntüyü hayal edebilir misiniz? Onların yüreğine düşen buzu çözebilir misiniz?

Ya, çalışan insanların aldıklarının gün ve gün eridiğini gördükçe içlerindeki çaresizliklerle baş edebilmenin yollarını düşünmekle ve aramakla içlerine düşen karlı düşünceleri okuyabilir misiniz?

Liseyi bitirirken sınav stresi içinde bunalan geçlerin içlerindeki kazanamama halinde yaşayacakları çöküntüyü görebilir misiniz? Hayata karşı umutsuzluğa düşenlerin içlerine düşen karı eritebilir misiniz?

Örneklerle bol bir ülkede yaşıyoruz. Enflasyon yüz olsa da bir sıfırını sileriz, on deriz moralle uyuturuz. Nasıl olsa silmeyi ve sıfırlarla oynamayı sevenlerle yaşamaya alıştık. Bir de içimize düşen yüzlerce kardaki sıfırları silebilseler. Nerdeeee.

Birileri kendilerine bol sıfır ekledikçe, başkalarının sıfırları da eksildikçe mutlu insanlar türettikçe; böyle gelmiş böyle gider felsefesiyle uyur gideriz, tatlı düşlerle. Birileri kaymak yer, birileri de tabağın dibini kendilerine verildiği için şükrederek yaşam savaşı verir.

İş vermek yerine, dilencilığe alıştıran gibi belirli dönemde yardım ederek, insanların gurur ve onurunu rencide etmeyi de birilerimiz hak görür. Çağdaş köleliğin mimarlığı da bu olsa gerek.

Laf lafı açar, bu tür yağışlarda bizi aşar. Bazen de açar. Kuzu gibi olalım. Onlar yukarıda biz aşağıda mutlu mutlu yaşayalım. Ses eden olursa kesile sesi... Uyuyanları uyandırmanın cezası ağır ola. Aman ha dikkat. Uyumaya devam; karlı da olsa, güneşli de olsa yüreğiniz kimin umurunda. Sizin olmadıktan sonra değil mi ya.

Bir de âşıkların yüreğine kar yağarsa ki, o hepsinden derin hisseder sızısını. Çünkü kalbin açısı; ne ekonomi dinler ne de çevresindeki insanları. Bir kendini dinler, bir de o karı yağdırana...

Aman hava durumlarına dikkat ediniz. Güneşli ise iyi, parçalı bulutlu ise dikkatli, yağmurlu ise zararsız, dolu ise kaçınız, karlı ise aldırmayınız, kendinden haberi yoktur onun. İnsanın hava durumları, bazen yanıltır davranışlarını. Yine de siz siz olun dikkatli olun her ihtimale karşı.

Finike'ye kar yağınca anısı kalır. Yüreğinize kar yağarsa; çıkmaz sızısı kalır. Dikkat...

CENGİZ ÇETİK.24.02.2008-FİNİKE

Cengiz Çetik

Yüreğim

Yüreğim götür beni,
Olabilirdiğince uzak yere,
Aşkların coştığı yere,
Gözyaşlarımın dindiği yere,
Götür beni,
Götürebildiğin kadar uzağa.

İçinde yalanın, dolanın,
Hainliğin, ikiyüzlülüğün olmadığı,
Varsa öyle bir yer,
Durma, götür beni oralara.

Yağmur kokan mis toprağa,
Ülkemin aydınlandığı günlere,
Götür beni,
Yalnız seninle olabildiğim günlere,

Yüreğim sen bilirsin,
Beni nereye götüreceğini.
Ne bir sele,
Ne de bir rüzgara savurtma beni.
Yanıltma,
Yanlış yere götürme.
Götürüpte bataklığa bırakma,
Ya da karanlığa atma.
Sen bilirsin,
Beni nereye götüreceğini.
Yüreğim götür beni,
Götürebileceğin en güzel yerlere.
Oralarda yalnız sevgi olsun,
Güzelliğin en iyileri olsun,
Mutluluk,huzur olsun.
Sen bilirsin yüreğim,
Sen bilirsin artık.

Cengiz Çetik

Cengiz Çetik

Yüreğim Acıyor, Kanıyor Yüreğim

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMA
href=https:yc2kka.bay.livefilestore.com/y1mY8j6g72iuqju98Qpa2vLAlaGIYziqEv_6SDp9BcTMeHW13HgcqvoByWu44vSDZCLgqvKTgVIG6OYzWAGSG65QRuW_WTE3UhPgvOGx9Y9yDKSOBWuk97jcBMb6sMbbUaBUtIlmIT5P3ZOTSP0aUU15Q/y%C3%BCrekyar...jpg
rel=WLPP;
url=https:yc2kka.bay.livefilestore.com/y1mY8j6g72iuqju98Qpa2vLAlaGIYziqEv_6SDp9BcTMeHW13HgcqvoByWu44vSDZCLgqvKTgVIG6OYzWAGSG65QRuW_WTE3UhPgvOGx9Y9yDKSOBWuk97jcBMb6sMbbUaBUtIlmIT5P3ZOTSP0aUU15Q/y%C3%BCrekyar...jpg
target=_blankIMG alt=
src=https:yc2kka.bay.livefilestore.com/y1mY8j6g72iuqju98Qpa2vLAlaGIYziqEv_6SDp9BcTMeHW13HgcqvoByWu44vSDZCLgqvKTgVIG6OYzWAGSG65QRuW_WTE3UhPgvOGx9Y9yDKSOBWuk97jcBMb6sMbbUaBUtIlmIT5P3ZOTSP0aUU15Q/y%C3%BCrekyar...jpg/A
/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMGülüm /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMİçten kanatan, acıtan, yıkan /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMElimdeki gülün dikenini değil /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMYüreğimdeki aşk gülünün dikeniydi/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM.....Bil ki /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM..... O gül, sendin/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMElimdeki yara kapanır bir gün/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMKapanır da/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMYüreğimdeki yara nasıl kapanır/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM..... Bilir misin? /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMKapanmayan tek yara/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM..... Yürek yarasıdır /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMYüreğin bir gün kanadığında /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMAnlarsın gülüm/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMYüreğim bugün/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSağanak yağmurlar altında/EM/STRONG/FONT/P
P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSöndürmeye çalıştı/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptSTRONGEMFONT face=Comic Sans MSFONT color=#0000ffFONT size=4SPAN /SPANİçimdeki, sönmeyen yangını/FONT/FONT/FONT/EM/STRONG/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMDalından sararıp düşen yaprağın/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptSTRONGEMFONT face=Comic Sans MSFONT color=#0000ffFONT size=4SPAN /SPANYüreğimde, alev alev yanarken /FONT/FONT/FONT/EM/STRONG/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMAşkınla/ içimde eriyen /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMUmutsuz hayalim oldun/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMDumanlara karışıp giden /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSenin yüzünden/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMYüreğim kanıyor bugün, yüreğim/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSöz dinlemeyen, arsız yüreğim/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMAcıyor, acıtıyor tüm bedenimi/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSızılarım beynimi kemiriyor/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMBitmiyor, gitmiyor, dinmiyor/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMTanrım/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptSPAN style=COLOR: blackFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMNedir bu içimdeki, aşk yaraları/EM/STRONG/FONT/SPAN/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptSPAN style=COLOR: blackFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMKapat, tüm kapanmayanları /EM/STRONG/FONT/SPAN/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptSPAN style=COLOR: black/SPANFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEMSevmeyeceğim bugün/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM.. Sevmem gereken tüm güzellikleri/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM... Senin sevdiğin gülümsemeleri/EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM..... Seni hatırlatan ne varsa hepsini /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans MSSTRONGEM.....Hepsini sileceğim yüreğimden, silebilirim

eğer.../EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans
MSSTRONGEM /EM/STRONG/FONT/P

P style=MARGIN: 0cm 0cm 0ptFONT color=#0000ff size=4 face=Comic Sans
MSSTRONGEMCengiz ÇETİK -06.08.2009- Finike /EM/STRONG/FONT/P

Cengiz Çetik

Yüreğimde Can Bulan

Hep bu türküler, şarkılar beni hapsetti
Bir küçük boşluğun içinde bırakarak

Bu sonbahar mahvetti beni, hüznün içinde
Bir küçük, keder içinde bırakarak

Bu yaşadığım çevre, beni benden aldı
Bir sevda uğruna, beni yargılayarak

Bu hayat, sardı sarmaladı beynimi
Küçük dünyamın, kocaman benliğini

Bu, hayatımın enkazından fıskıran tohumdu
Yüreğimde can bulan, yaşayan herşeyimle...

Cengiz ÇETİK

Cengiz Çetik

Yüregimi Sürgün Eden, Gözleri Sürmeli Yar

Yar, yar olalı...içimde açtın yar
Kaşlarında karalığın, yüreğimde sevdalığınla
Gündüzümde gecemde, bitmeyen aşkınla
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Ayrılık günü, kıyametim oldu
Senin içinde, bayramın mı
Gittin gideli, yaralarım göz göz oldu
Gel de merhem ol... derdime çare ol
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Yar, yar olalı...gitmiyor yüreğimden
Ne etsem de adı, düşmüyor dilimden
Gel de gitme...durdime dert eken
İçimde esen, zülfi yarsın
Kalbime gömülü, gizli yarsın
Ateşinle beni dağlayansın
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Hasretin kelepçeli yüreğimde
Açmıyor kapılarını sensizlikte
Aşkınla esir olan yüreğimle
Alsam başımı, gitsem bu ellerden
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Sensizlik zulmetti beynimi
Ruhunla ezdin yüreğimi
Gel de gör... kör halimi
Sev de, aç gözlerimi
Sevdanla uçur beni
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Kastın mı var yüreğime
Düğümlemiş günlerime
Azap dolu geçen anlarıma
Yüregimi sürgün eden, gözleri sürmeli yar.

Cengiz Çetik.28.08.2008-Finike/Antalya

Cengiz Çetik

Yürekler Suskun Olmasın

Gözyaşlarımı gören olmadı,
Aç kaldığım günlerde.
Tokmusun diyen olmadı,
Kıyıda köşede ağladığımda.
Neden ağladığımı bilen olmadı,
Çoluk çocuk bakıştığımız, zor günlerde.
Derdin nedir diyen olmadı,
Oturduğumuz yerlerde.

Hep onlar güldü geçti keyfinden,
Bizse suskun kaldık yerimizde.
Kader onlardı, bizse kadersiz,
Zengin onlardı, bizse fakir.
Çalış, senin de olur dediler.
Bir hesap ettim,
Bulamadım sonunu.
Anladım ki,
Çalıştıklarımı artırmakla.
Ömrüm yetmez zenginliklerine.
Onlar doğuştan altın kefeli,
Bizse kağıttan yapılmış,
Kenarı yırtık kefeli.
Ağlamayana meme yok dediler,
Ağlayana acırlar sadece,
Bilmezler uzaktan derdimizi.

Gözyaşlarımı gören olmadı,
İçimdeki aşkı bilen olmadı.
Ömür gün gün tükeniyor,
Giden günlerin hesabı,
Kayıp mı kazanç mı yapan olmadı.

Yazılanlar yazıldı kaldı yerinde,
Yüreğimdeki yarayı deşmeyin, kalsın içinde.

Acın halinden, tok ne anlar,
Sevenin halinden, sevmeyen ne anlar.

Yaşayanlar bilir, yaşananları içinden,
Yürekler,
Yeter ki suskun olmasın derinden.

Cengiz ÇETİK-2006

Cengiz Çetik

Yürekten Düşen Duygular

Bir ağacın dalından
Düşen yapraklar gibi
Yürekten düşen duygular
Yaralar ruhunu
Gözlerinden dökülen yaşlar
Alır seni senden
Ne sen kalırsın içeride
Ne de giden kalır dışarıda

Gelen her söz zehirdir içinde
Giden bir suçlunun, suçudur üzerinde
Zamanın yüküdür içinde kalan ağırlığı
Gönül susar
...gözler ağlar
....duygular körelir
Birden
Ağır ağır düşersin yere
Kimseler yoktur yanında
Acının derinliğidir, seni yıkan
Ama
Yine de sen kalırsın
...yalnız başına
.....ortada
Dökülen duygular seni bitirir
Yüreğindeki kapı daralır
Çıkışlar serbest
....girişler kapalıdır
.....yıllar geçtikçe
.....tek yönlü oluverir
Bir suyun akışı gibi
Tıkanır bazen giden yollar
Sen kalırsın;
Güvenlerin yıkılmış
Sevinçlerin çalınmış
Sevgilerin hapsolmuş
Kalakalırsın düşen duygularla
Yanarsın
...hıçkırıklara boğularak
Gökyüzündeki yıldızlar şahit olur
Yüreğindeki yangına
İçindeki yıkılışa
Kimse görmez
....yaşadığın her çöküşün
.....seni bitirişine
Ve
Gün gelir
Dökülecek duyguda kalmaz
Cıplak bir ağacın dalları gibi
..katılaştır davranışın
...körelir yüreğin
.....yaşayan ölüden farksızdır
.....her günün

Ve bir an gelir
..Gidersin
.....Gidersin
.....Bir bilinmezliğin ötesine...

Cengiz ÇETİK-02.04.2008-finike..00.17

Cengiz Çetik

Yürekten Gelen Sevgisin / DENEME

Ah Ata'm ah! Bugünler de seni daha çok arar ve daha çok anlar olduk. Seni anlamaktan aciz insanlarla birlikte yaşar olduk. Öyle ki son günlerde eserlerin bile yanlış yorumlarla çarpıtılarak, yanlışları doğru diye söyletmeye çalışanlarla birlikte yaşamaya başladık. Düşünce ve eserlerini adım adım kemirenlerle dolu günlerle sık sık karşılaşır olduk. Seni yürekten anlayamayanların sözleriyle seni tanımaya çalıştık. Acılarımızı, dertlerimizi içimize attık da seni anlamaktan aciz insanları beynimizden atamadık. Geçmiş aşan düşüncelerinle, sanki geleceği görmüş gibi anlatışını hayranlıkla okuduk. Öyle onur ve gurur dolu sözlerin var ki, onlar bizim yolumuzu aydınlatan ışık olsun.

Ah Ata'm ah! On kasımlar geldiği gün bir hüznün kaplıyor içimi... Sana olan hayranlığım azalmıyor çoğalıyor. Kim ne derse desin. Senin eserlerin ve düşüncelerin onların cılız seslerini her zaman yok etmeye yeter. Bu ülke senin dediğin gibi şartlar ortaya çıktığı gün, yeni MUSTAFA KEMALLER göreve hazır olacak ve vatan için kendini adayacaktır. Seni bir Türk anası dünyaya getirdi. Gerekirse bin defa daha getirir bu vatan için.

"BİZ KİMSENİN DÜŞMANI DEĞİLİZ.YALNIZ İNŞANLIĞIN DÜŞMANI OLANLARIN DÜŞMANIYIZ", "BİLELİM Kİ MİLLİ BENLİĞİNİ BİLMİYEN MİLLETLER BAŞKA MİLLETLERE YEM OLURLAR." Bu sözün üstüne ne söylenebilir ki Atatürk'üm.

"NE KADAR ZENGİN VE MÜREFFEH OLURSA OLSUN, İSTİKLALDEN MAHRUM BİR MİLLET, MEDENİ İNŞANLIK KARŞISINDA UŞAK OLMAK MEVKİİNDEN YÜKSEK BİR MUAMELEYE LAYIK SAYILMAZ." Atatürk. Öyle anlamlı sözlerin var ki; senin sözlerini anlamaya çalışmaktan kendimizi alamıyoruz. "Milli egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batar, mahvolur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkumdurlar." M.K. Atatürk.

"Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım. Çocukluğumdan bugüne kadar ailevi, hususi ve resmi hayatımın her safhasını yakından bilenler bu aşkı malumdur. Bence bir millete şeref, haysiyet, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm. Ve bu vasıfları kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını şart bilirim. Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu nedenle milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerin her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusunun vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım." AB için herşeyi yapmaya çalışan ilgililere, birşeyler yapmadan önce bu sözleri okumalarını öneririm. Atatürk'üm sanki bugünü anlatıyor sözleriyle; ulus olmanın, onurlu kalmanın ne demek olduğunu bizlere...

Sen bizlere manevi miras olarak akıl ve bilimi bıraktın. Bizler bu mirasa layık olabildik mi? Bilemiyorum. Çünkü akıl ve bilimden yoksun insanlar çoğaldıkça, yanlış davranışlar da çoğalır. Ve yanlış olanlar doğruymuş gibi bizlere empoze edilme hakkını kendilerinde görürler. Ama bilmedikleri bir şey var ki; AKIL ve BİLİM her zaman galip gelir.

Seni daha iyi anlamak için; Yaşadıklarını hissetmek, eserlerine sahip çıkmak, sözlerini okumak ve anlamak; yeniden, yeniden, yeniden...

Senin dilinden, seni anlatabilmek; "İki Mustafa Kemal vardır: Biri ben et ve kemik, geçici Mustafa Kemal... İkinci Mustafa Kemal, onu 'ben' kelimesiyle ifade edemem; o ben değil, bizdir! O, memleketin her köşesinde yeni fikir, yeni hayat ve

büyük ölkü için uğraşan aydın ve savaşı bir topluluktur. Ben onların rüyasını temsil ediyorum. Benim teşebbüslerim, onların özlemini çektikleri şeyleri tatmin içindir. O Mustafa Kemal sizsiniz, hepinizsiniz. Geçici olmayan, yaşaması ve başarılı olması gereken Mustafa Kemal odur."ATATÖRK. Onun içindir ki Mustafa Kemal ölmez. Mustafa Kemaller bitmez, tükenmez,ölümsüzdür. O daima aramızda yaşar. O'nun bıraktığı emanetlerle, emin adımlarla yolumuza devam ediyoruz, edeceğiz de...

CENGİZ ÇETİK-2006-ANTALYA

Cengiz Çetik

Zaferler Kolay Kazanılmadı

Ne zaferler kazanıldı,
Yokluklar içinde.
Ne zaferler kazanacakken,
Hainler türedi...kaybedildi.
Ne komutanlar çıktı,
Canını siper etti...vatan için.
Ne korkaklar çıktı,
Kendini üç kuruşa sattı...cebi için.
Ne mandacılar, himayeciler türedi,
Hazırdı... vatanını teslim etmeye.
Ne vatanseverler vardı,
Bağımsızlık için...gerekirse ölmeye.

Ne zaferler kazanıldı,
Tarihlere sığmaz destanları.
Zaferleri karalamak isteyenler,
İsyanlar çıkardı...birçok yerde;
Menemende, Konyada, Yozgatta,
Yabancılarla işbirlik içinde... hainlikte.

Bu zaferler kolay kazanılmadı,
Çanakkalede, İnönüde, Afyonda.
Canlarını verdiler...varolmak için,
Vatan, herşeyden önceydi... onlar için.

Savaşlar vardır, bir kalemle kaybedilir;
Birinci Dünya Savaşı gibi.
Savaşlar vardır;
Yokluklarla kazanılır, Başkomutanıyla;
Kurtuluş Savaşı gibi.

Savaşları, kazandıranlarda kaybettirenler de,
Komutanlarıdır.

Başkomutanım... Atatürküm,
Senin dahiliğinle kazanıldı.
Otuz Ağustos Zaferi,
Bayram oldu yüreklerde.

Senin dahiliğini herkes biliyor,
Biliyor da... bazıları bilmezlikten geliyor.
Onların niyetleri başka... biliyoruz
Onlar için,
seni feda etmeyiz ATAM.
Türkiye, senin ışığınla doğdu,
Senin ilke ve devrimlerinle yaşayacak.

Cengiz ÇETİK-2006 AĞUSTOS

Cengiz Çetik

Zaman ve Ben

Zaman beni nereye getirdin
Verdiklerini aldıklarına saydın
Yıkılmazları içimden yıktın
Gamla kederle boğdun, bitirdin
Canımdan can alarak götürdün
Ne de çok sevgilerimi çaldın
Kalmadı yüreğime bir bir verdiklerin
Şimdi
Neyimi alacaksın benden, neyimi
.....söyle zaman

Alev olmuş yanaklarımda damlalar
Düşünceler beynime ağırlar bağlar
Kalemim isyanıma ses olur çağlar
Hergün kederimle acılarımla ağlar
Verip de aldıklarını sorgular
Sorgular da ne kaldı geriye söyle zaman
Kalmadı yüreğime bir bir verdiklerin
Şimdi
Neyimi alacaksın benden, neyimi
.....söyle zaman

Zaman, zaman içinde erittin bedenimi
Bedenimi mi ayıracaksın ruhumdan
Biliyorum, onun da zamanı gelecek
Ayıracaksın
Alacaksın,
Ağır ağır alacaksın hemde
Kaçış yok elbet bundan
Geriye kalemimden kağıda düşen
Harf harf duygularım kalacak
Zamanın ötesindeki yeni öğrencilerine...

Cengiz ÇETİK-Finike-17.06.2008 (18.51)

Cengiz Çetik

Zaman Zaman

Zaman zaman olur ki, hayal denizinde
Boğulurum, en sığ yerlerinde

Zaman zaman olur ki, düş denizlerinde
Yüzerim boğulmadan, en derinlerinde

Zaman zaman olur ki, verimli geniş ovalarda
Bakir kalmış çıplak gibi dolanırım, bozkırlarda

Zaman zaman olur ki, yaşamak için direnen kısır göllerde
Kel traş edilmiş beynimle,şaşkınlık içinde dolanırım, seraplarda

Zaman zaman eririm, sığ düşüncelerin içinde
Zaman zaman isyanları oynarım, meydanların içinde

Zaman zaman kaybolurum, kalabalığın ortasında
Zaman zaman durur beynim, bir şiirin başlığında...

Cengiz ÇETİK-Finike/Antalya//25.11.2006

Cengiz Çetik

Zamanın Durduğu An-DENEME

Günlerden perşembe, yıllardan bin dokuz yüz otuz sekiz. Saat dokuzu beş geçe; zamanın bir an, durduğu an.

Tarihlerden unutulmayacak bir gün. Olması istenilmeyen bir an. Gelmiş geçmiş dünya tarihinde eşi benzeri olmayan bir lideri kaybetmenin üzüntüsü yüreklere çöktü.

İnsanlık tarihi eşi ve benzeri olmayan bir büyük liderini kaybetmenin acısını yaşadı. Ülkesinin O'na ihtiyacı vardı daha. Yapılması gereken işler vardı. Çok erkendi gitmek için. Az zaman da çok büyük işler yapmıştı. Ve yapılacak daha birçok yenilikler onu bekliyordu.

Zamansız gelen bir engel, ülkesine hizmetten onu mahrum bıraktı. Ama gözü arkada kalmayacaktı. " Gençliğe Hitabesi"yle emanetini gençlere bırakmıştı. İnanıyordu, bu ülke daima yaşayacaktı; sonsuza kadar.

Bu dev eserin mimarı Mustafa Kemal ATATÜRK'ten başkası olabilir mi? Elbette olamazdı. Dahi liderimiz Mustafa Kemal Atatürk, yüzyıla adını yazdıran tek liderdir.

Türk ulusu onun gibi bir öndere sahip olduğu için daima gurur duynuştur. Kuva-i Milliye ruhunu taşıyan her Türk'ün yüreğindedir O.

Yüreğinde olmayanlar, bir zamanlar manda ve himayeyi isteyenlerin uzantılarıdır. Bu vatana ve millete canını ortaya koyanlar asla O'na ve vatanına ihanet etmemişlerdir. Etmeyeceklerdir.

Atam bil ki sana inanan bu yürekler, sadece ölüm yıldönümlerinde seni hatırlamayacak. Yılın her günü senin sözlerin ve eserlerini hatırlayıp, yoluna devam edecektir.

Işık saçarak ilerlememizi sağlayacak senin ilke ve eserlerindir.

Bedenin fani dünyada inzivaya çekilse de düşünce ve eserlerin daima yaşayacaktır. İnan Atam. Buna inanan yürekler adına sana söz veriyoruz.

Cengiz Çetik

Zemheri de Aşkın Yanıyor Kalbim

Aşk buzdan kale yüreğim içinde
kaybettim kendimi bir viranede
Mehtap tutulması bil sen içimde
Zemheri de aşkın yanıyor kalbim

Söndü mehtabım yakamoz içinde
Yağmurda yüreğim aşk güneşinde
Üşüyor bak canım can alevinde
Zemheri de aşkın yanıyor kalbim

Donuyorum bak öpsün dudakların
Tutsun narin elin gülsün gözlerin
Yüreğimi sarsın sıcak sözlerin
Zemheri de aşkın yanıyor kalbim

Cengiz Çetik